

Spis treści

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2013–2014

Posiedzenia od dnia 7 do dnia 10 października 2013 r.

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 13 E z 17.1.2014.

Tekst przyjęty w dniu 9 października 2013 r. dotyczący absolutorium z wykonania budżetu za rok 2011 został opublikowany w Dz.U. L 328 z 7.12.2013.

TEKSTY PRZYJĘTE 1

I Rezolucje, zalecenia i opinie

REZOLUCJE

Parlament Europejski

Wtorek, 8 października 2013

2016/C 181/01	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. w sprawie korupcji w sektorze publicznym i prywatnym: wpływ na prawa człowieka w krajach trzecich (2013/2074(INI)) 2
2016/C 181/02	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. w sprawie planowania polityki i długoterminowych trendów: skutków budżetowych dla budowania potencjału (2012/2290(INI)) ... 16
2016/C 181/03	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. w sprawie wprowadzania usprawnień w międzynarodowym prawie prywatnym: przepisy dotyczące jurysdykcji i mające zastosowanie do zatrudnienia (2013/2023(INI)) 19
2016/C 181/04	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. w sprawie ludobójstwa ze względu na płeć: brakujące kobiety? (2012/2273(INI)) 21
2016/C 181/05	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. w sprawie skutków ograniczeń budżetowych nałożonych na władze regionalne i lokalne w związku z wydatkami z funduszy strukturalnych UE w państwach członkowskich (2013/2042(INI)) 29
2016/C 181/06	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. W kierunku kompleksowej unijnej strategii w dziedzinie rybołówstwa w regionie Pacyfiku (2012/2235(INI)) 35

2016/C 181/07	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. w sprawie ograniczeń w dziedzinie połowów i wód terytorialnych Morza Śródziemnego i Morza Czarnego – metody rozwiązywania konfliktów (2011/2086(INI))	41
Środa, 9 październik 2013		
2016/C 181/08	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2013 r. w sprawie negocjacji UE z Chinami dotyczących dwustronnej umowy inwestycyjnej (2013/2674(RSP))	45
2016/C 181/09	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2013 r. w sprawie stosunków handlowych UE-Tajwan (2013/2675(RSP))	52
2016/C 181/10	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2013 r. w sprawie działań UE i państw członkowskich w celu stawienia czoła napływowi uchodźców w wyniku konfliktu w Syrii (2013/2837 (RSP))	56
Czwartek, 10 październik 2013		
2016/C 181/11	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie rzekomego transportu i nielegalnego przetrzymywania więźniów w krajach europejskich przez CIA (2013/2702(RSP))	61
2016/C 181/12	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie zacieśnienia transgranicznej współpracy w zakresie ścigania w UE: wdrażanie decyzji w sprawie konwencji z Prüm i europejski model wymiany informacji (2013/2586(RSP))	67
2016/C 181/13	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie dyskryminacji ze względu na przynależność kastową (2013/2676(RSP))	69
2016/C 181/14	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie działalności Komisji Petycji w roku 2012 (2013/2013(INI))	73
2016/C 181/15	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie niedawnych przypadków stosowania przemocy wobec chrześcijan i prześladowania ich, zwłaszcza w Maaluli (Syria) i Peszawarze (Pakistan) oraz w sprawie pastora Saeda Abediniego (Iran) (2013/2872(RSP))	82
2016/C 181/16	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie starć w Sudanie i późniejszej cenzury mediów (2013/2873(RSP))	87
2016/C 181/17	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie niedawnych aktów przemocy w Iraku (2013/2874(RSP))	92

II Komunikaty

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Parlament Europejski

Środa, 9 październik 2013

2016/C 181/18	Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2013 r. w sprawie zawarcia Porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem Europejskim a Europejskim Bankiem Centralnym w sprawie praktycznych zasad egzekwowania demokratycznej odpowiedzialności i sprawowania nadzoru nad wykonywaniem zadań powierzonych EBC w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego (2013/2198(ACI))	95
---------------	--	----

2016/C 181/19	Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2013 r. w sprawie liczby i składu liczebnego delegacji międzyparlamentarnych, delegacji do wspólnych komisji parlamentarnych oraz delegacji do komisji współpracy parlamentarnej i do wielostronnych zgromadzeń parlamentarnych (2013/2853 (RSO))	96
---------------	--	----

III Akty przygotowawcze

PARLAMENT EUROPEJSKI

Wtorek, 8 października 2013

2016/C 181/20	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. dotyczące projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy o współpracy w zakresie globalnego systemu nawigacji satelitarnej (GNSS) do celów cywilnych pomiędzy Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi a Ukrainą (06373/2013 – C7-0070/2013 – 2012/0274(NLE))	98
2016/C 181/21	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r. (wniosek EGF/2011/025 IT/Lombardia z Włoch) (COM(2013)0470 – C7-0206/2013 – 2013/2138(BUD))	98
2016/C 181/22	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2012/008 IT/De Tomaso Automobili z Włoch) (COM(2013)0469 – C7-0207/2013 – 2013/2139(BUD))	102
2016/C 181/23	<p>P7_TA(2013)0397</p> <p>Umowa zawarta między Stowarzyszeniem Armatorów Wspólnoty Europejskiej (ECSA) a Europejską Federacją Pracowników Transportu (ETF) w sprawie Konwencji o pracy na morzu z 2006 r.: odpowiedzialność państwa bandery w zakresie egzekwowania przepisów dyrektywy Rady 2009/13/WE ***]</p> <p>Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej odpowiedzialności państwa bandery w zakresie egzekwowania przepisów dyrektywy Rady 2009/13/WE w sprawie wdrożenia Umowy zawartej między Stowarzyszeniem Armatorów Wspólnoty Europejskiej (ECSA) a Europejską Federacją Pracowników Transportu (ETF) w sprawie Konwencji o pracy na morzu z 2006 r. oraz w sprawie zmiany dyrektywy 1999/63/WE (COM(2012)0134 – C7-0083/2012 – 2012/0065(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0065</p> <p>Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 8 października 2013 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2013 dotyczącego pewnych obowiązków państwa bandery w zakresie zgodności z Konwencją o pracy na morzu z 2006 r. oraz jej egzekwowania</p>	105
2016/C 181/24	Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 8 października 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów (COM(2012)0788 – C7-0420/2012 – 2012/0366(COD))	106

2016/C 181/25 Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Protokołu ustalającego na okres dwóch lat uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie partnerskiej w sprawie połowów pomiędzy Unią Europejską a Islamską Republiką Mauretańską (15777/2012 – C7-0419/2012 – 2012/0258(NLE)) . . . 164

Środa, 9 październik 2013

2016/C 181/26 P7_TA(2013)0407
Rekreacyjne jednostki pływające i skutery wodne ***I
Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rekreacyjnych jednostek pływających i skuterów wodnych (COM(2011)0456 – C7-0212/2011 – 2011/0197(COD))

P7_TC1-COD(2011)0197

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 9 października 2013 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/.../UE w sprawie rekreacyjnych jednostek pływających i skuterów wodnych i uchylająca dyrektywę 94/25/WE 166

2016/C 181/27 P7_TA(2013)0408
Uznawanie kwalifikacji zawodowych i rozporządzenie w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych i rozporządzenie w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (COM(2011)0883 – C7-0512/2011 – 2011/0435(COD))

P7_TC1-COD(2011)0435

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 9 października 2013 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/.../UE zmieniającej dyrektywę 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych i rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („rozporządzenie w sprawie IMI”) 167

2016/C 181/28 Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2013 r. w sprawie projektu decyzji Rady dotyczącej zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Armenii o ułatwieniach w wydawaniu wiz (05835/2013 – C7-0112/2013 – 2012/0334(NLE)) 168

2016/C 181/29 Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Armenii o readmisji osób przebywających nielegalnie (05859/2013 – C7-0113/2013 – 2012/0332(NLE)) . . . 169

2016/C 181/30 Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 9 października 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2011/92/UE w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (COM(2012)0628 – C7-0367/2012 – 2012/0297(COD)) 170

Czwartek, 10 październik 2013

2016/C 181/31 Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Protokołu do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, oraz Jordańskim Królestwem Haszymidzkim, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim dotyczącej ogólnych zasad udziału Jordańskiego Królestwa Haszymidzkiego w programach unijnych (12138/2012 – C7-0008/2013 – 2012/0108 (NLE)) 212

2016/C 181/32

P7_TA(2013)0416

Europejski system nadzoru granic (EUROSUR) ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego europejski system nadzoru granic (EUROSUR) (COM(2011)0873 – C7-0506/2011 – 2011/0427(COD))

P7_TC1-COD(2011)0427

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 10 października 2013 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2013 ustanawiającego europejski system nadzorowania granic (EUROSUR) 213

2016/C 181/33

P7_TA(2013)0417

Baterie i akumulatory zawierające kadm ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów w odniesieniu do wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych zawierających kadm przeznaczonych do użytku w elektronarzędziach bezprzewodowych (COM(2012)0136 – C7-0087/2012 – 2012/0066 (COD))

P7_TC1-COD(2012)0066

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 10 października 2013 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/.../UE zmieniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów w odniesieniu do wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych zawierających kadm przeznaczonych do użytku w elektronarzędziach bezprzewodowych i ogniwach guzikowych o niskiej zawartości rtęci, oraz uchylająca decyzję Komisji 2009/603/WE 214

Skróty i symbole

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza: trzecie czytanie

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu)

Poprawki Parlamentu:

Nowe fragmenty tekstu zaznacza się **wytłuszczonym drukiem i kursywą**. Fragmenty tekstu, które zostały skreślone, zaznacza się za pomocą symbolu **■** lub przekreśla. Zmianę brzmienia zaznacza się przez wyróżnienie nowego tekstu **wytłuszczonym drukiem i kursywą** i usunięcie lub przekreślenie zastąpionego tekstu.

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2013–2014

Posiedzenia od dnia 7 do dnia 10 października 2013 r.

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 13 E z 17.1.2014.

Tekst przyjęty w dniu 9 października 2013 r. dotyczący absolutorium z wykonania budżetu za rok 2011 został opublikowany w Dz.U. L 328 z 7.12.2013.

TEKSTY PRZYJĘTE

Wtorek, 8 października 2013

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P7_TA(2013)0394

Korupcja w sektorze publicznym i prywatnym: wpływ na prawa człowieka w krajach trzecich

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. w sprawie korupcji w sektorze publicznym i prywatnym: wpływ na prawa człowieka w krajach trzecich (2013/2074(INI))

(2016/C 181/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji, otwartą do podpisu w Meridzie w dniu 9 grudnia 2003 r.,
- uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając Konwencję Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) o zwalczaniu przekupstwa zagranicznych funkcjonariuszy publicznych w międzynarodowych transakcjach handlowych, otwartą do podpisu w Paryżu w dniu 17 grudnia 1997 r., i uzupełniające ją kolejne zalecenia,
- uwzględniając wspólny komunikat Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2011 r. zatytułowany „Prawa człowieka i demokracja w centrum działań zewnętrznych UE – dążenie do bardziej skutecznego podejścia” (COM(2011)0886),
- uwzględniając ramy strategiczne UE dotyczące praw człowieka i demokracji oraz plan działań UE na rzecz praw człowieka i demokracji przyjęty na 3179. posiedzeniu Rady do Spraw Zagranicznych w dniu 25 czerwca 2012 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 8 maja 2001 r. zatytułowany „Rola Unii Europejskiej we wspieraniu praw człowieka i demokratyzacji w krajach trzecich” (COM(2001)0252),

Wtorek, 8 października 2013

- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 25 października 2011 r. zatytułowany „Odnowiona strategia UE na lata 2011–2014 dotycząca społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw” (COM(2011)0681),
- uwzględniając zbiór dokumentów Rady zatytułowany „Włączanie problematyki praw człowieka i płci do głównego nurtu europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony”⁽¹⁾ a w szczególności dokument Rady zatytułowany „Ogólne normy postępowania w działaniach prowadzonych w ramach EPBiO” (doc. 08373/3/2005),
- uwzględniając deklarację milenijną ONZ z dnia 8 września 2000 r.,
- uwzględniając globalny plan działania zatytułowany „Dotrzymać obietnicy: zjednoczeni dla osiągnięcia milenijnych celów rozwoju”, przyjęty przez Zgromadzenie Ogólne ONZ dnia 10 października 2010 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 27 lutego 2013 r. zatytułowany „Godne życie dla wszystkich: eliminacja ubóstwa i zapewnienie światu zrównoważonej przyszłości” (COM(2013)0092),
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) dotyczące polityki w zakresie zapobiegania korupcji, oszustwom, zomowom, wymuszeniom, praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz zwalczania tego typu praktyk w ramach działalności Europejskiego Banku Inwestycyjnego (polityka EBI w zakresie zapobiegania nadużyciom finansowym) przyjęte w 2008 r.,
- uwzględniając politykę i procedury wykonawcze Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju (EBOR), które weszły w życie w marcu 2009 r.,
- uwzględniając wytyczne dotyczące biznesu i praw człowieka: wdrożenie ram ONZ dotyczących ochrony, przestrzegania i środków zaradczych, (HR/PUB/11/04),
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie polityki zewnętrznej UE na rzecz demokratyzacji⁽²⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 11 grudnia 2012 r. w sprawie strategii wolności cyfrowej w polityce zagranicznej UE⁽³⁾,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie obrońców praw człowieka przyjęte podczas 2914. posiedzenia Rady do Spraw Ogólnych w dniu 8 grudnia 2008 r.,
- uwzględniając dokument z Montreux, adresowany do państw, dotyczący międzynarodowych zobowiązań prawnych, i zawierający spis wzorcowych praktyk związanych z operacjami prowadzonymi przez prywatne przedsiębiorstwa zajmujące się systemami bezpieczeństwa i agencje wojskowe w trakcie konfliktu zbrojnego („Montreux Document on pertinent international legal obligations and good practices for States related to operations of private military and security companies (PMSCs) during armed conflict”), przyjęte w Montreux dnia 17 września 2008 r.,
- uwzględniając Prawnokarną konwencję o korupcji, otwartą do podpisu w dniu 27 stycznia 1999 r. i Cywilnoprawną konwencję o korupcji, otwartą do podpisu w dniu 4 listopada 1999 r., oraz rezolucje (98)7 i (99)5 przyjęte przez Komitet Ministrów Rady Europy odpowiednio w dniu 5 maja 1998 r. i 1 maja 1999 r. powołujące Grupę Państw Przeciwko Korupcji (GRECO),

⁽¹⁾ Rada Unii Europejskiej, 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. C 33 E z 5.2.2013, s. 165.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0470.

Wtorek, 8 października 2013

- uwzględniając oświadczenie z Dżakarty w sprawie zasad funkcjonowania agencji antykorupcyjnych, przyjęte w dniach 26–27 listopada 2012 r.,
 - uwzględniając zasady paryskie dotyczące krajowych instytucji ds. praw człowieka ⁽¹⁾,
 - uwzględniając wytyczne OECD dla przedsiębiorstw międzynarodowych ⁽²⁾,
 - uwzględniając „Trójstronną deklarację zasad dotyczących przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej” Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) ⁽³⁾,
 - uwzględniając inicjatywę ONZ Global Compact ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając Międzynarodowy kodeks postępowania dla podmiotów prywatnych świadczących usługi ochrony,
 - uwzględniając Traktat o handlu bronią przyjęty na końcowej konferencji Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Traktatu o handlu bronią w dniach 18–28 marca 2013 r. ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinię Komisji Rozwoju (A7–0250/2013),
- A. mając na uwadze, że zgodnie z definicją UNCAC korupcję można definiować jako nadużycie powierzonej władzy dla prywatnych, indywidualnych lub zbiorowych korzyści pośrednich lub bezpośrednich, oraz mając na uwadze, że akty korupcji obejmują przestępstwa przekupstwa, sprzeniewierzenia środków finansowych, płatnej protekcji, nadużyć stanowisk oraz nielegalnego wzbogacania się; mając na uwadze, że oszustwa, wymuszanie, szantaż, nadużycia władzy, faworytyzm, nepotyzm i klientelizm, a także nielegalne subwencjonowanie partii politycznych i kampanii wyborczych są blisko powiązane z korupcją; mając na uwadze, że korupcja może być związana z przestępczością zorganizowaną prowadzoną w ramach wspólnej władzy sprawowanej równocześnie z władzą publiczną, szczególnie tam, gdzie organy władzy nie egzekwują prawa;
- B. mając na uwadze, że korupcja utrwała i pogłębia nierówne, nieuczciwe i dyskryminacyjne praktyki odnośnie do równego korzystania z praw człowieka, w tym praw obywatelskich, politycznych i gospodarczych lub praw społecznych i kulturalnych; mając na uwadze, że korupcja może mieć negatywny wpływ na środowisko i niewspółmiernie dotyka najbardziej zmarginalizowane i znajdujące się w niekorzystnej sytuacji grupy społeczne, uniemożliwiając im równoprawny dostęp do udziału w życiu politycznym, do usług administracyjnych, sprawiedliwości, bezpieczeństwa, ziemi, rynku pracy, szkolnictwa, opieki zdrowotnej i mieszkalnictwa; mając również na uwadze, że korupcja wywiera szczególnie wpływ na starania związane ze zwalczaniem dyskryminacji, z równouprawnieniem płci oraz uwłasnowolnieniem kobiet poprzez ograniczanie ich zdolności do dochodzenia swoich praw;
- C. mając na uwadze, że korupcja może być szkodliwa dla rozwoju gospodarczego państw, stanowiąc czasem przeszkodę dla handlu i inwestycji;
- D. mając na uwadze, że walka z korupcją stanowi element zasady dobrego sprawowania władzy, która została wyrażona i zdefiniowana w art. 9 ust. 3 i art. 97 umowy z Kotonu;

⁽¹⁾ zob. rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/48/134.

⁽²⁾ OECD (2011), Wytyczne OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych, publikacja OECD.

⁽³⁾ Międzynarodowa Organizacja Pracy, 2006 ISBN 92-2-119010-2 i 978-92-2-119010-3.

⁽⁴⁾ Nowy Jork, Siedziba ONZ, 26 lipca 2000 r.

⁽⁵⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/CONF.217/2013/L.3.

Wtorek, 8 października 2013

- E. mając na uwadze, że przypadki korupcji oraz naruszania praw człowieka związane są zwykle z nadużyciem władzy, brakiem odpowiedzialności oraz instytucjonalizacją różnych form dyskryminacji; mając na uwadze, że zjawisko korupcji jest zwykle częstsze w przypadku braku egzekwowania praw człowieka lub egzekwowania ich w niewystarczającym zakresie, oraz mając na uwadze, że korupcja wpływa często negatywnie na funkcjonowanie instytucji i organów, które zapewniają zazwyczaj mechanizmy kontroli i utrzymania równowagi oraz zapewniają poszanowanie zasad demokracji i praw człowieka, takich jak parlamenty, organy ścigania, systemy prawne i sądowe oraz społeczeństwo obywatelskie;
- F. mając na uwadze, że korupcja jest generalnie głęboko zakorzeniona w mentalności społeczeństw, do których przenika i wszystkie wysiłki zmierzające do jej zwalczania powinny przede wszystkim koncentrować się na systemie edukacji, tak aby docierać do ludzi od jak najmłodszych lat;
- G. mając na uwadze, że działania państw zapobiegające korupcji w sektorze publicznym i prywatnym lub wymierzania za nią kar bywają nieskuteczne, naruszając tym samym zobowiązania międzynarodowe wynikające z Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych oraz Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych oraz innych stosownych międzynarodowych i krajowych instrumentów dotyczących praw człowieka;
- H. mając na uwadze, że korupcja zniekształca obraz wielkości oraz struktury wydatków publicznych, w poważny sposób naruszając możliwości państwa związane z maksymalnym wykorzystaniem dostępnych środków w celu pełnego skorzystania z praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, oraz mając na uwadze, że korupcja powoduje zmianę przeznaczenia dużych kwot środków przewidzianych na inwestycje w gospodarkę, hamując ożywienie gospodarcze w państwach znajdujących się w trudnej sytuacji gospodarczej, w tym w państwach członkowskich UE;
- I. mając na uwadze, że korupcja osób na wysokich stanowiskach może spowodować poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa i stabilizacji w państwach, w których zjawisko to występuje, stanowiąc zagrożenie dla samego państwa;
- J. mając na uwadze, że według Banku Światowego korupcja stanowi 5 % światowego PKB (2,6 bln USD), a łapówki wypłacane każdego roku przekraczają kwotę 1 bln USD; mając również na uwadze, że korupcja sięga 10 % całkowitych kosztów prowadzenia działalności gospodarczej na świecie oraz 25 % kosztów umów zawieranych w związku z zamówieniami publicznymi w państwach rozwijających się ⁽¹⁾;
- K. mając na uwadze, że według szacunków Banku Światowego co roku na skutek korupcji na wysokim szczeblu w państwach rozwijających się rozkradane i ukrywane za granicą jest od 20 do 40 mld USD, co stanowi od 20 do 40 % oficjalnej pomocy rozwojowej ⁽²⁾;
- L. mając na uwadze, że w latach 2000-2009 państwa rozwijające się utraciły 8,44 bln USD na skutek nielegalnych przepływów finansowych, które 10-krotnie przekraczają otrzymaną przez nie pomoc zagraniczną; mając także na uwadze, że w ostatnim dziesięcioleciu państwa rozwijające się straciły na skutek nielegalnych przepływów 585,9 mld USD; mając na uwadze, że pieniądze rozkradane każdego roku na skutek korupcji wystarczyłyby na wykarmienie głodujących na świecie ponad 80-krotnie, a łapówki i kradzieże powodują zwiększenie o 40 % całkowitych kosztów projektów w zakresie zapewnienia bezpiecznych dostaw wody pitnej i kanalizacji ⁽³⁾;
- M. mając na uwadze, że korupcja, zagrażając konsolidacji demokracji oraz egzekwowaniu praw człowieka, pozostaje podstawową przyczyną i katalizatorem konfliktów, powszechnych naruszeń międzynarodowego prawa humanitarnego oraz bezkarności w krajach rozwijających się, oraz mając na uwadze, że status quo korupcji oraz nielegalnego bogacenia się przez osoby zajmujące stanowiska państwowe doprowadził do przechwycenia oraz utrzymania władzy, jak również do utworzenia nowych bojówek oraz szerzenia się powszechnej przemocy;

⁽¹⁾ Inicjatywa CleanGovBiz, OECD, 2013 r.

⁽²⁾ Inicjatywa CleanGovBiz, OECD, 2013 r.

⁽³⁾ Nielegalne przepływy finansowe z państw rozwijających się w ciągu dekady kończącej się w roku 2009, organizacja Global Financial Integrity.

Wtorek, 8 października 2013

- N. mając na uwadze, że korupcja w wymiarze sprawiedliwości narusza zasadę niedyskryminacji, dostęp do sprawiedliwości oraz prawo do rzetelnego procesu sądowego i skutecznego środka odwoławczego, które mają zasadnicze znaczenie dla egzekwowania wszystkich innych praw człowieka, oraz mając na uwadze, że korupcja poważnie narusza niezależność, kompetencję i bezstronność sądownictwa oraz administracji publicznej, wzmacniając brak zaufania do instytucji publicznych, podważając zasadę praworządności oraz prowadząc do przemocy;
- O. mając na uwadze, że świadczenie usług publicznych umożliwia państwom realizację swoich międzynarodowych zobowiązań w dziedzinie praw człowieka poprzez zapewnianie dostaw wody, żywności, dostępu do opieki zdrowotnej, szkolnictwa, mieszkalnictwa, bezpieczeństwa oraz porządku, jako elementów rozwoju społecznego, oraz mając na uwadze, że korupcja w dziedzinie zamówień publicznych rozwija się przy braku jawności, przejrzystości, informacji, konkurencji, środków zachęty, jasnych zasad oraz regulacji, które są ściśle egzekwowane, a także w przypadku braku niezależnego monitoringu oraz mechanizmów sankcji;
- P. mając na uwadze, że powszechna korupcja, brak przejrzystości, dostępu do informacji oraz czynnego uczestnictwa w podejmowaniu decyzji uniemożliwiają obywatelom pociągnięcie rządów oraz przedstawicieli politycznych do odpowiedzialności w celu zadbania o to, by przychód z badania zasobów i rynku wykorzystywany był do zapewnienia przestrzegania praw człowieka; mając na uwadze, że władze publiczne powinny dołożyć wszelkich starań, aby zwalczyć korupcję w przedsiębiorstwach publicznych i prywatnych;
- Q. mając na uwadze, że obrońcy praw człowieka, media i organizacje społeczeństwa obywatelskiego, a także związki zawodowe oraz dziennikarze śledczy odgrywają istotną rolę w walce z korupcją poprzez nadzorowanie budżetów publicznych, monitorowanie działań rządowych oraz dużych przedsiębiorstw (w szczególności wielonarodowych), finansowanie partii politycznych, oferując wiedzę fachową i umiejętności w zakresie budowania potencjału oraz wymagając przejrzystości i odpowiedzialności; mając na uwadze, że dziennikarze donoszący o korupcji oraz przestępczości zorganizowanej są coraz częściej obierani za cel oraz prześladowani przez zorganizowane grupy przestępcze, „władze równoległe” oraz organy publiczne, w szczególności w krajach rozwijających się;
- R. mając na uwadze, że niezależna prasa i media, zarówno internetowe jak i inne, mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia przejrzystości i kontroli – czynników niezbędnych do zwalczania korupcji – gdyż stanowią platformę umożliwiającą nagłośnienie korupcji i udostępnienie informacji obywatelom i społeczeństwu;
- S. mając na uwadze, że otwarte dane i otwarty rząd umożliwiają obywatelom dostęp do informacji na temat budżetu i wydatków rządowych;
- T. mając na uwadze, że osoby ujawniające nielegalne działania mają kluczowe znaczenie dla ujawniania przypadków korupcji, oszustw, niewłaściwego zarządzania oraz łamania praw człowieka, pomimo dużego ryzyka osobistego, oraz mając na uwadze, że brak ochrony przed odwetem, kontrole informacji, przepisy dotyczące pomówienia i zniesławienia oraz nieodpowiednie dochodzenie roszczeń osób ujawniających nielegalne działania mogą zarówno zniechęcić ludzi do mówienia otwarcie, jak i narazić ich bezpieczeństwo osobiste oraz bezpieczeństwo ich rodzin; mając na uwadze, że UE ma obowiązek zapewnienia im ochrony przy jak najlepszym wykorzystaniu instrumentów współpracy, a w szczególności Europejskiego Instrumentu na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka (EIDHR);
- U. mając na uwadze, że sytuacje nadzwyczajne oraz otrzymywana pomoc stwarzają możliwości wystąpienia przypadków korupcji ze względu na charakter działań i złożoność wykonywanych czynności oraz zaangażowanych w to podmiotów, oraz mając na uwadze, że „możliwości” te obejmują przekupstwo, utrudnienia, wymuszenia, z którymi spotykają się pracownicy agencji pomocowych, naruszenia przepisów przez pracowników agencji pomocowych, oszustwa, nieprawdziwe zapisy rachunkowe, zmiana przeznaczenia otrzymanej pomocy oraz wykorzystywanie osób ubogich, a także pogłębiają bezsilność wobec wszelkich instytucji publicznych; mając na uwadze, że wykorzystanie pomocy niezgodnie z przeznaczeniem stanowi poważne naruszenie międzynarodowego prawa humanitarne,

Wtorek, 8 października 2013

- V. mając na uwadze, że 25 % wszystkich dochodzeń wszczętych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) dotyczyło europejskiej pomocy zewnętrznej na rzecz krajów trzecich, a na skutek tych dochodzeń odzyskano 17,5 mln EUR ⁽¹⁾;
- W. mając na uwadze, że pomoc UE dla krajów rozwijających się może zostać zmarnowana przy braku systemu zapewniającego prawidłową kontrolę i utrzymanie równowagi państw-beneficjentów oraz pełnego niezależnego monitoringu systemu uczciwości, który towarzyszy korzystaniu ze środków;
- X. mając na uwadze, że europejskie banki publiczne będące instytucjami UE (EBI) lub takie, których udziałowcami są w większości państwa członkowskie UE (EBOR), są rzekomo wmieszane w skandale korupcyjne w działaniach prowadzonych poza Unią Europejską,
- Y. mając na uwadze, że ofiarodawcy pomocy oraz międzynarodowe instytucje finansowe, takie jak Bank Światowy oraz Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW), powinny wspierać skuteczną reformę systemu zarządzania w państwach-dłużnikach oraz przyczynić się do skutecznej walki z korupcją, również w drodze krytycznej oceny i zajęcia się dowiedzionym ryzykiem wystąpienia korupcji oraz degradacji praw człowieka w związku z licznymi środkami nakładanymi w kontekście programów dostosowania strukturalnego, takimi jak prywatyzacja przedsiębiorstw i zasobów państwowych;
- Z. mając na uwadze, że handel ludźmi opiera się w dużej mierze na złożonych sieciach korupcyjnych we wszystkich gałęziach władzy, administracji publicznej, organów ścigania oraz w sektorze prywatnym w krajach pochodzenia, tranzytu i krajach docelowych dla ofiar handlu ludźmi, oraz mając na uwadze, że korupcja osłabia działania podmiotów walczących z handlem ludźmi, ze względu na korupcję w policji oraz wśród pracowników wymiaru sprawiedliwości oraz w procedurach aresztowań oraz ścigania osób zajmujących się handlem ludźmi, a także w świadczeniu pomocy prawnej oraz zapewnianiu ochrony świadków ofiarom handlu ludźmi;
- AA. mając na uwadze, że korupcja oraz naruszanie przepisów przez siły zbrojne, sektor obrony, organy ścigania oraz siły pokojowe stwarzają poważne zagrożenie dla życia, integralności cielesnej, ochrony, wolności i praw obywateli krajów rozwijających się, oraz mając na uwadze, że sektor obrony i zamówienia w dziedzinie obronności nadal charakteryzują się niedopuszczalnym poziomem korupcji oraz są w sposób szczególnie chronione tajemnicą w oparciu o przepisy dotyczące bezpieczeństwa narodowego; mając na uwadze, że zamówienia publiczne w dziedzinie dostaw sprzętu bezpieczeństwa powinny podlegać ścisłej kontroli;
- AB. mając na uwadze, że korzystanie z prywatnych agencji wojskowych i przedsiębiorstw zajmujących się systemami bezpieczeństwa zarówno przez podmioty publiczne jak i prywatne wzrosło gwałtownie na przestrzeni ostatnich dwudziestu lat, oraz mając na uwadze, że ze względu na charakter ich działań, przedsiębiorstwa te są szczególnie narażone na korupcję i oskarżane o poważne naruszenia praw człowieka, pomimo że prowadzą działania głównie w obszarze niepodlegającym ścisłym regulacjom, nie ponosząc odpowiedzialności wobec społeczeństwa, której powszechnie wymaga się od sił zbrojnych;
- AC. mając na uwadze, że poziom wdrażania, korzystania z wzajemnej pomocy prawnej oraz z mechanizmów odzyskiwania mienia na mocy rozdziału IV i V UNCAC, a także poziom skuteczności takiej pomocy i mechanizmów pozostają na niskim poziomie wśród państw będących stronami tej konwencji, oraz mając na uwadze, że zobowiązania państw-stron na mocy rozdziału IV (Współpraca międzynarodowa) oraz rozdziału V (Odzyskiwanie mienia) Konwencji dotyczące współpracy międzynarodowej nie zostały jeszcze w pełni przez nie zrealizowane, a w szczególności nie zostały jeszcze w dostateczny sposób zrealizowane zobowiązania dotyczące wzajemnej pomocy prawnej na mocy art. 46 UNCAC;
- AD. mając na uwadze, że źle regulowany i nieprzejrzysty światowy handel bronią konwencjonalną i amunicją zaognia konflikt, nasila korupcję, pogłębia ubóstwo, łamanie praw człowieka oraz bezkarność;

⁽¹⁾ Sprawozdanie roczne OLAF za 2011 r.

Wtorek, 8 października 2013

- AE. mając na uwadze, że wielka korupcja w krajach rozwijających się występuje przede wszystkim przy współudziale, a nawet pomocy, przedsiębiorców, prawników, instytucji finansowych oraz urzędników publicznych w krajach rozwijających się, w tym w państwach członkowskich UE, oraz mając na uwadze, że przy rażącym lekceważeniu przepisów dotyczących zapobiegania praniu pieniędzy na poziomie UE oraz poziomie międzynarodowym, te instytucje oraz przedsiębiorstwa zapewniały kanały umożliwiające pranie wpływów z korupcji w krajach rozwiniętych i rozwijających się, w celu stworzenia nieprzejrzystych struktur oraz ukrycia mienia na „terytoriach zapewniających tajemnicę transakcji”;
- AF. mając na uwadze, że oparte na prawach człowieka podejście do polityki antykorupcyjnej wzmacnia ogólną świadomość, że korupcja wpływa nie tylko na środki publiczne, ale również na prawa i szanse obywateli; mając na uwadze, że ścisłe powiązanie pomiędzy międzynarodowymi ruchami antykorupcyjnymi i ruchami obrony praw człowieka wzbudzi publiczną świadomość oraz potrzebę otwartości, odpowiedzialności i sprawiedliwości, oraz mając na uwadze, że wiązanie działań korupcyjnych z naruszeniami praw człowieka daje nowe możliwości działania, w szczególności gdy z korupcją można zmierzyć się korzystając z istniejących krajowych, regionalnych i międzynarodowych mechanizmów monitorowania przestrzegania praw człowieka;

Spójność pomiędzy polityką wewnętrzną i zewnętrzną

1. uważa, że UE może stać się wiarygodnym i wpływowym leaderem w walce z korupcją, wyłącznie jeżeli w odpowiedni sposób odniesie się do problemów związanych z przestępczością zorganizowaną, korupcją oraz praniem pieniędzy w ramach własnych granic; z zadowoleniem przyjmuje w tym względzie „Sprawozdanie o walce z korupcją w UE”, które ma zostać sporządzone przez Komisję; wyraża nadzieję, że określenie przez Komisję obszarów narażonych na korupcję w państwach członkowskich przyspieszy działania antykorupcyjne, ułatwi wymianę wzorcowych praktyk, wskaże tendencje występujące w UE, a także pobudzi do wzajemnego uczenia się oraz dalszego wypełniania zobowiązań w ramach UE i na szczeblu międzynarodowym; zwraca się do Komisji, by przedstawiła dalsze inicjatywy w ramach polityki UE w obszarze przeciwdziałania korupcji, takie jak unijny plan antykorupcyjny;
2. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje renegowację dyrektywy w sprawie podatku od oszczędności w celu skutecznego zlikwidowania tajemnicy bankowej; uważa, że wzmocnienie regulacji oraz przejrzystości odnośnie do rejestrów spółek i rejestrów funduszy powierniczych we wszystkich państwach członkowskich UE stanowi warunek walki z korupcją, zarówno w UE, jak i krajach trzecich; uważa, że przepisy UE powinny nakładać obowiązek rejestracji na wszystkie struktury prawne oraz dane beneficjentów rzeczywistych, a także że dane takie powinny być publikowane w internecie, posiadać identyfikator elektroniczny, oraz być dostępne w formacie umożliwiającym bezpłatny dostęp do nich;
3. uważa, że UE powinna podążyć za przykładem Stanów Zjednoczonych przy wcielaniu w życie ustawy im. Siergieja Magnickiego o odpowiedzialności za łamanie zasad praworządności z 2012 r. (Sergei Magnitsky Rule of Law Accountability Act 2012) oraz przyjąć podobne ustawodawstwo na poziomie UE, które stanowiłoby ramy symboliczne i operacyjne określające powiązanie pomiędzy korupcją a łamaniem praw człowieka; wzywa zatem Radę do przyjęcia decyzji w sprawie stworzenia wspólnego unijnego wykazu urzędników zamieszanych w śmierć Siergieja Magnickiego, w późniejszą próbę zatuszowania faktów w sądzie oraz w stałe i nieprzerwane nękanie jego rodziny; dodaje, że decyzja Rady powinna nakładać na tych urzędników ukierunkowane sankcje, takie jak zakaz wydania wizy pobytowej obejmującej UE oraz postanowienie o zabezpieczeniu wszelkiego majątku, które urzędnicy lub członkowie ich najbliższej rodziny mogą posiadać na terenie Unii Europejskiej; wzywa Komisję do sporządzenia planu działania, mając na względzie stworzenie mechanizmu tworzenia wykazu oraz nakładania podobnych ukierunkowanych sankcji na urzędników krajów trzecich (funkcjonariuszy policji, prokuratorów i sędziów) zamieszanych w poważne łamanie praw człowieka oraz „manipulacje” sądowe w stosunku do osób ujawniających nielegalne działania, dziennikarzy donoszących o korupcji oraz działaczy na rzecz praw człowieka w krajach trzecich; podkreśla, że kryterium włączenia na listę powinno opierać się na dobrze udokumentowanych, zbieżnych i niezależnych źródłach oraz przekonujących dowodach, umożliwiającym osobom objętym sankcjami korzystanie z mechanizmów dochodzenia roszczeń;

Wtorek, 8 października 2013

Odpowiedzialność i przejrzystość pomocy zewnętrznej i budżetów publicznych

4. w pełni wspiera zobowiązanie UE do przyjęcia oraz włączenia koncepcji odpowiedzialności demokratycznej w główny nurt polityki rozwoju, tj. skutecznego oraz pełnego uczestnictwa osób w projektowaniu, wdrażaniu i monitorowaniu strategii rozwoju oraz polityki rządów darczyńców oraz rządów partnerskich; uważa, że taka polityka wspiera zaangażowanie beneficjentów programu, a zatem przyczynia się do skuteczniejszego monitoringu oraz większej odpowiedzialności w walce z korupcją; zachęca Komisję i państwa członkowskie do stosowania zasady uzależnienia programów pomocy rozwojowej od przestrzegania międzynarodowych norm w dziedzinie korupcji i wprowadzenia klauzuli antykorupcyjnej do umów w sprawie udzielania zamówień publicznych zgodnie z zaleceniami OECD; zwraca się do Komisji o dalsze wspieranie wysokiej przejrzystości pomocy w dokumentach w formatach cyfrowych, przeznaczonych do odczytu komputerowego oraz o stosowanie wspólnego standardu celem zapewnienia porównywalności zarówno z innymi darczyńcami jak również, w szczególności, zgodnie z potrzebami rządów krajów-beneficjentów;

5. podkreśla, że aby zapewnić skuteczniejsze finansowanie rozwoju przy pomocy instrumentów łączonych, należy dokonać weryfikacji sposobu zarządzania tymi instrumentami w celu zagwarantowania większej przejrzystości kryteriów wyboru projektu i rozliczalności wobec całego społeczeństwa; przypomina, że utworzenie krytycznej liczby wymogów minimalnych dla wyboru, monitorowania i oceny projektu mogłoby ułatwić porównywalność i stworzyć spójne podstawy informacji dotyczących skuteczności prowadzonych działań; stwierdza, że konieczna jest systematyczna sprawozdawczość na temat postępów w realizacji projektów i ich skutków dla rozwoju, aby uzasadnić wykorzystanie środków pomocowych w ramach instrumentów łączonych, i to nie tylko wobec darczyńców i zaangażowanych europejskich instytucji finansowych, ale również wobec ogółu społeczeństwa;

6. jest zdania, że Komisja powinna nałożyć obowiązek stosowania najwyższej uczciwości w procedurach udzielania zamówień dla celów wdrażania projektów finansowanych ze środków UE, szczególnie w drodze propagowania większej dostępności zaproszeń do składania ofert dla organizacji lokalnych; podkreśla, że oparta na prawach człowieka procedura udzielania zamówień korzysta z uczestnictwa szerszego zakresu podmiotów, tj. podmiotów, których dotyczy procedura przetargowa (takich jak stowarzyszenia właścicieli gruntów czy grupy znajdujące się w niekorzystnej sytuacji); uważa, że podejście do zamówień publicznych oparte na przestrzeganiu praw człowieka zachęca również władze do wzmacniania pozycji grup znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, aby zgłaszały się do uczestnictwa w procedurach udzielania zamówień, zachęca ono również do rozszerzenia kryteriów, na podstawie których ocenia się przedsiębiorstwa w procedurach udzielania zamówień; przypomina, że wyniki monitorowania projektów we współpracy ze społeczeństwem obywatelskim oraz pociąganie do odpowiedzialności władz lokalnych jest niezbędne do określenia, czy środki UE są wykorzystywane w sposób prawidłowy; wzywa Komisję do nieprzydzielania projektów wykonawcom, których beneficjenci rzeczywiście nie są znani, lub których struktura korporacyjna umożliwia im łatwe zaangażowanie się w proces ustalania cen transferowych;

7. wzywa UE do dalszego promowania przejrzystości poprzez wspieranie tworzenia globalnego systemu śledzenia zobowiązań do udzielenia pomocy, aby umożliwić rozliczenie państw udzielających pomocy ze złożonych obietnic oraz ze wspieranych przez nie projektów, instytucji lub grup;

8. przypomina ponadto o potrzebie zapobiegania technikom korupcyjnym, takim jak inflacja kosztów projektu, płatności na rzecz fikcyjnych projektów oraz pracowników, nieprawidłowe i korupcyjne korzystanie z wzajemnych rozliczeń gospodarczych lub przemysłowych, otwarta kradzież środków państwowych, zawyżone koszty podróży oraz łapówki m.in. przy realizacji projektów finansowanych ze środków UE; podkreśla zatem potrzebę monitorowania całego łańcucha finansowania ze środków UE, w tym kształtowania polityki i regulacji, planowania i budżetowania, finansowania, przelewów podatkowych, zarządzania i opracowania programu, udziału w przetargach i procedurze udzielania zamówień, budowy, obsługi i konserwacji oraz płatności za usługi;

9. sugeruje, aby Komisja podawała do wiadomości publicznej mechanizmy sprawozdawcze stosowane przez OLAF dotyczące niewłaściwego korzystania ze środków unijnych przez uczestników procedur przetargowych i beneficjentów pomocy unijnej, a także by opracowywała wytyczne polityczne dotyczące sposobu traktowania informacji przekazywanych przez osoby ujawniające nielegalne działania w krajach trzecich, pozwalające na stosowne działania następcze, uzyskanie informacji zwrotnej oraz ochronę przed odwetem, przy zwracaniu szczególnej uwagi na sytuację grup społecznych znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, w szczególności kobiet, w wielu krajach rozwijających się ze względu na fakt, iż są one wyjątkowo narażone na korupcję oraz współpracują przy ujawnianiu tego rodzaju zjawisk, ale są również bardziej wrażliwe oraz piętnowane z powodu takiej współpracy;

Wtorek, 8 października 2013

10. podkreśla, że UE musi kłaść nacisk na to, jak ważne jest wdrażanie prawa do uczestnictwa oraz prawa dostępu do informacji, a także mechanizmów odpowiedzialności publicznej, w formie takiej, jak otwarty dostęp do danych, jako głównych zasad demokracji w ramach wszystkich platform dialogu z krajami trzecimi, w tym w ramach stosunków dwustronnych, również na najwyższym szczeblu; podkreśla, że wolność prasy i mediów, zarówno internetowych, jak i innych ma w tym kontekście zasadnicze znaczenie; sugeruje, aby UE finansowała projekty w krajach trzecich służące wspieraniu egzekwowania tych zasad, zwłaszcza w państwach będących w trakcie procesu demokratyzacji, zapewniając włączanie problematyki płci do głównego nurtu polityki oraz angażowanie organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w szczególności obrońców praw człowieka, związków zawodowych, kobiet i grup szczególnie wrażliwych w główny nurt polityki oraz pomoc w formułowaniu przepisów służących skutecznej ochronie osób ujawniających nielegalne działania;

11. zauważa w tym kontekście, że UE musi dawać przykład; nalega, aby UE oraz jej państwa członkowskie aktywnie angażowały się w międzynarodowe inicjatywy służące poprawie przejrzystości budżetu, takie jak partnerstwo na rzecz otwartego rządu (Open Government Partnership), inicjatywa na rzecz otwartego budżetu (Open Budget Initiative) oraz międzynarodowa inicjatywa na rzecz przejrzystości pomocy (International Aid Transparency Initiative) celem propagowania zaangażowania ze strony państw partnerskich, jako konieczności w kontekście międzynarodowych standardów praw człowieka;

12. wzywa Komisję, aby złożyła wniosek dotyczący rozszerzenia definicji obrońców praw człowieka zamieszczonej w wytycznych UE w sprawie obrońców praw człowieka w taki sposób, aby definicja obejmowała również działaczy antykorupcyjnych, dziennikarzy śledczych oraz, w szczególności, osoby ujawniające nielegalne działania;

13. zwraca uwagę, że jako czołowy darczyńca na świecie UE powinna kontynuować i popularyzować przyjęte niedawno praktyki wiązania pomocy zewnętrznej UE z reformami budżetowymi nastawionymi na większą przejrzystość, dostęp do danych oraz procesy uczestnictwa i harmonizowania zasad przewodnich w tym zakresie z innymi darczyńcami; jest zdania, że UE powinna określić i podać do wiadomości publicznej jasne punkty odniesienia oraz kryteria – w ramach podejścia opartego na bodźcach – dla rządów będących beneficjentami w celu otwarcia ich procedur budżetowych oraz włączenia w podejmowane działania – poprzez szkolenie i pomoc techniczną – przejrzystości, publicznego uczestnictwa oraz doзору; wzywa UE do promowania i wspierania rozwoju środowiska umożliwiającego działanie w krajach rozwijających się organów dozoru (w tym parlamentów, trybunałów obrachunkowych, organizacji społeczeństwa obywatelskiego oraz mediów), które będą wypełniać swoje zasadnicze funkcje, a przez to zwalczać korupcję;

14. z drugiej strony zwraca uwagę, że UE powinna wykorzystywać struktury zaawansowanych stosunków z krajami trzecimi, aby skutecznie wywierać nacisk na reżimy, w których występuje powszechna korupcja, aby przyjmowane reformy prowadzące do wdrażania wyżej wymienionych zasad; uważa, że dialog polityczny, nacisk i współpraca ze strony UE ukierunkowane na reformę powinny być widoczne i przejrzyste, a także powinny obejmować odpowiednie i ambitne mechanizmy monitorowania; jest zdania, że UE powinna publicznie potępić wprowadzanie w życie przepisów ograniczających wolność mediów i działalność społeczeństwa obywatelskiego stanowiących podwaliny odpowiedzialności, powinna ona również wypracować strategię mającą na celu kształtowanie stosunków z takimi państwami, aby wspierać reformy w widoczny sposób; podkreśla zapotrzebowanie na jasno zdefiniowane i przestrzegane klauzule dotyczące ochrony praw człowieka w porozumieniach z krajami trzecimi, które umożliwiłyby zawieszenie każdej umowy o partnerstwie w obliczu poważnego łamania praw człowieka;

15. popiera poprawę przejrzystości procesu podejmowania decyzji dotyczących inwestowania europejskich środków publicznych, szczególnie w ramach projektów EBI i EBOR, które mogą mieć niekorzystny wpływ na prawa człowieka; nalega, by EBI i EBOR umocniły strategię przeciwdziałania nadużyciom finansowym i korupcji w celu zapewnienia pełnej przejrzystości inwestycji dokonywanych poza Unią Europejską; podkreśla potrzebę potwierdzenia przez EBI i EBOR woli unikania ryzykownych inwestycji, szczególnie dokonywanych z udziałem pośredników finansowych oraz przyjęcia podejścia opartego na ryzyku i poprawy w zakresie ocen wpływu finansowanych projektów na prawa człowieka jako uzupełnienia badania due diligence w dziedzinie praw człowieka i uczciwości we wszystkich operacji przeprowadzanych przez klientów; jest zdania, że ze szczególną uwagą należy potraktować zapewnienia udziału społecznego, jak również dobrowolnych i świadomych konsultacji z odnośnymi społecznościami na wszystkich etapach planowania, wdrażania, monitorowania i oceny finansowanych projektów; ponagla państwa członkowskie UE i Komisję do wykorzystania swoich wpływów jako jedynych członków EBI i udziałowców większościowych EBOR w celu spowodowania istotnych reform tych instytucji, które umożliwią lepszą kontrolę demokratyczną podejmowanych decyzji i ich rozliczalność;

Wtorek, 8 października 2013

16. uważa, że międzynarodowe instytucje finansowe, takie jak MFW czy Grupa Banku Światowego, powinny przeprowadzać ocenę ryzyka korupcyjnego w ramach środków proponowanych krajom będącym dłużnikami poprzez programy dostosowania strukturalnego w uzupełnieniu oceny oddziaływania tychże na prawa człowieka; uważa, że programy dostosowania strukturalnego powinny obejmować reformy poprawiające zarządzanie oraz przejrzystość; nalega, aby wdrażanie programów śledzono za pomocą odpowiednich, dobrze wyposażonych i niezależnych systemów dozoru, przeprowadzając częste kontrole i inspekcje; jest zdania, że należy zwrócić szczególną uwagę na zawłaszczanie gruntów, przymusowe przesiedlenia, zamówienia publiczne w dziedzinie obronności, oddzielne budżety na obronność oraz finansowanie działań wojskowych i paramilitarnych w krajach będących dłużnikami; wzywa państwa członkowskie, by wykorzystywały swe wpływy wynikające z członkostwa w MFW oraz Banku Światowym w celu domagania się większej przejrzystości oraz mechanizmów uczestnictwa w negocjacjach programów dostosowania strukturalnego oraz innych programów finansowania oraz wspierania znaczniejszej kontroli demokratycznej podejmowanych przez nie decyzji oraz większej odpowiedzialności;

17. wzywa dwustronne i wielostronne instytucje finansowe, w tym Grupę Banku Światowego, MFW, banki rozwoju regionalnego, agencje kredytów eksportowych oraz banki sektora prywatnego do tego, aby wymagały od przedsiębiorstw wydobywczych oraz rządów stosowania się do wymogów „Opublikuj, ile płacisz” (Publish What You Pay) lub do standardów EITI dotyczących przejrzystości płatności, jako warunku wszelkiego wsparcia inwestycji;

18. z zadowoleniem przyjmuje plan walki z korupcją przyjęty przez G20 w Seulu i uważa, że należy utrzymać tempo skoordynowanych na skalę międzynarodową wysiłków ukierunkowanych na walkę z korupcją w kluczowych obszarach;

Korupcja i polityka na rzecz rozwoju

19. podkreśla, że najbiedniejsi mieszkańcy krajów rozwijających się, którzy są w dużym stopniu uzależnieni od usług publicznych, w sposób nieproporcjonalnie dotkliwy doświadczają problemu drobnej korupcji, w tym tzw. „cichej korupcji”, do której dochodzi, gdy urzędnicy państwowi nie świadczą usług, za których wykonywanie są opłacani przed rząd (np. absencja nauczycieli w szkołach publicznych lub lekarzy w przychodniach);

20. podkreśla, że korupcja utrudnia bezpośrednie inwestycje zagraniczne (BIZ) i zniechęca podmioty zewnętrzne do współpracy gospodarczej z krajami rozwijającymi się;

21. jest zdania, że zwalczanie korupcji, w tym rajów podatkowych, uchylania się od opodatkowania oraz nielegalnego odpływu kapitału, składa się na szerzej zakrojone wysiłki zmierzające do wspierania dobrych rządów, które określono jako jeden z kluczowych priorytetów wzmacniających skuteczność unijnej polityki rozwoju w programie działań na rzecz zmian z 2011 r. (COM(2011)0637); podkreśla potrzebę pełnego i natychmiastowego wdrożenia UNCAC;

22. zwraca uwagę, że wszystkim wysiłkom na rzecz walki z korupcją powinno towarzyszyć wsparcie programów, które mają zapobiegać korupcji poprzez kształcenie i kampanie uświadamiające;

23. przypomina o zobowiązaniach podjętych w ramach Partnerstwa z Pusan w sprawie skutecznej współpracy na rzecz rozwoju oraz wzywa UE i jej państwa członkowskie do ich realizacji w celu zintensyfikowania wspólnych wysiłków na rzecz walki z korupcją i nielegalnymi przepływami pieniędzy;

24. uważa, że zapewnienie spójności polityki na rzecz rozwoju jest niezbędne w celu przeciwdziałania i zwalczania korupcji; podkreśla również, że należy zwiększyć pomoc UE – w ramach instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju (DCI) i Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) – w zakresie zarządzania fiskalnego i działań dotyczących oszustw podatkowych;

Wtorek, 8 października 2013

Poprawa jurysdykcji państw członkowskich

25. zwraca się do państw członkowskich UE o wprowadzenie koniecznych zmian przepisów prawa karnego celem ustanowienia właściwości nad osobami dowolnej narodowości znajdującymi się na terytorium państwa członkowskiego, które dopuściły się korupcji lub sprzeniewierzenia środków publicznych, niezależnie od tego, gdzie doszło do popełnienia przestępstwa, o ile wpływy z takich działań przestępczych znajdują się na terytorium danego państwa członkowskiego lub doszło tam do ich prania, lub nad osobą będącą „w ścisłym związku” z państwem członkowskim, poprzez obywatelstwo, miejsce pobytu lub fakt bycia rzeczywistym właścicielem przedsiębiorstwa z siedzibą lub filiami na terytorium państwa członkowskiego;

26. podkreśla jednak, że państwa członkowskie UE powinny być ostrożne w udzielaniu informacji krajom trzecim na temat osób oskarżonych o korupcję, sprzeniewierzenie lub unikanie opodatkowania, tak aby nie uwikłać przypadkowo obrońców praw człowieka, jak miało to miejsce w przypadku Alaksandra Bielackiego;

27. jest zdania, że przepisy dotyczące zniesławienia/pomówienia mogą odwozić od zgłaszania przypadków korupcji w krajach trzecich; wzywa zatem wszystkie państwa członkowskie do dawania przykładu i depenalizacji zniesławienia/pomówienia w obrębie własnych systemów prawnych, przynajmniej w zakresie domniemania przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy w państwach członkowskich i za granicą;

28. ponagla państwa członkowskie, aby zgodnie z zaleceniami UNCAC przyjęły środki prawne i pozaprawne w celu uznania bezprawnego wzbogacenia się, tj. znacznego powiększenia mienia urzędnika publicznego, którego nie jest on (-a) w stanie w sposób uzasadniony wyjaśnić w stosunku do swoich dochodów uzyskanych w sposób zgodny z prawem, za wkroczenie karne, jeżeli zostało ono popełnione świadomie;

Budowanie potencjału instytucji antykorupcyjnych

29. z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie z Dżakarty w sprawie zasad funkcjonowania agencji antykorupcyjnych wydane w listopadzie 2012 r.; zachęca UE oraz państwa członkowskie do dalszych działań i rozmachu na szczeblu międzynarodowym w kwestii reagowania na brak skuteczności w walce z korupcją instytucji antykorupcyjnych tworzonych w wielu krajach rozwijających się, powodowany głównie układami instytucjonalnymi, brakiem funkcjonalnej niezależności od władz wykonawczych, brakiem wsparcia politycznego, źródłami finansowania, zasadami wyboru i powoływania urzędników oraz ich uprawnieniami w zakresie egzekwowania prawa;

30. wzywa UE oraz jej państwa członkowskie do zainicjowania prac nad międzynarodowymi standardami dotyczącymi niezależności i skuteczności organów antykorupcyjnych, opracowywanymi na szczeblu międzyrządowym celem ostatecznego przyjęcia przez Zgromadzenie Ogólne ONZ oraz stanowiącymi odpowiednik zasad paryskich dotyczących krajowych instytucji ds. praw człowieka, i mających równie obszerny zakres; podkreśla, że zasady te powinny stanowić punkt odniesienia dla odpowiedzialności przy ocenie działania prowadzonej w formie oceny wzajemnej;

31. wzywa Komisję do skonsolidowania współpracy z innymi darczyńcami oraz z Międzynarodową Organizacją Najwyższych Organów Kontroli na rzecz rozszerzenia możliwości działania najwyższych organów kontroli w państwach będących odbiorcami pomocy w celu wdrożenia międzynarodowych standardów najwyższych organów kontroli w państwach rozwijających się;

32. wzywa UE oraz jej państwa członkowskie do okazywania przychylności i wsparcia dla tworzenia Niezależnej Komisji ds. Walki z Korupcją powstałej na mocy międzynarodowego traktatu lub protokołu do UNCAC, który stanowiłby podstawę dla utworzenia międzynarodowego organu ścigania o uprawnieniach odpowiadających uprawnieniom krajowych organów ścigania oraz organów odpowiedzialnych za egzekwowanie przestrzegania prawa, w celu dochodzenia i ścigania przestępstw korupcyjnych na krajowych terytoriach państw-sygnatariuszy oraz w celu zapewnienia możliwości oskarżenia przed krajowymi sądami karnymi;

33. zachęca państwa członkowskie UE do opowiedzenia się za powołaniem specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. przestępczości finansowej, korupcji i praw człowieka, dysponującego mandatem w pełnym zakresie, obejmującym plan zorientowany na osiąganie celów, oraz okresową ocenę środków antykorupcyjnych podejmowanych przez państwa; wzywa państwa członkowskie, które podpisały prawnokarną konwencję o korupcji będącą owocem prac Rady Europy i oddaną do podpisu w dniu 27 stycznia 1999 r., ale nie ratyfikowały jej, aby to jak najszybciej uczyniły;

Wtorek, 8 października 2013

Odpowiedzialność przedsiębiorstw

34. zwraca uwagę na istnienie podręcznika opartego na Konwencji OECD o zwalczaniu przekupstwa zagranicznych urzędników państwowych w międzynarodowych transakcjach handlowych, który umożliwi przedsiębiorstwom prowadzenie skutecznej kontroli wewnętrznej oraz podejmowanie środków etycznych i środków zgodności w celu zapobiegania i wykrywania korupcji transgranicznej;

35. wzywa wszystkie przedsiębiorstwa UE do wypełnienia swoich zobowiązań wynikających z ich społecznej odpowiedzialności przestrzegania praw człowieka zgodnie z wytycznymi ONZ; z zadowoleniem przyjmuje gotowość Komisji do opracowania wskazówek dotyczących praw człowieka skierowanych do małych i średnich przedsiębiorstw; wzywa państwa członkowskie UE do opracowania krajowych planów wdrażania wytycznych ONZ oraz nalega, by kraje partnerskie również przyjęły międzynarodowe standardy w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, takie jak Wytyczne OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych oraz Trójstronna deklaracja zasad dotyczących przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej MOP;

36. wzywa do opracowania bardziej skutecznych standardów przejrzystości i rozliczalności przedsiębiorstw technologicznych w UE w związku z eksportem technologii, które mogą być wykorzystywane do łamania praw człowieka, wspierania korupcji lub do prowadzenia działań sprzecznych z interesami UE w zakresie bezpieczeństwa;

37. zauważa, że większość inicjatyw służących poprawie praktyk przedsiębiorstw w krajach trzecich, zwłaszcza w strefach konfliktu, takich jak „Global Compact” ONZ czy wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka, nie zapewnia jednolitej podstawy ani właściwego egzekwowania wytycznych, opierając się na dobrowolnym zastosowaniu się przedsiębiorstw do wytycznych; wzywa UE, aby stanęła na czele międzynarodowych starań służących wprowadzeniu takich normatywnych standardów, przynajmniej w obrębie jurysdykcji UE, koncentrując się na odpowiedzialności dyrektorów korporacji transnarodowych oraz mechanizmach dochodzenia roszczeń przez ofiary;

38. wzywa Komisję do zaproponowania przepisów zobowiązujących przedsiębiorstwa UE do zapewnienia, by dokonywane przez nie zakupy nie przyczyniały się do wspierania sprawców korupcji, konfliktów ani do poważnego łamania praw człowieka, poprzez prowadzenie kontroli i audytów w zakresie swoich łańcuchów dostaw surowców oraz publikowanie wyników; jest zdania, że nałożenie na przedsiębiorstwa unijne obowiązku należytej staranności, zgodnie z wytycznymi opublikowanymi przez OECD, stymulowałoby przedsiębiorstwa europejskie oraz doprowadziłoby do większej spójności polityki unijnej w dziedzinie praw człowieka i rozwoju, zwłaszcza na obszarach nękanych konfliktami;

39. podkreśla, że konieczne jest, aby UE i jej państwa członkowskie podjęły odpowiednie środki w ramach prawa karnego w celu kontroli i ewentualnego nałożenia sankcji na przedsiębiorstwa, których siedziba znajduje się na terenie tych państw, a które dokonują praktyk korupcyjnych w państwach trzecich; wzywa Komisję, aby utworzyła publicznie dostępny wykaz przedsiębiorstw, które zostały skazane za praktyki korupcyjne lub których pracownikom postawiono zarzuty dokonywania praktyk korupcyjnych w państwach członkowskich lub w krajach trzecich; jest zdania, że figurowanie w takim wykazie powinno uniemożliwiać przedsiębiorstwom uczestnictwo w procedurach zamówień publicznych lub korzystanie z funduszy UE w państwach członkowskich UE lub w państwach trzecich w przypadku skazania oraz do czasu ostatecznego orzeczenia sądu w sprawie oczyszczenia z zarzutów; podkreśla, że umieszczanie na czarnej liście może być skutecznym sposobem zniechęcania przedsiębiorstw do działań korupcyjnych oraz stanowić zachętę do tego, by przedsiębiorstwa doskonaliły i wzmacniały swoje wewnętrzne procedury na rzecz uczciwości;

40. z zadowoleniem przyjmuje swoje ustalenia z Radą w sprawie wymagania od przedsiębiorstw sektora wydobywczego oraz przedsiębiorstw prowadzących wyręb lasów pierwotnych do ujawniania płatności dokonywanych na rzecz rządów na zasadzie wskazywania poszczególnych państw i projektów; wzywa rządy wszystkich krajów partnerskich, aby wymagały podobnego ujawniania płatności od przedsiębiorstw międzynarodowych zarejestrowanych lub notowanych na rynkach finansowych podlegających ich jurysdykcji; wzywa UE do propagowania tego standardu sprawozdawczości w kontekście jej relacji z krajami partnerskimi; uważa, że dokonując niedługo rewizji odnośnego ustawodawstwa Komisja powinna rozważyć rozszerzenie zakresu sprawozdawczości dotyczącej poszczególnych państw, aby objąć nim przedsiębiorstwa międzynarodowe prowadzące działalność we wszystkich sektorach i przekazywanie bardziej szczegółowych informacji na temat sprzedaży, aktywów, pracowników, zysków i podatków;

Wtorek, 8 października 2013

Operacje pokojowe i stabilizacyjne

41. podkreśla, że korupcja często napędza przestępczość oraz sprzyja konfliktom i niestabilności, a także jest zdania, że UE powinna przykładać większą wagę do walki z korupcją w swoich działaniach mających na celu zapobieganie konfliktom oraz reagowanie na sytuacje braku stabilności;

42. podkreśla kluczową rolę wysokich standardów uczciwości wśród sił pokojowych w ramach ONZ oraz UA w kontekście Instrumentu na rzecz pokoju w Afryce; popiera głosy nawołujące do reformy systemu środków ONZ na rzecz uczciwości, to jest zebranie wszystkich dochodzeń dotyczących uchybień urzędników – w tym dochodzeń w terenie – w jednej wewnętrznej jednostce dozoru; wzywa zatem ONZ do podjęcia kroków mających na celu zapewnienie, że osoby będące ofiarami sił pokojowych będą miały prawo dochodzić roszczeń, a także do poprawienia mechanizmów zgłaszania incydentów oraz polityki ochrony osób ujawniających nielegalne działania;

43. podkreśla potrzebę opracowania i aktualizacji Ogólnych norm postępowania oraz Kodeksu postępowania dla unijnych misji WPBiO, aby w odpowiedni sposób odzwierciedlały one wysiłki na rzecz walki z korupcją, zarówno w ramach misji, jak i na terenach, gdzie prowadzi się misje; wzywa UE oraz jej państwa członkowskie do podjęcia kroków mających na celu zapewnienie, że osoby będące ofiarami służb europejskich działających w ramach misji pokojowych oraz misji służących przywracaniu praworządności będą miały rzeczywiste prawo do dochodzenia roszczeń; wzywa Radę do wprowadzenia bezpiecznych i odpowiednich mechanizmów zgłaszania incydentów oraz skutecznej polityki ochrony osób ujawniających nielegalne działania; podkreśla, że mechanizmy te muszą uwzględniać czynnik płci;

44. z zadowoleniem przyjmuje takie inicjatywy jak porozumienie z Montreux czy Międzynarodowy kodeks postępowania prywatnych podmiotów świadczących usługi ochrony (ICoC); z zadowoleniem przyjmuje poparcie udzielone ostatnio przez Unię Europejską porozumieniu z Montreux oraz wysoką i stale rosnącą liczbę sygnatariuszy-państw członkowskich UE; podkreśla przy tym, że konieczne jest skuteczniejsze egzekwowanie wprowadzonych zasad; wzywa wszystkie państwa członkowskie UE do dalszych prac nad przepisami krajowymi oraz regulacjami pozostającymi w zgodzie ze standardami określonymi w porozumieniu z Montreux oraz zaleca, aby wraz z UE zawierały umowy wyłącznie z prywatnymi przedsiębiorstwami zajmującymi się systemami bezpieczeństwa i przedsiębiorstwami wojskowymi, które przestrzegają zasad inicjatyw; wzywa UE oraz jej państwa członkowskie do opowiadania się za tworzeniem mechanizmu nadzoru ICoC, który powinien wiązać się z powołaniem organu odpowiedzialnego za zgodność, zajmującego się skargami i nakładającym sankcje zniechęcające (w tym zmiany umów zakładające dodatkowe obostrzenia, wystosowanie oficjalnych upomnień, kary finansowe oraz tymczasowe lub trwałe usunięcie podmiotu świadczącego usługi ochroniarzkie z systemu ICoC) w celu zapewnienia zgodności i doprowadzenia do sytuacji, w której prywatne przedsiębiorstwa zajmujące się systemami bezpieczeństwa i przedsiębiorstwami wojskowymi będą odpowiadać za swoje zobowiązania w ramach ICoC;

45. domaga się, aby UE i jej państwa członkowskie wsparły stworzenie międzynarodowych ram, które uregulują działalność prywatnych przedsiębiorstw zajmujących się systemami bezpieczeństwa i przedsiębiorstw wojskowych, zapewniając wszystkim równe szanse, tak aby państwa-gospodarze posiadały uprawnienia do regulowania działalności tych przedsiębiorstw, a państwa umawiające się mogły wykorzystywać swe uprawnienia do ochrony praw człowieka i zapobiegania korupcji; podkreśla, że tego typu ramy muszą uwzględniać zniechęcające sankcje za naruszenia, odpowiedzialność naruszających oraz skuteczny dostęp ofiar do dochodzenia roszczeń, jak również system licencjonowania i monitorowania, w ramach którego wszystkie prywatne przedsiębiorstwa zajmujące się systemami bezpieczeństwa i przedsiębiorstwa wojskowe będą zobowiązane do poddania się niezależnym kontrolom i do przeszkolenia całego personelu w zakresie praw człowieka;

Współpraca i pomoc na arenie międzynarodowej

46. zaleca, aby państwa członkowskie popracowały nad wdrożeniem rozdziału IV (Współpraca międzynarodowa) oraz V (Odzyskiwanie mienia) UNCAC, zwłaszcza w celu nadania większej skuteczności wzajemnej pomocy prawnej, o którą wnioskuje kraje trzecie, szczególnie poprzez interpretowanie krajowych przepisów w sposób ułatwiający udzielanie takiej pomocy oraz poprzez oddzielenie konfiskaty od wyroku skazującego w państwie wnioskującym w celu zapewnienia wzajemnej pomocy prawnej, a także poprzez dostarczenie systemom prawnym zasobów ludzkich i finansowych, które umożliwią szybkie i właściwe rozpatrywanie spraw; apeluje do UE o potraktowanie tej kwestii jako priorytetu o ogromnym znaczeniu dla krajów trzecich przechodzących przez procesy demokratyzacji, szczególnie poprzez rozwiązanie problemu barier prawnych oraz braku woli współpracy ze strony centrów finansowych w UE, które często w sposób obojętny i nieskuteczny podchodzą do wzajemnej pomocy prawnej;

Wtorek, 8 października 2013

47. jest zdania, że standardowa klauzula dotycząca praw człowieka wprowadzona do wszystkich umów z państwami trzecimi powinna również obejmować zobowiązanie na rzecz ochrony i promowania dobrego sprawowania władzy;

48. zachęca Komisję, aby przy kolejnej rewizji umowy z Kotonu zaproponowała, by poszanowanie zasady dobrego sprawowania rządów stało się zasadniczym elementem umowy i by poszerzyła definicję korupcji, umożliwiając sankcjonowanie przypadków naruszenia klauzuli dotyczącej dobrego sprawowania rządów we wszystkich poważnych okolicznościach, a nie tylko w odniesieniu do strategii i programów gospodarczych i sektorowych, w których Unia Europejska jest istotnym partnerem ze względu na udzielane wsparcie finansowe;

49. z zadowoleniem przyjmuje decyzję grup zadaniowych UE-Egipt i UE-Tunezja dotyczącą sfinalizowania planu działania dotyczącego zwrotu bezprawnie uzyskanych środków, które w dalszym ciągu pozostają zamrożone w szeregu krajów trzecich; nalega, by UE i jej państwa członkowskie w pełni przestrzegały obowiązujących norm międzynarodowych dotyczących odzyskiwania mienia, takich jak rozdział V UNCAC, plan działania w zakresie odzyskiwania mienia opracowany w ramach partnerstwa z Deauville przez G8 przy udziale krajów arabskich znajdujących się w okresie transformacji, a także nowe ramy ustawodawcze opracowane przez Radę w dniu 26 listopada 2012 r.; uważa, że przepisy dotyczące odzyskiwania mienia będą stanowić wsparcie dla wysiłków podejmowanych przez te państwa w celu zaradzenia najpoważniejszym skutkom korupcji oraz ponagla UE i jej państwa członkowskie do podjęcia dalszych istotnych działań w celu dokonania zwrotu społeczeństwu sprzeniewierzonych środków rozkradzionych przez upadłe reżimy w państwach arabskiej wiosny; podkreśla znaczenie opartego na prawach człowieka podejścia do traktowania odzyskiwania mienia oraz długu publicznego w państwach, które wyzwoliły się z reżimów i w których panuje powszechna korupcja; wspiera inicjatywy na rzecz objęcia audytem zewnętrznego i wewnętrznego długu publicznego w celu wykrycia przypadków korupcji i jej wpływu na przestrzeganie praw człowieka; wzywa państwa członkowskie do wsparcia inicjatyw na rzecz audytu zadłużenia;

50. wzywa UE i państwa członkowskie do zapewnienia pomocy prawnej i technicznej krajom rozwijającym się, które chcą odzyskać skradzione aktywa (lub aktywa nielegalnie zgromadzone przez dyktatury) przechowywane na terytorium Unii Europejskiej;

51. zwraca uwagę, że korupcja w handlu bronią ma znaczny udział w korupcji, mającej miejsce w zawieranych na świecie transakcjach; z zadowoleniem przyjmuje Traktat o handlu bronią przyjęty przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 2 kwietnia 2013 r. wprowadzający wspólne wiążące standardy i kryteria oceny międzynarodowych transferów broni; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie państw członkowskich do jak najszybszego podpisania Traktatu o handlu bronią i wzywa je także do objęcia przewodnictwa w podejmowanych przez ONZ staraniach na rzecz szybkiego ratyfikowania i wdrożenia międzynarodowego traktatu o broni przez wszystkie państwa członkowskie ONZ; zachęca UE do większej czujności w odniesieniu do wywozów dokonywanych przez europejskich producentów broni, a także do walki z brakiem przejrzystości w sektorze handlu bronią, szczególnie jeżeli chodzi o korzystanie z usług pośredników oraz kompensaty gospodarcze/przemysłowe, zgodnie ze wspólnym stanowiskiem Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określającym wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego;

o

o o

52. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, rządowi i parlamentom państw członkowskich UE, państwom kandydującym i stowarzyszonym, Radzie Europy, Unii Afrykańskiej, Międzynarodowemu Funduszowi Walutowemu, Bankowi Światowemu, Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu, Europejskiemu Bankowi Odbudowy i Rozwoju oraz Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Wtorek, 8 października 2013

P7_TA(2013)0395

Wczesne planowanie polityki: wpływ budżetu na budowanie potencjału

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. w sprawie planowania polityki i długoterminowych trendów: skutków budżetowych dla budowania potencjału (2012/2290(INI))

(2016/C 181/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2013 ⁽¹⁾, w szczególności zawarte w budżecie na 2013 r. działania przygotowawcze „Międzyinstytucjonalny system określania tendencji długoterminowych”,
 - uwzględniając rozporządzenie finansowe (UE, Euratom) nr 966/2012, w szczególności jego art. 54 ust. 2 lit. a), b) i e), mające zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz przepisy wykonawcze do tego rozporządzenia,
 - uwzględniając sprawozdanie ESPAS (europejskiego systemu analiz strategicznych i politycznych) pt. „Globalne tendencje do 2030 r. – obywatele w połączonym i wielocentrycznym świecie”, sporządzone przez Instytut Unii Europejskiej Studiów nad Bezpieczeństwem (IUESB) ⁽²⁾,
 - uwzględniając art.48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej oraz opinie Komisji Rozwoju Regionalnego i Komisji Spraw Konstytucyjnych (A7-0265/2013),
- A. mając na uwadze, że znajdujemy się obecnie w okresie szybkiej transformacji – widocznej w odniesieniu do dynamiki władzy, zmian demograficznych, zmiany klimatu, urbanizacji i technologii – co powoduje coraz pilniejszą konieczność podjęcia przez decydentów we wszystkich jurysdykcjach większych wysiłków w zakresie badania i monitorowania głównych tendencji globalnych;
- B. mając na uwadze, że z inicjatywy Parlamentu w budżecie UE na 2010 r. przewidziano realizację przez Komisję dwuletniego projektu pilotażowego w celu zbadania możliwości utworzenia „międzyinstytucjonalnego systemu określania długoterminowych tendencji odnoszących się do kluczowych kwestii politycznych, jakim UE musi stawić czoła”;
- C. mając na uwadze, że w budżecie UE na 2012 r. zatwierdzono realizację – w ciągu trzech lat: od 2012 r. do 2014 r. – następnego etapu projektu jako działania przygotowawczego w celu utworzenia do końca 2014 r. w pełni funkcjonującego „europejskiego systemu analiz strategicznych i politycznych” (ESPAS), w którym uczestniczyłyby wszystkie odpowiednie instytucje UE, poprzez zacieśnienie „współpracy między działami badawczymi różnych instytucji i organów UE, zajmującymi się analizą średnio- i długoterminowych trendów w zakresie polityki” ⁽³⁾;
- D. mając na uwadze, że utworzenie na szczeblu administracyjnym stałego międzyinstytucjonalnego systemu identyfikacji i przeglądu głównych tendencji mogących kształtować przyszłą sytuację polityczną pomogłoby instytucjom UE przygotować się i reagować na wyzwania oraz określać spójne warianty strategii na przyszłe lata, a także wsparłoby je w tych działaniach;

⁽¹⁾ Dz.U. L 66 z 8.3.2013.

⁽²⁾ 27 kwietnia 2012 r.; http://www.iss.europa.eu/uploads/media/ESPAS_report_01.pdf.

⁽³⁾ http://europa.eu/espas/pdf/espas-preparatory-action-amendment_en.pdf.

Wtorek, 8 października 2013

- E. mając na uwadze, że taki ugruntowany i uznany system mógłby zapewnić podstawę refleksji w kontekście przygotowywania budżetu UE oraz określania rocznych i wieloletnich priorytetów politycznych, a także bardziej bezpośredniego powiązania zasobów finansowych z celami politycznymi;
- F. mając na uwadze, że wzmocnienie pozycji kobiet nie jest możliwe bez uznania i skutecznego wdrożenia ich praw; mając na uwadze, że w ramach ESPAS możliwe byłoby również sporządzenie skutecznej analizy wyzwań, jakie wiążą się z promowaniem równouprawnienia płci, poczynając od politycznego upodmiotowienia, a kończąc na zwalczaniu wszelkich form dyskryminacji kobiet;
- G. mając na uwadze, że w pierwszym sprawozdaniu sponsorowanym przez ESPAS pt. „Globalne tendencje do 2030 r. – obywatele w połączonym i wielocentrycznym świecie”, sporządzonym na zlecenie IUESB, określono szereg globalnych tendencji, które, jak się wydaje, mogą kształtować sytuację na świecie w następnych dziesięcioleciach;
- H. mając na uwadze, że tendencjami tymi są w szczególności: coraz mocniejsza pozycja jednostki, wynikająca częściowo z rozwoju technologii, większy nacisk na zrównoważony rozwój w kontekście coraz większego niedoboru zasobów i długotrwałego ubóstwa, potęgowanych przez skutki zmiany klimatu oraz powstawanie międzynarodowego systemu charakteryzującego się zmniejszeniem znaczenia państw, w których występują coraz większe luki w systemach rządów, ponieważ tradycyjne mechanizmy regulujące stosunki międzypaństwowe nie odpowiadają właściwie na potrzeby publiczne;
1. uważa, że spójne i skuteczne kształtowanie polityki UE będzie w coraz większym stopniu zależeć od określenia w odpowiednim czasie tych długoterminowych tendencji globalnych, które mają wpływ na wyzwania i wybory, w obliczu których stoi Unia w coraz bardziej złożonym i połączonym wzajemnymi zależnościami świecie;
 2. podkreśla znaczenie skutecznej współpracy między instytucjami UE w zakresie monitorowania i analizowania tych długoterminowych tendencji, a także współpracy i tworzenia sieci kontaktów z innymi podmiotami – w tym szerszą społecznością badaczy w Unii Europejskiej i poza nią – zainteresowanymi podobnymi zagadnieniami w państwach trzecich; w związku z tym podkreśla znaczenie, jakie ma kontynuacja procesu rozwoju zdolności efektywnego zapewniania niezależnych, międzyinstytucjonalnych, wysokiej jakości analiz i doradztwa na temat najważniejszych tendencji, z którymi muszą zmierzyć się decydenci w systemie UE;
 3. zaznacza, że zgodnie z zasadą pomocniczości za opracowywanie długoterminowych strategii społeczno-gospodarczych oraz wdrażanie rozwiązań politycznych w UE odpowiedzialność ponosi szereg organizacji publicznych, takich jak instytucje europejskie, ministerstwa, wydziały administracji lokalnej lub regionalnej oraz wyspecjalizowane agencje; podkreśla, że oprócz instytucji publicznych w państwach członkowskich oraz instytucji europejskich w opracowywaniu długoterminowych strategii uczestniczą również partnerzy społeczni i gospodarczy, organizacje pozarządowe oraz inne zainteresowane strony; w związku z tym podkreśla, że powinno się zastosować wielopoziomowy system rządzenia;
 4. podkreśla, że ze względu na jej wieloletni charakter, długoterminowość i przekrojowy zasięg politykę spójności z natury rzeczy cechuje wyraźne ukierunkowanie na realizację długofalowych celów, a z uwagi na to, że na realizację polityki spójności przeznaczona jest znaczna część środków przewidzianych w budżecie UE, polityka ta musi stanowić istotny element wszystkich dalekosiężnych planów budżetowych;
 5. uważa, że opracowywanie strategii politycznych w odniesieniu do polityki spójności i innych dziedzin polityki w coraz większym stopniu zależy od wskazania w odpowiednim momencie długoterminowych tendencji globalnych; odnotowuje w związku z tym różne wybiegające w przyszłość sprawozdania, takie jak „Projekt Europa 2030” (sprawozdanie Grupy Refleksji nad Przyszłością Unii Europejskiej dla Rady Europejskiej) czy sprawozdanie zatytułowane „Globalne tendencje do roku 2030 – obywatele w połączonym i wielocentrycznym świecie”, sporządzone przez Instytut Unii Europejskiej Studiów nad Bezpieczeństwem (IUESB) w ramach projektu europejskiego systemu analiz strategicznych i politycznych (ESPAS); zaleca lepszą koordynację inicjatyw dotyczących sporządzania takich sprawozdań;
 6. apeluje o włączenie aspektu płci do oceny długoterminowych tendencji globalnych oraz przyszłych sprawozdań w celu przeciwdziałania łamaniu praw człowieka, dyskryminacji i ubóstwu;

Wtorek, 8 października 2013

7. z zadowoleniem przyjmuje zwłaszcza dotychczasowe rezultaty realizowanego na szczeblu administracyjnym projektu pilotażowego (lata 2010–2011) i działania przygotowawczego (lata 2012–2014) mających na celu opracowanie europejskiego systemu analiz strategicznych i politycznych (ESPAS) wspomagającego określanie długoterminowych tendencji odnoszących się do kluczowych kwestii politycznych, jakim UE musi stawić czoła, i zdecydowanie zaleca, aby proces ten był kontynuowany po zakończeniu obecnego działania przygotowawczego; uważa również, że do tego systemu powinni zostać włączeni pracownicy wszystkich właściwych instytucji i organów UE, w tym Komitetu Regionów; jest przekonany, że mechanizm sprawozdawczy powinien zostać poddany pod dyskusję z udziałem wszystkich właściwych grup interesów, przedsiębiorstw oraz organizacji pozarządowych;

8. wzywa cztery instytucje i organy, które obecnie biorą udział w procesie ESPAS – Komisję, Parlament, Radę i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych – do opracowania i podpisania pewnego rodzaju porozumienia międzyinstytucjonalnego, które najlepiej byłoby zawrzeć wiosną 2014 r., przy czym każdy z partnerów zobowiązałby się do utrzymania porozumienia i stałego udziału w nim;

9. podkreśla, że zaangażowane instytucje i organy muszą przeznaczyć niezbędne zasoby kadrowe i środki finansowe na system ESPAS w swoich budżetach, w pełnej zgodności z rozporządzeniem finansowym, a zwłaszcza z jego art. 54 lit. e), oraz w kontekście rocznej procedury budżetowej, tak aby w przyszłości zapewnić możliwość realizacji tych zadań w sposób pozostający bez wpływu na budżet, podkreśla potrzebę inwestowania przez wszystkie instytucje UE w personel posiadający specjalistyczną wiedzę umożliwiającą pełny udział w szczegółowej analizie i monitorowaniu globalnych tendencji, a także identyfikowanie opcji i przedstawianie zaleceń politycznych odpowiadających szczególnym potrzebom każdej instytucji UE;

10. utrzymuje, że ESPAS powinien być kierowany i nadzorowany przez międzyinstytucjonalną radę w odpowiednim składzie, która ustalałaby mandat i priorytety ESPAS oraz wyznaczała dyrektora lub innych urzędników, i w której Parlament – jeśli tak postanowi – będzie reprezentowany przez posłów, przy założeniu, że szczegółowe prace ESPAS w ramach jego mandatu powinny być wykonywane w niezależny sposób;

11. z zadowoleniem przyjmuje zamiar wykorzystania procesu ESPAS – i bazowanie na jego światowej sieci – do utworzenia globalnego internetowego zbioru dokumentów i materiałów dotyczących średnio- i długoterminowych tendencji, pochodzących z różnych źródeł, który byłby bezpłatnie dostępny dla decydentów i obywateli na całym świecie;

12. z zadowoleniem przyjmuje to, że efektem bliższej współpracy administracyjnej między instytucjami UE w ramach procesu ESPAS będzie przedstawienie – w ramach działania przygotowawczego – dalekowzrocznego sprawozdania zawierającego analizę długoterminowych tendencji i ich wpływu na wyzwania i wybory czekające Unię w latach 2014–2019, które ma zostać przedłożone do wiadomości osób stojących na czele instytucji Unii w 2014 r.; uważa, że działanie to jest skuteczne, a zatem powinno być w przyszłości powtarzane przynajmniej co pięć lat;

13. uważa, że stały system – mający na celu zapewnienie instytucjom UE regularnej analizy średnio- i długoterminowych tendencji, aby zachęcić do przyjęcia bardziej strategicznego podejścia do podejmowania decyzji – powinien przewidywać przedstawienie instytucjom rocznego „sprawozdania na temat strategicznych tendencji” przed debatą na temat stanu Unii i publikacją rocznego programu prac Komisji w celu identyfikacji i oceny zmieniającego się schematu długoterminowych tendencji oraz dostarczenia władzy budżetowej konkretnych danych do wykorzystania w przygotowaniach do negocjacji w sprawie wieloletnich ram finansowych (MRF) po 2020 r., a także w śródkresowym przeglądzie MRF na lata 2014–2020;

14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego sprawozdania Radzie, Komisji oraz Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych.

Wtorek, 8 października 2013

P7_TA(2013)0396

Międzynarodowe prawo prywatne i zatrudnienie**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. w sprawie wprowadzania usprawnień w międzynarodowym prawie prywatnym: przepisy dotyczące jurysdykcji i mające zastosowanie do zatrudnienia (2013/2023(INI))**

(2016/C 181/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 12, 15, 16, 27, 28, 30, 31 i 33 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 45, 81 i 146 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając wyroki Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawach C-18/02 ⁽¹⁾, C-341/05 ⁽²⁾ i C-438/05 ⁽³⁾,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A7-0291/2013),
- A. mając na uwadze bardzo udany przegląd rozporządzenia Bruksela I ⁽⁴⁾, dzięki któremu wprowadzono istotne poprawki do przepisów dotyczących jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych w Unii Europejskiej;
- B. mając na uwadze, że zakres procedury przekształcenia nie objął niektórych zagadnień prawa pracy;
- C. mając na uwadze, że porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 28 listopada 2001 r. ⁽⁵⁾ przewiduje, że z techniki przekształcania należy korzystać w przypadku często zmienianych aktów prawnych;
- D. mając na uwadze, że należy zapewnić spójność przepisów dotyczących jurysdykcji oraz przepisów dotyczących prawa właściwego w danym sporze;
- E. mając na uwadze, że w centrum zainteresowania międzynarodowego prawa prywatnego na szczeblu europejskim leży również zapobieganie wybieraniu sądu ze względu na możliwość korzystniejszego rozstrzygnięcia sprawy – zwłaszcza w przypadku działania na niekorzyść słabszej strony sporu, np. pracowników – oraz zapewnienie przewidywalności jurysdykcji w możliwie jak największym stopniu;

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 5 lutego 2004 r. w sprawie C-18/02, Danmarks Rederiforening, działającego w imieniu DFDS Torline A/S przeciwko LO Landsorganisationen i Sverige, działającego w imieniu SEKO Sjöfolk Facket för Service och Kommunikation, Rec. 2004 s. I-01417.

⁽²⁾ Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie C-341/05 Laval un Partneri Ltd przeciwko Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avdelning 1, Byggettan i Svenska Elektrikerförbundet, Zb.Orz. 2007 s. I-11767.

⁽³⁾ Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 grudnia 2007 r. w sprawie C-438/05 International Transport Workers' Federation i Finnish Seamen's Union przeciwko Viking Line ABP i OÜ Viking Line Eesti, Zb.Orz. 2007 s. I-10779.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 351 z 20.12.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie bardziej uporządkowanego wykorzystania techniki przekształcania aktów prawnych (Dz.U. C 77 z 28.3.2002, s. 1).

Wtorek, 8 października 2013

- F. mając na uwadze, że co do zasady sądem właściwym dla rozstrzygnięcia danego sporu powinien być sąd mający najbliższy związek ze sprawą;
- G. mając na uwadze, że liczba głośnych europejskich spraw sądowych w sprawie jurysdykcji i prawa właściwego w związku z indywidualnymi umowami o pracę oraz sporami zbiorowymi budzi obawy co do podporządkowywania krajowych przepisów prawa pracy przepisom europejskim, co może w niektórych przypadkach prowadzić do stosowania prawa jednego państwa członkowskiego przez sąd w innym państwie członkowskim ⁽¹⁾;
- H. mając na uwadze istotne znaczenie prawa pracy dla tożsamości konstytucyjnej i politycznej państw członkowskich, należy zapewnić, by prawo europejskie uwzględniało w tym zakresie tradycje krajowe;
- I. mając na uwadze, że jak najszersze dostosowanie przepisów o jurysdykcji do przepisów o prawie właściwym jest także w interesie należytego administrowania wymiarem sprawiedliwości;
- J. mając na uwadze, że wydaje się wskazane rozważenie, czy należy wprowadzić zmiany w przepisach o jurysdykcji w zakresie prawa pracy;
- K. mając na uwadze, że w szczególności w odniesieniu do sporów zbiorowych jurysdykcję powinny sprawować sądy w państwie członkowskim, w którym taki spór ma zostać lub został podjęty;
- L. mając na uwadze, że w odniesieniu do indywidualnych umów o pracę należy w odpowiednim zakresie zapewnić sprawowanie jurysdykcji przez sądy tego państwa członkowskiego, które ma najbliższy związek z danym stosunkiem pracy;
1. gratuluje instytucjom udanej rewizji rozporządzenia Bruksela I;
 2. jest zdania, że Komisja powinna dalej analizować zagadnienia prawa pracy w celu dokonania w przyszłości ewentualnego przeglądu;
 3. odnotowuje, że jedną z głównych zasad międzynarodowego prawa prywatnego regulującego właściwość sądu jest ochrona słabszej strony sporu oraz że cel ochrony pracownika wskazano w obecnych przepisach o jurysdykcji;
 4. zauważa, że pracownicy generalnie podlegają dobrej ochronie w przepisach o jurysdykcji w sprawach pracowniczych, w których są pozywani przez swoich pracodawców, a to dzięki jurysdykcjom wyłącznym określonym w rozporządzeniu Bruksela I;
 5. wzywa Komisję, by dokonała oceny, czy obecne ramy prawne ustanowione rozporządzeniem Bruksela I w wystarczającym stopniu uwzględniają szczególnie charakter działań w sektorze zatrudnienia;
 6. wzywa Komisję, by zwróciła szczególną uwagę na następujące kwestie:
 - a) czy w odniesieniu do odpowiedzialności pracownika lub pracodawcy bądź organizacji reprezentującej interesy zawodowe pracowników lub pracodawców za szkody powstałe w wyniku sporu zbiorowego należy podjąć jakieś działania w celu wyjaśnienia, że art. 7 ust. 2 przekształconego rozporządzenia Bruksela I odnosi się do miejsca, w którym będzie się odbywał lub odbył się spór zbiorowy oraz czy konieczne jest tu dostosowanie do art. 9 rozporządzenia Rzym II;

⁽¹⁾ Zobacz w szczególności okoliczności sprawy C-438/05 International Transport Workers' Federation i Finnish Seamen's Union przeciwko Viking Line ABP i OÜ Viking Line Eesti, Zb.Orz. 2007 s. I-10779.

Wtorek, 8 października 2013

b) czy w przypadku pozywania pracodawcy przez pracownika należy przeredagować klauzulę wycofania, która obowiązuje w przypadku braku zwyczajowego miejsca pracy, tak aby odnosiła się do miejsca prowadzenia działalności, z którego pracownik otrzymuje lub otrzymywał codzienne polecenia, a nie do miejsca zatrudnienia;

7. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu.

P7_TA(2013)0400

Ludobójstwo ze względu na płeć: zaginione kobiety?

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. w sprawie ludobójstwa ze względu na płeć: brakujące kobiety? (2012/2273(INI))

(2016/C 181/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), w którym podkreśla się wartości wspólne państwom członkowskim, takie jak pluralizm, niedyskryminacja, tolerancja, sprawiedliwość, solidarność oraz równouprawnienie kobiet i mężczyzn, a także art. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w którym określa się zasadę włączania problematyki płci w główny nurt życia społeczno-politycznego, stanowiąc, że we wszystkich swoich działaniach Unia zmierza do zniesienia nierówności oraz wspierania równouprawnienia mężczyzn i kobiet,
- uwzględniając art. 19 TFUE dotyczący zwalczania wszelkiej dyskryminacji ze względu na płeć,
- uwzględniając art. 23 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając Konwencję ONZ z dnia 18 grudnia 1979 r. w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW),
- uwzględniając deklarację pekińską oraz platformę działania przyjętą na IV Światowej Konferencji w sprawie Kobiet, która odbyła się w Pekinie w dniu 15 września 1995 r. oraz swe rezolucje z dnia 18 maja 2000 r. ⁽¹⁾, 10 marca 2005 r. (Pekin + 10) ⁽²⁾ oraz 25 lutego 2010 r. (Pekin + 15) ⁽³⁾,
- uwzględniając milenijne cele rozwoju (MCR) przyjęte na Szczycie Milenijnym ONZ we wrześniu 2000 r., w szczególności MCR dotyczący propagowania równości płci i równouprawnienia kobiet jako warunku wstępnego do likwidacji głodu, ubóstwa i chorób, wprowadzenia równości na wszystkich poziomach nauczania i we wszystkich dziedzinach pracy, równego zarządzania zasobami i równej reprezentacji w życiu publicznym i politycznym,
- uwzględniając europejski pakt na rzecz równouprawnienia płci (2011–2020) przyjęty przez Radę Europejską w marcu 2011 r.,
- uwzględniając Konsensus europejski w sprawie rozwoju,

⁽¹⁾ Dz.U. C 59 z 23.2.2001, s. 258.

⁽²⁾ Dz.U. C 320 E z 15.12.2005, s. 247.

⁽³⁾ Dz.U. C 348 E z 21.12.2010, s. 11.

Wtorek, 8 października 2013

- uwzględniając europejską konwencję o prawach człowieka i biomedycynie,
- uwzględniając wytyczne Unii Europejskiej w sprawie promowania przestrzegania międzynarodowego prawa humanitarnego, w sprawie kary śmierci, tortur i innych form okrutnego, nieludzkiego i poniżającego traktowania, w sprawie obrońców praw człowieka, a także w sprawie dialogów na temat praw człowieka z państwami spoza UE, promowania i ochrony praw dziecka, a także w sprawie aktów przemocy wobec kobiet i zwalczania wszelkich form dyskryminacji kobiet ,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 2 grudnia 1998 r., w których stanowi się, że roczna ocena wdrażania pekińskiej platformy działania opierać się będzie na kryteriach ilościowych i jakościowych oraz poziomach odniesienia,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 2 i 3 czerwca 2005 r., w których wzywa się państwa członkowskie i Komisję do wzmocnienia mechanizmów instytucjonalnych służących wspieraniu równouprawnienia płci i stworzenia ram umożliwiających ocenę realizacji pekińskiej platformy działania w celu zapewnienia monitorowania postępów w bardziej spójny i systematyczny sposób,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 5 i 6 grudnia 2007 r. w sprawie przeglądu realizacji pekińskiej platformy działania przez instytucje UE i państwa członkowskie, a także załączone do niej sprawozdanie opracowane przez prezydentkę portugalską i potwierdzające wskaźniki dotyczące kobiet i ubóstwa,
- uwzględniając opracowaną przez Komisję „Strategię na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2010–2015” przedstawioną w dniu 21 września 2010 r. oraz załączony do niej dokument roboczy służb Komisji w sprawie działań zmierzających do wdrożenia strategii,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji dotyczący unijnego planu działania w sprawie równouprawnienia płci oraz uwłasnowolnienia kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju (2010–2015),
- uwzględniając wspólną deklarację ministrów UE ds. równouprawnienia płci z dnia 4 lutego 2005 r. w ramach przeglądu pekińskiej platformy działania po 10 latach, w której ponownie potwierdzono między innymi zdecydowane poparcie i zaangażowanie na rzecz pełnej i skutecznej realizacji pekińskiej platformy działania,
- uwzględniając konkluzje przyjęte w dniu 15 marca 2013 r. podczas 57. sesji Komisji ONZ ds. Statusu Kobiet, w których po raz pierwszy w międzynarodowym tekście wyraźnie uznano zjawisko zabójstw ze względu na płeć lub „kobietobójstw”,
- uwzględniając opracowane w 2011 roku międzyagencyjne oświadczenie zatytułowane „Zapobieganie praktykom wyboru płci uwarunkowanym postrzeganiem płci w ujęciu społeczno-kulturowym”, przedstawione przez Biuro Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka (OHCHR), Fundusz Ludnościowy Organizacji Narodów Zjednoczonych (UNFPA), Fundusz ONZ na rzecz Dzieci (UNICEF), Jednostkę ONZ ds. Równości Płci i Uwłasnowolnienia Kobiet (UN WOMEN) i Światową Organizację Zdrowia (WHO),
- uwzględniając program działania i deklarację Międzynarodowej Konferencji ONZ na rzecz Ludności i Rozwoju, która odbyła się w Kairze w 1994 r., kluczowe działania mające na celu ich dalsze wdrażanie, a także rezolucję Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 65/234 w sprawie działań następczych po Międzynarodowej Konferencji ONZ na rzecz Ludności i Rozwoju po 2014 r. (grudzień 2010 r.),
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie równości płci oraz równouprawnienia kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju⁽¹⁾, w szczególności jej ustęp 37,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka na świecie za rok 2009 oraz polityki UE w tym zakresie⁽²⁾, w szczególności jej ustęp 76, w którym podkreślono konieczność eliminowania wszelkich form dyskryminacji i przemocy wobec kobiet i dziewcząt, w tym aborcję podyktowaną płcią dziecka,

⁽¹⁾ Dz.U. C 66 E z 20.3.2009, s. 57.

⁽²⁾ Dz.U. C 169 E z 15.6.2012, s. 81.

Wtorek, 8 października 2013

- uwzględniając swą rezolucję z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2011 oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swą rezolucję z dnia 11 października 2007 r. w sprawie zabójstw kobiet (kobietobójstwa) w Ameryce Środkowej i Meksyku oraz roli Unii Europejskiej w zwalczaniu tego zjawiska ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia oraz opinię Komisji Rozwoju (A7-0245/2013),
- A. mając na uwadze, że termin „ludobójstwo ze względu na płeć” jest płciowo neutralnym określeniem służącym do opisanego proceduru systematycznego, celowego i uwarunkowanego płciowo masowego zabijania ludzi o określonej płci, co stanowi coraz bardziej palący i rzadko sygnalizowany problem w szeregu krajów; mając na uwadze, że w sprawozdaniu tym analizuje się szczególnie przyczyny, aktualne tendencje, konsekwencje i sposoby walki z praktykami selekcji płci uwarunkowanymi postrzeganiem płci w ujęciu społeczno-kulturowym, które przyjmują również formy dzieciobójstwa i przemocy poprzez selekcję ze względu na płeć (do określenia zabijania kobiet i dziewcząt, jako najbardziej ekstremalnego wyrazu dyskryminacji i przemocy wobec kobiet stosowano inne terminy, takie jak kobietobójstwo, którego dotyczy specjalne sprawozdanie Parlamentu ⁽³⁾);
- B. mając na uwadze, że mimo wprowadzenia w ostatnim czasie przepisów zakazujących praktyk w zakresie selekcji płci, dziewczęta są w dalszym ciągu w nieproporcjonalnym stopniu ofiarami bezwzględnej dyskryminacji płciowej, która obejmuje nierzadko także nienarodzone płody płci żeńskiej, które są poddawane aborcji, porzucane lub zabijane tylko ze względu na ich płeć;
- C. mając na uwadze szacunki, które wskazują, że już w roku 1990 skutkiem selekcji płci była luka demograficzna w obrębie populacji światowej obejmująca ponad 100 mln kobiet ⁽⁴⁾; mając na uwadze, że według najnowszych szacunków liczba kobiet, których „brakuje” w populacji światowej, wzrosła do niemal 200 mln ⁽⁵⁾;
- D. mając na uwadze, że ludobójstwo ze względu na płeć stanowi globalny problem nie tylko w Azji i Europie, lecz także w Ameryce Północnej, Afryce i Ameryce Łacińskiej; mając na uwadze, że selekcja płci jest zjawiskiem powszechnym, a ciężarne kobiety celowo lub pod naciskiem decydują się nie rodzić dziewczynek, ponieważ dziewczynki są uważane za obciążenie dla społeczeństwa;
- E. mając na uwadze wyjątkowe zaburzenie wskaźników struktury płci na terenie Azji, w szczególności w Chinach, Indiach i Wietnamie; mając na uwadze, że w roku 2012 w Chinach na każde 100 dziewczynek rodziło się 113 chłopców, a w Indiach i Wietnamie na każde 100 dziewczynek rodziło się 112 chłopców ⁽⁶⁾;
- F. mając na uwadze, że w niektórych państwach Europy wskaźniki struktury płci są wyjątkowo zaburzone, co potwierdzają dane z roku 2012, według których w Albanii, Armenii, Azerbejdżanie i Gruzji na każde 100 dziewczynek rodziło się 112 chłopców ⁽⁷⁾;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte: P7_TA(2012)0503.

⁽²⁾ Dz.U. C 227 E z 4.9.2008, s. 140.

⁽³⁾ W dniu 11 października 2007 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie zabójstw kobiet (kobietobójstwa) w Ameryce Środkowej i Meksyku oraz roli Unii Europejskiej w zwalczaniu tego zjawiska. Parlament potępił ponownie to zjawisko w najnowszym rocznym sprawozdaniu dotyczącym praw człowieka przyjętym w grudniu 2010 r. O kobietobójstwie jest również mowa w wytycznych UE w sprawie przemocy wobec kobiet przyjętych przez Radę UE w grudniu 2008 r. W kwietniu 2009 r. prezydencja UE wydała oświadczenie, w którym z zadowoleniem przyjęła rozpoczęcie procesu w IACtHR, zaś w czerwcu 2010 r. wysoka przedstawicielka UE Catherine Ashton wydała w imieniu UE oświadczenie, w którym wyraziła zaniepokojenie zjawiskiem kobietobójstwa w Ameryce Łacińskiej, potępiając wszelkie formy przemocy uwarunkowanej płcią oraz odrażającą zbrodnię kobietobójstwa i z radością przyjęła wyrok IACtHR.

⁽⁴⁾ Amartya Sen, More Than 100 Million Women Are Missing (Brakuje ponad 100 milionów kobiet), The New York Review of Books, Vol. 37, No. 20, (20 grudnia 1990 r.), tekst dostępny pod adresem: <http://www.nybooks.com/articles/3408>

⁽⁵⁾ *Arkusze informacyjne ONZ: International Women's Day 2007* (Międzynarodowy Dzień Kobiet 2007), publikacja dostępna pod adresem: <http://www.un.org/events/women/iwd/2007/factsfigures.shtml>

⁽⁶⁾ Mapa świata według wskaźników struktury płci przy narodzinach: http://en.worldstat.info/World/List_of_countries_by_Sex_ratio_at_birth

⁽⁷⁾ http://en.worldstat.info/World/List_of_countries_by_Sex_ratio_at_birth

Wtorek, 8 października 2013

- G. mając na uwadze, że praktyka ludobójstwa ze względu na płeć jest najczęściej głęboko zakorzeniona w kulturach, dla których charakterystyczne są preferowanie synów, brak równouprawnienia, uporczywa dyskryminacja i utrzymujące się stereotypy wobec córek, a w niektórych przypadkach występuje też w krajach stosujących politykę rządową opartą na przymusie;
- H. mając na uwadze, że zjawisko preferowania synów jest głęboko zakorzenione, stanowi część wieloletnich tradycji i pozostaje związane z kwestiami takimi, jak dziedziczenie majątku, uzależnienie starzejących się rodziców od wsparcia ekonomicznego i bezpieczeństwa zapewnianego przez synów, przedłużenie nazwiska i linii rodowej oraz chęć uniknięcia kłopotów finansowych przez zaoszczędzenie na tradycyjnie wysokich kosztach posagu wręczanego córkom;
- I. mając na uwadze, że nieodpowiednie systemy zabezpieczenia społecznego i programy ubezpieczania rodzin mogą w niektórych kulturach w sposób zwodniczy prowadzić do zjawiska preferowania synów oraz praktyk w zakresie selekcji płci;
- J. mając na uwadze, że praktyki w zakresie selekcji płci prowadzą do naruszenia równowagi płci w obrębie społeczeństw, powodują zniekształcenie wskaźników struktury płci, a także wywierają skutki gospodarcze i społeczne; mając na uwadze, że brak równowagi płci w postaci nadmiaru mężczyzn w dłuższej perspektywie czasowej wpływa negatywnie na stabilność społeczną, prowadząc do ogólnego wzrostu przestępczości, frustracji, przemocy, handlu ludźmi, niewolnictwa seksualnego wykorzystywania, prostytucji i gwałtów;
- K. mając na uwadze, że patriarchalna kultura stałego preferowania synów nie tylko utrwała stereotypy i pogłębia deficyt demokracji oraz nierówności między płciami, lecz także dyskryminuje kobiety, a tym samym utrudnia im pełne korzystanie z dobrodziejstw równego traktowania oraz równych szans we wszystkich dziedzinach życia;
- L. mając na uwadze, że fakt występowania praktyk w zakresie selekcji płci, wyższych wskaźników śmiertelności wśród małych dziewczynek oraz niższej niż wśród chłopców liczby zapisów dziewczynek do szkół może sugerować dominację w niektórych społeczeństwach kultury preferowania synów, dlatego też w tym kontekście istotne jest przeanalizowanie oraz wskazanie, czy tego rodzaju zjawiskom towarzyszą dalsze przejawy deficytu demokracji w odniesieniu do dziewczynek, takie jak pogorszenie ich dostępu do żywienia, edukacji, opieki zdrowotnej, urządzeń sanitarnych, zdanej do picia wody, opieki medycznej i wsparcia socjalnego, w celu określenia skutecznych metod zwalczania tych zjawisk;
- M. mając na uwadze, że problem deficytu demokracji wśród kobiet w wielu krajach nie może zostać rozwiązany z uwagi na brak wiarygodnych danych statystycznych dotyczących monitorowania narodzin i zgonów;
- N. mając na uwadze, że uwłasnowolnienie kobiet pomoże w promowaniu zmian zachowań i zmian społecznych potrzebnych do wyeliminowania praktyk selekcji płci w dłuższej perspektywie czasowej;
- O. mając na uwadze, że wyeliminowanie praktyk selekcji płci to złożony proces, który wymaga zastosowania szeregu wzajemnie powiązanych strategii i metod, w tym organizacji specjalistycznych szkoleń dla przedstawicieli personelu medycznego, aby mogli oni doradzać w kwestii praktyk selekcji płci i zapobiegać takim praktykom w UE i na całym świecie;
- P. mając na uwadze, że działania budujące wsparcie, środki polityczne oraz wzorcowe praktyki, takie jak prowadzona w Chinach kampania „Care for Girls”, która jest ukierunkowana na pogłębianie świadomości wartości dziewcząt, a także realizowany w Indiach program „Balika Samridhi Yojana”, w ramach którego udziela się dotacji na kształcenie dziewcząt z ubogich rodzin, są niezbędne do zmiany nastawienia wobec dziewcząt i kobiet;
- Q. mając na uwadze znaczący sukces Korei Południowej jako państwa, w którym zniwelowano niekorzystne zjawisko wysoce zakłóconej struktury płci, doprowadzając do obniżenia wskaźnika liczby urodzeń chłopców z poziomu 114 chłopców na każde 100 dziewczynek w roku 1994 do poziomu 107 chłopców na każde 100 dziewczynek w roku 2010 ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ UNFPA, Sprawozdanie z międzynarodowych warsztatów dotyczących zniekształceń wskaźników struktury płci przy narodzinach: Addressing the Issue and the Way Forward, październik 2011 r.

Wtorek, 8 października 2013

1. podkreśla, że ludobójstwo ze względu na płeć jest poważnym przypadkiem naruszenia praw człowieka i przestępstwem, które wymusza podjęcie skutecznych działań zmierzających do zajęcia się wszystkimi głównymi przyczynami kultury patriarchy i wykorzenienia ich;
2. podkreśla, że wszystkie państwa i rządy zobowiązane są promować i chronić prawa człowieka oraz zapobiegać dyskryminacji, co jest podstawą działań na rzecz wyeliminowania wszelkich form przemocy wobec kobiet;
3. wzywa rządy do opracowania i zastosowania środków powodujących głęboką zmianę mentalności i stosunku do kobiet, jak również do zwalczania szkodliwych przekonań i zachowań, które podtrzymują przemoc wobec kobiet;
4. wzywa rządy do wyraźnego uznania kobietobójstwa lub ludobójstwa ze względu na płeć za zbrodnię, a w konsekwencji do opracowania i zastosowania środków prawnych umożliwiających przeprowadzenie śledztwa w przypadku kobietobójstwa, aby agresorzy zostali postawieni przed sądem, a kobiety, którym udało się przeżyć, miały łatwy dostęp do służby zdrowia i długoterminowego wsparcia;
5. podkreśla, że w rozumieniu Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej oraz deklaracji pekińskiej i platformy działania wszelkie naciski wywierane na kobietę przez rodzinę lub społeczeństwo w celu przeprowadzenia aborcji ze względu na płeć stanowią przypadki przemocy fizycznej i psychologicznej;
6. zwraca uwagę, że wyplenienie praktyk selekcji ze względu na płeć to skomplikowany proces wymagający przyjęcia szeregu wzajemnie powiązanych podejść i metod, od zbadania przyczyn leżących u źródła tych praktyk oraz czynników kulturowych i społeczno-gospodarczych krajów, w których preferuje się synów/mężczyzn, po prowadzenie kampanii na rzecz praw i statusu dziewcząt i kobiet oraz wprowadzanie przepisów i regulacji w tym zakresie; w szerszym kontekście uważa, że jedynym trwałym sposobem zapobieżenia dalszemu rozwijaniu praktyk selekcji płci jest propagowanie równej wartości obu płci w każdym społeczeństwie;
7. podkreśla potrzebę wspierania dogłębnych analiz i badań naukowych dotyczących głównych przyczyn praktyk w zakresie selekcji płci w celu propagowania badań tych charakterystycznych dla niektórych krajów zwyczajów i tradycji, które mogą prowadzić do selekcji płci, oraz badań społecznych konsekwencji selekcji płci, a także wzywa Komisję do podjęcia działań w tym względzie;
8. apeluje o szczegółowe przeanalizowanie motywów finansowych i gospodarczych leżących u podstaw praktyk selekcji opartej na płci i przyczyniających się do nich; wzywa ponadto rządy do aktywnego zajęcia się obciążeniami, jakie mogą spoczywać na rodzinach, a tym samym prowadzić do zjawiska nadwyżki mężczyzn;
9. podkreśla znaczenie opracowania przepisów zwalczających selekcję w oparciu o płeć, które powinny obejmować pakiety ochrony socjalnej dla kobiet, lepsze monitorowanie wdrażania obowiązujących przepisów i silniej skupiać się na kulturowych i społeczno-gospodarczych przyczynach tego zjawiska, aby zająć się jego rozwiązaniem w trwały i całościowy sposób, utrzymując przy tym w mocy równouprawnienie płci i zachęcając do czynnego udziału ze strony społeczeństwa obywatelskiego;
10. wzywa rządy do wyeliminowania deficytów demokracji i próżni legislacyjnych, do walki z utrzymującymi się przejawami dyskryminacji dziewczynek, do zapewnienia kobietom prawa dziedziczenia, do egzekwowania krajowych przepisów gwarantujących równość kobiet i mężczyzn wobec prawa we wszystkich dziedzinach życia, a także do uwłasnowolnienia dziewcząt i kobiet w wymiarze gospodarczym, edukacyjnym i politycznym;
11. wzywa Komisję do wspierania i stymulowania wszelkich inicjatyw zmierzających do propagowania świadomości na temat dyskryminacji ze względu na płeć, w tym ludobójstwa ze względu na płeć, a także do znalezienia skutecznych środków walki z tym zjawiskiem poprzez poradnictwo, pomoc, wykorzystanie odpowiednich strategii politycznych i finansowania, w ramach swoich stosunków zewnętrznych, pomocy humanitarnej i włączania problematyki płci w główny nurt życia społeczno-politycznego;

Wtorek, 8 października 2013

12. zwraca uwagę, że niepowodzenie w uwłasnowolnieniu kobiet i dziewcząt, jak również niepodejmowanie wysiłków, by zmienić normy i struktury społeczne, mają poważne konsekwencje prawne, etyczne, zdrowotne oraz w zakresie praw człowieka i w skali długoterminowej mogą pociągnąć za sobą katastrofalne skutki przynoszące szkodę społeczeństwom, które się tego dopuszczają;

13. podkreśla, że według kilku badań brak równowagi płciowej mógłby prowadzić do nasilenia się nielegalnego handlu dla celów zawarcia małżeństwa lub wykorzystywania seksualnego, przemocy wobec kobiet, małżeństw dzieci i małżeństw przedwczesnych lub pod przymusem, oraz do HIV/AIDS i innych chorób przenoszonych drogą płciową, zagrażając tym samym stabilności i bezpieczeństwu społecznemu, zagrażający tym samym stabilności i bezpieczeństwu społecznemu; domaga się zatem wyczerpującego przeglądu ewentualnych konsekwencji, jakie niesie za sobą postępująca nadwyżka mężczyzn dla zdrowia, gospodarki i bezpieczeństwa;

14. wspiera odpowiednie reformy oraz procesy stałego monitorowania i skutecznego wdrażania przepisów gwarantujących równouprawnienie płci oraz zakazujących dyskryminacji, szczególnie w krajach o niskim lub średnim dochodzie lub będących w okresie transformacji;

15. wzywa Komisję do podjęcia intensywnych działań na rzecz zapobiegania praktykom selekcji płci uwarunkowanym postrzeganiem płci w ujęciu społeczno-kulturowym, które nie będą przejawiały się nakładaniem ograniczeń w dostępie do usług i technik medycznych w dziedzinie zdrowia reprodukcyjnego, ale w promowaniu ich odpowiedzialnego wykorzystywania, a także do wprowadzenia i wzmocnienia wytycznych, do zapewnienia personelowi medycznemu specjalistycznego przeszkolenia w zakresie poradnictwa dotyczącego praktyk selekcji płci i zapobiegania im, z wyłączeniem rzadkich i uzasadnionych przypadków chorób genetycznych związanych z płcią, a także do zapobiegania wykorzystaniu i promowaniu rozwiązań technicznych w celu selekcji płci lub w celach komercyjnych;

16. podkreśla, że ustawodawstwo w zakresie zarządzania praktykami selekcji płci lub ich ograniczania musi chronić prawo kobiet do dostępu do legalnych technologii i usług medycznych z zakresu zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego bez zgody małżonka, zapewnić efektywne wdrażanie przepisów i nakładanie odpowiednich sankcji na osoby łamiące prawo;

17. zachęca rządy i środowisko medyczne do większego zaangażowania i ściślejszej współpracy, a także do wprowadzenia surowszych wytycznych dotyczących samoregulacji klinik i szpitali w celu aktywnego zapobiegania selekcji płci jako działalności prowadzonej dla korzyści finansowych;

18. wzywa Komisję i państwa członkowskie do identyfikowania klinik w Europie, które przeprowadzają aborcje ze względu na płeć, udostępnienia danych statystycznych na ten temat i opracowania godnych naśladowania praktyk w celu zapobiegania tym aborcjom;

19. uznaje, że gwarantowanie i promowanie praw dziewcząt i kobiet przez zapewnienie im równych szans, szczególnie w dziedzinie edukacji i zatrudnienia, ma istotne znaczenie dla zwalczania seksizmu i utworzenia społeczeństwa, w którym faktycznie przestrzega się zasady równości kobiet i mężczyzn; podkreśla fakt, że poprawa poziomu wykształcenia, możliwości zatrudnienia i zintegrowanej opieki zdrowotnej, obejmującej usługi zdrowotne w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego dla kobiet, mają kluczowe znaczenie w dążeniach do wyeliminowania praktyk selekcji płci – od aborcji po dzieciobójstwo – a także dla osiągnięcia ogólnego wzrostu gospodarczego w krajach rozwijających się oraz ograniczenia ubóstwa; podkreśla, że uwłasnowolnienie kobiet oraz zaangażowanie mężczyzn stanowią klucz do zwalczania nierówności płciowej i promowania zmian zachowania i zmian społecznych, koniecznych do wyeliminowania w perspektywie długoterminowej praktyk selekcji w oparciu o płeć;

20. w związku z tym wzywa Komisję do wspierania rozwoju takiego otoczenia edukacyjnego i społecznego, w którym obie płcie byłyby szanowane i traktowane na równi i w którym uznawałoby się na równi umiejętności i potencjał obu płci, bez stereotypów i przejawów dyskryminacji, przy jednoczesnym intensywniejszym włączaniu problematyki płci w główny nurt życia społeczno-politycznego oraz wzmacnianiu równych szans i równego partnerstwa;

21. wzywa Komisję i odpowiednie organizacje międzynarodowe do wspierania programów edukacyjnych ukierunkowanych na równouprawnienie kobiet i umożliwiających im wzmocnienie poczucia własnej wartości, zdobycie wiedzy oraz podejmowanie decyzji dotyczących ich życia, zdrowia i zatrudnienia, a także pozwalających im na niezależność finansową;

Wtorek, 8 października 2013

22. wzywa Komisję, ESDZ i rządy państw trzecich do opracowania kampanii uświadamiających i informujących w celu promowania zasady równouprawnienia kobiet i mężczyzn oraz do spowodowania wzrostu wrażliwości społecznej w stosunku do potrzeby wzajemnego poszanowania praw człowieka każdej osoby w związku, szczególnie pod względem prawa własności, prawa do pracy, do należytej opieki zdrowotnej, do sprawiedliwości i edukacji;
23. przywołuje milenijne cele rozwoju oraz podkreśla, że dostęp do edukacji i opieki zdrowotnej, w tym do zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz praw w tej dziedzinie, stanowi podstawowe prawo człowieka; podkreśla potrzebę poczynienia specjalnych i wyraźnych odniesień do ludobójstwa ze względu na płeć oraz kwestii związanych z selekcją płci w ramach dialogu i w sprawozdaniach dotyczących MCR, a także na innych międzynarodowych forach wymiany doświadczeń;
24. podkreśla, że zdolność kobiet do korzystania z przysługujących im praw łączy się nierozdzielnie z ich zdolnością do indywidualnego podejmowania decyzji, niezależnie od ich małżonków, dlatego zagwarantowanie kobietom dostępu do edukacji, pracy, opieki zdrowotnej, swobodnego dostępu do antykoncepcji, do konta bankowego bez konieczności uzyskiwania zgody lub zezwolenia małżonka bądź innej osoby ma kluczowe znaczenie;
25. wzywa rządy państw partnerskich do ograniczenia kosztów opieki zdrowotnej za leczenie dzieci, zwłaszcza dziewczynek, które niejednokrotnie umierają w wyniku złej lub nieodpowiedniej opieki, jaką otrzymują;
26. wzywa rządy do polepszenia dostępu kobiet do opieki zdrowotnej, szczególnie dla kobiet w ciąży i matek, do edukacji, rolnictwa, kredytów i mikropożyczek, majątku oraz do zapewnienia im szans ekonomicznych;
27. wzywa do położenia szczególnego nacisku na stworzenie warunków do wprowadzenia w krajach rozwijających się systemów opartych na solidarności, między innymi poprzez utworzenie funduszy emerytalnych, co doprowadzi do zmniejszenia obciążenia ekonomicznego rodzin i jednostek, ograniczając ich zależność od dzieci płci męskiej oraz występowanie zjawiska preferowania synów;
28. zauważa, że praktyki w zakresie selekcji płci utrzymują się nawet w dostatnich regionach, których mieszkańców charakteryzuje wysoki poziom wykształcenia;
29. zachęca do rozwoju mechanizmów wsparcia dla kobiet i rodzin, w ramach których kobiety mogłyby uzyskiwać informacje i porady na temat zagrożeń i niebezpieczeństw związanych z praktykami selekcji płci, a także otrzymywać pomoc w przypadku presji na usunięcie płodów płci żeńskiej;
30. zachęca społeczeństwo obywatelskie oraz jednostki administracji publicznej do wspólnej organizacji kampanii informacyjnych i społecznych dotyczących negatywnych skutków praktyk selekcji płci, które mogą dotknąć matkę;
31. wzywa Komisję do udzielenia wsparcia technicznego i finansowego innowacyjnym działaniom i programom edukacyjnym zmiernym do zainicjowania debaty publicznej oraz szerszego uświadomienia równej wartości dziewcząt i chłopców, wykorzystując do tego wszystkie dostępne media i sieci społecznościowe w celu dotarcia do młodych ludzi, przywódców religijnych i duchowych, nauczycieli, liderów społeczności lokalnych i innych wpływowych osób oraz ich zaangażowania w celu zmiany uwarunkowanego kulturowo nastawienia do równouprawnienia płci w danym społeczeństwie i uwypuklenia potrzeby niedyskryminacyjnych zachowań;
32. wzywa UE do zdecydowanego podkreślenia aspektu płci we wszystkich partnerstwach i rozmowach z krajami rozwijającymi się oraz do podkreślenia w nich kwestii uwłasnowolnienia kobiet, jak stwierdzono w Konsensusie europejskim w sprawie rozwoju; uważa ponadto, że konieczne jest uwzględnianie aspektu płci na wszystkich etapach wsparcia budżetowego, m.in. przez promowanie dialogu ze stowarzyszeniami kobiet w krajach rozwijających się i poprzez wprowadzanie wskaźników w rozbiciu na płeć;

Wtorek, 8 października 2013

33. wzywa władze zainteresowanych państw do wzmocnienia systemów monitorowania i zbierania danych statystycznych na temat wskaźników struktury płci, a także do podjęcia działań w celu usunięcia ewentualnych przypadków zakłócenia równowagi; wzywa w związku z tym do bliższej współpracy między UE, agencjami ONZ i innymi partnerami międzynarodowymi oraz rządami partnerskimi;

34. wzywa Komisję i wszystkie zainteresowane strony do podjęcia niezbędnych działań ustawodawczych lub działań o innym charakterze w celu zagwarantowania penalizacji praktykowania przymusowych aborcji i chirurgicznych zabiegów przerywania ciąży ze względu na płć w przypadku braku uprzedniej, świadomej zgody kobiety lub braku jej wiedzy na temat charakteru przeprowadzanej interwencji;

35. wzywa rządy i wszystkie zainteresowane strony do zagwarantowania skutecznego wdrażania przepisów dotyczących selekcji płci oraz do zagwarantowania, by na osoby łamiące prawo nałożone zostały odpowiednie sankcje;

36. wzywa Komisję do zacieśnienia współpracy z innymi organizacjami i instytucjami międzynarodowymi, takimi jak ONZ, WHO, UNICEF, OCHCHR, UNFPA i UN Women w celu podjęcia walki z praktykami selekcji płci oraz zwalczania ich głównych przyczyn we wszystkich krajach, a także do połączenia sił z rządami, parlamentami, zainteresowanymi stronami, środkami masowego przekazu, organizacjami pozarządowymi, organizacjami kobiecymi oraz innymi podmiotami społecznymi w celu podniesienia poziomu świadomości na temat ludobójstwa ze względu na płć oraz sposobów zapobiegania temu procederowi;

37. wzywa Komisję i ESDZ do współpracy z wyżej wymienionymi organizacjami międzynarodowymi w celu podjęcia walki z praktykami selekcji płci oraz zwalczania ich głównych przyczyn we wszystkich krajach, a także do połączenia sił z rządami, parlamentami, zainteresowanymi stronami, środkami masowego przekazu, organizacjami pozarządowymi, organizacjami kobiecymi oraz innymi podmiotami społecznymi w celu podniesienia poziomu świadomości na temat ludobójstwa ze względu na płć oraz sposobów zapobiegania temu procederowi;

38. wzywa Komisję oraz ESDZ, by dyskutując na temat pakietów pomocy humanitarnej, priorytetowo traktowały kwestię ludobójstwa ze względu na płć w programie dialogu politycznego z zainteresowanymi państwami trzecimi, zlecając im nadanie priorytetowego charakteru działaniom zmierzającym do wykorzenia ludobójstwa ze względu na płć, a także podniesienie poziomu świadomości wokół tej kwestii oraz naciskając na zapobieganie temu procederowi;

39. wzywa UE i jej kraje partnerskie do poprawy, poprzez współpracę na rzecz rozwoju, monitorowania i gromadzenia danych dotyczących struktury płci przy narodzinach oraz do podjęcia natychmiastowych działań w celu zwalczania możliwych zakłóceń równowagi; podkreśla, że międzynarodowe umowy handlowe oraz umowy o współpracy powinny zawierać klauzule dotyczące dyskryminacji ze względu na płć.

40. wzywa Unię Europejską do zastosowania podejścia opartego o ochronę praw człowieka, które obejmowałyby wszystkie prawa człowieka, oraz do uwzględnienia znaczenia promowania, poszanowania i wykonywania praw kobiet i dziewcząt, w tym praw seksualnych i reprodukcyjnych, oraz uwłasnowolnienia ich, a także równouprawnienia kobiet i mężczyzn jako warunków koniecznych do zwalczania problemu ludobójstwa ze względu na płć, co byłoby istotną kwestią w programie polityki rozwoju po roku 2015;

41. utrzymuje, że w kontekście wdrażania określonych klauzul dotyczących zakazu stosowania przymusu w dziedzinie seksualności i zdrowia reprodukcyjnego, sformułowanych przez Międzynarodową Konferencję w sprawie Ludności i Rozwoju (ICPD), która odbyła się w Kairze, w odniesieniu do prawnie wiążących międzynarodowych instrumentów praw człowieka, dorobku wspólnotowego UE oraz kompetencji politycznych Unii w tym zakresie, pomoc Unii nie może zostać udzielona żadnemu organowi, organizacji lub programowi, który wspiera lub uczestniczy w zarządzaniu wszelkimi działaniami, w ramach których dochodzi do naruszenia praw człowieka, takiego jak przymusowa aborcja, wymuszona sterylizacja kobiet i mężczyzn, określanie płci płodu w celu dokonania selekcji prenatalnej lub dzieciobójstwa;

42. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i rządów państw członkowskich.

Wtorek, 8 października 2013

P7_TA(2013)0401

Ograniczenia budżetowe dla władz regionalnych i lokalnych w odniesieniu do funduszy strukturalnych UE**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. w sprawie skutków ograniczeń budżetowych nałożonych na władze regionalne i lokalne w związku z wydatkami z funduszy strukturalnych UE w państwach członkowskich (2013/2042(INI))**

(2016/C 181/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 28 i 29 czerwca 2012 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 14 i 15 marca 2013 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając bieżące negocjacje międzyinstytucjonalne dotyczące przyszłej polityki spójności i wieloletnich ram finansowych,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 listopada 2012 r. zawierającą zalecenia dla Komisji dotyczące sprawozdania przewodniczących Rady Europejskiej, Komisji Europejskiej, Europejskiego Banku Centralnego i Eurogrupy pt. „W kierunku faktycznej unii gospodarczej i walutowej” ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 czerwca 2011 r. w sprawie europejskiej agendy miejskiej i jej przyszłości w polityce spójności ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 12 marca 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny wstępnych planów budżetowych oraz zapewnienia korekty nadmiernego deficytu w państwach członkowskich strefy euro ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 12 marca 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi strefy euro dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie polityki spójności: inwestowanie w realną gospodarkę ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2013 r. w sprawie konkluzji ze szczytu Rady Europejskiej w dniach 7–8 lutego 2013 r. dotyczących wieloletnich ram finansowych ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/131388.pdf.⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/136151.pdf.⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0430.⁽⁴⁾ Dz.U. C 390 E z 18.12.2012, s. 10.⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0070.⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0069.⁽⁷⁾ Dz.U. C 87 E z 1.4.2010, s. 113.⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0078.

Wtorek, 8 października 2013

- uwzględniając projekt opinii Komitetu Regionów z dnia 6 marca 2013 r. pt. „Synergia między inwestycjami prywatnymi a finansowaniem publicznym na szczeblu lokalnym i regionalnym – partnerstwo w zakresie rozwoju gospodarczego i dobrobytu”,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 1 lutego 2013 r. w sprawie „Osiągnięcia większej synergii między budżetami unijnym, krajowym i władz niższego szczebla”,
 - uwzględniając notatkę Komitetu Regionów z 2012 r. w sprawie „Wpływu oszczędności budżetowych na lokalne finanse i inwestycje”,
 - uwzględniając notę Europejskiego Banku Inwestycyjnego z dnia 14 grudnia 2012 r. w sprawie „Wpływu recesji z lat 2008–2009 na konwergencję regionalną UE” ⁽¹⁾,
 - uwzględniając dokumenty okazjonalne Komisji z grudnia 2012 r. w sprawie „Jakości wydatków publicznych w UE” ⁽²⁾,
 - uwzględniając światową prognozę gospodarczą Międzynarodowego Funduszu Walutowego z października 2012 r.,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego i opinie Komisji Budżetowej oraz Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A7-0269/2013),
- A. mając na uwadze, że światowy kryzys gospodarczy i finansowy negatywnie wpłynął na spójność społeczną, gospodarczą i terytorialną w UE, przyczyniając się do zwiększenia bezrobocia, zmniejszenia PKB i zwiększenia różnic regionalnych i deficytu budżetowego na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym;
- B. mając na uwadze, że istnieją duże różnice w przebiegu czasowym i stopniu nasilenia kryzysu w poszczególnych regionach UE, które ujawniają wcześniej istniejące wady strukturalne, przyczyniając się do poważnego spadku tempa wzrostu PKB, rekordowego poziomu bezrobocia, znacznej pauperyzacji najbardziej wrażliwych grup społecznych, pogorszenia się warunków prowadzenia działalności gospodarczej i spadku zaufania konsumentów;
- C. mając na uwadze, że ze względu na spadek szacowanej zdolności kredytowej władz regionalnych i rządów krajowych banki i rynki finansowe są coraz bardziej niechętnie do udzielania pożyczek;
- D. mając na uwadze, że obecnie za najlepsze rozwiązanie uznaje się pakt na rzecz wzrostu gospodarczego, który umożliwiłby znaczne inwestycje na skalę wspólnotową, ze względu na nieskuteczność paktu fiskalnego w walce z kryzysem oraz że istnieje obecnie zgoda co do tego, że oszczędności fiskalne, cięcia budżetowe i ograniczanie inwestycji nie skutkują ożywieniem gospodarczym i nie stworzą sprzyjających warunków dla tworzenia miejsc pracy i wzrostu gospodarczego;
- E. mając na uwadze, że celem europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych jest promowanie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej w całej UE, zmniejszanie różnic między poszczególnymi regionami, promowanie konwergencji i stymulowanie rozwoju gospodarczego, zatrudnienia i postępu społecznego poprzez efektywne inwestycje;
- F. mając na uwadze, że europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne są również przeznaczone do wspierania inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu i konkurencyjności, wpływając dzięki temu pozytywnie na relację deficytu do PKB;
- G. mając na uwadze, że ogólnounijne załamanie finansów publicznych wywołane przez kryzys związany z długiem państwowym spowodowało upowszechnienie się polityki oszczędności; mając na uwadze, że wprowadzenie polityki oszczędności bardzo negatywnie wpłynęło na finanse lokalne, przyczyniając się do ograniczenia lub zmiany niektórych pozycji budżetowych i poważnie zagrażając zdolnościom finansowania lub współfinansowania efektywnych inwestycji ze strony władz krajowych, regionalnych i lokalnych;

⁽¹⁾ <http://www.eib.org/infocentre/publications/all/econ-note-2012-regional-convergence.htm>.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/occasional_paper/2012/pdf/ocp125_en.pdf.

Wtorek, 8 października 2013

- H. mając na uwadze, że tylko kilka państw zdecydowało się kontynuować wsparcie finansowe dla lokalnych inwestycji, a pozostałe państwa w obliczu kryzysu związanego z długiem państwowym postanowiły zamrozić lub ograniczyć pomoc finansową na rzecz inwestycji władz lokalnych, często centralizując lub wprowadzając wewnętrzne przepisy paktu stabilności, które doprowadziły do znacznego ograniczenia inwestycji;
- I. mając na uwadze, że jeden z największych problemów, z jakimi mierzą się obecnie władze lokalne i regionalne stanowią poważne cięcia budżetowe w istotnych dziedzinach i sektorach;
- J. mając na uwadze, że władze regionalne są kluczowymi podmiotami w ramach rozwoju regionalnego: odpowiadają one za 60 % inwestycji publicznych i 38 % skonsolidowanych wydatków rządowych na „sprawy gospodarcze”, czyli za większość wydatków, które mogą mieć wpływ na rozwój regionalny, takich jak wydatki na handel, zatrudnienie, rolnictwo, transport czy badania i rozwój;
- K. mając na uwadze, że w UE inwestycje odgrywały rolę zmiennej dostosowawczej w dwóch trzecich państw, częściowo dzięki działaniom podjętym w 2009 r. na rzecz zwalczania kryzysu; mając na uwadze, że poziom inwestycji bezpośrednich spadł w 2011 r. w porównaniu do 2010 r. w 17 państwach członkowskich, z czego o ponad 10 % w dziesięciu krajach w 2011 r. (Austria, Łotwa, Republika Czeska, Słowacja, Bułgaria, Portugalia, Grecja, Węgry i Hiszpania); mając na uwadze ciągły spadek inwestycji trwający od 2010 r. (dotacje rządowe na inwestycje zmniejszyły się o - 8,7 %) i prawdopodobieństwo wystąpienia efektu negatywnej spirali;
- L. mając na uwadze, że poziom zadłużenia władz regionalnych jest znacznie niższy od poziomu zadłużenia podmiotów krajowych;
- M. mając na uwadze, że od władz regionalnych wymaga się udziału w działaniach konsolidacyjnych i ograniczania deficytu i długu przy jednoczesnym pogorszeniu się warunków kredytowania słabszych finansowo rządów regionalnych;
- N. mając na uwadze, że inwestycje publiczne są kluczowe z punktu widzenia włączenia społecznego, a potrzeby inwestycyjne mają kluczowe znaczenie dla wielu ważnych sektorów gospodarki UE, takich jak rynek pracy, infrastruktura, badania i innowacje, MŚP;
- O. mając na uwadze, że po okresie zwiększonej konwergencji w UE w latach 2000–2007 recesja doprowadziła do znacznego osłabienia tempa konwergencji; mając na uwadze, że regiony, które zostały w największym stopniu dotknięte skutkami kryzysu, to regiony o wysokim odsetku niezrównoważonych i spekulacyjnych inwestycji oraz posiadające silnie rozwinięte sektory produkcji eksportowej;
- P. mając na uwadze, że mechanizm wykorzystania środków z funduszy strukturalnych UE zakłada, że Komisja może dokonywać płatności pośrednich jedynie w oparciu o deklaracje wydatków już poniesionych w państwach członkowskich;
- Q. mając na uwadze, że krajowe współfinansowanie publiczne z funduszy strukturalnych w UE 27 w odniesieniu do okresu programowania 2007–2013 wynosi około 132 mld EUR oraz że kwota ta stanowi niezbędne minimum umożliwiające zarówno prawidłowe wykorzystanie funduszy strukturalnych, jak i odpowiednią jakość inwestycji, zwiększając prawo własności i odpowiedzialność w wykorzystywaniu funduszy UE;
- R. mając na uwadze, że publiczne współfinansowanie programów wspieranych w ramach polityki spójności może być zagrożone ze względu na brak elastycznego podejścia przy wdrażaniu paktu stabilności i wzrostu, ograniczając w ten sposób wkład polityki spójności w poprawę konkurencyjności i w przezwyciężenie obecnego kryzysu;

Uwagi ogólne

1. zauważa z niepokojem wyraźną tendencję wzrostu nierówności regionalnych w dzisiejszej UE, z wieloma stosunkowo biednymi regionami w grupie nowych państw członkowskich oraz w Europie Południowej oraz z większością bogatych regionów w Europie Środkowej i Północnej, a nawet w obrębie państw członkowskich i regionów; podkreśla w tym kontekście pierwszorzędne znaczenie polityki spójności UE, będącej głównym instrumentem inwestycyjnym na rzecz konwergencji i zrównoważonego rozwoju w UE;

Wtorek, 8 października 2013

2. podkreśla, że gospodarka lokalna stanowi kluczowy czynnik w procesie odradzania się społeczności lokalnych, co ma istotne znaczenie w obecnej sytuacji kryzysu; podkreśla w tym kontekście ekonomiczny i społeczny wpływ gospodarki społecznej na poprawę spójności społecznej na szczeblu lokalnym; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia możliwości finansowania gospodarki społecznej w ramach funduszy strukturalnych na lata 2014–2020;

3. podkreśla znaczenie polityki spójności jako głównego instrumentu inwestycyjnego Unii, odgrywającego kluczową rolę w walce z kryzysem oraz w redukcji zaburzeń równowagi i prowadzącego UE i jej regiony na ścieżkę zrównoważonego rozwoju; podkreśla szczególną rolę Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) we wspieraniu inwestycji społecznych i realizacji strategii „Europa 2020”, w szczególności poprzez wkład na rzecz wysokiego poziomu trwałego zatrudnienia i wydajności, a jednocześnie poprzez skuteczną walkę z ubóstwem i wykluczeniem społecznym oraz zwiększanie spójności społecznej; w związku z tym podkreśla znaczenie zapewnienia, w kontekście negocjacji w sprawie WRF, wystarczających środków budżetowych na rzecz funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, zwracając szczególną uwagę na kluczową rolę ich udziału w inwestycjach w takich sektorach, jak zatrudnienie, innowacje, zrównoważony rozwój, gospodarka niskoemisyjna i wsparcie dla MŚP;

4. zwraca uwagę, że polityka spójności okazała się skuteczna w walce z kryzysem poprzez dostosowywanie swoich strategii politycznych i instrumentów finansowania, pozwalając tym samym na większą elastyczność i znacząco wpływając na obszary, w których inwestycje są potrzebne w celu modernizacji gospodarki i poprawy konkurencyjności oraz zmniejszania rozbieżności geograficznych;

Zdolności w zakresie finansowania regionów UE i synergie na szczeblu regionalnym, krajowym i unijnym

5. podkreśla rolę, jaką odgrywają niektóre władze regionalne w ponownym równoważeniu budżetu poprzez utrzymywanie poziomu inwestycji publicznych i współfinansowanie nowych przedsięwzięć oraz zapewnianie efektu dźwigni, zwłaszcza w przypadku niskiego poziomu inwestycji prywatnych; podkreśla, że w czasach recesji i słabego wzrostu gospodarczego udzielanie zrównoważonych zamówień publicznych oraz zdolność finansowania lub współfinansowania i zaciągania zobowiązań na inwestycje mają kluczowe znaczenie dla utrzymania potencjału wzrostu;

6. wyraża swe zaniepokojenie przedłużającym się stosowaniem środków oszczędnościowych i ścisłych przepisów w zakresie zarządzania gospodarczego wprowadzonych w 2011 r. i 2012 r., które w konsekwencji oznaczają zwiększenie presji na budżety publiczne oraz wprowadzanie cięć, a także grożą zmniejszeniem zakresu lokalnych strategii politycznych ukierunkowanych na realizację strategii „Europa 2020”;

7. podkreśla potrzebę przywrócenia i poprawy zdolności finansowych na szczeblu regionalnym oraz zapewnienia odpowiedniej pomocy technicznej, szczególnie we wdrażaniu złożonych wspólnych projektów lokalnych, w celu zabezpieczenia inwestycji publicznych przeznaczonych na finansowanie programów i projektów ukierunkowanych na pobudzenie zrównoważonego wzrostu gospodarczego, walkę z wykluczeniem społecznym i przywracanie tkanki społecznej, zapewnianie odpowiedniej służby zdrowia i usług socjalnych oraz miejsc pracy, zwłaszcza na szczeblu regionalnym i lokalnym; wskazuje, że dodatkowy przydział o specjalnym przeznaczeniu na regiony najbardziej oddalone nie powinien podlegać koncentracji tematycznej i być wykorzystywany do zrekompensowania dodatkowych kosztów związanych z charakterystycznymi cechami i ograniczeniami, o których mowa w art. 349 TFUE, poniesionych przez regiony najbardziej oddalone; zauważa ponadto, że dodatkowy przydział o specjalnym przeznaczeniu może być wykorzystywany jako wsparcie finansowania pomocy operacyjnej i wydatków obejmujących zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych oraz zamówień na usługi publiczne w regionach najbardziej oddalonych;

8. podkreśla potrzebę dalszego wzmocnienia zdolności administracyjnych władz regionalnych i lokalnych oraz podejmowania dalszych wysiłków na rzecz zmniejszania biurokracji, która wywiera również negatywny wpływ na te władze jako beneficjentów i ogranicza ich zdolność do wdrażania projektów finansowanych przez UE;

9. zwraca się do instytucji o poprawienie istniejących przepisów, aby regiony niektórych państw członkowskich szczególnie dotkniętych kryzysem finansowym mogły nadal zwiększać ich zdolności absorpcji środków z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności oraz by zapobiegły przewidywanemu ogromnemu umorzeniu środków;

Wtorek, 8 października 2013

10. wzywa do dalszego upraszczania przepisów oraz zwiększania elastyczności i przejrzystości w programowaniu i zarządzaniu funduszami strukturalnymi, co umożliwi lepszą realizację projektów oraz szybsze i bardziej stosowne reagowanie na wyzwania i zagrożenia społeczne;

11. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie Komisji z 2012 r. w sprawie finansów publicznych w UGW, a zwłaszcza rozdział poświęcony decentralizacji fiskalnej w UE, w którym podkreślono skuteczność federalistycznego modelu fiskalnego, zgodnie z którym obowiązki związane z wydatkami oraz ze zwiększaniem dochodów spadają na władze regionalne; zwraca się do Komisji z prośbą o włączenie rozdziału dotyczącego stanu finansów publicznych i reform na szczeblu regionalnym w przyszłorocznym sprawozdaniu dotyczącym finansów publicznych w UGW;

12. podkreśla potrzebę zwiększenia synergii między budżetami na wydatki publiczne na szczeblu krajowym, regionalnym i europejskim poprzez jasne określenie ról i zakresu odpowiedzialności różnych organów budżetowych na szczeblu UE, państw członkowskich i regionów, w tym jasne określenie ról i zasadności polityki UE i jej ingerencji w finansowanie, przestrzeganie terminów płatności ustalonych w dyrektywie 2011/7/UE w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych, z poszanowaniem zasady pomocniczości i uprawnień budżetowych władz lokalnych i regionalnych (ich ról w podejmowaniu decyzji i kontroli), tj. ich demokratycznej rozliczalności przed wyborcami; konieczne jest również zagwarantowanie autonomii poszczególnych szczebli zarządzania w zakresie określania priorytetów i celów wydatkowania; zwraca się do Komisji o przedłożenie jasnych i rzeczowych danych na temat sposobu, w jaki można by wzmocnić rolę budżetu UE we wspieraniu inwestycji na różnych szczeblach;

13. zdecydowanie popiera zwiększenie przejrzystości i uproszczenie procesów budżetowych na wszystkich szczeblach zarządzania (w tym wyraźne określanie źródeł finansowania UE na szczeblu budżetów krajowych i regionalnych), a także udostępnianie danych na szczeblu UE na temat profili wydatkowania środków z programów finansowania UE na szczeblu regionalnym (w miarę możliwości), przy jednoczesnym określeniu sposobu dostosowania priorytetów i finansowania na szczeblu UE, państw członkowskich i regionów do priorytetów ustalonych na szczeblu UE;

14. podkreśla znaczenie dostosowania się do obecnych ograniczeń budżetowych w całej Europie, jednocześnie nadal inwestując w przyszłość; przypomina państwom członkowskim, że nie sztuką jest wydawać więcej, lecz wydawać bardziej wydajnie;

15. z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż stosowanie instrumentów finansowych jest obecnie rozszerzane na mocy polityki spójności na wszystkie cele tematyczne i na wszystkie europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne; wzywa Komisję do opracowania szczegółowej analizy i oceny potencjału nowych środków i źródeł finansowania w zakresie wspierania inwestycji w rozwój, takich jak rynek obligacji, instrument podziału ryzyka i wykorzystanie innowacyjnych instrumentów finansowych; wzywa Komisję i Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) do zaproponowania innowacyjnych sposobów finansowania długoterminowych inwestycji władz lokalnych i regionalnych, w tym poprzez przyciągnięcie kapitału prywatnego; podkreśla zasadniczą rolę, jaką odgrywają programy kredytowe EBI w finansowaniu projektów o znaczeniu europejskim i wzywa do zwiększenia koordynacji i synergii między tymi programami a funduszami strukturalnymi;

16. podkreśla znaczenie programu Jessica we wspieraniu zrównoważonego rozwoju miast i rewitalizacji obszarów miejskich poprzez mechanizmy inżynierii finansowej i wzywa do szerszego zastosowania tego programu w przyszłym okresie programowania;

Zarządzanie gospodarcze UE i inwestowanie w rozwój oraz tworzenie miejsc pracy

17. podkreśla rolę, jaką władze lokalne i regionalne mogłyby odgrywać w realizacji celów strategii „Europa 2020” w zakresie inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu; podkreśla znaczenie partnerstwa pomiędzy władzami centralnymi a władzami regionalnymi i lokalnymi w zakresie ustalania priorytetów i zapewniania niezbędnego współfinansowania na potrzeby realizacji programów jako zasadniczego warunku umożliwiającego osiągnięcie maksymalnych efektów przy ograniczonych zasobach w realizacji tych celów; podkreśla w tym kontekście znaczenie nowego instrumentu na rzecz rozwoju kierowanego przez lokalną społeczność, który umożliwi grupom działania na szczeblu lokalnym tworzenie i realizację lokalnych strategii na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia takich możliwości w ramach trwającego procesu programowania, aby wykorzystać duży potencjał innowacyjny lokalnych grup działania; podkreśla ważną rolę władz lokalnych i regionalnych, a także w stosownych przypadkach partnerów społecznych i innych istotnych partnerów, w programowaniu, wdrażaniu, monitorowaniu i ocenianiu funduszy strukturalnych oraz przygotowywaniu umów o partnerstwie, co mogłoby pozwolić na lepsze współdziałanie strategii unijnych, narodowych i regionalnych;

Wtorek, 8 października 2013

18. wyraża przekonanie, że niezbędna jest koncentracja tematyczna na niewielkiej liczbie priorytetów; niemniej jednak podkreśla potrzebę elastyczności, aby pozwolić państwom członkowskim i regionom na jak najskuteczniejsze osiągnięcie wspólnych celów, szanując przy tym uwarunkowania terytorialne, gospodarcze i społeczne,

19. zdecydowanie sprzeciwia się uwzględnieniu warunkowości makroekonomicznej w polityce spójności na lata 2014–2020, co miałyby negatywny wpływ na te regiony i grupy społeczne, które już teraz są dotknięte skutkami kryzysu, mając na uwadze, że zawieszenie płatności mogłoby mieć nieproporcjonalny wpływ na niektóre państwa członkowskie, a zwłaszcza na niektóre regiony, pomimo ich pełnego zaangażowania w działania mające na celu zrównoważenie budżetu publicznego i spowodowałoby jedynie osłabienie państw borykających się z trudnościami finansowymi oraz zniweczenie wysiłków na rzecz solidarności, które są konieczne do utrzymania równowagi makroekonomicznej w Unii; ponadto jest zdania, że takie narzędzie sankcjonujące mogłoby nie zostać zrozumiane przez ogół społeczeństwa i mogłoby zwiększyć nieufność społeczeństwa w momencie, w którym jest już ono silnie dotknięte przez kryzys i przez skutki polityki oszczędnościowej;

20. uważa, że w okresie ograniczenia finansów publicznych zasada dodatkowości powinna zostać ponownie rozważona, aby jej wdrożenie było spójne z ramami europejskiego zarządzania gospodarczego i wyraża nadzieję, że kwestia ta zostanie poddana pod debatę w negocjacjach dotyczących polityki spójności po roku 2013;

21. przyjmuje do wiadomości ostatnie uwagi MFW, według którego polityka oszczędnościowa osłabia kraje, w których jest ona mechanicznie stosowana: w słabym światowym kontekście gospodarczym szybkie uzdrowienie finansów publicznych ciąży na krótkoterminowym ożywieniu, zmniejszając wpływy podatkowe, a w konsekwencji dodatkowo zwiększając deficyt; zgadza się z MFW, że należy położyć nacisk już nie tylko na konsolidację podatkową, lecz także na zrównoważenie konsolidacji i wzrostu;

22. z zadowoleniem przyjmuje propozycję złożoną przez kilka państw członkowskich, aby włączyć w zakres negocjacji na temat wieloletnich ram finansowych temat „klauzuli przeglądowej” w odniesieniu do roku 2015 i 2016, co umożliwi zwiększenie aktualnego budżetu na rzecz promowania zatrudnienia młodzieży, MŚP oraz innych kluczowych sektorów;

23. zachęca Komisję oraz państwa członkowskie do wykorzystania do maksimum marginesu swobody, jaką przewiduje prewencyjna funkcja paktu stabilności i wzrostu w celu zrównoważenia potrzeb związanych z efektywnym i zrównoważonym inwestowaniem publicznym z celami dyscypliny fiskalnej; uważa, że jest to możliwe do zrealizowania na przykład poprzez zwolnienie całkowitej kwoty krajowego współfinansowania z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z ograniczeń określonych w pakcie stabilności i wzrostu, poprzez oparcie wyliczeń dla celów paktu na zapotrzebowaniach państwa na środki netto, a nie brutto, to znaczy bez podatków od rzeczywistych wydatków (ze szczególnym uwzględnieniem podatku VAT), bądź poprzez zastosowanie innej modulacji czasowej dwóch źródeł finansowania programów (unijnego i krajowego), umożliwiając pełne wykorzystanie funduszy unijnych w pierwszych latach programu i pełne wykorzystanie źródeł krajowych w jego ostatnich latach, zakładając, że do tego czasu dane państwo członkowskie uzyska wymierne wyniki w zakresie polityki zmniejszania relacji długu do PKB;

24. zwraca się do Komisji o zapewnienie, aby wydatki publiczne ponoszone przez państwa członkowskie na współfinansowanie programów wspieranych z funduszy strukturalnych nie były traktowane jako wydatki publiczne bądź równoważne wydatki strukturalne, uwzględniane w ramach umów o partnerstwie w celu kontroli przestrzegania paktu stabilności i wzrostu, gdyż są to wydatki obowiązkowe, wynikające bezpośrednio z przestrzegania zasady dodatkowości; wzywa zatem do tego, aby wydatki publiczne związane z realizacją programów współfinansowanych z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych były całkowicie wyłączone z zakresu definicji deficytu strukturalnego wyrażonej w pakcie stabilności i wzrostu, ponieważ wydatki tego typu przyczyniają się do realizacji celów strategii „Europa 2020”, wspierają konkurencyjność, wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy, ze szczególnym uwzględnieniem zatrudnienia młodzieży;

Wtorek, 8 października 2013

25. zachęca Komisję do zgłoszenia zakresu możliwych działań w ramach istniejących ram fiskalnych, tak aby podjąć dalsze działania w związku z oddzieleniem przy obliczaniu deficytu budżetowego bieżących wydatków od inwestycji i uniknąć traktowania inwestycji publicznych przynoszących zyski netto w długim okresie jako wartości negatywnych;

26. zachęca Komisję i państwa członkowskie do uwzględnienia w bieżących negocjacjach na temat przyszłości unii gospodarczej i walutowej maksimum swobody w zakresie zarządzania makroekonomicznego, umożliwiającej efektywne inwestowanie, zwłaszcza poprzez przeanalizowanie związku między paktem stabilności i wzrostu a efektywnym inwestowaniem publicznym, i wyłączenie wydatków publicznych na realizację programów współfinansowanych z funduszy strukturalnych i inwestycyjnych związanych z polityką sprzyjającą wzrostowi gospodarstwu z zakresu przepisów w sprawie kontroli budżetowej wynikających z paktu stabilności i wzrostu;

o

o o

27. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P7_TA(2013)0402

Kompleksowa unijna strategia w dziedzinie rybołówstwa w regionie Pacyfiku

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. W kierunku kompleksowej unijnej strategii w dziedzinie rybołówstwa w regionie Pacyfiku (2012/2235(INI))

(2016/C 181/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r.,
- uwzględniając rezolucje Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczące rybołówstwa, w szczególności ust. 157 rezolucji 66/68 odnoszącej się do zobowiązań krajów rozwiniętych wobec krajów najsłabiej rozwiniętych i małych rozwijających się państw wyspiarskich,
- uwzględniając porozumienie z 1995 r. w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. odnoszących się do ochrony międzyzostrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących oraz zarządzania nimi,
- uwzględniając międzynarodowy plan działania FAO na rzecz zarządzania zdolnościami połowowymi, zatwierdzony przez Radę FAO w listopadzie 2000 r.,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zwanym dalej połowami NNN⁽¹⁾,
- uwzględniając Umowę o środkach stosowanych przez państwo portu w celu zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zatwierdzoną przez Konferencję FAO na 36. sesji w dniu 22 listopada 2009 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

Wtorek, 8 października 2013

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 21 marca 2012 r. pt. „W kierunku odnowionego partnerstwa na rzecz rozwoju między UE a regionem Pacyfiku” ⁽²⁾,
- uwzględniając Konwencję o ochronie i zarządzaniu zasobami ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku, której UE jest stroną na mocy decyzji 2005/75/WE od dnia 25 stycznia 2005 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2006/539/WE z dnia 22 maja 2006 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji na rzecz wzmocnienia Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego ustanowionej Konwencją pomiędzy Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Republiką Kostaryki z 1949 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając Konwencję w sprawie ochrony pełnomorskich zasobów rybnych na południowym Oceanie Spokojnym i zarządzania nimi ⁽⁵⁾, zatwierdzoną w imieniu Unii Europejskiej zgodnie z decyzją Rady 2012/130/UE ⁽⁶⁾ i ustanawiającą Regionalną Organizację ds. Zarządzania Rybołówstwem na Południowym Pacyfiku,
- uwzględniając decyzję Rady 2011/144/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie zawarcia Umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej strony ⁽⁷⁾,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. ⁽⁸⁾ zwaną dalej umową z Kotonu,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 215/2008 z dnia 18 lutego 2008 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju ⁽⁹⁾,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie między Wspólnotą Europejską a Sfederowanymi Stanami Mikronezji w sprawie połowów na wodach przybrzeżnych Sfederowanych Stanów Mikronezji ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Republiką Kiribati, z drugiej strony ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie w sprawie połowów między Unią Europejską a Wyspami Salomona ⁽¹²⁾,
- uwzględniając decyzję Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. w sprawie powiadomienia państw trzecich o możliwości uznania ich za niewspółpracujące państwa trzecie zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0461.

⁽²⁾ JOIN(2012)0006.

⁽³⁾ Dz.U. L 32 z 4.2.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 224 z 16.8.2006, s. 22.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 67 z 6.3.2012, s. 3.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 67 z 6.3.2012, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 60 z 5.3.2011, s. 2.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 78 z 19.3.2008, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 151 z 6.6.2006, s. 3.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 205 z 7.8.2007, s. 3.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 190 z 22.7.2010, s. 3.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 354 z 17.11.2012, s. 1.

Wtorek, 8 października 2013

- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa oraz opinię Komisji Rozwoju (A7-0297/2013),
- A. mając na uwadze, że w celu wdrożenia spójności polityki na rzecz rozwoju unijnej polityki mającej wpływ na rybołówstwo w państwach AKP regionu Pacyfiku – tj. politykę rybołówstwa oraz politykę handlową i rozwojową – należy realizować w sposób zapewniający jej udział w osiąganiu celów z zakresu zrównoważonego rozwoju rybołówstwa wyznaczonych przez państwa AKP regionu Pacyfiku; mając na uwadze, że podejście takie powinno zostać uwzględnione przy kolejnym przedłużeniu umowy z Kotonu lub włączone do instrumentów mogących zastąpić tę umowę;
- B. mając na uwadze, że UE musi dążyć do spójności polityki na rzecz rozwoju na podstawie art. 208 ust. 1 TFUE, zgodnie z którym przy „realizacji polityk, które mogłyby mieć wpływ na kraje rozwijające się, Unia bierze pod uwagę cele współpracy na rzecz rozwoju”;
- C. mając na uwadze, że UE jest drugim po Australii największym darczyńcą w tym regionie, przekazującym pomoc w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR), oraz że jedynie 2,3 % pomocy w ramach 10. EFR przeznaczone jest na działalność związaną z rybołówstwem, pomimo że zasoby rybołówstwa stanowią główne i jedyne wspólne źródło dochodów państw AKP regionu Pacyfiku i że państwa z regionu zachodniego i środkowego Pacyfiku przy licznych okazjach wyrażały zamiar uczynienia połowów tuńczyka motorem rozwoju społeczno-gospodarczego w tym regionie;
- D. mając na uwadze, że dwustronne i wielostronne porozumienia handlowe negocjowane obecnie przez UE należy poprzedzić ocenami skutków, zwłaszcza w odniesieniu do ochrony żywych zasobów morskich i wpływu przedmiotowych porozumień na miejscową ludność; mając na uwadze, że tego rodzaju dwustronne i wielostronne porozumienia powinny opierać się na wynikach takich ocen skutków;
- E. mając na uwadze, że w toku trwających negocjacji w ramach umowy o partnerstwie gospodarczym UE i państw AKP regionu Pacyfiku w celu dostosowania ogólnego systemu preferencji taryfowych wynikającego z postanowień umowy z Kotonu do zasad Światowej Organizacji Handlu produkty rybołówstwa odgrywają kluczową rolę zarówno w kwestii dostępu do rynków europejskich, jak i w kwestii dostępu do zasobów i dobrego zarządzania w zakresie rybołówstwa na rzecz zrównoważonego rozwoju;
- F. mając na uwadze zagrożenia wynikające z odstępstwa od reguł pochodzenia przewidzianego w art. 6 ust. 6 protokołu II w sprawie reguł pochodzenia załączonego do Umowy przejściowej o partnerstwie między WE a państwami Pacyfiku, które to odstępstwo prowadzi do zagrożenia nieuczciwą konkurencją na europejskim rynku produktów rybołówstwa;
- G. mając na uwadze zainteresowanie UE zacieśnieniem stosunków z tym regionem Pacyfiku oraz współpracą na rzecz realizacji celu, jakim jest zrównoważony rozwój, przy założeniu konserwacji zasobów rybołówstwa, promocji zrównoważonego rozwoju rybołówstwa i wsparcia przejrzystego zarządzania rybołówstwem;
- H. mając na uwadze, że blisko połowa połowów tuńczyka na świecie odbywa się na wodach zachodniego i środkowego Pacyfiku, z czego 80 % odpowiada działalności w ramach wyłącznych stref ekonomicznych państw wyspiarskich, a zaledwie 20 % działalności na obszarze wód międzynarodowych;
- I. mając na uwadze, że najnowsze oceny zasobów przeprowadzone w 2012 r. przez Komitet Naukowy WCPFC na obszarze podlegającym jego regulacji nie wskazują na przeławianie bonito (*Katsuwonus pelamis*), ani tuńczyka żółtopłetwego (*Thunnus albacares*), ale wskazują na fakt przeławiania opastuna (*Thunnus obesus*); mając na uwadze, że duże zaniepokojenie budzą dane dotyczące śmiertelności młodych osobników z gatunku opastuna w połowach przy użyciu okrężnic, zwłaszcza w połowach wykorzystujących urządzenia do sztucznej koncentracji ryb;
- J. mając na uwadze, że chociaż odnotowano nieznaczną poprawę monitorowania i nadzoru tego obszaru Pacyfiku, stwierdzono znaczny wzrost liczby statków sejnierów, głównie pochodzących z Azji oraz z państw wyspiarskich, wzrost nakładów połowowych oraz nielegalnych połowów zagrażających trwałości zasobów regionu;

Wtorek, 8 października 2013

- K. mając na uwadze, że podejście Unii Europejskiej w dziedzinie rybołówstwa w regionie Pacyfiku powinno polegać na aktywnym wspieraniu wysiłków podejmowanych obecnie w regionie w celu rozwiązania problemu nadmiernej zdolności połowowej i w celu sprawniejszego zarządzania rybołówstwem;
- L. mając na uwadze tradycję istnienia agencji i struktur regionalnych ds. zarządzania połowami tuńczyka, takich jak Agencja Forum Wysp Pacyfiku ds. Rybołówstwa (Pacific Islands Forum Fisheries Agency), znana jako FFA, lub subregionalna organizacja Sygnatariusze Porozumienia z Nauru (Parties to the Nauru Agreement), zwana dalej PNA;
- M. mając na uwadze, że system handlu dniami połowowymi przez statki (VDS) wprowadzony został przez Sygnatariuszy Porozumienia z Nauru (PNA) w 2008 r. w ramach starań mających na celu zarządzanie dostępem do wód państw PNA, ograniczenie nakładu połowowego na tych wodach i uzyskanie jak największych korzyści z rybołówstwa przez małe rozwijające się państwa wyspiarskie z regionu Pacyfiku;
- N. mając na uwadze, że nadmierne nakłady połowowe stron są faktem oraz że w WCPFC prowadzi się dyskusje nad nowym środkiem na rzecz ochrony i zarządzania na następne lata, który ureguje ograniczenia nakładów;
- O. mając na uwadze, że Stany Zjednoczone od 1988 r. posiadają wielostronną umowę z państwami zachodniego i środkowego Pacyfiku i że umowa ta, obecnie w trakcie ponownej negocjacji jej postanowień, gwarantuje dostęp do około 20 % dni połowowych regionu;
- P. mając na uwadze, że system handlu dniami połowowymi przez statki (Vessel Day Scheme), zwany dalej VDS, musi być w pełni przejrzysty, a przepisy regulujące system muszą zostać udoskonalone i wdrożone przez wszystkie objęte nim państwa, aby możliwe było osiągnięcie celów systemu oraz zapewnienie pełnej zgodności środków mających zastosowanie zarówno do wyłącznych stref ekonomicznych, jak i do morza pełnego;
- Q. mając na uwadze, że na przestrzeni najbliższych lat spodziewany jest dalszy znaczny wzrost kosztów dostępu flot dalekomorskich do zasobów, jako że opłaty te stanowią istotne źródło dochodów państw tego obszaru; mając na uwadze, że obecnie koszt dnia połowowego uzgodniony podczas dorocznego spotkania państw PNA wynosi co najmniej 6 000 USD na rok 2014;
- R. mając na uwadze, że podpisane przez UE umowy o partnerstwie w sprawie połowów tradycyjnie opierały się na ograniczeniu liczby statków w połączeniu z orientacyjnym tonażem referencyjnym, również w odniesieniu do państw tego obszaru, oraz że w związku z tym powstały rozbieżności w wyniku wprowadzenia systemu VDS przez państwa PNA i ich chęci stosowania tego systemu w odniesieniu do umów o partnerstwie podpisanych przez UE;
- S. mając na uwadze, że odpowiednio opracowany i należycie egzekwowany system handlu dniami połowowymi przez statki może stanowić sposób na zapobieganie dalszemu wzrostowi nakładu w regionie;
- T. mając na uwadze, że współpraca i przestrzeganie przepisów w zakresie połowów NNN to wymóg ustanowiony przez UE w odniesieniu do stosunków z państwami trzecimi w kontekście przyszłych umów o partnerstwie w sprawie połowów; mając na uwadze, że art. 38 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 o zwalczaniu połowów NNN stanowi, iż Komisja nie powinna podejmować z państwami niewspółpracującymi w tym zakresie negocjacji prowadzących do zawarcia wspomnianych umów o partnerstwie;
- U. mając na uwadze, że umowy o partnerstwie gospodarczym powinny zawierać konkretne odniesienie do wdrożenia rozporządzenia w sprawie połowów NNN zamiast tylko ogólnej wzmianki o konieczności zwalczania połowów NNN, a ponadto nie powinny być zawierane z państwami trzecimi uznanymi za państwa niewspółpracujące;
- V. mając na uwadze, że w decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. Komisja stwierdziła, że między innymi Republika Fidżi oraz Republika Vanuatu mogą być niewspółpracującymi państwami trzecimi w rozumieniu rozporządzenia w sprawie połowów NNN, zarówno z uwagi na brak odstraszających działań i sankcji w odniesieniu do statków praktykujących połowy NNN pływających pod banderą tych państw, jak i ze względu na niewprowadzenie zaleceń regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem;

Wtorek, 8 października 2013

- W. mając na uwadze, że wieloletnia działalność połowowa sejnerów wspólnotowych prowadzona jest głównie na obszarze środkowego Pacyfiku, zarówno na wodach międzynarodowych, jak i w obrębie wyłącznej strefy ekonomicznej Kiribati, Tuvalu, Tokelau i Nauru na mocy umów prywatnych;
- X. niemniej, mając na uwadze, że poza umową o partnerstwie z Republiką Kiribati, UE bezskutecznie negocjowała umowy o partnerstwie w sprawie połowów z niektórymi państwami zachodniego Pacyfiku i że umowy te nie zostały wprowadzone w życie, ponieważ umowa ze Sfederowanymi Stanami Mikronezji nie została ratyfikowana przez parlament tego państwa, zaś negocjacje w zakresie odnowienia umowy z Wyspami Salomona są zablokowane od 2012 r.;
- Y. mając na uwadze, że Komisja Europejska zakończyła wstępną ocenę Wysp Cooka i Tuvalu w kontekście rozpoczęcia negocjacji porozumień w sprawie połowów z tymi państwami oraz że podpisano odpowiednie protokoły ustaleń, co stanowiło kroki przygotowawcze do przedłożenia Radzie wniosku o udzielenie mandatów negocjacyjnych;
- Z. mając na uwadze, że Europejska Służba Działań Zewnętrznych nie posiadała do tej pory personelu odpowiedzialnego za kwestie z dziedziny rybołówstwa przypisanego do jej delegatury na Fidzi;

Strategia ogólna

1. zachęca Komisję do zapewnienia spójności wszelkich obszarów polityki unijnej mających znaczenie w tym regionie, zgodnie z wymogami art. 208 TFUE, zwłaszcza obszarów polityki związanych z rybołówstwem, handlem i rozwojem, wspierając ewentualne synergie, w celu osiągnięcia efektu mnożnikowego, maksymalizując korzystne skutki zarówno dla państw tego regionu, jak i dla państw członkowskich UE, propagując wymiar międzynarodowy, a także zwiększając strategiczną obecność oraz widoczność działań UE na obszarze zachodniego i środkowego Pacyfiku oraz przyczyniając się do zrównoważonej eksploatacji zasobów regionu Pacyfiku;
2. w kontekście przyszłych ram stosunków z państwami AKP regionu Pacyfiku po upływie okresu obowiązywania umowy z Kotonu strategię połowową powinno cechować podejście regionalne wzmocniające pozycję i rolę UE w regionie zachodniego i środkowego Pacyfiku;
3. zwraca się do Komisji o dopilnowanie, by w 11. EFR wzięto pod uwagę tę strategię, jak również możliwość ustanowienia wyższej stawki pomocy sektorowej przeznaczonej na zaspokajanie potrzeb społeczności rybackich (w tym zwiększanie ich udziału w zapewnianiu bezpieczeństwa żywnościowego na danym obszarze), rozwijanie miejscowej infrastruktury rybackiej do wyładunku i przetwórstwa połowów, jako że rybołówstwo stanowi jeden z głównych zasobów gospodarczych tego regionu;
4. pozytywnie ocenia to, że w ostatnim okresie do delegatury UE na Fidzi został zaangażowany personel, który skupi się w szczególności na kwestiach z dziedziny rybołówstwa, a także ufa, że pomoże to ustanowić trwałą i wyspecjalizowaną więź z państwami tego regionu w tym zakresie;
5. wzywa również do lepszej koordynacji i wzajemnego uzupełniania z innymi podmiotami tego regionu w zakresie pomocy rozwojowej zgodnie z Porozumieniem Cairns z sierpnia 2009 r.; z zadowoleniem przyjmuje fakt zorganizowania w dniu 12 czerwca 2012 r. drugiego posiedzenia ministerialnego UE-Forum Wysp Pacyfiku, które wzmocnia dialog polityczny między UE a Pacyfikiem, w szczególności w dziedzinie rybołówstwa i rozwoju, zapewniając tym samym większą skuteczność działań podejmowanych w tych dziedzinach przez Unię i państwa tego regionu;
6. zwraca uwagę, że flota dalekomorska – we współpracy z krajami Pacyfiku – musi przyczyniać się do zmniejszenia presji połowowej w związku z połowami zasobów tuńczyka tropikalnego, w tym poprzez istotne zmniejszenie poziomów śmiertelności młodych opastunów, które mają duże znaczenie gospodarcze dla regionu i są obecnie nadmiernie poławiane.

Strategia połowowa

A. W perspektywie krótkoterminowej:

7. podkreśla, jak istotne jest ustanowienie strategii połowowej w odniesieniu do zachodniego i środkowego Pacyfiku z uwagi na znaczenie tego regionu ze względu na rybołówstwo, jak również jego zainteresowanie flotą UE oraz unijnym rynkiem i przemysłem przetwórczym produktów rybołówstwa, przy jednoczesnym zagwarantowaniu pewności prawa statkom prowadzącym tam swą działalność;

Wtorek, 8 października 2013

8. stwierdza, że strategia UE w kontekście dostępu do zasobów wyłącznych stref ekonomicznych państw tego regionu za pośrednictwem umów o współpracy w zakresie sektora rybołówstwa nie okazała się skuteczna, z wyjątkiem przypadku Republiki Kiribati, i ocenia, że rewitalizacja i konsolidacja umów wymaga ustanowienia nowych ram bliższych i bardziej owocnych stosunków między wszystkimi zaangażowanymi podmiotami;

9. ocenia, że część problemów wywodzi się z tego, iż UE prowadziła bezskuteczne negocjacje dotyczące umów z państwami zachodniego Pacyfiku, gdzie znajdują się wyłączne strefy ekonomiczne Wysp Salomona i Sfederowanych Stanów Mikronezji, zamiast skierować swe wysiłki w stronę Pacyfiku środkowego, gdzie unijne sejnery od lat koncentrowały swą działalność;

10. bardzo pozytywnie ocenia to, że Komisja Europejska zakończyła wstępną ocenę Wysp Cooka i Tuvalu w kontekście rozpoczęcia negocjacji dotyczących umów o partnerstwie w sprawie połowów oraz że podpisano odpowiednie protokoły ustaleń, co stanowiło kroki przygotowawcze do przedłożenia Radzie wniosku o udzielenie mandatów negocjacyjnych;

11. ocenia, że ta nowa droga negocjacji jest bliższa regionalnemu podejściu, o którego przyjęcie przy licznych okazjach zwracał się Parlament, w szczególności w odniesieniu do połowów gatunków masowo migrujących; wzywa Komisję do zapewnienia zgodności z przepisami WCPFC w przypadku negocjacji ze stronami PNA i innymi krajami AKP regionu Pacyfiku;

12. zauważa, że podejście UE do regionu Pacyfiku powinno polegać na wspomaganie państw rozwijających się, w szczególności małych rozwijających się państw wyspiarskich, w staraniach o uzyskanie większych korzyści ze zrównoważonej eksploatacji międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących, oraz powinno wzmacniać wysiłki podejmowane na szczeblu regionalnym w celu zrównoważonej ochrony takich stad i zrównoważonego zarządzania ich połowami, zgodnie z postulatem wyrażonym na konferencji przeglądowej porozumienia ONZ w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi;

13. wyraża zaniepokojenie występowaniem połowów NNN na tym obszarze i choć przyznaje, że nastąpiła pewna poprawa w zakresie zarządzania, ocenia ten postęp jako nadal niewystarczający, zwłaszcza w zakresie wdrożenia podstawowych narzędzi zwalczania połowów NNN;

14. wzywa Komisję do uwzględnienia jednoznacznego odniesienia do rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 w sprawie połowów NNN w postanowieniach umowy o partnerstwie gospodarczym negocjowanej z państwami regionu Pacyfiku;

15. zwraca się do państw AKP o dalszy aktywny udział w regionalnych organizacjach ds. rybołówstwa i o bardziej regularne informowanie społeczeństwa obywatelskiego i organizacji społeczno-zawodowych o decyzjach podejmowanych w dziedzinie rybołówstwa.

B. W perspektywie średnio i długoterminowej:

16. zwraca się do Komisji z wnioskiem, aby przewidziano możliwość ustanowienia długoterminowej strategii prowadzącej do regulacji dostępu floty UE do zasobów wyłącznych stref ekonomicznych państw tego obszaru, opartą na regionalnym porozumieniu ramowym zawartym pomiędzy Unią Europejską a państwami zachodniego i środkowego Pacyfiku, o treści wynegocjowanej z Agencją Forum Wysp Pacyfiku ds. Rybołówstwa, powołującym się na następujące kwestie:

- a) porozumienie powinno ustanawiać warunki dostępu dla floty UE, które następnie mogłyby zostać przełożone na dwustronne umowy o współpracy w zakresie sektora rybołówstwa zawierane z zainteresowanymi państwami;
- b) porozumienie powinno ustanowić przejrzyste zasady zarządzania, w szczególności zapewniających zwalczanie połowów NNN, i określenie koniecznych do stosowania narzędzi, w tym umowy o środkach stosowanych przez państwo portu;
- c) porozumienie powinno opierać się na systemie VDS, o ile zostaną poczynione kroki w celu zapewnienia przejrzystości jego funkcjonowania, poprawy jego skuteczności, przestrzegania jego zasad ze strony wszystkich zainteresowanych podmiotów i spójności z najlepszymi dostępnymi zaleceniami naukowymi;

Wtorek, 8 października 2013

d) podczas negocjacji porozumienia powinny zostać zbadane możliwości ewentualnego przekazywania pomocy rozwojowej przewidzianej dla obszaru w ramach EFR za pośrednictwem Agencji Forum Wysp Pacyfiku ds. Rybołówstwa, jako że państwa AKP regionu Pacyfiku nie posiadają potencjału ludzkiego i technicznego umożliwiającego odpowiednie wykorzystanie tych środków;

17. podkreśla, że w końcowym etapie tego procesu należy wypracować podejście o charakterze wyłącznie regionalnym, które powinno przyjąć formę wielostronnego porozumienia o współpracy w zakresie sektora rybołówstwa z państwami sygnatariuszami umowy o partnerstwie gospodarczym, umożliwiające flocie unijnej dostęp do zasobów w obrębie wyłącznych stref ekonomicznych tych państw;

18. zaleca, aby Komisja wzięła pod uwagę tę strategię połowową w odniesieniu do regionu Pacyfiku, jak również aby uwzględniła cechy szczególne państw wyspiarskich podczas weryfikacji umowy z Kotonu;

19. podkreśla, że Parlament musi być odpowiednio zaangażowany w przygotowanie i proces negocjacji, a także w długoterminowe monitorowanie i ocenę funkcjonowania umów dwustronnych zgodnie z postanowieniami TFUE; utrzymuje, że Parlament powinien być niezwłocznie i w pełni informowany, na równi z Radą, na wszystkich etapach procedury zawierania umów o partnerstwie w sprawie połowów, zgodnie z art. 13 ust. 2 oraz art. 218 ust. 10 TFUE; przypomina swoje zdanie, że Parlament powinien być reprezentowany przez obserwatorów na posiedzeniach wspólnego komitetu przewidzianego w ramach umów w sprawie połowów; domaga się, aby w posiedzeniach tych uczestniczyli również obserwatorzy reprezentujący społeczeństwo obywatelskie, w tym sektora rybołówstwa – zarówno z UE, jak i z państw trzecich;

o
o o

20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego sprawozdania Radzie, Komisji oraz Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych.

P7_TA(2013)0403

Ograniczenia rybołówstwa a wody podlegające jurysdykcji danego państwa na Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym – rozwiązanie konfliktu

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. w sprawie ograniczeń w dziedzinie połowów i wód terytorialnych Morza Śródziemnego i Morza Czarnego – metody rozwiązywania konfliktów (2011/2086 (INI))

(2016/C 181/07)

Parlament Europejski,

— uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. (UNCLOS),

— uwzględniając umowę z 1995 r. w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. odnoszących się do ochrony i zarządzania zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi,

— uwzględniając Kodeks odpowiedzialnego rybołówstwa Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) przyjęty na konferencji FAO w październiku 1995 r.,

— uwzględniając Konwencję o ochronie Morza Czarnego przed zanieczyszczeniem, podpisaną w kwietniu 1992 r. w Bukareszcie,

Wtorek, 8 października 2013

- uwzględniając Konwencję o ochronie środowiska morskiego i regionu przybrzeżnego Morza Śródziemnego, podpisaną w lutym 1976 r. w Barcelonie i zmienioną również w Barcelonie w czerwcu 1995 r., oraz protokoły do tej konwencji;
- uwzględniając strategiczny plan działania na rzecz ochrony i odnowy środowiska i Morza Czarnego, przyjęty w kwietniu 2009 r. w Sofii,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) ⁽¹⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną (COM(2013)0133),
- uwzględniając [część VII dotyczącą polityki zewnętrznej] rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 20 stycznia 2011 r. w sprawie strategii UE na rzecz regionu Morza Czarnego ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 września 2011 r. w sprawie bieżącego i przyszłego zarządzania rybołówstwem na Morzu Czarnym ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa ⁽⁵⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 10 października 2007 r. zatytułowany „Zintegrowana polityka morska Unii Europejskiej” (COM(2007)0575),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 października 2010 r. w sprawie zintegrowanej polityki morskiej – ocena dokonanych postępów i nowe wyzwania ⁽⁶⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2009 r. zatytułowany „W kierunku zintegrowanej polityki morskiej zmierzającej do lepszego zarządzania Morzem Śródziemnym” (COM(2009)0466),
- uwzględniając europejską politykę sąsiedztwa i powiązane instrumenty finansowania;
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 września 2010 r. zatytułowany „Wiedza o morzu 2020 – dane morskie i obserwacje środowiska morskiego na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju” (COM(2010)0461),
- uwzględniając program ENPI w zakresie współpracy transgranicznej w obrębie basenu Morza Śródziemnego na lata 2007–2013 przyjęty przez Komisję w dniu 14 sierpnia 2008 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 13 września 2012 r. zatytułowany „Niebieski wzrost – szanse dla zrównoważonego wzrostu w sektorach morskich” (COM(2012)0494),
- uwzględniając art.48 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.

⁽²⁾ Zob. dok. Rady nr...

⁽³⁾ Dz.U. C 136 E z 11.5.2012, s. 81.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 37.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0461.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 70 E z 8.3.2012, s. 70.

Wtorek, 8 października 2013

- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa oraz opinię Komisji Rozwoju (A7-0288/2013),
- A. mając na uwadze, że rozwój urbanistyczny w regionie Morza Śródziemnego może osiągnąć w 2025 r. poziom 60 %, przy czym jedna trzecia ludności będzie skupiona na obszarach przybrzeżnych, co sprawi, że zapotrzebowanie na wodę i zasoby rybne zwiększy się dwukrotnie;
- B. mając na uwadze, że na Morzu Śródziemnym odbywa się 30 % światowego ruchu morskiego;
- C. mając na uwadze, że Morze Śródziemne i Morze Czarne mają szczególne cechy z punktu widzenia oceanograficznego, rybackiego, środowiskowego i społeczno-gospodarczego;
- D. mając na uwadze, że zarządzanie obszarami morskimi i przybrzeżnymi jest złożone i wymaga udziału wielu organów publicznych i podmiotów prywatnych;
- E. mając na uwadze, że baseny Morza Śródziemnego i Morza Czarnego mają bardzo niski wskaźnik wymiany wody (odpowiednio 80-90 i 140 lat) i z tego powodu są wyjątkowo wrażliwe na zanieczyszczenie morza;
- F. mając na uwadze, że około 75 % stad rybnych w Morzu Śródziemnym jest przelawianych;
- G. mając na uwadze, systemy prawne regulujące dostęp statków do łowisk krajowych różnią się w zależności od przynależności państwowej statku;
1. wyraża zaniepokojenie coraz większą konkurencją o kurczące się stada i zasoby morskie, co wywołuje regionalne napięcia i ewentualne spory o obszary morskie między państwami nadbrzeżnymi; w związku z tym wzywa do nasilenia wysiłków na szczeblu regionalnym, krajowym i unijnym, zmierzających do lepszego uregulowania kwestii dostępu do zasobów;
 2. wzywa wszystkie państwa nadbrzeżne do wzmożenia starań zmierzających do stopniowego położenia kresu zjawisku przelawiania w Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym, ponieważ kurczące się stada zwiększą możliwości wystąpienia konfliktów na tym obszarze;
 3. głęboko wierzy, że pokojowe rozwiązywanie sporów dotyczących obszarów morskich i wyznaczania granic morskich zgodnie z prawami i obowiązkami państw członkowskich i krajów trzecich na mocy prawa unijnego i międzynarodowego, w szczególności Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, jest głównym elementem dobrego zarządzania oceanami;
 4. uważa, że gospodarka morska na Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym wymaga większej spójności politycznej i większej współpracy między zainteresowanymi państwami nadbrzeżnymi; podkreśla ważną rolę, jaką odgrywają dwustronna współpraca i porozumienia międzynarodowe, zważywszy, że większość państw położonych nad Morzem Czarnym i Morzem Śródziemnym nie należy do UE i w związku z tym nie musi przestrzegać przepisów prawa unijnego;
 5. z zadowoleniem odnosi się do roli, jaką odgrywa Komisja Europejska w promowaniu solidniejszego i lepiej zorganizowanego dialogu z nienależącymi do UE państwami położonymi nad Morzem Śródziemnym i Morzem Czarnym w sprawie zarządzania wspólnymi stadami w basenach tych mórz; zachęca Komisję do nasilenia wysiłków w tym zakresie i przyjęcia podejścia regionalnego;
 6. uważa, że gospodarka morska w regionie Morza Śródziemnego i Morza Czarnego daje okazje do rozwijania stosunków międzynarodowych i do skutecznego zarządzania regionem;
 7. podkreśla, że konkurencja o ograniczone stada rybne i zasoby morskie może stać się źródłem tarć z krajami trzecimi; wzywa UE i państwa członkowskie do współpracy, aby zapewnić bezpieczeństwo i ochronę europejskich wód przybrzeżnych i terytorialnych, wyłącznych stref ekonomicznych, szelfu kontynentalnego, infrastruktur morskich i zasobów morskich, a także nadzór i kontrolę nad nimi; zauważa, że UE powinna utrzymać ważną rolę polityczną w tym zakresie i starać się zapobiegać międzynarodowym sporom;

Wtorek, 8 października 2013

8. wzywa UE do zastosowania środków dyplomatycznych w celu wspierania dialogu między państwami członkowskimi i krajami trzecimi tak, aby zapewnić z ich strony poszanowanie zasad wspólnej polityki rybołówstwa UE oraz kontrolować przestrzeganie tych zasad; podkreśla, że w szczególności kraje kandydujące do przystąpienia do UE powinny przestrzegać zasad polityki rybołówstwa UE, a także odpowiednich przepisów unijnych i międzynarodowych mających zastosowanie do działalności rybackiej;
9. zauważa, że na 21 państw śródziemnomorskich trzy nie podpisały ani nie ratyfikowały Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza; zwraca się do Komisji, aby zaapelowała do tych krajów, w szczególności jeżeli kandydują one do przystąpienia do UE, aby zostały stronami konwencji i stosowały jej przepisy jako nieodłączny element ram regulacyjnych UE dotyczących spraw morskich;
10. wzywa Komisję i kraje trzecie do opracowania regionalnego podejścia do ochrony ryb i do rybołówstwa w wodach Morza Śródziemnego i Morza Czarnego przy uwzględnieniu transgranicznego wymiaru rybołówstwa i faktu, że niektóre gatunki są gatunkami migrującymi; podkreśla w związku z tym znaczącą rolę, jaką odgrywa Generalna Komisja Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) w zapewnianiu równych warunków konkurencji, oraz ważną rolę, jaką odgrywa ona jako regionalne forum zapewniające zrównoważone rybołówstwo na Morzu Czarnym;
11. podkreśla potrzebę ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju w tych basenach, a także potrzebę nasilenia starań zmierzających do osiągnięcia gospodarki morskiej i kontroli zgodnych z prawem międzynarodowym – w szczególności z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza – jako sposobu przyczynienia się do poprawy ochrony środowiska na obszarach przybrzeżnych i morskich;
12. uważa, że zintegrowana polityka morska, a w szczególności planowanie przestrzenne obszarów morskich, może odgrywać główną rolę w zapobieganiu konfliktom między państwami członkowskimi UE, jak również państwami trzecimi;
13. zachęca państwa członkowskie do wprowadzenia zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną oraz przestrzennego planowania obszarów morskich – produkcji morskiej energii wiatrowej, układania kabli i rurociągów podwodnych, transportu morskiego, rybołówstwa i akwakultury, wyznaczania obszarów, w których prowadzone jest zarybianie – w ramach strategii na rzecz „niebieskiego” wzrostu oraz zgodnie z istniejącymi porozumieniami zawartymi z państwami ościennymi, w tym z państwami trzecimi położonymi nad tym samym morzem regionalnym;
14. zachęca do utworzenia stref morskich, w szczególności w wyłącznych strefach ekonomicznych, co nie tylko poprawi ochronę łowisk i gospodarowanie nimi na obszarach położonych poza wodami terytorialnymi, lecz również będzie wspierać zrównoważone zasoby rybne, ułatwi kontrolę nad połowami NNN (nielegalnymi, nieraportowanymi i nieuregulowanymi) oraz zwalczanie takich połowów, a także ulepszy gospodarkę morską w tych basenach; podkreśla, że UE powinna udzielać wskazówek państwu członkowskiemu, koordynować je i wspierać w tym zakresie;
15. wzywa Komisję do głębszego rozważenia tych zagadnień z myślą o zapewnieniu spójności między odpowiednimi dziedzinami polityki UE, w szczególności takimi jak wspólna polityka rybołówstwa i zintegrowana polityka morska, oraz do wspierania tej spójności i równych szans zarówno w obrębie UE, jak i w odniesieniu do sąsiadujących krajów partnerskich, za pomocą ścisłej współpracy i intensywnego dialogu;
16. podkreśla znaczenie, jakie ma przeprowadzanie oceny stad i wzywa do nasilenia współpracy między instytucjami naukowymi w obu basenach, w tym do wymiany danych naukowych i dzielenia się informacjami; uważa, że UE powinna promować i ułatwiać współpracę między zespołami naukowymi UE a ich odpowiednikami w innych państwach, nienależących do UE, oraz zachęcać do takiej współpracy; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę „Wiedza o Morzu 2020”, która ma na celu udostępnienie danych na temat środowiska morskiego wielu podmiotom potencjalnie zainteresowanym takimi danymi na szczeblu jednostek publicznych, ośrodków przemysłowych, naukowych i badawczych oraz społeczeństwa obywatelskiego;
17. wzywa do udoskonalenia systemu monitorowania i kontroli działalności rybackiej oraz nadzoru nad nią w ramach zintegrowanej perspektywy służącej większej ochronie ekosystemu w obu basenach, zgodnie z prawem unijnym i międzynarodowym, w szczególności Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza, co przyczyni się do długoterminowej zrównoważonej eksploatacji stad rybnych i do skuteczniejszego zwalczania połowów NNN;
18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Środa, 9 października 2013

P7_TA(2013)0411

Negocjacje UE – Chiny w sprawie dwustronnej umowy inwestycyjnej**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2013 r. w sprawie negocjacji UE z Chinami dotyczących dwustronnej umowy inwestycyjnej (2013/2674(RSP))**

(2016/C 181/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2, 3, 6 i 21 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 153, 191, 207 i 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 12, 21, 28, 29, 31 i 32 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając ramy strategiczne i plan działania UE na rzecz praw człowieka i demokracji z dnia 25 czerwca 2012 r.,
- uwzględniając protokół w sprawie przystąpienia Chińskiej Republiki Ludowej do Światowej Organizacji Handlu z dnia 23 listopada 2001 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 maja 2012 r. zatytułowaną „UE – Chiny: brak równowagi w relacjach handlowych?”⁽¹⁾ oraz sprawozdanie Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Zewnętrznej z lipca 2011 r. w sprawie stosunków handlowych i gospodarczych z Chinami,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie stosunków między Unią Europejską a Chinami⁽²⁾,
- uwzględniając powszechnie przyjęte zasady i praktyki, tj. tzw. zasady z Santiago zatwierdzone w październiku 2008 r. przez grupę roboczą MFW ds. państwowych funduszy majątkowych,
- uwzględniając wspólne oświadczenie wydane przy okazji trzynastego szczytu UE-Chiny, który odbył się w Brukseli w dniu 20 września 2012 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Handel, wzrost i polityka światowa – polityka handlowa jako kluczowy element strategii Europa 2020” (COM(2010)0612) oraz swoją rezolucję z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nowej polityki handlowej dla Europy w ramach strategii „Europa 2020”⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie barier w handlu i inwestycjach⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie przyszłej europejskiej polityki inwestycji międzynarodowych⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 264 E z 13.9.2013, s. 33.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0097.

⁽³⁾ Dz.U. C 56 E z 26.2.2013, s. 87.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 168 E z 14.6.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 296 E z 2.10.2012, s. 34.

Środa, 9 października 2013

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w międzynarodowych umowach handlowych ⁽¹⁾, w sprawie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych w międzynarodowych umowach handlowych ⁽²⁾ oraz w sprawie międzynarodowej polityki handlowej w kontekście nadrzędnych potrzeb związanych ze zmianami klimatu ⁽³⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji pt. „UE – Chiny: bliższe partnerstwo, większa odpowiedzialność” (COM(2006)0631) oraz towarzyszący mu dokument programowy w sprawie handlu i inwestycji UE-Chiny – Konkurencja i partnerstwo (COM(2006)0632),
 - uwzględniając swą rezolucję z dnia 5 lutego 2009 r. w sprawie wzmocnienia roli europejskich MŚP w handlu międzynarodowym ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją niedawną decyzję nakładającą na przedsiębiorstwa wydobywcze i przedsiębiorstwa zajmujące się pozyskiwaniem drewna wymóg ujawniania informacji o płatnościach na rzecz państwa ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając wspólną decyzję UE i Chin podjętą na 14. szczycie UE-Chiny, który odbył się w lutym 2012 r. w Pekinie, w sprawie rozpoczęcia negocjacji dotyczących dwustronnej umowy inwestycyjnej,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że od ostatnich 30 lat wymiana handlowa między UE a Chinami stale i dynamicznie rośnie, a w 2012 r. osiągnęła najwyższą łączną kwotę 433,8 mld EUR, oraz że brak równowagi w dwustronnej wymianie handlowej od 1997 r. faworyzuje pozycję Chin; mając na uwadze, że wyżej wspomniany deficyt handlowy osiągnął wartość 146 mld EUR w 2012 r. w porównaniu z 49 mld EUR w 2000 r.;
- B. mając na uwadze, że inwestycje zagraniczne UE w Chinach w 2011 r. wyniosły 102 mld EUR, a inwestycje zagraniczne Chin w UE w tym samym roku wyniosły 15 mld EUR; mając na uwadze, że inwestycje zagraniczne Chin w UE w 2006 r. wyniosły zaledwie 3,5 mld EUR;
- C. mając na uwadze, że na mocy traktatu lizbońskiego bezpośrednie inwestycje zagraniczne (BIZ) wchodzą w zakres wyłącznych kompetencji Unii;
- D. mając na uwadze, że 26 państw członkowskich UE podpisało wciąż obowiązujące indywidualne dwustronne umowy inwestycyjne z Chinami; mając na uwadze, że UE nie wypracowała jeszcze długoterminowej zrównoważonej polityki przemysłowej kierującej jej interesami ofensywnymi i defensywnymi w ramach nowej polityki inwestycji zagranicznych;
- E. mając na uwadze, że Chiny w dalszym ciągu plasują się wśród trzech najbardziej atrakcyjnych dla inwestorów rynków świata, mimo iż w ostatnich latach koszty pracy wzrastały tam o 10 % rocznie;
- F. mając na uwadze, że cele rozwoju określone w 12. pięcioletnim planie rozwoju Chin oraz strategii „Europa 2020” przewidują wiele wspólnych interesów i wyzwań; mając na uwadze, że wyższy poziom integracji i wymiany technologicznej między gospodarkami Europy i Chin może prowadzić do synergii i wzajemnych korzyści;
- G. mając na uwadze, że przedsiębiorstwa prywatne i państwowe powinny korzystać z równych warunków konkurencji;

⁽¹⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 101.

⁽²⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 31.

⁽³⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 94.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 67 E z 18.3.2010, s. 101.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte dnia 12.6.2013, P7_TA(2013)0261 i 0262.

Środa, 9 października 2013

- H. mając na uwadze, że przedmiotowa umowa inwestycyjna będzie pierwszą tego rodzaju umową negocjowaną przez UE w ramach jej ogólnych kompetencji po wejściu w życie traktatu lizbońskiego; mając na uwadze, że negocjacje dotyczące przedmiotowej umowy inwestycyjnej, w tym dostępu do rynku, mogą cieszyć się dużym zainteresowaniem, a zarazem budzić obawy opinii publicznej, w związku z czym powinny być prowadzone z zachowaniem najwyższego poziomu przejrzystości, aby umożliwić niezbędny nadzór parlamentarny, co jest jednym z warunków wstępnych uzyskania niezbędnej zgody Parlamentu Europejskiego, co do rezultatu negocjacji;
- I. mając na uwadze, że inwestorzy muszą przestrzegać zarówno przepisów prawa kraju przyjmującego, jak i postanowień każdej umowy zawartej przez UE i Chiny po jej wejściu w życie, aby w pełni korzystać z możliwie najlepszej ochrony inwestycji;
- J. mając na uwadze, że brak dostatecznego wdrożenia lub zupełny brak wdrożenia przez Chiny niektórych podstawowych praw socjalnych i pracowniczych oraz norm środowiskowych, które są jednak uznane na szczeblu międzynarodowym, należą do przyczyn obecnej nierównowagi w przepływach handlowych pomiędzy UE a Chinami, która może się nawet jeszcze bardziej pogłębić ze względu na ściślejsze stosunki inwestycyjne w razie braku postępu we wdrażaniu wyżej wspomnianych praw i norm; mając na uwadze, że w związku z tym umowa inwestycyjna nie powinna skutkować dalszym obniżaniem standardów socjalnych i środowiskowych w Chinach, ale – przeciwnie i jako warunek wstępny – powinna przyczynić się do ich poprawy, prowadząc do bardziej zrównoważonych i wzajemnie korzystniejszych stosunków handlowych i inwestycyjnych;
- K. mając na uwadze, że umowa inwestycyjna powinna także obejmować zobowiązania inwestorów, w tym odnośnie do przestrzegania praw związków zawodowych i innych praw pracy, przejrzystości i ochrony środowiska zgodnie z przepisami każdej z obu stron, jak również powinna zostać zawarta w poszanowaniu przepisów Światowej Organizacji Handlu (WTO) oraz innych istotnych międzynarodowych umów i podstawowych konwencji podpisanych i ratyfikowanych przez obie strony; mając na uwadze, że umowy inwestycyjne nie powinny obejmować inwestycji w specjalnie utworzonych strefach, które umożliwiają obchodzenie wymogów prawa pracy i standardów, a także innych przepisów;
- L. mając na uwadze, że inwestycje w ramach przedmiotowej dwustronnej umowy inwestycyjnej nie powinny wykorzystywać towarów przeznaczonych na eksport do UE, a wyprodukowanych w obozach pracy przymusowej, takich jak obozy objęte systemem reedukacji przez pracę, powszechnie zwanych Laogai;
- M. mając na uwadze, że Komisja i Rada zobowiązały się do czuwania nad tym, aby polityka inwestycyjna UE uwzględniała zasady i cele działań zewnętrznych Unii, w tym prawa człowieka, a także zadeklarowały, że będą wywiązywać się z tego zobowiązania począwszy od 2013 r.;
- N. mając na uwadze, że umowa inwestycyjna z Chinami znacząco poprawiłaby stosunki gospodarcze między UE a Chinami, w związku z czym powinna też przyczynić się do poprawy dialogu politycznego między UE a Chinami, zwłaszcza w takich kwestiach jak prawa człowieka – w ramach skutecznego i ukierunkowanego na efekty dialogu w zakresie praw człowieka – oraz praworządność, w celu utrzymania na jednakowym poziomie stosunków politycznych i gospodarczych zgodnie z duchem strategicznego partnerstwa;
- O. mając na uwadze, że inwestycje i inwestorzy powinni – poprzez politykę zarządzania i stosowane praktyki – przestrzegać celów rozwoju określonych przez kraje przyjmujące i ich władze lokalne i obowiązujących w miejscu ulokowania inwestycji;
1. z zadowoleniem przyjmuje umocnienie stosunków gospodarczych między UE a Chinami; wzywa UE i Chiny do pielęgnowania tego zrównoważonego partnerstwa, prowadzenia regularnego dialogu na wysokim szczeblu i dążenia do wzajemnych korzyści, zamiast uciekania się do współzawodnictwa o charakterze konfrontacji;
 2. zauważa, że w związku z przystąpieniem do WTO w 2001 r. Chiny powinny położyć większy nacisk na liberalizację handlu i otwarcie rynku, aby zapewnić równiejsze warunki działania i szybciej wyeliminować sztuczne przeszkody, na jakie natrafiają przedsiębiorstwa próbujące wejść na chiński rynek;

Środa, 9 października 2013

3. zauważa, że przedsiębiorstwa europejskie ubolewają z powodu istnienia na rynku chińskim licznych barier taryfowych i pozataryfowych, takich jak pewne formy dyskryminacji zagranicznych operatorów, a także złożonej struktury taryfowej oraz technicznych barier w handlu;
4. z zadowoleniem odnosi się do uwzględnienia kwestii dostępu do rynku w mandacie negocjacyjnym; uważa, że warunkiem wstępnym rozpoczęcia negocjacji powinno być złożenie przez Chiny zapewnienia, że kwestia dostępu do rynku zostanie uwzględniona w negocjacjach;
5. podkreśla konieczność jednoznacznego uwzględnienia w procesie negocjacyjnym zarówno BIZ, jak i inwestycji portfelowych;
6. zauważa, że chińskie przedsiębiorstwa postrzegają ogólnie Unię jako stabilne środowisko inwestycyjne, lecz ubolewają z powodu ich zdaniem wciąż istniejących subwencji wywozowych dla europejskich produktów rolnych oraz pewnych barier handlowych ograniczających dostęp do rynku UE, takich jak przeszkody techniczne w handlu i bariery mające na celu blokowanie inwestycji pochodzących z krajów trzecich w pewnych państwach członkowskich, oraz że wzywają do usunięcia pozostałych nieuzasadnionych barier i do ułatwienia realizowania inwestycji w państwach członkowskich; przypomina jednak, że niedawno w Chinach wprowadzono mechanizm przeglądu bezpieczeństwa służący kontrolowaniu inwestycji zagranicznych oraz że stosowanie takich mechanizmów przez obie strony może znajdować uzasadnienie; podkreśla, że UE i Chiny mogą mieć uzasadnione obawy dotyczące bezpieczeństwa, które tłumaczą całkowite lub częściowe wyłączenie niektórych sektorów z inwestycji zagranicznych, tymczasowo lub długoterminowo.
7. zwraca uwagę, że obecnie główną dozwoloną formą prowadzenia działalności przez firmy zagraniczne w Chinach są spółki joint venture, które są często kojarzone z transferem strategicznych technologii, promujących konkurencyjny rozwój Chin ze szkodą dla przemysłu europejskiego; jest przekonany, że dalsza otwartość Chin na inne przepisy prawa umożliwiające zagranicznym inwestorom prowadzenie działalności, w połączeniu z należytą ochroną praw własności intelektualnej, własności przemysłowej, znaków towarowych oraz oznaczeń geograficznych produktów, jest niezbędna i przyniosłaby wzajemne korzyści, a także promowałaby większą integrację gospodarki europejskiej i chińskiej na podstawie bardziej strategicznego podejścia do współpracy gospodarczej, która ukierunkowana jest między innymi na technologię przyjazną środowisku i innowacyjność;
8. wyraża przekonanie, że lepsza ochrona praw własności intelektualnej i skuteczne wdrożenie odnośnych przepisów w Chinach znacznie przyczyniłyby się do realizacji celu dotyczącego inwestowania przez UE i innych inwestorów zagranicznych, wymiany nowych kompetencji technologicznych i unowocześniania technologii już stosowanych w tym kraju, zwłaszcza w odniesieniu do technologii ekologicznych;
9. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki podejmowane przez władze Chin od czasu przystąpienia Chin do WTO w celu poprawy przestrzegania praw własności intelektualnej; niemniej w dalszym ciągu wyraża ubolewanie z powodu ich niedostatecznej ochrony i braku dostępu do określonych środków umożliwiających skuteczne przeciwdziałanie naruszaniu praw własności intelektualnej dla europejskich przedsiębiorstw, zwłaszcza MSP;
10. wyraża zaniepokojenie w związku z brakiem wiarygodności chińskiego wymiaru sprawiedliwości, który nie jest w stanie egzekwować zobowiązań umownych, oraz brakiem przejrzystości i jednolitości w stosowaniu ram prawnych dotyczących inwestycji;
11. wzywa Komisję do wynegocjowania ambitnej i wyważonej umowy inwestycyjnej między UE a Chinami, której celem będzie stworzenie lepszych warunków dla inwestorów UE w Chinach oraz inwestorów chińskich w Europie, w tym zapewnienie lepszego dostępu do rynku, aby zwiększyć poziom wzajemnych przepływów kapitału i zagwarantować większą przejrzystość w odniesieniu do zarządzania przedsiębiorstwami zarówno publicznymi, jak i prywatnymi, które inwestują w ramach gospodarki partnerskiej; jako dokument referencyjny zaleca Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) wytyczne dotyczące ładu korporacyjnego; apeluje ponadto o lepsze egzekwowanie prawa w celu zapewnienia uczciwej konkurencji pomiędzy podmiotami publicznymi i prywatnymi, ograniczenia korupcji oraz zwiększenia pewności prawa i przewidywalności warunków prowadzenia działalności w Chinach;
12. podkreśla, jak ważne jest stworzenie – w ramach przedmiotowej umowy – warunków wstępnych do uczciwej konkurencji pomiędzy UE a Chinami; w tym celu zaleca, aby Komisja wynegocjowała surowe wiążące postanowienia dotyczące przejrzystości i uczciwej konkurencji, tak aby zasada równych warunków działania miała również zastosowanie do przedsiębiorstw państwowych i praktyk inwestycyjnych państwowych funduszy majątkowych;

Środa, 9 października 2013

13. domaga się, aby negocjowana umowa dotyczyła zarówno dostępu do rynku, jak i ochrony inwestorów;
14. podkreśla, że umowa inwestycyjna nie może zawierać żadnych zapisów ograniczających stronom swobodę kształtowania polityki i możliwość stanowienia prawa w celu realizowania uprawnionych i uzasadnionych celów polityki publicznej, przy jednoczesnym dokładaniu starań o nieprzekreślenie korzyści wynikających ze zobowiązań obydwu stron; podkreśla, że kwestią priorytetową musi pozostać zapewnienie praworządności wszystkim inwestorom i obywatelom UE i Chin;
15. wzywa Komisję do zapewnienia pełnej przejrzystości w odniesieniu do państwowych funduszy majątkowych;
16. zauważa, że należy ustanowić jasne ramy czasowe negocjacji oraz rozważyć wprowadzenie rozsądnych i sensownych okresów przejściowych;
17. uważa, że umowa inwestycyjna z Chinami powinna bazować na najlepszych praktykach określonych na podstawie doświadczeń państw członkowskich, przyczyniać się do większej spójności i uwzględniać następujące standardy:
 - niedyskryminację (traktowanie narodowe i zasada najwyższego uprzywilejowania w odniesieniu do inwestorów i inwestycji w porównywalnych okolicznościach);
 - zakaz oczywistej arbitralności w procesie podejmowania decyzji;
 - zakaz odmowy ochrony prawnej i lekceważenia podstawowych zasad rzetelnego procesu;
 - obowiązek zapewnienia ochrony prawnej w postępowaniach karnych, cywilnych czy administracyjnych zgodnie z zasadą rzetelnego procesu obowiązującą w głównych systemach prawnych na całym świecie;
 - zakaz stosowania nadużyć wobec inwestorów, w tym wymuszania, przymusu i nękania;
 - ochronę przed bezpośrednim i pośrednim wywłaszczeniem oraz stosowne zadośćuczynienie za wszelkie szkody powstałe w wyniku wywłaszczenia;
 - przestrzeganie zasady legalności w przypadku nacjonalizacji;
18. ponownie stwierdza, że w celu pomyślnego sfinalizowania negocjacji konieczne jest, aby jakość miała zawsze pierwszeństwo nad szybkością;
19. zauważa, że umowa dotycząca ochrony inwestycji powinna zawierać jasne definicje inwestycji i inwestorów mających podlegać ochronie oraz że ochroną nie powinny być objęte spekulacyjne formy inwestowania;
20. wzywa do zgodności umowy z wielostronnymi zobowiązaniami wynikającymi z GATS, tak aby spełnić kryteria umowy o integracji gospodarczej;
21. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że oczekiwana poprawa co do pewności prawa pomoże MŚP inwestować za granicą i podkreśla, że należy wsłuchać się w głos MŚP podczas negocjacji (także poprzez zaangażowanie nowego unijnego ośrodka MŚP w Chinach, unijnego Helpdesku PWI MŚP oraz izby handlowej UE w Chinach), tak by umowa, która ma być zawarta, przyczyniała się do umiędzynarodawiania tych MŚP, które pragną uzyskać dostęp do rynku drugiej strony umowy;
22. podkreśla, że warunkiem wstępnym zawarcia umowy powinno być uwzględnienie silnego zaangażowania stron w zrównoważony i sprzyjający integracji rozwój na płaszczyznach gospodarczych, społecznych i środowiskowych odnoszących się do inwestycji w celu wprowadzenia większej równowagi w stosunkach handlowych i inwestycyjnych pomiędzy UE a Chinami, tak aby stosunki te nie opierały się głównie na niskich kosztach pracy i standardach ochrony środowiska w Chinach;

Środa, 9 października 2013

23. podkreśla, że umowy inwestycyjne zawierane przez UE nie mogą być sprzeczne z podstawowymi wartościami, jakie UE chce upowszechniać w ramach swojej polityki zewnętrznej, i nie mogą podważać możliwości interwencji państwa, w szczególności podczas realizacji takich celów polityki publicznej jak kryteria socjalne i środowiskowe, prawa człowieka, zwalczanie obrotu towarami podrobionymi, bezpieczeństwo, prawa pracowników i konsumentów, zdrowie i bezpieczeństwo publiczne, polityka przemysłowa oraz różnorodność kulturowa; wzywa do zawarcia w umowie odpowiednich i wiążących klauzul specjalnych;

24. domaga się, aby na wzór innych zobowiązań handlowych podjętych w drodze umowy przez Unię jedną z podstawowych zasad przedmiotowej umowy była ochrona usług publicznych;

25. podkreśla, że przyszły proces opracowywania umowy inwestycyjnej UE-Chiny musi opierać się na wzajemnym zaufaniu i pełnym poszanowaniu zobowiązań w ramach WTO; wyraża ubolewanie z powodu niezmiernie wysokiego poziomu publicznego subsydiowania niektórych sektorów o dużym potencjale pod względem wzrostu gospodarczego, w tym sektora paneli słonecznych, oraz wzywa Komisję do dopilnowania, aby szkodliwy wpływ takiego dumpingu i subsydiowania został całkowicie wyeliminowany w celu przyspieszenia negocjacji;

26. zaleca, by w odniesieniu do dostępu do rynku obie strony mogły zobowiązać się do wprowadzenia odpowiednich okresów stopniowego wdrażania i rozwiązań przejściowych obejmujących określone sektory w celu ułatwienia przejścia w kierunku ich pełnej lub częściowej liberalizacji; uznaje ponadto, że obie strony mogą nie być w stanie podejmować zobowiązań dotyczących niektórych sektorów; wzywa w związku z tym do wyłączenia usług kulturowych i audiowizualnych z negocjacji nad dostępem do rynku, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami traktatów UE; podkreśla potrzebę poruszenia kwestii interwencjonistycznej polityki przemysłowej, niedostatecznej ochrony praw własności intelektualnej, nieścisłości w sformułowaniu i stosowaniu przepisów oraz innych barier pozataryfowych i technicznych w handlu;

27. uważa, że w związku z utrudnieniami w dostępie do chińskiego rynku wynikającymi z pozycji zajmowanej przez przedsiębiorstwa państwowe i w celu nadania umowie zrównoważonego charakteru powinna ona stwarzać szczególną okazję do ustanowienia równych warunków konkurencji pomiędzy przedsiębiorstwami państwowymi i prywatnymi;

28. podkreśla konieczność zapewnienia w umowie możliwości wyłączenia przez UE niektórych strategicznych sektorów z inwestycji realizowanych przez chińskich inwestorów;

29. podkreśla, że umowa powinna umożliwiać stronom, w tym w przypadku Unii i jej państw członkowskich, określanie i wdrażanie głównych strategii politycznych na rzecz promowania i ochrony różnorodności kulturowej;

30. podkreśla, że umowa musi wspierać inwestycje, które mają zrównoważony charakter, sprzyjają włączeniu społecznemu i szanują wymogi ochrony środowiska, zwłaszcza w przemyśle wydobywczym, oraz wspierają dobrej jakości warunki pracy w przedsiębiorstwach, których dotyczą dane inwestycje;

31. wzywa do uwzględnienia klauzuli, zgodnie z którą inwestor dostarcza potencjalnemu krajowi przyjmującemu, który jest jednocześnie stroną umowy, wszelkich informacji dotyczących omawianej inwestycji, jakich strona ta może wymagać do podjęcia decyzji dotyczącej inwestycji lub w celach wyłącznie statystycznych, natomiast obowiązkiem tej strony jest ochrona przed upublicznieniem wszelkich poufnych informacji biznesowych, które mogłyby podważyć pozycję konkurencyjną inwestycji lub inwestora;

32. kładzie nacisk na konieczność uwzględnienia w przyszłej umowie postanowień dotyczących przejrzystości oraz zarządzania przedsiębiorstwami państwowymi i państwowymi funduszami majątkowymi w oparciu o zasady z Santiago przyjęte w ramach MFW, które obejmują ustalenia dotyczące zarządzania państwowymi funduszami majątkowymi i ich struktury instytucjonalnej oraz przejrzystości ich strategii inwestycyjnych;

Środa, 9 października 2013

33. ponownie wzywa do zawarcia klauzuli dotyczącej społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw zgodnie z wytycznymi ONZ dotyczącymi biznesu i praw człowieka; potwierdza, że inwestorzy powinni stosować się odpowiednio do postanowień trójstronnej deklaracji MOP w sprawie przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej oraz wytycznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych, jak również ewentualnych szczegółowych lub sektorowych międzynarodowych standardów odpowiedzialnych praktyk; wzywa do zawarcia wiążących klauzul społecznych i środowiskowych jako części pełnego rozdziału dotyczącego zrównoważonego rozwoju, podlegającego mechanizmowi rozstrzygania sporów; wzywa obie strony do wdrożenia strategii na rzecz zrównoważonych i sprzyjających włączeniu społecznemu inwestycji, która powinna zawierać klauzulę dotyczącą społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw wraz z konkretnymi wytycznymi dla inwestorów oraz skuteczną metodyką oceny dla władz publicznych nadzorujących odnośne inwestycje pod kątem ich skutków społecznych i oddziaływania na środowisko;

34. zaznacza, że umowa ma zobowiązywać chińskich inwestorów w UE do przestrzegania europejskich standardów społecznych i zasad dialogu społecznego;

35. podkreśla, że konieczne jest, aby dwustronna umowa inwestycyjna UE-Chiny przynosiła efekty pod względem zarówno zrównoważonego wzrostu gospodarczego, jak i tworzenia miejsc pracy, a także wzmacniała efekt synergii i pozytywne wzajemne oddziaływania z innymi regionalnymi umowami handlowymi i inwestycyjnymi, których UE lub Chiny są stroną;

36. wzywa Komisję do uzupełnienia swojej oceny skutków poprzez zbadanie wpływu umowy inwestycyjnej UE-Chiny również w dziedzinie praw człowieka, do czego Komisja zobowiązała się zgodnie z ramami strategicznymi i planem działania na rzecz praw człowieka i demokracji;

37. uważa, że w umowie powinno znaleźć się postanowienie przewidujące, że wszyscy inwestorzy muszą w pełni przestrzegać prawa kraju przyjmującego będącego stroną umowy na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym oraz, w stosownych przypadkach, ponadnarodowym, jak również że w razie naruszenia zasady praworządności inwestorzy ponosić będą odpowiedzialność cywilną egzekwowaną w drodze postępowania cywilnego przed właściwym sądem za wszelkie bezprawne działania i decyzje podjęte w związku z inwestycją, w tym w przypadku gdy wywołują one znaczne szkody środowiskowe, osobowe lub prowadzą do śmierci;

38. nalega, by w umowie zawarta została klauzula zakazująca osłabiania przepisów socjalnych i przepisów w zakresie ochrony środowiska celem zachęcenia inwestorów oraz przewidująca zobowiązanie, że żadna ze stron nie będzie uchybiała skutecznemu egzekwowaniu tych przepisów przez trwałe lub ponawiane działania lub brak działań jako zachęty do rozpoczęcia, nabycia, rozszerzenia czy utrzymania inwestycji na swoim terytorium;

39. nalega, by dwustronna umowa inwestycyjna UE-Chiny była zgodna z dorobkiem prawnym UE, w tym obowiązującymi przepisami socjalnymi i przepisami w zakresie ochrony środowiska, a żadna ze stron nie mogła uchybiać skutecznemu egzekwowaniu swoich przepisów w tych dziedzinach, tak aby wszystkie postanowienia umowy sprzyjały zgodnemu z prawem rozpoczynaniu, nabywaniu, rozszerzaniu lub utrzymywaniu inwestycji na terytorium jednej lub drugiej strony oraz zachęcały do stosowania najlepszych praktyk w zakresie przedsiębiorczości i uczciwego postępowania w biznesie;

40. kładzie nacisk na konieczność uwzględnienia w umowie wymogu przestrzegania przez inwestorów zagranicznych unijnych standardów ochrony danych;

41. wyraża głęboką obawę w związku ze stopniem swobody sędziów w arbitrażu międzynarodowym w dokonywaniu szerokiej interpretacji klauzul o ochronie inwestorów, co prowadzi do wyeliminowania możliwości legalnych interwencji publicznych; domaga się, aby sędziowie w arbitrażu wyznaczani przez strony będące ze sobą w sporze byli bezstronni, niezależni, a wydawane orzeczenia arbitrażowe były zgodne z kodeksem postępowania opartym na zasadach przyjętych przez Komisję Narodów Zjednoczonych do spraw Międzynarodowego Prawa Handlowego (UNCITRAL) bądź przez Międzynarodowe Centrum Rozstrzygania Sporów Inwestycyjnych (ICSID) lub na wszelkich innych konwencjach i normach międzynarodowych uznanych i przyjętych przez strony;

Środa, 9 październik 2013

42. uważa, że jednym z najważniejszych priorytetów w umowie powinno być uwzględnienie skutecznych mechanizmów rozstrzygnięcia sporów pomiędzy państwami oraz pomiędzy inwestorem a państwem, aby zapobiec sytuacjom, w których nieodpowiedzialne roszczenia skutkowałyby nieuzasadnionym arbitrażem, oraz zapewnić wszystkim inwestorom dostęp do rzetelnego procesu sądowego wraz z bezzwłoczną egzekucją wszelkich orzeczeń arbitrażowych;
43. uważa, że umowa powinna przewidywać procedury rozstrzygnięcia sporów między państwami, a także mechanizmy rozstrzygnięcia sporów między inwestorem a państwem, wpisujące się w stosowne ramy prawne i podlegające ścisłym kryteriom przejrzystości;
44. wzywa UE i Chiny do wspólnego ustanowienia mechanizmu wczesnego ostrzegania, aby móc w aktywny sposób rozstrzygać wszelkie pojawiające się spory w sprawach handlowych lub inwestycyjnych na możliwie najwcześniejszym etapie przy użyciu wszelkich odpowiednich środków, w tym „miękkiej siły” i zabiegów dyplomacji handlowej;
45. uważa ponadto, że umowa powinna zawierać postanowienia dotyczące pozasądowego rozstrzygnięcia sporów, aby ułatwiać sprawne, mało kosztowne i ugodowe rozstrzygnięcie sporów pomiędzy stronami, które z własnej woli dokonują wyboru takiego rozwiązania;
46. proponuje, aby w umowie dokładnie scharakteryzowano elastyczne mechanizmy rozstrzygnięcia sporów takie jak mediacja, np. w odniesieniu do czasu trwania, kosztu i realizacji rozwiązań przyjętych przez strony;
47. uważa, że umowa inwestycyjna między UE a Chinami po zawarciu i pełnym ratyfikowaniu powinna zastąpić wszystkie dotychczas obowiązujące dwustronne umowy inwestycyjne między poszczególnymi państwami UE a Chinami zgodnie z prawem Unii;
48. zaleca, by negocjacje rozpoczęto wyłącznie pod warunkiem uprzedniego udzielenia formalnej zgody przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej na uwzględnienie w umowie inwestycyjnej kwestii dostępu do rynku;
49. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P7_TA(2013)0412

Stosunki handlowe UE-Tajwan

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2013 r. w sprawie stosunków handlowych UE-Tajwan (2013/2675(RSP))

(2016/C 181/09)

Parlament Europejski,

— uwzględniając swą rezolucję z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie strategii „Europa 2020” ⁽¹⁾,

— uwzględniając art. 3 ust. 5 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w których przewidziano odpowiednio, że „w stosunkach zewnętrznych Unia [...] przyczynia się do [...] ścisłego przestrzegania i rozwoju prawa międzynarodowego” oraz że „zapewnia ona spójność swoich poszczególnych polityk i działań”,

⁽¹⁾ Dz.U. C 188 E z 28.6.2012, s. 42.

Środa, 9 października 2013

- uwzględniając swą rezolucję z 11 maja 2011 r. w sprawie rocznego sprawozdania Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat głównych aspektów i zasadniczych wyborów w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) w 2009 r. ⁽¹⁾
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 12 września 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa ⁽²⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie stosunków między Unią Europejską a Chinami ⁽³⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych w międzynarodowych umowach handlowych ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 5 lutego 2009 r. w sprawie wzmocnienia roli europejskich MŚP w handlu międzynarodowym ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wpływu podrabiania towarów na handel międzynarodowy ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 4 września 2008 r. w sprawie handlu usługami ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie handlu surowcami i produktami podstawowymi ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 19 lutego 2008 r. w sprawie strategii UE na rzecz łatwiejszego dostępu do rynku dla europejskich eksporterów ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 22 maja 2007 r. w sprawie Europy w czasach globalizacji – zewnętrzne aspekty konkurencji ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 7 lipca 2005 r. w sprawie stosunków pomiędzy UE, Chinami i Tajwanem oraz bezpieczeństwa na Dalekim Wschodzie ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Handel, wzrost i polityka światowa – polityka handlowa jako kluczowy element strategii Europa 2020” (COM(2010)0612),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Globalny wymiar Europy: konkurowanie na światowym rynku. Wkład w strategię wzrostu gospodarczego i zatrudnienia UE” (COM(2006)0567),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie barier w handlu i inwestycjach – 2013 r., opublikowane dnia 28 lutego 2013 r. (COM(2013)0103),
- uwzględniając pytanie do Komisji dotyczące stosunków handlowych UE–Tajwan (O-000093/2013 – B7-0509/2013),
- uwzględniając art. 115 ust. 5 i art. 110 ust. 2 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 377 E z 7.12.2012, s. 35.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0334.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0097.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 31.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 67 E z 18.3.2010, s. 101.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 45 E z 23.2.2010, s. 47.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 295 E z 4.12.2009, s. 67.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 279 E z 19.11.2009, s. 5.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 184 E z 6.8.2009, s. 16.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 128.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 157 E z 6.7.2006, s. 471.

Środa, 9 października 2013

- A. mając na uwadze, że oparty na zasadach, wielostronny system handlu opracowany przez Światową Organizację Handlu (WTO) stanowi najodpowiedniejsze ramy dla otwartego i sprawiedliwego handlu na świecie; mając na uwadze, że też kwestią zasadniczą jest zrozumienie, że umowy dwustronne są również elementem tego samego wspólnego systemu spraw międzynarodowych;
- B. mając na uwadze, że preferowanym podejściem UE jest dążenie do osiągnięcia wyważonego i sprawiedliwego wyniku dauhańskiej agendy rozwoju, UE bierze również pod uwagę równoległe zawieranie dwustronnych umów handlowych z innymi krajami uprzemysłowionymi;
- C. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich dwudziestu lat całkowity wolumen handlu dwustronnego pomiędzy UE a Tajwanem wzrósł ponad dwunastokrotnie, przekraczając w 2011 r. kwotę 40 mld EUR;
- D. mając na uwadze, że Tajwan jest 7. co do wielkości partnerem handlowym UE w Azji, a 23. partnerem handlowym na świecie;
- E. mając na uwadze, że w 2010 r. inwestycje UE stanowiły 31,5 % ogółu obrotu bezpośrednich inwestycji zagranicznych oraz 21 % wartości tych inwestycji na Tajwanie oraz że UE była największym inwestorem zagranicznym w tym kraju;
- F. mając na uwadze, że nie wykorzystano jeszcze całkowitego potencjału stosunków handlowych pomiędzy UE a Tajwanem;
- G. mając na uwadze, że otwarty i sprawiedliwy handel jest ważnym narzędziem gwarancji prężniejszego wzrostu gospodarczego i dobrobytu, opierającym się na porównywalnych zaletach każdej gospodarki i potencjalnym efekcie synergii wynikającym z szerszej integracji gospodarczej, a także na nowym wkładzie w gospodarkę opartą na wiedzy,
- H. mając na uwadze, że stawki celne między tymi dwoma partnerami handlowymi są już ogólnie bardzo niskie; mając na uwadze, że UE i Tajwan prowadzą regularny zorganizowany dialog dotyczący kwestii handlowych i inwestycyjnych leżących w ich wspólnym interesie i stanowiących ich wspólny przedmiot zainteresowania; mając na uwadze, że w ramach tego dialogu utworzono cztery techniczne grupy robocze, które zajmują się kwestiami związanymi z prawami własności intelektualnej, barierami technicznymi w handlu, środkami sanitarnymi i fitosanitarnymi oraz sektorem farmaceutycznym;
- I. mając na uwadze, że pomimo stosunkowo niskich taryf celnych wolumen handlu dwustronnego pomiędzy UE a Tajwanem jest dużo niższy w stosunku do ogółu wymiany handlowej, jaką UE prowadzi z pozostałymi głównymi partnerami handlowymi;
- J. mając na uwadze, że sektor ICT jest sektorem o dużej wartości dodanej i źródłem wzrostu zarówno w UE, jak i na Tajwanie, zwłaszcza jeśli chodzi o dalszy rozwój inteligentnych produktów i usług,
- K. mając na uwadze, że UE i Tajwan mogą dalej zacieśniać wzajemne stosunki gospodarcze, tak aby były one faktycznie korzystne dla obu stron, również z uwzględnieniem walki ze wspólnymi wyzwaniami społecznymi;
- L. mając na uwadze, że Tajwan jest pełnoprawnym członkiem Światowej Organizacji Handlu (WTO) od 2002 r., a także członkiem Współpracy Gospodarczej Azji i Pacyfiku (APEC) oraz Azjatyckiego Banku Rozwoju;

Środa, 9 października 2013

- M. mając na uwadze, że przystąpienie Tajwanu do porozumienia rządowego WTO (GPA) w sprawie zamówień publicznych w lipcu 2009 r. było znaczącym i pozytywnym krokiem, dzięki któremu Tajwan nie tylko odniesie korzyści z wzajemnego otwarcia na rynki GPA, ale także poprawi skuteczność własnego rynku wewnętrznego;
- N. mając na uwadze, że Tajwan i Chińska Republika Ludowa (ChRL) przyjęły konstruktywne podejście, które przyczyniło się do zawarcia 19 umów między Straits Exchange Foundation – w imieniu Tajwanu – a Stowarzyszeniem na rzecz stosunków w Cieśninie Tajwańskiej (Association for Relations Across the Taiwan Straits) – w imieniu ChRL; mając na uwadze, że umowy te obejmują umowę ramową w sprawie współpracy gospodarczej między Chinami a Tajwanem (ECFA), umowę o ochronie praw własności intelektualnej zawartą w dniu 29 czerwca 2010 r. oraz umowę inwestycyjną i umowę w sprawie współpracy celnej, którą podpisano w dniu 9 sierpnia 2012 r.;
- O. mając na uwadze, że w wyniku innych konstruktywnych inicjatyw Tajwan zawarł 31 dwustronnych umów inwestycyjnych z krajami trzecimi, w tym z Japonią (22 września 2011 r.), oraz umowę o współpracy gospodarczej z Nową Zelandią (10 lipca 2013 r.), a także wznowił rozmowy dotyczące umowy ramowej w sprawie handlu i inwestycji (TIFA) ze Stanami Zjednoczonymi w dniu 10 marca 2013 r., a obecnie jest w trakcie negocjacji umowy inwestycyjnej z Republiką Korei oraz porozumienia w sprawie wolnego handlu z Singapurem (ASTEP);
- P. mając na uwadze, że Biuro Przedstawicielstwa Gospodarczego i Kulturalnego Tajpej w Stanach Zjednoczonych oraz Instytut Amerykański na Tajwanie zawarły porozumienie w sprawie wspólnych oświadczeń dotyczących zasad inwestycji międzynarodowych oraz w sprawie usług ICT; mając na uwadze, że Tajwan jest jednocześnie stroną kompleksowych umów w sprawie podatku dochodowego z 25 krajami, w tym z 9 państwami członkowskimi UE;
- Q. mając na uwadze fakt, że bliższe powiązania gospodarcze z Tajwanem nie stoją pod żadnym względem w sprzeczności z prowadzoną przez UE polityką jednych Chin, biorąc pod uwagę że Chiny i Tajwan przystąpiły odpowiednio do APEC w 1991 r., zaś do WTO w 2002 r.;
1. jest zdania, że wielostronny system handlu, który uosabia WTO, stanowi jak dotąd zdecydowanie najskuteczniejsze ramy osiągnięcia otwartego i wolnego handlu na skalę światową; uważa, że UE i Tajwan powinny przyczynić się do postępów wielostronnych negocjacji handlowych;
 2. uważa, że choć UE pracuje nad poprawą stosunków handlowych z Chinami, powinna również rozważyć możliwość podjęcia takich samych działań wobec Tajwanu, aby konsekwentnie wspierać system demokratyczny Tajwanu, pluralizm społeczny i dobre wyniki w zakresie przestrzegania praw człowieka oraz praworządności;
 3. jest w związku z tym zdania, że UE powinna pozytywnie zareagować na wyrażoną przez Tajwan gotowość do rozpoczęcia negocjacji umów dwustronnych w sprawie ochrony inwestycji i dostępu do rynku, aby jeszcze bardziej wzmocnić pewność prawną inwestycji, a także podwyższyć wolumen i jakość przepływu inwestycji;
 4. uważa, że decyzja o rozpoczęciu takich negocjacji z Tajwanem powinna opierać się na przesłankach gospodarczych i nie powinna być dodatkowo wiązana z oceną stosunków między UE a Chińską Republiką Ludową;
 5. podkreśla, że Parlament popiera umowy z Tajwanem w sprawie ochrony inwestycji i dostępu do rynku, które doprowadzą do pogłębienia istniejących już stosunków pomiędzy UE a Tajwanem;
 6. jest zdania, że umowy UE-Tajwan w sprawie ochrony inwestycji i dostępu do rynku mogą przynieść rzeczywiste korzyści dla gospodarki obu krajów;

Środa, 9 października 2013

7. zauważa, że każda umowa powinna uwzględniać MŚP i poprawiać ich zdolności do inwestowania za granicą;
8. przypomina, że UE i Tajwan posiadają już dobrze ugruntowane stosunki gospodarcze, niskie opłaty celne po obu stronach i prowadzą ze sobą regularnie dobrze zorganizowany dialog, którego celem jest rozwiązanie dwustronnych kwestii handlowych i inwestycyjnych;
9. podkreśla, że umowa powinna uwzględniać silne zaangażowanie stron w zrównoważony i sprzyjający integracji rozwój pod względem gospodarczym, społecznym i środowiskowym jeżeli chodzi o inwestycje;
10. podkreśla, że umowy inwestycyjne zawierane przez UE muszą uwzględniać możliwość interwencji państwa, w szczególności podczas realizacji takich celów polityki publicznej jak normy socjalne i środowiskowe, prawa człowieka, bezpieczeństwo, prawa pracownicze i konsumenckie, zdrowie i bezpieczeństwo publiczne oraz różnorodność kulturowa; domaga się włączenia do umowy konkretnych klauzul odnoszących się do tych celów;
11. zaleca, aby w odniesieniu do dostępu do rynku obie strony mogły wyłączyć niektóre sektory ze zobowiązań dotyczących liberalizacji, aby chronić strategiczne interesy krajowe;
12. ponownie wzywa do zawarcia skutecznej klauzuli dotyczącej społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw oraz skutecznych klauzul socjalnych i środowiskowych;
13. podkreśla, że umowa musi zobowiązywać inwestorów zagranicznych w UE do przestrzegania europejskich norm socjalnych i wymogów dialogu społecznego;
14. wzywa Komisję, aby rozpoczęła negocjacje takich umów pomiędzy UE a Tajwanem;
15. zobowiązuje swego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, jak również rządowi Tajwanu i radzie legislacyjnej tego kraju.

P7_TA(2013)0414

Środki podejmowane przez UE i państwa członkowskie dla zatrzymania napływu uchodźców w wyniku konfliktu w Syrii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2013 r. w sprawie działań UE i państw członkowskich w celu stawienia czoła napływowi uchodźców w wyniku konfliktu w Syrii (2013/2837(RSP))

(2016/C 181/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Syrii, w szczególności rezolucje z dnia 16 lutego 2012 r. ⁽¹⁾, 13 września 2012 r. ⁽²⁾, 23 maja 2013 r. ⁽³⁾ i 12 września 2013 r. ⁽⁴⁾, a także w sprawie uchodźców uciekających przed konfliktami zbrojnymi,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych w sprawie Syrii z dnia 23 stycznia, 18 lutego, 11 marca, 22 kwietnia, 27 maja, 24 czerwca, 9 lipca i 22 lipca 2013 r.; uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej w sprawie Syrii z dnia 8 lutego 2013 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 249 E z 30.8.2013, s. 37.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0351.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0223.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0378.

Środa, 9 października 2013

- uwzględniając następujące oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Catherine Ashton: z dnia 21 sierpnia 2013 r. dotyczące ostatnich doniesień w sprawie użycia broni chemicznej w Damaszku, z dnia 23 sierpnia 2013 r. dotyczące potrzeby pilnego wypracowania politycznego rozwiązania konfliktu syryjskiego (odzwierciedlające uzgodnione stanowisko UE w sprawie Syrii z dnia 7 września 2013 r.), z dnia 10 września 2013 r. dotyczące propozycji umieszczenia syryjskiej broni chemicznej pod międzynarodową kontrolą oraz z dnia 14 września 2013 r. w następstwie porozumienia USA-Rosja w sprawie broni chemicznej w Syrii, jak też uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa wygłoszone w dniu 11 września 2013 r. podczas debaty plenarnej w Parlamencie w Strasburgu,
 - uwzględniając oświadczenia w sprawie uchodźców syryjskich i reakcji UE złożone przez komisarz ds. współpracy międzynarodowej, pomocy humanitarnej i reagowania kryzysowego Kristalinę Georgiewą, zwłaszcza jej oświadczenie z dnia 3 września 2013 r. w sprawie najnowszych danych liczbowych dotyczących uchodźców uciekających przed kryzysem w Syrii, a także uwzględniając sprawozdania sytuacyjne i zestawienia informacyjne ECHO (DG ds. Pomocy Humanitarnej i Ochrony Ludności) dotyczące Syrii,
 - uwzględniając uwagi wysokiego komisarza Narodów Zjednoczonych ds. uchodźców António Guterresa przedstawione w dniu 18 lipca 2013 r. podczas nieformalnego posiedzenia Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w Wilnie ⁽¹⁾,
 - uwzględniając opracowania Rady Bezpieczeństwa na temat Syrii przygotowane przez podsekretarz generalną do spraw humanitarnych i koordynator pomocy w sytuacjach kryzysowych Valerie Amos, w szczególności opracowanie z dnia 18 kwietnia 2013 r.,
 - uwzględniając wspólne oświadczenie posiedzenia ministerialnego krajów graniczących z Syrią, zorganizowanego przez wysokiego komisarza Narodów Zjednoczonych ds. uchodźców w dniu 4 września 2013 r.,
 - uwzględniając rezolucje Rady Praw Człowieka ONZ w sprawie Syrii,
 - uwzględniając Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, Konwencję o prawach dziecka i protokół fakultatywny do niej w sprawie angażowania dzieci w konflikty zbrojne oraz Konwencję w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa, których to aktów Syria jest stroną,
 - uwzględniając art. 78, 79 i 80 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając konwencję genewską z 1949 r. oraz dodatkowe protokoły do niej,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że do dnia 20 września 2013 r. Biuro Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców (UNHCR) zarejestrowało łącznie 1 929 227 syryjskich uchodźców w krajach sąsiadujących oraz w Afryce Północnej; mając na uwadze, że łączna liczba uchodźców, w tym niezarejestrowanych, szacowana jest na 2 102 582; mając na uwadze, że według tego samego źródła 76 % syryjskich uchodźców to kobiety i dzieci; mając na uwadze, że 410 000 dzieci w grupie syryjskich uchodźców jest w wieku szkolnym (od 5 do 11 lat); mając na uwadze, że według Biura ONZ ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej (OCHA) na dzień 9 września 2013 r. 4,25 mln osób zostało wewnętrznie przesiedlonych;

⁽¹⁾ <http://www.unhcr.org/51b7149c9.html>

Środa, 9 października 2013

- B. mając na uwadze, że według UNHCR liczba uchodźców obecnych w krajach przyjmujących (w tym uchodźców oczekujących na rejestrację) na dzień 20 września 2013 r. przedstawiała się następująco: Turcja – 492 687; Liban – 748 608; Jordania – 531 768; Irak – 190 857; Egipt – 124 373; Maroko, Algieria i Libia – 14 289 (zarejestrowanych); mając na uwadze, że każdego dnia tysiące Syryjczyków uciekają do krajów ościennych, a w przygotowanym przez ONZ regionalnym planie reakcji na sytuację w Syrii przewiduje się, że do końca 2013 r. Syrię opuści ogółem 3,5 mln uchodźców;
- C. mając na uwadze, że w 2013 r. liczba składanych przez Syryjczyków wniosków o azyl w UE stale wzrastała, a od początku konfliktu w 2011 r. złożono łącznie 52 037 wniosków o azyl w UE i w państwach najbliższej z nią sąsiadujących (Szwajcaria i Norwegia);
- D. mając na uwadze, że wśród krajów UE-28 do Niemiec (14 842) i Szwecji (14 083) wpłynęło 59 % złożonych wniosków; mając na uwadze, że choć inne kraje odnotowały znaczny wzrost wniosków, to tylko jedno państwo członkowskie spośród nich otrzymało ponad 2 000 wniosków (Wielka Brytania: 2 634 wniosków);
- E. mając na uwadze, że brakuje w pełni dokładnych i wiarygodnych danych na temat łącznej liczby Syryjczyków przybywających do Europy oraz informacji o liczbie osób ubiegających się o azyl w państwach europejskich, a także łącznej liczbie osób już obecnych w Europie; mając na uwadze, że według UNHCR pomimo tych luk oraz faktu, że w statystykach i danych na temat praktyk rozpatrywania wniosków azylowych przez państwa członkowskie UE występują błędy, istnieją przesłanki, że uchybienia w ochronie Syryjczyków w UE utrzymują się;
- F. mając na uwadze, że kryzys związany z liczbą syryjskich uchodźców stanowi pierwszy test dla niedawno poddanego przeglądowi wspólnego europejskiego systemu azylowego (CEAS);
- G. mając na uwadze, że prawo UE już przewiduje pewne narzędzia, takie jak wspólnotowy kodeks wizowy ⁽¹⁾ i kodeks graniczny Schengen ⁽²⁾, umożliwiające przyznawanie wiz humanitarnych;
- H. mając na uwadze, że państwa członkowskie należy zachęcać do wykorzystywania środków, które będą dostępne z Funduszu Migracji i Azylu oraz środków dostępnych w ramach działania przygotowawczego „Umożliwienie przesiedlenia uchodźców w sytuacjach wyjątkowych”, które obejmuje między innymi następujące środki: wsparcie dla osób mających już status uchodźców uznany przez UNHCR; wspieranie działań nadzwyczajnych w przypadku grup uchodźców uznanych za priorytetowe, które są ofiarami ataku zbrojnego i które znajdują się w wyjątkowo trudnej sytuacji, mogącej zagrażać ich życiu; zapewnianie w razie potrzeby dodatkowego wsparcia finansowego w sytuacjach nadzwyczajnych dla UNHCR i jego organizacji łącznikowych w państwach członkowskich i na szczeblu UE;
- I. mając na uwadze kolejny dramat, jaki rozegrał się 3 października 2013 r. u wybrzeży Lampedusy, gdzie 130 migrantów poniosło śmierć, a setki zaginęły, a także mając na uwadze, że dziesiątki tysięcy migrantów straciło życie, usiłując dostać się do UE, należy ponownie przypomnieć o konieczności dołożenia wszelkich starań o ratowanie ludzi w sytuacji zagrożenia życia, a także o konieczności wywiązywania się przez państwa członkowskie z ich międzynarodowych zobowiązań w dziedzinie ratownictwa na morzu;
1. wyraża głębokie zaniepokojenie trwającym kryzysem humanitarnym w Syrii oraz tym, jak duże obciążenie stanowi on dla sąsiadujących państw; wyraża zaniepokojenie tym, że exodus uchodźców nadal się nasila i nie występują przesłanki, by miał się niedługo zakończyć;
 2. pochwała wysiłki i solidarność władz tych państw, które pomagają uchodźcom z Syrii, oraz hojność ich obywateli;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks wizowy (kodeks wizowy) (Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 562/2006 z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1).

Środa, 9 października 2013

3. z zadowoleniem przyjmuje politykę otwartych drzwi realizowaną przez państwa sąsiadujące z Syrią oraz wzywa je do niezamykania granic przed syryjskimi uchodźcami;
4. wyraża zaniepokojenie faktem, że rosnąca liczba Syryjczyków ryzykuje życie, przemierzając Morze Śródziemne w kierunku UE na niebezpiecznych łodziach;
5. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że UE i jej państwa członkowskie przeznaczyły ponad 1 mld EUR na pomoc humanitarną i inną niż humanitarna dla Syryjczyków na terytorium Syrii i poza jej granicami; zauważa, że UE jest największym darczyńcą pomocy humanitarnej podczas kryzysu syryjskiego; wzywa również UE do monitorowania dystrybucji tej pomocy;
6. wzywa UE do dalszego hojnego finansowania działań humanitarnych i innych niż humanitarne w odpowiedzi na potrzeby osób przebywających w Syrii oraz syryjskich uchodźców w krajach sąsiadujących;
7. zachęca państwa członkowskie do zajmowania się pilnymi potrzebami poprzez przesiedlanie, oprócz istniejących krajowych kwot, oraz poprzez przyjmowanie uchodźców z powodów humanitarnych; zachęca państwa członkowskie, by korzystały z funduszy dostępnych jeszcze w ramach działania przygotowawczego/projektu pilotażowego dotyczącego przesiedlania;
8. wzywa wspólnotę międzynarodową, UE i państwa członkowskie do dalszego oferowania wsparcia w reakcji na ten wyjątkowy kryzys humanitarny oraz do zobowiązania się do świadczenia skutecznej pomocy na rzecz krajów sąsiadujących z Syrią;
9. wzywa UE do zwołania konferencji humanitarnej w sprawie kryzysu związanego z syryjskimi uchodźcami, w ramach której pierwszeństwo zostanie nadane działaniom skierowanym do krajów przyjmujących uchodźców w regionie (zwłaszcza do Libanu, Jordanii, Turcji i Iraku), aby je wspierać w przyjmowaniu wciąż rosnącej liczby uchodźców oraz w utrzymywaniu polityki otwartych drzwi; podkreśla, że w konferencji powinny wziąć udział wszystkie instytucje UE i organizacje społeczeństwa obywatelskiego i powinna ona koncentrować się na działaniach humanitarnych oraz na zwiększeniu roli i zaangażowania UE w wysiłkach dyplomatycznych w celu jak najszybszego zakończenia konfliktu w Syrii;
10. podkreśla, że na obecnym etapie istotne znaczenie ma dokładne zbadanie, czy, jak i kiedy państwa członkowskie mogą uczynić więcej w celu wzmocnienia odpowiedzi ochronnej w Syrii; zauważa konieczność wykazania solidarności oraz aktywnego wzmocnienia ogólnej odpowiedzi ochronnej w UE za pomocą ściślejszej współpracy, wymiany informacji, budowania potencjału i dialogu politycznego;
11. z zadowoleniem przyjmuje ogólny konsensus państw członkowskich co do tego, że Syryjczycy nie powinni być odsyłani z powrotem do Syrii; podkreśla jednak, że w kwestii przyjmowania syryjskich uchodźców konieczne jest spójniejsze podejście i większa solidarność z państwami członkowskimi, na które wywierana jest szczególna presja; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia właściwego wdrażania wszystkich przepisów dotyczących poszczególnych instrumentów CEAS;
12. wzywa państwa członkowskie do zbadania wszystkich istniejących przepisów i procedur UE gwarantujących możliwość bezpiecznego dostania się na terytorium UE, tak aby można było na określony czas przyjmować Syryjczyków uciekających z kraju; zauważa, że preferowane jest legalne przekraczanie granicy UE w odróżnieniu od nielegalnego jej przekraczania, które niesie ze sobą ryzyko handlu ludźmi; odnotowuje, że niektóre państwa członkowskie przyznały Syryjczykom status tymczasowych rezydentów (np. Szwecja) lub przyjęły ich na swoje terytorium na czas określony (np. Niemcy);
13. przypomina państwom członkowskim, że Syryjczykami uciekającymi z terenów ogarniętych konfliktem, którzy szukają ochrony międzynarodowej, powinny się zajmować właściwe krajowe organy ds. azylu i powinni oni mieć dostęp do sprawiedliwych i skutecznych procedur azylowych;

Środa, 9 październik 2013

14. wzywa UE do podjęcia właściwych i odpowiedzialnych działań dotyczących możliwego napływu uchodźców do państw członkowskich; wzywa Komisję i państwa członkowskie do dalszego monitorowania aktualnej sytuacji oraz do prowadzenia prac nad planowaniem ewentualnościowym, w tym nad możliwością zastosowania przepisów dyrektywy w sprawie tymczasowej ochrony ⁽¹⁾, jeśli warunki będą tego wymagały;
15. przypomina państwom członkowskim, że mają obowiązek ratować migrantów na morzu, i wzywa państwa członkowskie nieprzestrzegające zobowiązań międzynarodowych, by zaprzęstały odsyłania jednostek pływających, na których pokładzie znajdują się migranci;
16. wzywa państwa członkowskie do przestrzegania zasady non-refoulement zgodnie z obowiązującym prawem międzynarodowym i unijnym; wzywa państwa członkowskie, by niezwłocznie zaprzęstały wszelkich praktyk polegających na przedłużającym się zatrzymaniu stanowiącym nadużycie, naruszających prawo międzynarodowe i europejskie, i przypomina, że środkiem w postaci zatrzymania migrantów musi zawsze towarzyszyć należycie uzasadniona decyzja administracyjna oraz że muszą one być ograniczone w czasie;
17. wzywa właściwe komisje do dalszego monitorowania sytuacji w Syrii i krajach sąsiadujących oraz środków przyjmowanych przez państwa członkowskie w tym zakresie;
18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, parlamentom i rządóm państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, wysokiemu komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. uchodźców, sekretarzowi generalnemu Ligi Państw Arabskich, parlamentowi i rządowi Syryjskiej Republiki Arabskiej oraz parlamentom i rządóm krajów sąsiadujących z Syrią, a także wszystkim stronom zaangażowanym w konflikt syryjski.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych norm przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między państwami członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami (Dz.U. L 212 z 7.8.2001, s. 12).

Czwartek, 10 października 2013

P7_TA(2013)0418

Rzekomy transport i nielegalne przetrzymywanie więźniów przez CIA w państwach europejskich

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie rzekomego transportu i nielegalnego przetrzymywania więźniów w krajach europejskich przez CIA (2013/2702(RSP))

(2016/C 181/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 13 grudnia 2012 r., w którym Trybunał skazuje byłą jugosłowiańską republikę Macedonii (FYROM) za bardzo poważne naruszenia europejskiej konwencji praw człowieka (art. 3, 5, 8 i 13) podczas wydawania w trybie nadzwyczajnym Khaleda El-Masriego,
- uwzględniając następujące sprawy toczące się przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka: Al-Nashiri przeciwko Polsce, Abu Zubaydah przeciwko Litwie, Abu Zubaydah przeciwko Polsce oraz Nasr i Ghali przeciwko Włochom; uwzględniając skargę złożoną przez Al-Nashiriego przeciwko Rumunii w sierpniu 2012 r. oraz skargę złożoną przez Human Rights Monitoring Institute oraz Open Society Justice Initiative przeciwko Litwie w grudniu 2012 r. za naruszenie ich prawa do informacji i prawa do skutecznego środka odwoławczego,
- uwzględniając orzeczenie włoskiego Sądu Najwyższego z września 2012 r. podtrzymujące wyrok skazujący 23 obywateli Stanów Zjednoczonych w związku z uprowadzeniem w 2003 r. Abu Omara, wśród nich byłego szefa jednostki CIA w Mediolanie Roberta Seldona Lady'ego, który został skazany na dziewięć lat więzienia,
- uwzględniając orzeczenie sądu apelacyjnego w Mediolanie z lutego 2013 r. skazujące trzech innych agentów CIA ⁽¹⁾ poprzednio uznawanych za objętych immunitetem dyplomatycznym na sześć do siedmiu lat więzienia; uwzględniając orzeczenie tego samego sądu skazujące byłego dyrektora włoskich wojskowych służb bezpieczeństwa i wywiadu SISMI Nicolò Pollariego na 10 lat więzienia, byłego zastępcę dyrektora SISMI Marca Manciniego na dziewięć lat więzienia, a trzech agentów tych służb na sześć lat,
- uwzględniając decyzję prezydenta Włoch z dnia 5 kwietnia 2013 r. o ułaskawieniu amerykańskiego pułkownika Josepha Romano, skazanego we Włoszech za uprowadzenie Abu Omara w tym kraju,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 września 2012 r. w sprawie rzekomego transportu i nielegalnego przetrzymywania więźniów w krajach europejskich przez CIA: działania podejmowane w następstwie sprawozdania komisji TDIP PE ⁽²⁾,
- uwzględniając dokumenty przekazane sprawozdawcy przez Komisję, w tym pisma o takiej samej treści wysłane w marcu 2013 r. do wszystkich państw członkowskich, na które odpowiedzi udzieliły jedynie niektóre państwa członkowskie (Finlandia, Węgry, Hiszpania i Litwa),
- uwzględniając swoje rezolucje w sprawie Guantánamo, w tym ostatnią rezolucję z dnia 23 maja 2013 r. w sprawie strajku głodowego więźniów w Guantánamo ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie stanu praw podstawowych w Unii Europejskiej (2010–2011) ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dane o lotach otrzymane od organizacji Eurocontrol do września 2012 r.,

⁽¹⁾ Wśród nich Jeffrey W. Castelli, były szef jednostki CIA w Rzymie.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0309.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0231.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0500.

Czwartek, 10 października 2013

- uwzględniając skierowany przez sprawozdawcę w kwietniu 2013 r. do Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego w Afryce i na Madagaskarze (ASECNA) wniosek o współpracę nad ujawnieniem danych o lotach, a także uwzględniając pozytywną odpowiedź tej agencji z czerwca 2013 r.,
 - uwzględniając konkluzje Rady w sprawie praw podstawowych i praworządności oraz w sprawie sprawozdania Komisji za rok 2012 dotyczącego stosowania Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (Luksemburg, 6–7 czerwca 2013 r.),
 - uwzględniając program sztokholmski zatytułowany „Otwarta i bezpieczna Europa dla dobra i ochrony obywateli (2010–2014)”,
 - uwzględniając liczne doniesienia mediów i dziennikarzy śledczych, między innymi program śledczy wyemitowany na kanale Antena 1 telewizji rumuńskiej w kwietniu 2013 r.,
 - uwzględniając badania i dochodzenia przeprowadzone przede wszystkim przez Interights i Redress and Reprieve, a także sprawozdania przedstawione przez niezależnych badaczy, organizacje społeczeństwa obywatelskiego oraz krajowe i międzynarodowe organizacje pozarządowe od czasu przyjęcia wspomnianej wyżej rezolucji Parlamentu z dnia 11 września 2012 r., w szczególności sprawozdanie Open Society Justice Initiative pt. „Globalising Torture: CIA Secret Detention and Extraordinary Rendition” („Globalizacja tortur: tajne więzienia CIA i wydawanie w trybie nadzwyczajnym”, luty 2013 r.), niezależną, bezstronną ekspertyzę przeprowadzoną w USA przez Constitution Project’s Task Force on Detainee Treatment (kwiecień 2013 r.), bazę danych o lotach w celu wydania osób (Rendition Flights Database) opublikowaną na brytyjskiej akademickiej stronie internetowej projektu zajmującego się kwestią wydawania osób (maj 2013 r.), sprawozdanie Amnesty International pt. „Unlock the truth: Poland’s involvement in CIA secret detention” („Odkryć prawdę: udział Polski w tajnych więzieniach CIA”, czerwiec 2013 r.) oraz pismo Human Rights Watch do władz litewskich (czerwiec 2013 r.),
 - uwzględniając pytania zadane przez Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Komisję Spraw Zagranicznych (O-000079/2013 – B7-0215/2013 and O-000080/2013 – B7-0216/2013),
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że poszanowanie praw podstawowych stanowi czynnik o zasadniczym znaczeniu dla powodzenia polityki zwalczania terroryzmu;
- B. mając na uwadze, że Parlament potępił prowadzone przez USA i realizowane przez CIA programy wydawania osób i tajnego przetrzymywania, przy okazji których dochodziło do wielu przypadków łamania praw człowieka, w tym do bezprawnego i samowolnego przetrzymywania, torturowania i innego okrutnego traktowania, naruszeń zasady non-refoulement oraz wymuszonych zaginięć, przy wykorzystaniu przez CIA europejskiej przestrzeni powietrznej i europejskiego terytorium; mając na uwadze, że Parlament wielokrotnie apelował o pełne dochodzenia w sprawie współpracy krajowych rządów i agencji w programach CIA;
- C. mając na uwadze, że Parlament zobowiązał się do dalszego wykonywania mandatu udzielonego mu przez komisję tymczasową zgodnie z art. 2, 6 i 7 Traktatu o Unii Europejskiej oraz zobowiązał właściwe komisje do zabrania głosu na sesji plenarnej Parlamentu poświęconej temu zagadnieniu w rok po przyjęciu wyżej wspomnianej rezolucji z dnia 11 września 2012 r., gdyż uznał, że przeprowadzenie kontroli stopnia wdrożenia wytycznych przyjętych przez Parlament jest niezbędne;
- D. mając na uwadze, że odpowiedzialność za wydawanie osób jest niezbędnym warunkiem skutecznej ochrony i upowszechniania praw człowieka w wewnętrznej i zewnętrznej polityce UE oraz zapewniania legalnych i skutecznych strategii bezpieczeństwa opartych na praworządności; mając na uwadze, że instytucje UE niedawno zaangażowały się w debatę na temat tego, co UE może zrobić, aby lepiej chronić i promować prawa podstawowe i praworządność;
- E. mając na uwadze, że ani Rada, ani Komisja nie udzieliły merytorycznej odpowiedzi na zalecenia Parlamentu;

Czwartek, 10 października 2013

- F. mając na uwadze, że władze litewskie wielokrotnie potwierdzały swoje zobowiązanie do ponownego otwarcia śledztwa w sprawie udziału Litwy w programie CIA, gdyby pojawiły się nowe okoliczności, lecz jak dotąd nie wypełniły tego zobowiązania; mając na uwadze, że władze litewskie w swoich uwagach do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie Abu Zubaydah wykazały poważne uchybienia w swoich dochodzeniach oraz nieumiejętność zrozumienia znaczenia nowych informacji; mając na uwadze, że Litwa przewodniczy Radzie Unii Europejskiej w drugim półroczu 2013 r.; mając na uwadze, że w dniu 13 września 2013 r. do litewskiego Prokuratora Generalnego wpłynęła skarga, w której wzywa się do zbadania zarzutów dotyczących nielegalnego przeniesienia oraz tajnego przetrzymywania i torturowania na Litwie w ramach programu CIA Mustafy Al-Hawsawiego, który obecnie odpowiada przed komisją wojskową w Zatoce Guantánamo;
- G. mając na uwadze, że program śledczy wyemitowany na kanale telewizyjnym Antena 1 w kwietniu 2013 r. zawierał dalsze informacje wskazujące na główną rolę Rumunii w sieci więzień; mając na uwadze, że były krajowy doradca ds. bezpieczeństwa Ioan Talpeş stwierdził, że Rumunia zapewniła CIA wsparcie logistyczne; mając na uwadze, że były rumuński senator przyznał, że w poprzednim śledztwie parlamentarnym występowały ograniczenia oraz wezwał prokuratorów do wszczęcia postępowania sądowego;
- H. mając na uwadze, że w dniu 11 czerwca 2013 r. zwrócono się z wnioskiem do prokuratorów w Polsce o oficjalne uznanie trzeciej osoby, Jemeńczyka Walida Mohammeda Bin Attasha, za ofiarę po tym, jak został on bezprawnie aresztowany w Pakistanie w 2003 r., był przetrzymywany w tajnym więzieniu w Polsce od czerwca do września 2003 r., a następnie przeniesiono go do Guantánamo, gdzie nadal przebywa; mając na uwadze, że polscy prokuratorzy przedłużyli toczące się śledztwo do października 2013 r.;
- I. mając na uwadze, że władze brytyjskie mnożą przeszkody proceduralne w sprawie pozwu cywilnego wniesionego przeciwko Wielkiej Brytanii przez Libijczyka Abdela Hakima Belhadja, który został rzekomo wydany na tortury w Libii przez CIA z pomocą brytyjską, oraz wyraziły zamiar wysłuchania dowodów na posiedzeniu utajnionym;
- J. mając na uwadze, że w grudniu 2012 r. Włochy wydały międzynarodowy nakaz aresztowania Roberta Seldona Lady'ego, którego aresztowano w Panamie w lipcu 2013 r.; mając na uwadze, że wnioski o ekstradycję wystosowane następnie przez Włochy nie zostały zaakceptowane przez Panamę, a Robert Seldon Lady został odesłany do Stanów Zjednoczonych w lipcu 2013 r.; mając na uwadze, że prezydent Włoch w dniu 5 kwietnia 2013 r. podjął decyzję o ułaskawieniu amerykańskiego pułkownika Josepha Romano, skazanego przez włoski sąd za uprowadzenie Abu Omara w tym kraju;
- K. mając na uwadze, że w listopadzie 2012 r. parlamentarny Rzecznik Praw Obywatelskich w Finlandii wszczął dochodzenie w sprawie wykorzystania fińskiego terytorium, przestrzeni powietrznej i systemów rejestracji lotów w programie wydawania osób prowadzonym przez CIA, wysłał do 15 agencji rządowych szczegółowe wnioski o udzielenie informacji oraz zwrócił się do władz litewskich o konkretne informacje na temat odnośnych lotów;
- L. mając na uwadze, że dochodzenie prowadzone w Danii do maja 2012 r. nie stanowi niezależnego, bezstronnego, dogłębnego i skutecznego dochodzenia wymaganego międzynarodowymi przepisami i standardami praw człowieka ze względu na brak wystarczających uprawnień i ograniczony zakres dochodzenia;
- M. mając na uwadze, że tylko dwa państwa członkowskie (Niemcy i Zjednoczone Królestwo) odpowiedziały na pisma przesłane do ośmiu państw członkowskich (Francji, Niemiec, Włoch, Litwy, Polski, Rumunii, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa) w ramach procedur specjalnych ONZ, w których to pismach zwrócono się o udzielenie dodatkowych informacji w związku ze wspólną ekspertyzą ONZ na temat stosowanych na świecie praktyk tajnego przetrzymywania w związku ze zwalczaniem terroryzmu⁽¹⁾;
- N. mając na uwadze, że prezydent USA Barack Obama ponowił zobowiązanie do zamknięcia Guantánamo, ogłaszając w dniu 23 maja 2013 r., że wznowi uwalnianie osadzonych oraz zniesie moratorium na zwalnianie więźniów jemeńskich, których rzekomo można było bezpiecznie przetransportować do Jemenu pomimo oporu Kongresu USA; mając na uwadze, że władze USA muszą dotrzymać swoich zobowiązań międzynarodowych i postawić przed sądem Roberta Seldona Lady'ego;

⁽¹⁾ A/HRC/13/42.

Czwartek, 10 października 2013

- O. mając na uwadze, że we wstępnym oświadczeniu, które wysoka komisarz Narodów Zjednoczonych ds. praw człowieka Navi Pillay wygłosiła podczas 23. posiedzenia Rady Praw Człowieka (Genewa, maj 2013 r.), zacytowano wspomnianą wyżej rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. i zaapelowano o „wiarygodne i niezależne dochodzenia” jako „zasadniczy pierwszy krok w kierunku rozliczalności” oraz wezwano „państwa do priorytetowego potraktowania tej kwestii”;
- P. mając na uwadze, że w swoim sprawozdaniu rocznym za 2013 r. ⁽¹⁾ Ben Emmerson, specjalny sprawozdawca ONZ ds. promocji i ochrony praw człowieka i podstawowych wolności podczas zwalczania terroryzmu, powołał się na prace Parlamentu i opowiedział się za niektórymi zaleceniami sformułowanymi w wyżej wymienionej rezolucji z dnia 11 września 2012 r.;
1. wyraża głębokie ubolewanie z powodu niewdrożenia przez Radę, Komisję, rządy państw członkowskich, krajów kandydujących i krajów stowarzyszonych, NATO i władze Stanów Zjednoczonych zaleceń zawartych w ww. rezolucji z dnia 11 września 2012 r., w szczególności w świetle poważnego naruszenia praw podstawowych, którego się dopuszczono względem ofiar programów CIA;
 2. uważa, że klimat bezkarności w odniesieniu do programów CIA umożliwił dalsze łamanie praw podstawowych przy realizacji polityki zwalczania terroryzmu przez UE i USA, co ujawniły programy inwigilacji na szeroką skalę prowadzone przez amerykańską Krajową Agencję Bezpieczeństwa i organy inwigilacji w różnych państwach członkowskich, które to działania są obecnie przedmiotem dochodzenia Parlamentu;

Proces rozliczania osób odpowiedzialnych w państwach członkowskich

3. ponawia apel do tych państw członkowskich, które nie wypełniły swojego pozytywnego zobowiązania, o przeprowadzenie niezależnych i skutecznych śledztw w sprawie łamania praw człowieka, przy uwzględnieniu wszystkich nowych dowodów, które się pojawiły, oraz o ujawnienie wszelkich niezbędnych informacji o wszystkich podejrzanych samolotach związanych z CIA i ich terytorium; wzywa w szczególności państwa członkowskie do zbadania, czy miały miejsce operacje, w których ludzie byli przetrzymywani w ramach programu CIA w tajnych obiektach na ich terytorium; wzywa zainteresowane państwa członkowskie (Francję, Włochy, Litwę, Polskę, Rumunię i Szwecję) do odpowiedzi na pisma wystosowane w ramach procedur specjalnych ONZ;
4. wzywa Litwę do wznowienia śledztwa w sprawie tajnych więzień CIA oraz do drobiazgowego badania w ramach śledztwa wszystkich dowodów rzeczowych, które zostały ujawnione, a w szczególności dowodów dotyczących toczącej się przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka sprawy Abu Zubaydah przeciwko Litwie; zwraca się do Litwy o umożliwienie śledczym szczegółowego zbadania sieci lotów przewożących osoby przeznaczone do wydania oraz skontaktowania się z osobami, o których powszechnie wiadomo, że organizowały te loty lub w nich uczestniczyły; zwraca się do władz litewskich o przeprowadzenie sądowego badania terenu więzienia oraz analizy zapisów połączeń telefonicznych; wzywa je do pełnej współpracy z Europejskim Trybunałem Praw Człowieka w sprawie Abu Zubaydah przeciwko Litwie i Human Rights Monitoring Institute przeciwko Litwie; wzywa Litwę w związku ze wznowieniem śledztwa do rozpatrzenia wniosków o włączenie do śledztwa/udział w śledztwie złożonych przez inne potencjalne ofiary; wzywa Litwę do wyczerpującej odpowiedzi na wnioski o udzielenie informacji skierowane przez inne państwa członkowskie UE, a zwłaszcza na wniosek fińskiego Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczący lotu lub lotów, które mogły odbywać się pomiędzy Finlandią a Litwą i przewozić osoby przeznaczone do wydania; wzywa litewskiego Prokuratora Generalnego do przeprowadzenia śledztwa w sprawie skargi dotyczącej Mustafy Al-Hawsawiego;
5. wzywa władze rumuńskie do niezwłocznego wszczęcia niezależnego, bezstronnego, drobiazgowego i skutecznego śledztwa, do zlokalizowania brakujących dokumentów ze śledztwa parlamentarnego oraz do pełnej współpracy z Europejskim Trybunałem Praw Człowieka w związku ze sprawą Al-Nashiri przeciwko Rumunii; wzywa Rumunię do wywiązywania się w pełni ze swoich zobowiązań w zakresie praw podstawowych;
6. zwraca się do Polski o kontynuację śledztwa w warunkach większej przejrzystości, a zwłaszcza o przedstawienie dowodów na konkretne podjęte działania, o umożliwienie pełnomocnikom ofiar ich faktycznego reprezentowania poprzez udzielenie im prawa dostępu do wszelkich mających związek ze śledztwem utajnionych materiałów oraz przestrzeganie ich prawa do powoływania się na zgromadzone materiały; wzywa władze polskie do wniesienia oskarżenia przeciwko wszelkim podmiotom państwowym zamieszkanym w tę sprawę; wzywa polskiego Prokuratora Generalnego do pilnego ponownego rozpatrzenia wniosku Walida Bin Attasha i podjęcie decyzji w jego sprawie; wzywa Polskę do pełnej współpracy z Europejskim Trybunałem Praw Człowieka w związku ze sprawami Al-Nashiri przeciwko Polsce i Abu Zubaydah przeciwko Polsce;

⁽¹⁾ Framework Principles for securing the accountability of public officials for gross or systematic human rights violations committed in the context of State counter-terrorism initiatives (Ramowe zasady zapewniania odpowiedzialności urzędników publicznych za rażące lub uporczywe łamanie praw człowieka w związku z państwowymi inicjatywami antyterrorystycznymi), A/HRC/22/52, 1 marca 2013 r.

Czwartek, 10 października 2013

7. wzywa władze brytyjskie do pełnej współpracy w ramach toczących się śledztw oraz do umożliwienia w pełni przejrzystego rozpatrywania skarg cywilnych w celu zakończenia tych śledztw i rozpatrzenia skarg w sprawie wydawania obcych obywateli za granicę; zwraca się do władz brytyjskich o wszczęcie, w poszanowaniu praw człowieka, śledztwa w sprawie wydawania, torturowania i okrutnego traktowania osadzonych za granicą;

8. zachęca władze włoskie do kontynuowania wysiłków w celu wymierzenia sprawiedliwości za łamanie praw człowieka przez CIA na terytorium Włoch, w szczególności poprzez domaganie się ekstradycji Roberta Seldona Lady'ego oraz wnioskowanie o ekstradycję pozostałych 22 obywateli Stanów Zjednoczonych skazanych we Włoszech;

9. zachęca fińskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, by przeprowadził swoje dochodzenie na gruncie przejrzystości i odpowiedzialności, oraz wzywa w tym celu wszystkie władze krajowe do pełnej współpracy; zwraca się do Finlandii o zbadanie wszelkich tropów, które wskazują na udział fińskich podmiotów państwowych w programie wydawania osób;

Odpowiedź instytucji UE

10. jest głęboko rozczarowany brakiem merytorycznej odpowiedzi Komisji na zalecenia Parlamentu oraz uważa, że pisma wysłane przez Komisję do państw członkowskich są niewystarczającym środkiem osiągnięcia rozliczalności z powodu ich ogólnikowego charakteru;

11. powtarza swoje szczegółowe zalecenia skierowane do Komisji:

- Komisja powinna zbadać, czy w wyniku współpracy z programem CIA doszło do naruszenia przepisów UE, zwłaszcza tych dotyczących azyłu i współpracy sądowej;
- Komisja powinna ułatwiać i wspierać zgodną z prawami człowieka wzajemną pomoc prawną i współpracę wymiarów sprawiedliwości pomiędzy organami śledczymi i prawnikami zaangażowanymi w pociąganie do odpowiedzialności sprawców w państwach członkowskich;
- Komisja powinna przyjąć ramy, w tym wymogi z zakresu sprawozdawczości dla państw członkowskich, dotyczące monitorowania i wspierania krajowych procesów pociągania sprawców do odpowiedzialności;
- Komisja powinna przyjąć środki mające na celu wzmocnienie zdolności UE do zapobiegania naruszeniom praw człowieka i dawania zadośćuczynienia za nie na szczeblu unijnym oraz wzmocnienie roli Parlamentu;
- Komisja powinna przedstawić wnioski dotyczące opracowania ustaleń w sprawie demokratycznego nadzoru nad transgranicznymi działaniami wywiadowczymi w kontekście polityki UE na rzecz przeciwdziałania terroryzmu;

12. wzywa władze litewskie do wykorzystania swojej prezydencji w Radzie UE do zapewnienia pełnego wdrożenia zaleceń zawartych w sprawozdaniu Parlamentu, a tym samym do uwzględnienia tej kwestii w programie prac Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych przed końcem tej prezydencji;

13. Powtarza swoje szczegółowe zalecenia skierowane do Rady:

- Rada powinna przeprosić za to, że naruszyła określoną w traktatach zasadę mówiącą o lojalnej współpracy między instytucjami unijnymi, kiedy próbowała wprowadzić w błąd Parlament Europejski i skłonić go do zaakceptowania celowo skróconych wersji protokołów posiedzeń Grupy Roboczej Rady ds. Międzynarodowego Prawa Publicznego (COJUR) oraz Grupy Roboczej Rady ds. Stosunków Transatlantyckich (COTRA) z udziałem prominentnych urzędników z USA;
- Rada powinna wydać oświadczenie, w którym potwierdzi udział państw członkowskich w programie CIA oraz trudności, jakie napotkały państwa członkowskie w ramach dochodzeń w tej sprawie;

Czwartek, 10 października 2013

- Rada powinna udzielić pełnego poparcia procesom ustalania prawdy i rozliczania osób odpowiedzialnych w państwach członkowskich poprzez oficjalne poruszenie tej kwestii na posiedzeniach WSiSW, wymianę wszystkich informacji, udzielanie pomocy w ramach śledztw oraz przede wszystkim udzielanie zgody na prośby dotyczące dostępu do dokumentów;
- Rada powinna przeprowadzić przesłuchania z właściwymi unijnymi agencjami bezpieczeństwa w celu uzyskania informacji na temat ich wiedzy o zaangażowaniu państw członkowskich w program CIA oraz odpowiedzi UE;
- Rada powinna zaproponować środki bezpieczeństwa mające zagwarantować poszanowanie praw człowieka podczas wymiany danych wywiadowczych oraz ściśle rozdzielenie ról pomiędzy wywiadem a działaniami w zakresie egzekwowania prawa, tak aby agencje wywiadowcze nie otrzymywały zezwolenia do przyjmowania uprawnień do aresztowania i zatrzymywania;

14. wzywa Radę i Komisję do włączenia do ich odnośnych programów wieloletnich następujących po programie sztokholmskim konkretnych środków służących zapewnieniu praworządności i pociąganiu sprawców, zwłaszcza służb wywiadowczych i organów ścigania, do odpowiedzialności za łamanie praw podstawowych; zwraca się do Komisji o włączenie kwestii rozliczalności do programu konferencji „Assises de la Justice”, która ma się odbyć w listopadzie 2013 r.;

15. przypomina, że dla zagwarantowania wiarygodności Parlamentu kluczowe znaczenie ma istotne zwiększenie jego uprawnień śledczych, by mógł badać przypadki łamania praw podstawowych w UE, co powinno obejmować pełne uprawnienia do wysłuchiwania zeznań pod przysięgą składanych przez zamieszane osoby, w tym ministrów⁽¹⁾;

16. wzywa organizację Eurocontrol by, idąc za przykładem amerykańskiej federalnej administracji lotnictwa (Federal Aviation Authority), uznała, że informacje dotyczące trasy lotu w żadnym wypadku nie powinny być poufne oraz by ujawniała takie dane konieczne do celów skutecznego prowadzenia śledztwa;

17. spodziewa się, że w wyniku śledztwa Parlamentu dotyczącego programu inwigilacji prowadzonego przez amerykańską Krajową Agencję Bezpieczeństwa oraz organów inwigilacji w różnych państwach członkowskich zaproponowane zostaną środki na rzecz skutecznego demokratycznego nadzoru parlamentarnego nad służbami bezpieczeństwa, uznając, że demokratyczna kontrola tych agencji i ich działalności dzięki odpowiedniemu nadzorowi wewnętrznemu i wykonawczemu oraz niezależnemu nadzorowi sądowemu i parlamentarnemu jest niezbędna;

18. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że państwa członkowskie UE nie osiągnęły żadnych postępów w kierunku przystąpienia do Międzynarodowej konwencji o ochronie wszystkich osób przed wymuszonym zaginięciem, z wyjątkiem ratyfikowania tej konwencji przez Litwę w sierpniu 2013 r.; wzywa 21 państw członkowskich, które jeszcze tego nie uczyniły, do bezzwłocznego ratyfikowania ww. konwencji;

19. wzywa Belgię, Finlandię, Grecję, Irlandię, Łotwę, Litwę i Słowację do bezzwłocznego ratyfikowania protokołu fakultatywnego do Konwencji ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur (OPCAT); wyraża ubolewanie z powodu bardzo ograniczonego wsparcia udzielonego zarządzanemu przez ONZ specjalnemu funduszowi OPCAT oraz wzywa państwa członkowskie i Komisję do wspierania pracy tego specjalnego funduszu dzięki znacznym dobrowolnym składkom; wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych i Komisję do dołożenia starań na rzecz ułatwienia ustanowienia i funkcjonowania krajowych mechanizmów prewencji działających w ramach OPCAT w krajach trzecich;

20. wzywa UE do przeprowadzenia szczegółowego przeglądu postępów byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii (FYROM) w wykonywaniu orzeczenia Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie El-Masri przeciwko byłej jugosłowiańskiej republice Macedonii, które Komitet Ministrów poddał procedurze dokładniejszej kontroli w kontekście ubiegania się przez byłą jugosłowiańską republikę Macedonii o członkostwo w UE; wzywa władze byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii (FYROM), by wszczęły śledztwo dotyczące udziału podmiotów państwowych w sprawie El-Masriego oraz by pociągnęły sprawców do odpowiedzialności;

⁽¹⁾ Zob. wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego w sprawie szczegółowych przepisów regulujących wykonywanie przez Parlament Europejski uprawnień śledczych i zastępujący decyzję 95/167/WE, Euratom, EWWiS Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, (Dz.U. C 264 E z 13.9.2013, s. 41).

Czwartek, 10 października 2013

21. wzywa rząd USA do współpracy przy wszystkich płynących z państw członkowskich UE wnioskach o informacje lub ekstradycję w związku z programem CIA; wzywa rząd USA do zaprzestania stosowania drakońskich środków zabezpieczających, które nie pozwalają prawnikom działającym na rzecz przetrzymywanych w Zatoce Guantánamo ujawniać informacji dotyczących jakichkolwiek szczegółów ich tajnego przetrzymywania w Europie; apeluje do rządu USA o realizację jego planu natychmiastowego zamknięcia więzienia w Zatoce Guantánamo;

22. apeluje do państw członkowskich UE o zwiększenie wysiłków na rzecz przesiedlania więźniów niebędących Europejczykami zwolnionych z więzienia w Zatoce Guantánamo, którzy nie mogą zostać repatriowani do swoich ojczyzn, ponieważ grożą im tam śmierć, tortury lub okrutne i niehumanitarne traktowanie⁽¹⁾; wzywa UE do ożywienia wspólnych inicjatyw z 2009 r. przez określenie ram przesiedlania więźniów z Guantánamo w państwach członkowskich UE oraz do rozpoczęcia dialogu w sprawie konkretnych planów współpracy z nowym specjalnym wysłannikiem USA ds. transferu więźniów z Guantánamo Cliffordem Sloanem;

23. wzywa Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego w Afryce i na Madagaskarze do jak najszybszego przystąpienia do współpracy z Parlamentem i udzielenia mu żądanych informacji na temat danych dotyczących lotu;

24. wzywa Parlament w nowym składzie (2014–2019) do dalszego wykonywania mandatu udzielonego przez komisję tymczasową i tym samym do dopilnowania, by jej zalecenia zostały wypełnione, do zbadania mogących się pojawić nowych okoliczności oraz do pełnego wykorzystania i rozwoju jego uprawnień śledczych;

o

o o

25. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentóm państw członkowskich.

P7_TA(2013)0419

Zacieśnienie transgranicznej współpracy organów ścigania w UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie zacieśnienia transgranicznej współpracy w zakresie ścigania w UE: wdrażanie decyzji w sprawie konwencji z Prüm i europejski model wymiany informacji (2013/2586(RSP))

(2016/C 181/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 7 grudnia 2012 r. w sprawie zacieśnienia współpracy organów ścigania w UE: europejski model wymiany informacji (EIXM) (COM(2012)0735),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 7 grudnia 2012 r. w sprawie wdrażania decyzji Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej („decyzja Prüm”) (COM(2012)0732),
- uwzględniając program sztokholmski, strategię bezpieczeństwa wewnętrznego oraz strategię zarządzania informacjami do celów ochrony bezpieczeństwa wewnętrznego UE,

⁽¹⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 kwietnia 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka na świecie oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie, w tym wpływu na strategiczną politykę UE w dziedzinie praw człowieka, (Dz.U. C 258 E z 7.9.2013, s. 8).

Czwartek, 10 października 2013

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie strategii bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
 - uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 87,
 - uwzględniając skierowane do Komisji pytanie w sprawie zacieśnienia współpracy organów ścigania w UE: wdrażanie decyzji w sprawie konwencji z Prüm i europejski model wymiany informacji (EIXM) (O-000067/2013 – B7-0501/2013),
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 i art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w programie sztokholmskim uznano potrzebę zwiększenia spójności i konsolidacji szerokiej gamy narzędzi służących gromadzeniu informacji, ich przetwarzaniu i dzieleniu się nimi między organami ścigania w UE, aby zwiększyć bezpieczeństwo obywateli UE;
- B. mając na uwadze, że w strategii bezpieczeństwa wewnętrznego wezwano do opracowania kompleksowego modelu wymian informacji;
- C. mając na uwadze, że wymiana informacji o transgranicznej działalności przestępczej jest podstawą współpracy organów ścigania w UE i że jest ona szczególnie istotna na obszarze wolnym od kontroli na granicach wewnętrznych; mając na uwadze, że w UE rośnie przestępczość transgraniczna, w związku z czym należy położyć jeszcze większy nacisk na konieczność skutecznej i bezpiecznej wymiany informacji w zakresie ścigania, przestrzegając przy tym zasad ochrony danych i praw podstawowych;
1. stwierdza, że w komunikatach podsumowano różne istniejące obecnie instrumenty, kanały i narzędzia transgranicznej wymiany informacji w zakresie ścigania w UE; uważa, że obecny „krajobraz” różnych instrumentów, kanałów i narzędzi jest skomplikowany i rozproszony, co powoduje brak skuteczności tych instrumentów i nieodpowiedni nadzór demokratyczny na szczeblu UE, a w niektórych przypadkach prowadzi także do „zakłóceń w działaniu i dostępie”;
 2. wzywa Komisję do sporządzenia mapy ustawodawstwa unijnego i krajowego, w tym również (dwustronnych) porozumień międzynarodowych regulujących transgraniczną wymianę informacji w zakresie ścigania; zgadza się z Komisją co do tego, że potrzebne są bardziej wymowne statystyki, aby ocenić prawdziwą skuteczność tych instrumentów, i wzywa do niezależnej, zewnętrznej oceny istniejących obecnie instrumentów służących wymianie informacji w zakresie ścigania w UE, aby ocenić ich rzeczywiste oddziaływanie;
 3. popiera zalecenia Komisji mające na celu sprawniejsze wykorzystywanie istniejących obecnie instrumentów i kanałów (np. standardowe stosowanie kanału Europolu i utworzenie zintegrowanych krajowych pojedynczych punktów kontaktowych) oraz poprawę szkoleń i zwiększenie świadomości w zakresie transgranicznej wymiany informacji; jest jednak rozczarowany faktem, że Komisja nie przedstawiła bardziej ambitnej i sięgającej w przyszłość wizji – czego domagano się w programie sztokholmskim i strategii bezpieczeństwa wewnętrznego – która mogłoby zapoczątkować polityczną debatę nad sposobem kształtowania i usprawnienia wymiany danych w zakresie ścigania w UE, przy jednoczesnym zagwarantowaniu solidnego poziomu ochrony danych i prywatności; gorąco zachęca Komisję do przedstawienia takiej wizji i do określenia właściwie dostosowanych ram wymiany informacji w zakresie ścigania w UE, opartych na zasadach takich jak konieczność, jakość, proporcjonalność, skuteczność i odpowiedzialność oraz przewidujących odpowiednią ocenę zasady dostępności oraz koncepcji krzyżowego zestawiania danych;
 4. zwraca się do Komisji Europejskiej o automatyzację ręcznych procesów wdrażania istniejących instrumentów, aby zwiększyć ich skuteczność, na wzór badania prowadzonego przez kilka państw członkowskich w ramach DAPIX, a także o zbadanie możliwości stworzenia jednolitego formatu wymiany informacji, aby przyspieszyć rozpatrywanie dopuszczalnych wniosków;

⁽¹⁾ Dz.U. C 264 E, 13.9.2013, s. 1.

Czwartek, 10 października 2013

5. podkreśla, że różne instrumenty transgranicznej wymiany informacji w zakresie ścigania, w tym umożliwianie transgranicznego dostępu do krajowych baz danych, powodują, że system ochrony danych jest rozproszony i niejasny, często oparty na najniższym wspólnym mianowniku zgodnie z podejściem wyrywkowym; w związku z tym podkreśla, że należy jak najszybciej przyjąć proponowaną dyrektywę w sprawie ochrony danych;
6. zwraca się do Komisji, by w celu ujednoczenia i usprawnienia systemu wymiany informacji przyjęła ona środki służące ugruntowaniu skutecznego systemu i zapewnieniu ochrony danych, zgodnie z wnioskami zawartymi w opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych (EIOD), przyjmując za punkt odniesienia wnioski dotyczące rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europolu i uchylającego decyzję 2009/371/WSiSW;
7. odnotowuje, że dla coraz większej grupy państw członkowskich decyzja z Prüm stała się rutynowym narzędziem transgranicznej współpracy policyjnej i transgranicznego ścigania przestępstw; ubolewa, że w wielu państwach członkowskich wdrożenie decyzji Prüm znacznie się opóźnia; zgadza się z Komisją co do tego, że dopóki instrument ten nie zostanie w pełni wdrożony, nie należy rozważać możliwości dalszego jego rozwijania; wzywa państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, do pełnego i właściwego wdrożenia decyzji z Prüm, aby maksymalnie wykorzystać jej potencjał;
8. podkreśla, że decyzja z Prüm została przyjęta w ramach byłego trzeciego filaru i że jej wdrożenie nie podlega odpowiedniemu nadzorowi ani demokratycznej kontroli ze strony Parlamentu; wzywa Komisję do szybkiego przedstawienia wniosków mających na celu włączenie istniejących instrumentów w dziedzinie transgranicznej współpracy policyjnej, przyjętych w ramach poprzedniego trzeciego filaru – takich jak decyzja w sprawie konwencji z Prüm i inicjatywa szwedzka – do ram prawnych Traktatu z Lizbony;
9. przypomina, że europejskie szkolenia policyjne przyczyniają się do wzmocnienia wzajemnego zaufania między siłami policyjnymi, a tym samym do poprawy wymiany informacji i współpracy transgranicznej, w związku z czym należy je utrzymać, a nawet wzmocnić;
10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz parlamentom państw członkowskich.

P7_TA(2013)0420

Dyskryminacja kastowa

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie dyskryminacji ze względu na przynależność kastową (2013/2676(RSP))

(2016/C 181/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucje z 13 grudnia 2012 r. w sprawie dyskryminacji ze względu na przynależność kastową w Indiach ⁽¹⁾, z 17 stycznia 2013 r. w sprawie przemocy wobec kobiet w Indiach ⁽²⁾, z 1 lutego 2007 r. w sprawie sytuacji dalitów w zakresie przestrzegania praw człowieka w Indiach ⁽³⁾ oraz z 18 kwietnia 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka na świecie oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie, w tym wpływu na strategiczną politykę UE w dziedzinie praw człowieka ⁽⁴⁾,
- uwzględniając międzynarodowe konwencje dotyczące praw człowieka, w tym międzynarodową konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej i ogólne zalecenie XXIX Komitetu ds. Likwidacji Dyskryminacji Rasowej do tej konwencji,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0512.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0031.

⁽³⁾ Dz.U. C 250 E z 25.10.2007, s. 87.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 258 E z 7.9.2013, s. 8.

Czwartek, 10 października 2013

- uwzględniając projekt zasad i wytycznych ONZ w zakresie eliminacji dyskryminacji ze względu na pracę i pochodzenie ⁽¹⁾, opublikowany przez Radę Praw Człowieka,
- uwzględniając poważne zastrzeżenia, uwagi i zalecenia wysokiej komisarz ONZ ds. praw człowieka w sprawie dyskryminacji o podłożu kastowym,
- uwzględniając ostatnie zalecenia w sprawie dyskryminacji na tle kastowym wydane przez organy traktatowe ONZ oraz osoby upoważnione w ramach specjalnych procedur ONZ,
- uwzględniając sprawozdanie specjalnego sprawozdawcy ONZ w sprawie współczesnych form rasizmu, dyskryminacji rasowej, ksenofobii i pochodnych form nietolerancji z dnia 24 maja 2011 r. ⁽²⁾, a także sprawozdania zawarte w powszechnych przeglądach okresowych krajów dotkniętych podziałem kastowym,
- uwzględniając analizę Parlamentu Europejskiego „Przegląd praw człowieka i ubóstwa: działania UE na rzecz zaradzenia dyskryminacji o podłożu kastowym”,
- uwzględniając zapytanie ustne do Komisji w sprawie dyskryminacji o podłożu kastowym (O-000091/2013 – B7-0507/2013),
- uwzględniając art. 115 ust. 5 i art. 110 ust. 2 Regulaminu,

- A. mając na uwadze, że pojęcie kasty ma wymiar społeczno-religijny, tak jak w Azji, gdzie osoby znajdujące się poza systemem kastowym są uważane za „nieczyste” i „nietykalne” z natury, lecz mając na uwadze, że w szerszym kontekście system kastowy oznacza sztywny podział społeczeństwa na zhierarchizowane grupy określone ze względu na pochodzenie i pracę; mając na uwadze, że dyskryminacja ze względu na pracę i pochodzenie, w szerszym pojęciu stosowanym przez ONZ, jest formą dyskryminacji zakazaną przez międzynarodowy system praw człowieka, co stwierdzono w Powszechnej deklaracji praw człowieka, międzynarodowym Pakcie praw obywatelskich i politycznych, międzynarodowym Pakcie praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, międzynarodowej Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji, międzynarodowej Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, Konwencji o prawach dziecka oraz konwencji nr 111 Międzynarodowej Organizacji Pracy;
- B. mając na uwadze, że w czerwcu 2011 r. Githu Muigai, Specjalny Sprawozdawca ONZ ds. Rasizmu, podkreślił, że istotne jest, aby unikać ustanawiania jakiegokolwiek hierarchii między różnymi przejawami dyskryminacji, nawet jeśli mogą one mieć różny charakter i stopień w zależności od kontekstów historycznych, geograficznych i kulturowych, w tym dyskryminacji „społeczności romskiej w Europie i ofiar systemów kastowych w Afryce, Azji i na Bliskim Wschodzie”;
- C. mając na uwadze, że mimo działań podejmowanych przez rządy niektórych krajów borykających się z problemem kastowym w celu zapewnienia konstytucyjnej i ustawowej ochrony oraz specjalnych środków przeciwko dyskryminacji kastowej i „nietykalności”, dyskryminacja o podłożu kastowym nadal pozostaje rozpowszechniona i trwała, a jej oddziaływanie obejmuje wedle szacunków 260 mln ludzi na całym świecie;
- D. mając na uwadze, że dyskryminacja o podłożu kastowym występuje w wielu krajach na całym świecie, przy czym największą jej ofiar zamieszkuje w Azji; mając na uwadze jednak, że również na innych obszarach, w tym w Afryce i na Bliskim Wschodzie, istnieją duże ilości ofiar;
- E. mając na uwadze, że niewdrożenie przepisów ustawowych i strategii politycznych oraz brak skutecznych środków i sprawnie działających instytucji państwowych, w tym wymiaru sprawiedliwości i policji, wciąż są głównymi przeszkodami na drodze do likwidacji dyskryminacji o podłożu kastowym;
- F. mając na uwadze, że w wielu krajach borykających się z problemem kastowym wciąż nie rozwiązano kwestii gromadzenia posegregowanych danych oraz nie zaspokojono potrzeby szczegółowego prawodawstwa i środków ochrony przed dyskryminacją kastową;

⁽¹⁾ A/HRC/11/CRP.3.

⁽²⁾ A/HRC/17/40.

Czwartek, 10 października 2013

- G. mając na uwadze, że mimo wysiłków rządów i coraz większych starań niektórych agencji międzynarodowych kasty nadal cierpią z powodu surowych form wykluczenia społecznego, ubóstwa, przemocy, segregacji, nadużyć fizycznych i słownych związanych z przesądami i pojęciami czystości i nieczystości;
- H. mając na uwadze, że praktyka nietykalności wciąż jest szeroko stosowana i przybiera nowoczesne formy; mając na uwadze, że wspólnoty dotknięte dyskryminacją borykają się z ograniczeniami w życiu politycznym oraz poważną dyskryminacją na rynku pracy;
- I. mając na uwadze, że w niektórych krajach, takich jak Indie, obowiązkowe działania pozytywne do pewnego stopnia przyczyniły się do włączenia dalitów do sektora publicznego, lecz brak środków ochronnych na rzecz niedyskryminacji na rynku i w sektorze prywatnym przyczynia się do wzrostu wykluczenia i nierówności;
- J. mając na uwadze, że wedle szacunków MOP zdecydowana większość ofiar pracy za długi w Azji Południowej pochodzi z kast i szczepów zarejestrowanych; mając na uwadze, że praca przymusowa i za długi jest szczególnie rozpowszechniona w rolnictwie, sektorze wydobywczym i odzieżowym, które dostarczają wyrobów wielu przedsiębiorstwom wielonarodowym i europejskim;
- K. mając na uwadze, że niedyskryminacja w dziedzinie zatrudnienia jest jednym z czterech podstawowych praw pracowniczych, ujętym również w międzynarodowych wytycznych i ramach dla przedsiębiorstw, takich jak wytyczne ONZ w dziedzinie biznesu i praw człowieka, wytycznych OECD i wytycznej ISO 26000 w sprawie społecznej odpowiedzialności, przy czym w tej ostatniej dyskryminacja o podłożu kastowym jest wspomniana konkretnie jako poważna forma dyskryminacji;
- L. mając na uwadze, że rządy i władze krajów dotkniętych problemem kastowym wzywa się do uwzględnienia projektu zasad i wytycznych ONZ dotyczących likwidacji dyskryminacji ze względu na pracę i pochodzenie oraz do podjęcia wszelkich niezbędnych działań w celu likwidacji i zapobiegania dyskryminacji o podłożu kastowym, a także do zaradzenia wszelkim brakom we wdrożeniu na szczeblu federalnym, państwowym, regionalnym i lokalnym, by wdrażać, zmieniać lub wprowadzać specjalne przepisy prawa i środki polityki służące ochronie i wspieraniu praw dalitów oraz grup w podobny sposób dotkniętych problemem kastowym;
1. potępia ciągle naruszenia praw człowieka popełniane wobec ludzi cierpiących z powodu segregacji kastowej i dyskryminacji o podłożu kastowym, w tym odmowy równego traktowania, dostępu do systemu prawnego i zatrudnienia, ciągłej segregacji i wynikających z podziałów kastowych barier, które uniemożliwiają poszanowanie podstawowych praw człowieka i rozwój;
 2. uważa, że dokumenty tożsamości nie powinny zawierać informacji o pochodzeniu kastowym, ponieważ jest to sprzeczne z zasadami równego traktowania i mobilności społecznej;
 3. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie Githu Muigai, Specjalnego Sprawozdawcy ONZ ds. Rasizmu, oraz podkreśla, że wszystkie ofiary dyskryminacji na tle kastowym na całym świecie należy traktować z jednakową uwagą i zapewnić im jednakową ochronę; w szerszym kontekście podkreśla, że wszystkie formy rasizmu i dyskryminacji powinny być zwalczane z takim samym zaangażowaniem i determinacją, również w Europie;
 4. wyraża poważne zaniepokojenie, że społeczne wykluczenie dalitów i wspólnot borykających się z podobnymi problemami prowadzi do głębokiego ubóstwa w danych grupach ludności oraz wykluczenia lub ograniczenia korzyści z procesów rozwojowych; podkreśla, że ponadto uniemożliwia włączenie tych grup w podejmowanie decyzji i rządy oraz ich rzeczywisty udział w życiu publicznym i obywatelskim;
 5. wciąż jest zaniepokojony utrzymującą się dużą liczbą zgłaszanych i niezgłaszanych aktów okrucieństwa i praktyką nietykalności w krajach borykających się z problemem kastowym, m.in. w Indiach, oraz powszechną bezkarnością sprawców przestępstw wobec dalitów i innych ofiar naruszeń praw człowieka o podłożu kastowym; przypomina, że w niektórych krajach sprawcy tego rodzaju dyskryminacji zajmują wysokie stanowiska rządowe;

Czwartek, 10 października 2013

6. ponownie podkreśla poważne zaniepokojenie przemocą wobec kobiet dalickich i innych kobiet ze wspólnot borykających się z podobnymi problemami społeczeństwach posiadających systemy kastowe, które to kobiety często nie składają skargi z obawy o swoje bezpieczeństwo osobiste i ze strachu przed wykluczeniem społecznym, licznymi i wielopłaszczyznowymi formami dyskryminacji o podłożu kastowym, płciowym i religijnym, dotykającymi kobiety dalickie i kobiety ze społeczności mniejszościowych, które skutkują przymusowymi nawróceniami, uprowadzeniami, przymusową prostytutką i nadużyciami seksualnymi ze strony członków kast dominujących;

7. podkreśla, że należy wspierać sprzyjające otoczenie dla działaczy społeczeństwa obywatelskiego i obrońców praw człowieka, którzy pracują z ludźmi dotkniętymi problemem dyskryminacji kastowej, żeby zagwarantować im bezpieczeństwo i uniknąć wszelkich przeszkód, stygmatyzacji i ograniczania ich działalności; podkreśla, że takie otoczenie powinno obejmować dostęp do finansowania, współpracy z organami praw człowieka ONZ i akredytację Rady Gospodarczej i Społecznej ONZ;

8. wzywa UE, żeby popierała projekt zasad i wytycznych ONZ w zakresie eliminacji dyskryminacji ze względu na pracę i pochodzenie jako wytyczne ramowe dla likwidacji dyskryminacji kastowej oraz żeby działała na rzecz poparcia projektu w Radzie Praw Człowieka ONZ;

9. wzywa Komisję do uznania kast za odrębną formę dyskryminacji zakorzenioną w uwarunkowaniach społecznych lub religijnych, której UE musi zaradzić poprzez wysiłki na rzecz zwalczania wszelkich form dyskryminacji, opartych m.in. na pochodzeniu etnicznym, rasie, religii, płci czy orientacji seksualnej; wzywa UE, żeby w swoich programach i strategiach politycznych ludzi borykających się z dyskryminacją o podłożu kastowym traktowała jako identyfikowalną grupę;

10. nalega na Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ), by do głównego nurtu prawodawstwa unijnego, polityki i dokumentów programowych włączyła walkę z dyskryminacją o podłożu kastowym oraz żeby przyjęły wytyczne operacyjne dla jej realizacji; wzywa ESDZ, by wzmocniła mechanizmy monitorowania i oceny, tak aby skutecznie oceniać wpływ działań UE na sytuację ludzi dotkniętych tą formą dyskryminacji;

11. zaleca UE, by przeprowadzała systematyczną ocenę wpływu handlu lub umów inwestycyjnych na grupy dotknięte dyskryminacją kastową oraz by rozwiązywała te problemy z przedstawicielami przemysłu, władzami rządowymi i odpowiednimi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego;

12. wzywa do ujęcia dyskryminacji o podłożu kastowym w przyszłych unijnych założeniach politycznych, strategiach i planach działań w dziedzinie praw człowieka;

13. wzywa Komisję, by silniej wspierała projekty rozwojowe zakładające przeciwdziałanie dyskryminacji o podłożu kastowym jako poważnego naruszenia praw człowieka, które nasila ubóstwo, oraz żeby uwzględniała tę formę dyskryminacji we wszystkich projektach skupiających się na edukacji, kobietach, dostępie do wymiaru sprawiedliwości, udziale w polityce i zatrudnieniu w odpowiednich krajach;

14. wzywa Komisję, żeby opracowała i stosowała podejścia uwzględniające problem kastowy w okresie kryzysu humanitarnego, dzięki czemu zapewni, że pomoc humanitarna będzie udzielana wszystkim grupom marginalizowanym, m.in. ludziom borykającym się z dyskryminacją na tle kastowym;

15. wzywa UE, by na dwustronnych szczytach i innych spotkaniach międzynarodowych podnosiła kwestię dyskryminacji o podłożu kastowym na najwyższym szczeblu i w stosunkach z rządami krajów dotkniętych tym problemem;

16. zachęca ESDZ, by nasiliła dialog polityczny i dotyczący praw człowieka oraz wspierała wspólne inicjatywy na rzecz likwidacji dyskryminacji kastowej z rządami krajów takich jak Indie, Nepal, Pakistan, Bangladesz, Sri Lanka, w których względem wspólnot dotkniętych problemem kastowym stosuje się tzw. praktykę nietykalności, oraz w szerszym kontekście, by zwalczała dyskryminację związaną z pracą i pochodzeniem, która ma miejsce w wielu krajach, w tym w Jemenie, Mauretanii, a także Nigerii, Senegal i Somalii; przypomina, że w porozumieniach podpisywanych z wieloma z tych państw brak jest zapisu dotyczącego dyskryminacji kastowej;

Czwartek, 10 października 2013

17. wzywa Komisję i ESDZ, by w razie potrzeby we wszystkich umowach handlowych i o stowarzyszeniu zamieszczała „klauzulę o dyskryminacji na tle kastowym”;
18. zaleca, aby UE promowała niedyskryminacyjne i integracyjne strategie polityczne i procedury w operacjach biznesowych z krajami dotkniętymi problemem kastowym, w tym działania pozytywne na rynku i w sektorze prywatnym na rzecz dalitów i ludzi dotkniętych podobnymi problemami;
19. wzywa UE, żeby wspierała regularne i szerokie konsultacje ze społeczeństwem obywatelskim w sprawie dyskryminacji na tle kastowym oraz przeznaczała odpowiednie zasoby dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego w celu przeciwdziałania dyskryminacji kastowej;
20. wzywa UE, by wspierała agendę rozwoju na okres po - 2015 r., w której należy uwzględnić problem kastowy i wyznacza kluczowy i wymierny cel zmniejszenia nierówności opartych na podziałach kastowych i przez nie nasilanych, dzięki czemu dyskryminacja na tle kastowym będzie wyraźnie wskazana jako główny czynnik strukturalny leżący u źródeł ubóstwa oraz pierwotna przyczyna nierówności strukturalnych;
21. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, rządów i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ i Radzie Praw Człowieka ONZ.

P7_TA(2013)0421

Sprawozdanie roczne z działalności Komisji Petycji za 2012 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie działalności Komisji Petycji w roku 2012 (2013/2013(INI))

(2016/C 181/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie działalności Komisji Petycji,
 - uwzględniając art. 10 i 11 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
 - uwzględniając art. 24, 227, 228, 258 i 260 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając art. 48 i art. 202 ust. 8 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Petycji (A7-0299/2013),
- A. mając na uwadze, że w oparciu o protokół 30 do Traktatu Karta praw podstawowych Unii Europejskiej nabyła już prawnie obowiązujący charakter wraz z wejściem w życie Traktatu z Lizbony; mając na uwadze, że we wspomnianym Traktacie ustanowiono również podstawę prawną dla przystąpienia UE do Europejskiej konwencji praw człowieka oraz dla wprowadzenia europejskiej inicjatywy obywatelskiej;
 - B. mając na uwadze, że Komisja Petycji ma obowiązek nieustannie rewidować i, jeśli to możliwe, zwiększać swoją rolę, zwłaszcza w odniesieniu do rozwoju zasad demokratycznych, takich jak zwiększone uczestnictwo obywateli w procesie decyzyjnym UE oraz poprawa przejrzystości i rozliczalności; mając na uwadze, że w ramach swojej zwykłej działalności Komisja Petycji współpracuje ściśle z państwami członkowskimi, Komisją, Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich oraz innymi organami w celu zagwarantowania pełnego przestrzegania zarówno litery, jak i ducha prawa UE;

Czwartek, 10 października 2013

- C. mając na uwadze, że w 2012 r. do Komisji Petycji wpłynęło 1 986 petycji, głównie dotyczących tematyki praw podstawowych, środowiska, rynku wewnętrznego oraz kryzysu gospodarczego i społecznego; mając na uwadze, że 1 406 petycji uznano za dopuszczalne, z czego 853 przekazano Komisji do dalszego zbadania na mocy art. 258 i 260 Traktatu, natomiast 580 petycji uznano za niedopuszczalne; mając na uwadze, że problemy poruszone w co najmniej pięciu petycjach złożonych w 2012 r. skierowano do Trybunału Sprawiedliwości zgodnie z art. 258 i 260 Traktatu; mając na uwadze, że wyrok Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z 14 września 2011 r. w sprawie T-308/07 wyraźnie pokazał, że decyzje proceduralne Parlamentu dotyczące petycji również podlegają kontroli sądowej; mając na uwadze, iż zgodnie z analizą statystyczną zawartą w niniejszym sprawozdaniu najwięcej petycji odnosi się do UE rozumianej jako całość (27,3 %), a kolejne pozycje zajmują odpowiednio sprawy z Hiszpanii (15,0 %), Niemiec (12,5 %) i Włoch (8,6 %);
- D. mając na uwadze, że w dziedzinie praw podstawowych w 2012 r. Komisja Petycji poświęciła wiele uwagi prawom osób niepełnosprawnych, prawom dziecka, prawom konsumentów, prawom własności, prawu swobodnego przemieszczania się bez dyskryminacji na jakimkolwiek tle, ochronie wolności słowa i prywatności, a także prawu dostępu do dokumentów i informacji oraz prawom związanym z wolnością zrzeszania się w organizacjach politycznych i związkowych; mając na uwadze, że kryzys gospodarczy wywołał dużą liczbę petycji dotyczących problemów społecznych, takich jak kwestie mieszkaniowe, problem bezrobocia oraz nadużycia w sektorze bankowym względem klientów;
- E. mając na uwadze, że petycje składane przez obywateli świadczą o tym, że ciągle dochodzi do dyskryminacji obywateli ze względu na ich niepełnosprawność, przynależność do mniejszości lub określonych grup etnicznych, płeć, wiek lub orientację seksualną;
- F. mając na uwadze, że inicjatywy UE służące zwalczaniu dyskryminacji, takie jak unijne ramy dotyczące krajowych strategii integracji Romów na rok 2011, muszą zostać bezzwłocznie włączone do strategii krajowych i muszą być poddawane nieustannemu przeglądowi i monitorowaniu w świetle zmieniającej się sytuacji ekonomiczno-społecznej;
- G. mając na uwadze, że w związku z ochroną środowiska należy stale zwracać uwagę na zagrożenie powodowane przez zanieczyszczenia oraz niewłaściwe praktyki w zakresie ochrony środowiska, ponieważ wynikają z niego zagrożenia dla różnorodności biologicznej i ekosystemów, a także zagrożenia dla zdrowia publicznego, przy czym każde z zagrożeń jest długotrwałe i często zagraża życiu; mając na uwadze, że w odniesieniu do różnorodności biologicznej niektóre państwa członkowskie do tej pory nie określiły minimalnej liczby obszarów ochrony w ramach programu Natura 2000 oraz nie zadbały o skuteczną ochronę tych obszarów; mając na uwadze, że trzeba w należyty sposób uwzględnić takie cele, jak walka z zanieczyszczeniami i walka ze zmianami klimatu; mając na uwadze, że w 2012 r. Komisja Petycji poświęciła wiele uwagi wdrażaniu przepisów dotyczących odpadów i wody, a także ocenie oddziaływania projektów i działań na środowisko oraz zdrowie publiczne;
- H. mając na uwadze potrzebę ochrony zasobów naturalnych w celu uniknięcia zagrożeń dla przyszłości planety; mając na uwadze konieczność kierowania się zasadą ostrożności, jeśli chodzi o innowacje technologiczne, takie jak GMO i nanotechnologia;
- I. mając na uwadze, że w odniesieniu do kwestii gospodarowania odpadami wizyta informacyjna przeprowadzona we Włoszech uwydatniła potrzebę pilnego zaangażowania wszystkich władz włoskich w poszukiwanie zrównoważonego rozwiązania problemów związanych z gospodarowaniem odpadami w prowincji Rzym w celu zapewnienia poszanowania zdrowia i godności obywateli; mając na uwadze, że pomimo zakończenia sytuacji nadzwyczajnej w Neapolu w regionie Kampania aktualnych pozostaje wiele wyzwań wiążących się z kompleksowym podejściem do gospodarowania odpadami w związku z hierarchią odpadów określoną w dyrektywie 2008/98/WE (dyrektywie ramowej w sprawie odpadów) oraz z orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z marca 2010 r.;
- J. mając na uwadze, że choć Komisja może w pełni kontrolować przestrzeganie przepisów unijnych dopiero po podjęciu ostatecznych decyzji przez władze krajowe, to jednak należy na jak najwcześniejszym etapie sprawdzać, szczególnie w odniesieniu do kwestii środowiskowych, czy władze lokalne, regionalne i krajowe właściwie stosują wszystkie odnośne wymogi proceduralne przewidziane prawem UE, włącznie ze stosowaniem zasady ostrożności;

Czwartek, 10 października 2013

- K. mając na uwadze, że prace Komisji Petycji doprowadziły Parlament do uznania wody za dobro publiczne; mając na uwadze, że europejska inicjatywa obywatelska „Prawo do wody” była pierwszą, która osiągnęła próg miliona podpisów obywateli europejskich;
- L. mając na uwadze, że nie wolno dopuścić do dalszej nieodwracalnej utraty różnorodności biologicznej, szczególnie na obszarach należących do sieci Natura 2000; mając na uwadze, że państwa członkowskie zobowiązały się do zapewnienia ochrony specjalnych obszarów ochrony zgodnie z dyrektywą 92/43/EWG (dyrektywą siedliskową) oraz dyrektywą 79/409/EWG (dyrektywą ptasią);
- M. mając na uwadze, że w rezolucji z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie nowego, zrównoważonego i konkurencyjnego przemysłu hutniczego, sporządzonej na podstawie otrzymanej petycji ⁽¹⁾, Parlament opowiedział się za zasadą „zanieczyszczający płaci”;
- N. mając na uwadze, że pomimo porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem a Komisją Komisja sprawnie wrażliwa na niechęć do bezzwłocznego przekazywania informacji o charakterze obrad oraz decyzji podejmowanych w ramach postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w odniesieniu do petycji i w zakresie wdrażania przepisów środowiskowych; mając na uwadze, że jest to głównym źródłem niepokoju, zważywszy na nieodwracalne szkody i zniszczenia, na jakie mogą być narażone nasze ekosystemy oraz zdrowie; mając na uwadze, że instytucje europejskie powinny dostarczać więcej informacji i zachować większą przejrzystość wobec obywateli UE;
- O. mając na uwadze, że rok 2013 został ogłoszony Europejskim Rokiem Obywateli i to właśnie obywatele i mieszkańcy UE, pojedynczo oraz w ramach stowarzyszeń, są odpowiednimi osobami do oceniania skuteczności europejskich przepisów w praktyce oraz sygnalizowania możliwych luk prawnych, które utrudniają prawidłowe wdrażanie przepisów i pełne egzekwowanie praw; mając na uwadze treść Europejskiego programu na rzecz konsumentów – zwiększanie zaufania i pobudzanie wzrostu gospodarczego; mając na uwadze, że w tym przypadku podstawowym warunkiem jest udostępnianie obywatelom informacji o ustawodawstwie europejskim w sposób praktyczny;
- P. mając na uwadze, że z tego względu Komisja Petycji poświęciła w 2012 r. znaczną ilość czasu i wysiłku na omówienie znaczenia obywatelstwa europejskiego, które jest ściśle powiązane z całkowitą swobodą przemieszczania się i zamieszkania w UE, zgodnie z definicją zawartą w części III TFUE, oraz obejmuje wiele innych praw przysługujących obywatelom, którzy nie opuszczają kraju pochodzenia; mając na uwadze, że petycje świadczą o tym, że obywatele i mieszkańcy Unii nadal napotykają powszechne i konkretne przeszkody w egzekwowaniu w szczególności swoich praw transgranicznych, co ma bezpośredni i codzienny wpływ na życie i dobrostan tysięcy gospodarstw domowych;
- Q. mając na uwadze, że procedura składania petycji może stanowić uzupełnienie innych instrumentów europejskich, jakimi dysponują obywatele, takich jak możliwość składania skarg do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich lub Komisji Europejskiej; mając na uwadze, że Komisja Petycji ściśle współpracuje z Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich, innymi komisjami Parlamentu Europejskiego, instytucjami, agencjami i sieciami europejskimi, a także z państwami członkowskimi;
- R. mając na uwadze, że procedura składania petycji może i powinna pozostać procedurą uzupełniającą wobec innych dostępnych obywatelom mechanizmów dochodzenia roszczeń, takich jak składanie skarg do Komisji Europejskiej lub do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich; mając na uwadze, że szczególnie SOLVIT stanowi ważne narzędzie, z którego obywatele UE mogą korzystać w celu znalezienia szybkiego rozwiązania problemów spowodowanych niewłaściwym stosowaniem prawa rynku wewnętrznego przez organy publiczne; mając na uwadze, że w związku z tym należy uzyskać postęp, jeżeli chodzi o wspólne rozstrzygnięcie sporów sądowych wszczętych przez konsumentów i ich organizacje; mając na uwadze, że portal internetowy „Dochodzenie swoich praw” zawiera ważne informacje skierowane do obywateli chcących złożyć skargę dotyczącą właściwego stosowania prawa unijnego;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0510.

Czwartek, 10 października 2013

- S. mając na uwadze, że zakres oraz tryb funkcjonowania prawa do składania petycji przysługującego wszystkim obywatelom UE i jej mieszkańcom na mocy Traktatu różni się od innych środków dostępnych obywatelom, takich jak np. składanie skarg do Komisji lub do Rzecznika Praw Obywatelskich;
- T. mając na uwadze potrzebę zwiększenia uczestnictwa obywateli w procesie decyzyjnym w Unii Europejskiej, by wzmocnić jego legitymację i rozliczalność;
- U. mając na uwadze, że nowy instrument demokracji uczestniczącej, jakim jest europejska inicjatywa obywatelska, wszedł w życie 1 kwietnia 2012 r., a w ciągu roku od tej daty wpłynęło ogółem szesnaście inicjatyw; mając na uwadze, że wielu inicjatorów europejskich inicjatyw obywatelskich zgłaszało obawy dotyczące technicznych przeszkód napotkanych w praktyce podczas zbierania podpisów; mając na uwadze, że Komisja Petycji będzie odgrywać zasadniczą rolę w organizowaniu wysłuchań publicznych na temat udanych inicjatyw;
- V. mając na uwadze, że oczywiste jest, iż brakuje zarówno przejrzystości uporządkowanych i szeroko rozpowszechnianych informacji, jak i świadomości obywateli UE na temat przysługujących im praw; mając na uwadze, że stanowi to decydujące przeszkody w realizowaniu aktywnego obywatelstwa unijnego; mając na uwadze, że w związku z tym państwa członkowskie powinny w sposób bardziej kompleksowy wypełniać swój obowiązek udzielania informacji i podnoszenia świadomości obywateli;
- W. mając na uwadze, że uzasadnione są oczekiwania obywateli i mieszkańców UE, by kwestie, które kierują oni do Komisji Petycji, były rozwiązywane bez zbędnej zwłoki na podstawie ram prawnych Unii Europejskiej, a w szczególności by członkowie Komisji Petycji bronili środowiska naturalnego, zdrowia, swobody przemieszczania się, godności oraz podstawowych praw i wolności osób składających petycje; mając na uwadze, że skuteczność pracy w Komisji Petycji wynika w głównej mierze z szybkości i dokładności działania jej sekretariatu, możliwe są jednak dalsze usprawnienia, zwłaszcza poprzez optymalizację czasu rozpatrywania petycji oraz usystematyzowanie procedury ich oceny; mając na uwadze, że w perspektywie stopniowo rosnącej liczby petycji otrzymywanych rocznie, na ten cel powinno się przeznaczyć więcej zasobów oraz większą ilość czasu podczas posiedzeń komisji; mając na uwadze konieczność zachowania ciągłości rozpatrywania petycji również na przełomie kadencji i pomimo wynikających stąd zmian w składzie personelu; mając na uwadze liczne petycje złożone przez ofiary reżimu Franco oraz liczne petycje dotyczące uprowadzania dzieci w Hiszpanii;
- X. mając na uwadze, że niektóre petycje wędrują między Komisją, Parlamentem, Europejskim Trybunałem Sprawiedliwości a organami krajowymi i nadal nie ma rozwiązania poruszanych w nich kwestii, a osoby składające petycje są pozostawione w niepewności i bez widoków na zakończenie;
- Y. mając na uwadze, że znacznie wzrosła liczba petycji dotyczących naruszenia w państwach członkowskich podstawowych praw demokratycznych oraz zasad państwa prawa, które chroni Traktat o Unii Europejskiej, co pokazuje, iż obywatele europejscy z coraz większym zaufaniem odnoszą się do instytucji unijnych jako gwaranta praw podstawowych;
- Z. mając na uwadze, że indywidualni obywatele i wspólnoty lokalne, jak również organizacje społeczne i przedsiębiorstwa mogą najlepiej ocenić efektywność prawodawstwa UE, jako że dotyczy ono ich samych, i najlepiej zasygnalizować możliwe luki prawne, które powinny zostać przeanalizowane, tak aby zapewnić lepsze, bardziej jednolite i porównywalne wdrożenie prawa UE we wszystkich państwach członkowskich;

1. odnotowuje, że petycje otrzymane w 2012 r. od obywateli i mieszkańców Unii Europejskiej dotyczyły głównie domniemanych naruszeń przepisów prawa unijnego w dziedzinie praw podstawowych, środowiska, rynku wewnętrznego oraz praw własności; uważa, że petycje świadczą o tym, iż nadal częste i powszechne są przypadki niepełnej transpozycji lub niewłaściwego stosowania prawa unijnego;

Czwartek, 10 października 2013

2. zauważa, że prawa podstawowe pozostają kluczowym tematem składanych petycji, podnoszących w szczególności kwestie związane z prawami osób niepełnosprawnych, prawami dziecka, prawami własności, prawem do swobodnego przemieszczania się, w tym przeniesieniem praw do świadczeń socjalnych, bez doświadczania dyskryminacji na jakimkolwiek tle, ochroną wolności słowa i prywatności, wolnością zrzeszania się i prawem dostępu do dokumentów i informacji; wzywa państwa członkowskie do odpowiedniego stosowania i poszanowania tych praw zgodnie z postanowieniami Traktatu i zwraca się do Komisji o podjęcie niezbędnych środków służących zobowiązaniu państw członkowskich uchybiających swoim obowiązkom do zlikwidowania rozbieżności między przepisami krajowymi a prawami podstawowymi obywateli Unii Europejskiej; uważa, że należy poświęcić szczególną uwagę prawu do pamięci historycznej i prawu do prawdy, sprawiedliwości i zadośćuczynienia dla rodzin, które ucierpiały pod dyktando Franco, a także prawu skradzionych dzieci w Hiszpanii do poznania tożsamości swoich biologicznych rodziców;
3. uważa, że interaktywny przewodnik, który Parlament Europejski umieści w internecie, oraz materiały opublikowane w internecie przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich mogą doprowadzić do zmniejszenia liczby petycji dotyczących spraw, które nie wchodzą w zakres kompetencji UE;
4. potwierdza, że Komisja Petycji pełni kluczową rolę we wskazywaniu obywatelom środków pozasądowych, a przez to pozwala na sprawdzenie w praktyce, jak Unia Europejska jest postrzegana przez Europejczyków, co z kolei pozwala ustalić, czy prawodawstwo europejskie rzeczywiście przynosi spodziewane rezultaty i spełnia oczekiwania ludzi wobec Unii;
5. wzywa Komisję Petycji do przeanalizowania wpływu orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie Equal Rights Trust na dopuszczalność petycji, gdyż orzecznictwo to zapewnia obywatelom Unii, nawet w przypadkach dotyczących wyłącznie prawa krajowego, wyższy poziom ochrony w przypadku krajowego wyroku mającego wpływ na wykonywanie przez nich praw związanych z obywatelstwem UE; wzywa do zbadania, jakie przeszkody faktycznie utrudniają obywatelom Unii, w sprawach rozpatrywanych przez sądy krajowe, uzyskanie wiarygodnej interpretacji prawodawstwa europejskiego w drodze złożenia do Trybunału Sprawiedliwości wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym;
6. w ramach usprawnienia pracy Komisji Petycji domaga się opracowania procedury organizacji misji informacyjnych, która z jednej strony zapewni wszystkim uczestnikom misji informacyjnej prawo do przedstawiania faktów z własnej perspektywy, a z drugiej umożliwi wszystkim członkom Komisji Petycji udział w procesie decyzyjnym dotyczącym wniosków formułowanych przez Komisję Petycji;
7. zdecydowanie chce zapewnić większą skuteczność, przejrzystość i bezstronność procedury dotyczącej petycji, przy zachowaniu praw uczestnictwa przysługujących członkom Komisji Petycji, aby kontrola sądowa nie wykazywała nieprawidłowości dotyczących procedury rozpatrywania petycji;
8. zwraca uwagę na utrzymującą się dyskryminację obywateli ze względu na religię lub wyznanie, niepełnosprawność, przynależność do mniejszości, wiek lub orientację seksualną; w szczególności ostrzega, że ludność romska na terenie Unii Europejskiej w dalszym ciągu napotyka przeszkody utrudniające integrację społeczną; zwraca się zatem do Komisji o ułatwienie współpracy międzyrządowej w tym zakresie, zapewnienie odpowiednich funduszy na wdrażanie krajowych strategii integracji społecznej ludności romskiej oraz aktywne monitorowanie skuteczności wdrażania tych strategii w państwach członkowskich;
9. zwraca się do Komisji o przedstawienie wniosku legislacyjnego, który ostatecznie rozwiąże problemy związane z wzajemnym uznawaniem przez państwa członkowskie aktów stanu cywilnego oraz ich skutków przy jednoczesnym poszanowaniu tradycji polityki społecznej poszczególnych państw członkowskich zgodnie z zasadą pomocniczości;

Czwartek, 10 października 2013

10. ponawia swoje wcześniejsze wezwania do państw członkowskich o zapewnienie swobody przemieszczania się wszystkim obywatelom UE i ich rodzinom, bez żadnej dyskryminacji ze względu na ich orientację seksualną lub przynależność państwową; ponownie wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia praw przyznanych na mocy art. 2 i 3 dyrektywy 2004/38/WE nie tylko małżonkom różnej płci, ale także zarejestrowanemu partnerowi, członkowi gospodarstwa domowego lub partnerowi, z którym obywatel UE pozostaje w odpowiednio poświadczonym, stałym związku, w tym osobom tej samej płci pozostającym w związkach, w oparciu o zasady wzajemnej uznawalności, równości, niedyskryminacji, godności oraz poszanowania życia osobistego i rodzinnego; zwraca się w związku z tym do Komisji o dopilnowanie, aby dyrektywa ta była rygorystycznie stosowana, a następnie aby w razie potrzeby została poddana przeglądowi pod kątem jej celu, a także o dopilnowanie, by w koniecznych przypadkach wszczynano postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom przeciwko państwom członkowskim, które uchylają się od stosowania tej dyrektywy;

11. dostrzega, że ochrona środowiska stanowi kolejne kluczowe zagadnienie poruszane w petycjach, co świadczy o tym, że organy publiczne w państwach członkowskich ciągle nie zapewniają ochrony różnorodności biologicznej, zasobów naturalnych i ekosystemów ani nie gwarantują najwyższych standardów zdrowia publicznego; w szczególności wskazuje na liczne petycje dotyczące gospodarki odpadami, wody, możliwych zagrożeń płynących z korzystania z energii atomowej i inżynierii genetycznej, gatunków chronionych, a także oceny oddziaływania inwestycji i działalności na środowisko oraz zdrowie publiczne, np. w odniesieniu do wydobywania gazu łupkowego za pomocą szczelinowania; wzywa Komisję do wzmocnienia ram prawnych w zakresie ochrony środowiska i zwalczania zmian klimatu, a w szczególności do zapewnienia ich właściwego wdrażania; ubolewa, że niektóre państwa członkowskie pomimo wysiłków nie są w stanie znaleźć zrównoważonych rozwiązań problemów związanych z gospodarką odpadami;

12. wzywa Komisję Europejską do przedsięwzięcia właściwych środków, by państwa członkowskie uznały wodę za dobro publiczne; uważa, że zasada ostrożności powinna być skrupulatnie przestrzegana w przypadku stosowania biotechnologii i nanotechnologii w produktach, które mogą znacząco wpływać na zdrowie konsumentów;

13. oczekuje, że poprawiona dyrektywa w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, zmieniająca dyrektywę 2011/92/UE, nie tylko zostanie poprawiona dzięki wprowadzeniu bardziej zrozumiałych parametrów, lecz przede wszystkim będzie należycie wdrażana przez państwa członkowskie;

14. uważa, że należy opracować procedury dla pilnych petycji, w przypadku których misje informacyjne będzie można również przeprowadzać podczas długich okresów „białych”, tj. okresów bez działalności parlamentarnej, w czasie wyborów europejskich oraz – w razie konieczności ze względu na charakter petycji – w okresie letniej przerwy w obradach (przykład: Damùs, gdzie miesiące letnie były jedynym możliwym okresem na przeprowadzenie misji informacyjnej);

15. z zadowoleniem przyjmuje zakończenie sytuacji nadzwyczajnej w Neapolu oraz nowe inicjatywy w zakresie gospodarowania odpadami i oczekuje, że utrzymujące się problemy w regionie Kampania zostaną należycie rozwiązane, np. dzięki otwarciu regionalnego zakładu kompleksowego gospodarowania odpadami zgodnie z hierarchią dyrektywy ramowej w sprawie odpadów oraz orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 2010 r.; nadal ma poważne obawy dotyczące podejścia do gospodarowania odpadami w regionie Lacjum, w szczególności w kontekście zamknięcia składowiska odpadów Malagrotta;

16. zauważa ponadto, że obywatele Unii Europejskiej nadal napotykają bariery na rynku wewnętrznym, szczególnie przy korzystaniu ze swobody przemieszczenia się jako osoby prywatne, jako dostawcy i konsumenci towarów i usług oraz jako pracownicy, tak jak w przypadku pracowników z Rumunii i Bułgarii, którzy nadal napotykają ograniczenia na rynku pracy w niektórych państwach członkowskich; w szczególności sygnalizuje, że obszarem budzącym największe obawy jest transgraniczna współpraca sądowa oraz jej efektywność; wnioskuje ogólnie, że wzmocniona współpraca transgraniczna i harmonizacja zapewniają znaczne korzyści z perspektywy ochrony praw obywateli oraz stymulacji gospodarki;

17. wzywa Komisję Europejską do podjęcia działań na rzecz ułatwienia konsumentom dostępu do technologii informacyjno-komunikacyjnych, wraz z właściwymi gwarancjami bezpieczeństwa i przejrzystości, a w szczególności do zadbania o dostępność do stron internetowych organów sektora publicznego;

Czwartek, 10 października 2013

18. wskazuje na wysiłki poczynione przez Komisję Petycji na rzecz przekazania wniosku wielu obywateli dotyczącego ram prawnych UE, które oferowałyby ściślejszą ochronę i poprawę dobrostanu zwierząt, w tym zwierząt domowych i bezpańskich;

19. podkreśla znaczenie utworzenia grupy roboczej ds. hiszpańskiej ustawy o strefie przybrzeżnej, która może być wzorem dla kolejnych podobnych inicjatyw i która uważnie śledzi odnośne petycje i zmiany przepisów; ponownie podkreśla znaczenie bezpośredniego kontaktu w tej kwestii z hiszpańskimi władzami krajowymi i podkreśla pilną konieczność dalszej wzmożonej współpracy w celu znalezienia lepszej równowagi między prawami własności a ich funkcją społeczną, a także znalezienia lepszych rozwiązań w przypadkach, kiedy ostateczny cel, jakim jest ochrona środowiska, wymaga wywłaszczenia; wyraża obawę, iż nowa ustawa o strefie przybrzeżnej, przyjęta przez hiszpański parlament, nie rozwiewa obaw osób składających petycje, a jednocześnie nie ma żadnych planów dotyczących dalszej ochrony środowiska strefy przybrzeżnej w Hiszpanii;

20. podkreśla potrzebę skutecznego uregulowania ochrony wybrzeży, zaznaczając, że ustawa o strefie przybrzeżnej nie jest spójna z wyznaczonymi jej celami, ponieważ wpływa negatywnie na dziedzictwo historyczne i tradycyjne społeczności, a także na mieszkańców małych miejscowości przybrzeżnych, którzy zawsze w sposób zrównoważony współistnieli z morzem i jego ekosystemami;

21. z zadowoleniem przyjmuje wnioski Komisji Petycji z wizyty informacyjnej w Berlinie poświęconej kwestiom dobrostanu młodzieży i rodzin, w szczególności w kontekście transgranicznych postępowań o przyznanie opieki nad dzieckiem; zauważa jednak, obserwując ciągły napływ petycji tego rodzaju, że problem transgranicznych postępowań o przyznanie opieki nad dzieckiem nadal istnieje oraz że podobne sprawy są zgłaszane Komisji Petycji również z innych państw członkowskich, szczególnie Danii; zauważa, że w przypadku Danii niektóre sprawy dotyczą cudzoziemców mieszkających w tym kraju oraz dowiedzionych przypadków uprowadzenia dzieci (również z zagranicy);

22. jest zdania, że lepsze zarządzanie i bardziej efektywne mechanizmy dochodzenia roszczeń są bezpośrednio związane z przejrzystością i dostępem do informacji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001;

23. uważa, że należy zacieśniać współpracę z parlamentami i rządami państw członkowskich w oparciu o zasadę wzajemności i, jeśli to konieczne, zachęcenie władz państw członkowskich do transponowania i stosowania prawodawstwa UE z zachowaniem pełnej przejrzystości; podkreśla znaczenie współpracy między Komisją Europejską a państwami członkowskimi i ubolewa nad zaniedbaniami wielu państw członkowskich w transponowaniu i egzekwowaniu przepisów prawa europejskiego z dziedziny ochrony środowiska;

24. zwraca w związku z tym uwagę na Eurobarometr opinii publicznej, który wskazuje, że jedynie 36 % obywateli UE uważa się za dobrze poinformowanych o przysługujących im prawach, a jedynie 24 % czuje się dobrze poinformowanych o tym, co mogą zrobić, jeżeli ich prawa nie są przestrzegane; podkreśla zatem pilną konieczność poprawy dostępu do informacji oraz jaśniejszego rozdzielenia funkcji poszczególnych instytucji krajowych i europejskich, co pozwoli na kierowanie petycji i skarg do właściwych organów;

25. zwraca się konkretnie do Komisji Europejskiej o to, by uczyniła portal internetowy „Dochodzenie swoich praw” bardziej przyjaznym użytkownikom i zwiększyła świadomość jego istnienia wśród obywateli UE;

26. jest zdecydowany uruchomić do końca 2013 r. bardziej praktyczny i bardziej widoczny portal internetowy dotyczący petycji, aby ułatwić dostęp do procedury składania petycji oraz dostarczać cennych informacji na temat petycji, jak również zapewnić rozpowszechnianie takich informacji wśród opinii publicznej i interaktywny dostęp do procedury składania petycji oraz innych mechanizmów dochodzenia roszczeń; apeluje, aby prawo do składania petycji było bardziej uwidocznione na stronie głównej portalu Parlamentu Europejskiego;

27. podkreśla, że Komisja Petycji obok innych instytucji, organów i instrumentów, np. europejskiej inicjatywy obywatelskiej, Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, Komisji Europejskiej i komisji śledczych, pełni oddzielną i jasno określoną funkcję punktu kontaktowego dla każdego obywatela; podkreśla ponadto, że Komisja Petycji musi nadal pełnić funkcję punktu, do którego zwracają się obywatele, których prawa są rzekomo naruszane;

Czwartek, 10 października 2013

28. z zadowoleniem przyjmuje konstruktywną współpracę Komisji Petycji i Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, na przykład w przypadku sprawozdania specjalnego Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie wiedeńskiego lotniska w odniesieniu do odpowiedniego zastosowania dyrektywy w sprawie oceny oddziaływania na środowisko; popiera działania Rzecznika w przypadkach nieprawidłowości administracyjnych w funkcjonowaniu instytucji, organów, urzędów lub agencji UE; oczekuje, iż takie działania będą kontynuowane z zachowaniem pełnej niezależności, tak jak to miało miejsce do tej pory;

29. zwraca uwagę, że nie wszyscy obywatele UE posiadają na szczeblu krajowym rzecznika praw obywatelskich posiadającego rozległe uprawnienia, co oznacza, że nie wszyscy obywatele UE mają takie same możliwości wniesienia środków odwoławczych; uważa, że europejska sieć rzeczników praw obywatelskich, posiadająca krajowego rzecznika praw obywatelskich w każdym państwie członkowskim, zapewniłaby istotne wsparcie Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich;

30. z zadowoleniem przyjmuje dalszą współpracę z Komisją Europejską w odniesieniu do rozpatrywania petycji w zakresie stosowania przepisów UE przez państwa członkowskie; podkreśla jednak, że Komisja Petycji oczekuje, iż będzie należycie i bezzwłocznie informowana o postępach dotyczących postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego; zwraca się do Komisji o jednakowe podejście do petycji i skarg dotyczących funkcjonowania procedur w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego; wzywa ponadto Komisję do dostarczania Komisji Petycji szczegółowych informacji oraz statystycznych danych dotyczących wszystkich rozpatrywanych skarg; podkreśla, iż aby zapewnić pełne poszanowanie prawa do składania petycji, kluczowe znaczenie ma, w przypadku gdy zachodzi taka potrzeba, rzetelna analiza i odpowiedź Komisji zapewniająca nie tylko ocenę kwestii formalnych lub proceduralnych, ale również ocenę sedna sprawy;

31. podkreśla, że dostęp do informacji posiadanych przez instytucje UE, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001, leży w podstawowym interesie obywateli, by mogli oni lepiej zrozumieć proces decyzyjny, szczególnie w przypadku projektów mających wpływ na środowisko; jest zdania, że Komisja mogłaby zapewnić szerszy dostęp do informacji o dochodzeniach i sprawach dotyczących naruszeń bez zagrożenia dla celu dochodzenia oraz że nadrzędny interes publiczny może znakomicie uzasadniać dostęp do akt tych spraw, przede wszystkim w sprawach, które mogą dotyczyć praw podstawowych, zdrowia ludzkiego lub zwierzęcego i ochrony środowiska przed nieodwracalnym zniszczeniem, lub w toczących się postępowaniach związanych z dyskryminacją mniejszości lub naruszaniem godności ludzkiej, o ile zapewniona jest ochrona tajemnicy handlowej i danych szczególnie chronionych związanych ze sprawami sądowymi, sprawami z zakresu konkurencji i aktami osobowymi;

32. zwraca się do Komisji o zastosowanie podejścia ostrożnościowego i prewencyjnego przy ocenie projektów mających potencjalny negatywny wpływ na środowisko lub zdrowie publiczne na wczesnym etapie współpracy z zainteresowanymi państwami członkowskimi; zwraca uwagę na możliwość wydania nakazu sądowego w trakcie rozpatrywania sprawy w przypadkach, w których przewiduje się nieodwracalne szkody;

33. odnotowuje w szczególności znaczącą rolę sieci SOLVIT w wykrywaniu i rozwiązywaniu problemów związanych z wdrażaniem przepisów rynku wewnętrznego; zachęca do rozwijania tego narzędzia UE poprzez dopilnowanie, aby państwa członkowskie zapewniały odpowiednie zaplecze osobowe w krajowych punktach SOLVIT; uważa również, że potrzebna jest procedura powództwa zbiorowego w celu rozwiązywania sporów wszczętych przez konsumentów i ich organizacje;

34. podkreśla, że – jak potwierdził Wydział Prawny w opinii z dnia 29 lutego 2012 r. – dziedziny działalności instytucji Unii Europejskiej, jak wskazano w Traktacie, wykraczają poza sumę kompetencji sprawowanych przez Unię; zwraca uwagę na opinię Wydziału Prawnego Parlamentu, według której Parlament ma prawo przyjmować wewnętrzne decyzje administracyjne mające na celu ustanowienie procedury rozpatrywania dokumentów składanych przez obywateli; w związku z powyższym ubolewa, że odpowiednie służby Parlamentu nie wdrażają rezolucji Parlamentu z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie działalności Komisji Petycji⁽¹⁾; ponadto zwraca uwagę na wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (sprawa T-280/09) precyzujący, że petycja musi być sporządzona w wystarczająco jasny i precyzyjny sposób, tak aby możliwe było jej właściwe zrozumienie zgodnie z warunkami zawartymi w art. 227 TFUE;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0445.

Czwartek, 10 października 2013

35. wzywa państwa członkowskie do transponowania i stosowania prawa UE z zachowaniem pełnej przejrzystości i, mając to na uwadze, uznaje, że należy koniecznie poprawić współpracę Komisji z rządami i parlamentami państw członkowskich na wczesnym etapie, na zasadzie wzajemności;
36. wyraża ubolewanie z powodu przeszkód biurokratycznych, jakie napotykają europejskie inicjatywy obywatelskie i które wynikają z braku wsparcia informatycznego; przede wszystkim wyraża ubolewanie, że tego rodzaju instrument dla obywateli stosowany jest w tak różny sposób przez różne administracje krajowe ze względu na odmienne procedury operacyjne w państwach członkowskich;
37. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że rok 2013 jest Europejskim Rokiem Obywateli; nawołuje wszystkie instytucje i organy, zarówno Unii Europejskiej, jak i państw członkowskich, do poprawy obsługi obywateli i mieszkańców UE oraz do szerszego propagowania swoich usług w ciągu tego roku, w świetle zasad zawartych w traktatach oraz faktów przytoczonych w niniejszym sprawozdaniu;
38. zauważa, że mechanizm składania petycji nie jest jedynie usługą, lecz prawem wszystkich obywateli i mieszkańców UE; zobowiązuje się do zapewnienia większej wydajności, przejrzystości i bezstronności procedury rozpatrywania petycji, przy jednoczesnym zachowaniu praw uczestnictwa członków Komisji Petycji, tak aby kontrola sądowa nie wykazywała nieprawidłowości nawet na poziomie proceduralnym;
39. podkreśla kluczową rolę, jaką w procedurze rozpatrywania petycji odgrywają wizyty informacyjne, traktując je nie tylko jako parlamentarne prawo uczestnictwa, lecz również jako zobowiązanie względem składających petycję; ponownie potwierdza stwierdzoną już w poprzednim sprawozdaniu Komisji Petycji konieczność wprowadzenia bardziej precyzyjnych, pisemnych zasad proceduralnych związanych z przygotowaniem, wdrażaniem i ewaluacją wizyt, z jednej strony zapewniających, że wszyscy członkowie wizyty informacyjnej będą mieli prawo do przedstawienia faktów ze swojego punktu widzenia, a z drugiej strony gwarantujących wszystkim członkom Komisji Petycji możliwość uczestniczenia w procesie podejmowania decyzji dotyczących wniosków i zaleceń sporządzanych przez Komisję Petycji;
40. zwraca się do Konferencji Przewodniczących Parlamentu Europejskiego o wzmocnienie roli dochodzeniowej Komisji Petycji;
41. uznaje organizację wysłuchań publicznych za przydatny sposób dogłębnego zapoznawania się z kwestiami podnoszonymi w petycjach; pragnie zwrócić uwagę chociażby na wysłuchanie publiczne dotyczące poszukiwania i wydobywania niekonwencjonalnych źródeł energii, które zwracało uwagę na obawy obywateli UE zgłaszane w tym zakresie w petycjach; uznaje prawo państw członkowskich do wyboru własnego koszyka energetycznego oraz potrzebę lepszej koordynacji w całej UE przy realizacji trzech celów polityki energetycznej UE jako całości, jakimi są konkurencyjność, zrównoważony rozwój i bezpieczeństwo dostaw;
42. z niecierpliwością oczekuje na wysłuchania publiczne dotyczące udanych europejskich inicjatyw obywatelskich organizowane wraz z właściwą komisją ustawodawczą zgodnie z art. 197a Regulaminu Parlamentu Europejskiego; ponownie wyraża przekonanie, że to nowe narzędzie wzmocni demokratyczne instytucje Unii i nada realne znaczenie pojęciu obywatelstwa europejskiego;
43. niemniej jednak wyraża zaniepokojenie przeszkodami biurokratycznymi i technicznymi, które wyniknęły dla obywateli w pierwszych miesiącach praktycznego stosowania europejskiej inicjatywy obywatelskiej; w związku z tym wzywa Komisję, by poważnie rozważyła przyspieszenie terminu przeglądu określonego w art. 22 rozporządzenia (UE) nr 211/2011;
44. podkreśla potrzebę regularnego przeglądu sytuacji odnośnie do europejskich inicjatyw obywatelskich w celu poprawy procedury oraz jak najszybszego znajdowania skutecznych rozwiązań problemów towarzyszących każdemu jej etapowi;
45. uważa, że najlepszym sposobem na to, by Komisja Petycji jeszcze lepiej odgrywała swoją rolę, jeszcze lepiej wykonywała swoje uprawnienia, a jej działania były jeszcze bardziej widoczne, skuteczne, odpowiedzialne i przejrzyste, jest ulepszenie dostępnych jej środków umożliwiających wprowadzenie do porządku obrad plenarnych kwestii mających znaczenie dla europejskich obywateli, a także zwiększenie jej uprawnień w zakresie powoływania świadków, prowadzenia dochodzeń i organizowania wysłuchań;

Czwartek, 10 października 2013

46. postanawia sprawdzić, w jakim zakresie konieczne są zmiany w Regulaminie w celu wdrożenia powyższych wymogów formalnych dotyczących wizyt informacyjnych oraz rezolucji przyjmowanych na posiedzeniu plenarnym zgodnie z art. 202 Regulaminu;

47. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji oraz sprawozdania Komisji Petycji Radzie, Komisji, Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich, rządów i parlamentom państw członkowskich oraz komisjom petycji i rzecznikom praw obywatelskich lub odpowiadającym im organom w państwach członkowskich.

P7_TA(2013)0422

Ostatnie przypadki przemocy i prześladowania chrześcijan, w szczególności w Maaluli (Syria), Peszawarze (Pakistan) oraz sprawa pastora Saeeda Abediniego (Iran)

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie niedawnych przypadków stosowania przemocy wobec chrześcijan i prześladowania ich, zwłaszcza w Maaluli (Syria) i Peszawarze (Pakistan) oraz w sprawie pastora Saeeda Abediniego (Iran) (2013/2872(RSP))

(2016/C 181/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie poważnych wydarzeń zagrażających istnieniu wspólnot chrześcijańskich oraz innych wspólnot religijnych⁽¹⁾, rezolucję z dnia 21 stycznia 2010 r. w sprawie niedawnych ataków na wspólnoty chrześcijańskie⁽²⁾, rezolucję z dnia 6 maja 2010 r. w sprawie masowych aktów okrucieństwa w Jos w Nigerii⁽³⁾, rezolucję z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie wolności wyznania w Pakistanie⁽⁴⁾ oraz rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie Iraku: kary śmierci (w szczególności sprawy Tarika Aziza) i ataków na wspólnoty chrześcijańskie⁽⁵⁾, rezolucję z dnia 20 stycznia 2011 r. w sprawie sytuacji chrześcijan w kontekście wolności wyznania⁽⁶⁾, rezolucję z dnia 27 października 2011 r. w sprawie sytuacji w Egipcie i Syrii, zwłaszcza w odniesieniu do wspólnot chrześcijańskich⁽⁷⁾, oraz rezolucję z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2011 oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoje zalecenie dla Rady z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie projektu wytycznych UE dotyczących propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań⁽⁹⁾,
- uwzględniając wytyczne UE dotyczące propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań,
- uwzględniając wydane dnia 23 września 2013 r. oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Catherine Ashton potępiające atak na wspólnotę chrześcijańską w Peszawarze w Pakistanie,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 21 lutego 2011 r. dotyczące nietolerancji, dyskryminacji i przemocy na tle religijnym lub wynikającej z przekonań, a także konkluzje Rady z dnia 16 listopada 2009 r. podkreślające strategiczne znaczenie wolności religii lub przekonań oraz przeciwdziałania religijnej nietolerancji,

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 474.

⁽²⁾ Dz.U. C 305 E z 11.11.2010, s. 7.

⁽³⁾ Dz.U. C 81 E z 15.3.2011, s. 143.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 147.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 115.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 136 E z 11.5.2012, s. 53.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 131 E z 8.5.2013, s. 108.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0503.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0279.

Czwartek, 10 października 2013

- uwzględniając art. 18 Powszechnej deklaracji praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając art. 18 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych z 1966 r.,
 - uwzględniając deklarację ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form nietolerancji i dyskryminacji ze względu na wyznanie lub przekonania z 1981 r.,
 - uwzględniając sprawozdania specjalnego sprawozdawcy ONZ dotyczące wolności religii lub przekonań,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska niejednokrotnie wyrażała swoje zaangażowanie w sprawę wolności religii, sumienia i myśli oraz podkreślała, że obowiązkiem rządów jest zagwarantowanie tych wolności na całym świecie; mając na uwadze, że liderzy polityczni i religijni mają obowiązek zwalczania ekstremizmu na każdym szczeblu i promowania wzajemnego szacunku między obywatelami i wśród wspólnot religijnych; mając na uwadze, że rozwój praw człowieka, demokracji i swobód obywatelskich stanowi wspólny fundament, na którym Unia Europejska buduje swoje stosunki z państwami trzecimi i który jest przewidziany w klauzulach demokratycznych dołączanych do układów UE z państwami trzecimi;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z międzynarodowymi przepisami w zakresie praw człowieka, a w szczególności zgodnie z art. 18 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, każdy człowiek ma prawo do wolności myśli, sumienia i wyznania; mając na uwadze, że prawo to obejmuje wolność zmiany wyznania lub przekonań oraz swobodę głoszenia swojego wyznania lub przekonań, indywidualnie lub we wspólnocie z innymi osobami, publicznie lub prywatnie, poprzez uprawianie kultu, przestrzeganie obyczajów, praktyki religijne i nauczanie; mając na uwadze, że według Komitetu Praw Człowieka ONZ wolność religii lub przekonań chroni wszystkie przekonania, w tym przekonania teistyczne, nieisteistyczne i ateistyczne;
- C. mając na uwadze szereg rezolucji Rady Praw Człowieka ONZ, w których wezwano wszystkie państwa, aby w oparciu o prawo krajowe i międzynarodowe instrumenty dotyczące praw człowieka podejmowały wszelkie odpowiednie kroki w celu zwalczania nienawiści, dyskryminacji, nietolerancji i aktów przemocy, zastraszania i wymuszania z powodów nietolerancji religijnej, w tym zamachów w miejscach kultu, a także aby szerzyły zrozumienie, tolerancję i szacunek w kwestiach związanych z wolnością przekonań i religii;
- D. mając na uwadze, że według różnych sprawozdań coraz częściej dochodzi do rządowych represji i wrogości społecznej wobec jednostek lub grup różnych wyznań lub przekonań, co dotyczy w szczególności Pakistanu, państw arabskiej wiosny i niektórych regionów Afryki; mając na uwadze, że w niektórych przypadkach sytuacja, w jakiej znajdują się wspólnoty chrześcijan, zagraża ich przyszłemu istnieniu, a ich zniknięcie oznaczałoby utratę istotnej części spuścizny religijnej krajów, których problem ten dotyczy;

Maalula, Syria

- E. mając na uwadze, że w dniu 4 września 2013 r. bojownicy z Dżabhat al-Nusra – grupy powiązanej z Al-Kaidą – przypuścili atak na syryjską miejscowość Maalula;
- F. mając na uwadze, że Maalula jest symbolem chrześcijańskiej obecności w Syrii i domem dla różnych wspólnot religijnych, które współistniały pokojowo przez setki lat; mając na uwadze, że co roku we wrześniu Syryjczycy wszystkich wyznań uczestniczyli w odbywającym się w tej miejscowości święcie Dnia Krzyża; mając na uwadze, że Maalula jest jedną z trzech miejscowości w Syrii, których mieszkańcy nadal używają języka aramejskiego;

Czwartek, 10 października 2013

- G. mając na uwadze, że gwałtowne starcia w Maaluli są pierwszymi – od początku brutalnego kryzysu w Syrii – atakami wymierzonymi konkretnie w powszechnie znaną wspólnotę chrześcijańską; mając na uwadze, że co najmniej cztery osoby – Michael Thaalab, Antoine Thaalab, Sarkis Zakem i Zaki Jabra – poniosły śmierć w tych starciach, a inne osoby – Shadi Thaalab, Jihad Thaalab, Moussa Shannis, Ghassan Shannis, Daoud Milaneh i Atef Kalloumeh – zostały porwane lub zagięły; mając na uwadze, że od początku starć w Maaluli większość spośród jej pięćdziesięciu tysięcy mieszkańców uciekła, chroniąc się w ościennych miejscowościach lub w Damaszku; mając na uwadze, że wydarzenia w Maaluli świadczą o tym, iż konflikt syryjski przybiera coraz bardziej sektariański charakter;
- H. mając na uwadze, że klasztor św. Tekli (Mar Takla) był od wieków domem dla zakonnic oraz sierot wyznających zarówno chrześcijaństwo, jak i islam; mając na uwadze, że mimo gwałtownych starć około 40 zakonnic i sierot pozostało w Maaluli i obecnie są one uwięzione w klasztorze w pogarszających się warunkach wskutek braku wody i innych produktów;

Peszawar, Pakistan

- I. mając na uwadze, że dnia 22 września 2013 r. co najmniej 82 osoby poniosły śmierć, a ponad 120 odniosło rany w podwójnym samobójczym zamachu bombowym na kościół Wszystkich Świętych w dzielnicy Kohati Gate na przedmieściach Peszawaru;
- J. mając na uwadze, że islamistyczne ugrupowanie Jundullah powiązane z organizacją zbrojną Tehrik-i-Taliban Pakistan przyznało się do tego zamachu, twierdząc, iż będzie kontynuowało ataki na chrześcijan i wyznawców innych religii niż islam, ponieważ są oni wrogami islamu, i nie zaprzestanie tych ataków, dopóki Stany Zjednoczone nie zakończą ataków na Pakistan prowadzonych przy użyciu bezzałogowych statków powietrznych; mając na uwadze, że organizacja Tehrik-i-Taliban Pakistan zaprzeczyła, jakoby była zaangażowana w ten zamach, oraz wyparła się jakichkolwiek powiązań z ugrupowaniem Jundullah;
- K. mając na uwadze, że premier Pakistanu Nawaz Sharif potępił atak, stwierdzając, że obieranie za cel niewinnych ludzi jest wbrew naukom islamu;
- L. mając na uwadze, że chrześcijanie, stanowiący ok. 1,6 % ludności Islamskiej Republiki Pakistanu, cierpią z powodu uprzedzeń i sporadycznych przypadków publicznego samosądu;
- M. mając na uwadze, że większość pakistańskich chrześcijan żyje w niepewności, często w obawie przed oskarżeniami o bluźnierstwo, który to temat może powodować wybuchy przemocy w społeczeństwie;
- N. mając na uwadze, że w dniu 9 marca 2013 r. muzułmanie w Lahaur podpalili ponad 150 domów chrześcijan i dwa kościoły w reakcji na rzekome bluźnierstwo;
- O. mając na uwadze, że pakistańskie prawo zakazujące bluźnierstwa sprawia, iż dla mniejszości wyznaniowych niebezpieczne jest swobodne wyrażanie poglądów lub otwarte angażowanie się w działalność religijną;

Przypadek pastora Saeeda Abediniego, Iran

- P. mając na uwadze, że w dniu 27 stycznia 2013 r. Saeed Abedini, irańsko-amerykański pastor uwięziony w Iranie od dnia 26 września 2012 r., został skazany przez sąd rewolucyjny w Iranie na osiem lat pozbawienia wolności pod zarzutem zakłócania bezpieczeństwa publicznego w postaci tworzenia sieci chrześcijańskich kościołów w prywatnych domach; mając na uwadze, że Saeed Abedini padł w więzieniu ofiarą przemocy fizycznej i psychicznej;
- Q. mając na uwadze, że specjalny sprawozdawca ONZ ds. sytuacji praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu stwierdza, iż chrześcijanie nie powinni być karani za manifestowanie i praktykowanie swojej wiary, w związku z czym jest zaniepokojony donieseniami o aresztowaniach chrześcijan, którzy praktykują swoją wiarę, i oskarżaniu ich o niejasno sprecyzowane przestępstwa przeciw bezpieczeństwu narodowemu;

Czwartek, 10 października 2013

1. zdecydowanie potępia niedawne ataki na chrześcijan i wyraża solidarność z rodzinami ofiar; ponownie wyraża głęboki niepokój w związku z mnożeniem się przypadków nietolerancji, represji i aktów przemocy skierowanych przeciw wspólnotom chrześcijańskim, w szczególności w krajach Afryki, Azji i Bliskiego Wschodu; wzywa zainteresowane rządy, by zapewniły postawienie przed sądem i sprawiedliwy proces sprawców tych zbrodni oraz wszystkich osób odpowiedzialnych za te ataki, a także za inne akty przemocy wobec chrześcijan lub innych mniejszości religijnych;
2. zdecydowanie potępia wszelkie formy dyskryminacji i nietolerancji na tle wyznania lub przekonań oraz akty przemocy przeciwko wszelkim wspólnotom religijnym; raz jeszcze podkreśla, że prawo do wolności myśli, sumienia i wyznania należy do podstawowych praw człowieka;
3. ponownie wyraża zaniepokojenie masowym opuszczaniem przez chrześcijan w ostatnich latach różnych krajów, zwłaszcza krajów Bliskiego Wschodu;

Maalula, Syria

4. wyraża zaniepokojenie obecną sytuacją chrześcijan w Syrii; potępia działania ugrupowania Dżabhat al-Nusra i powiązanych z nią bojowników w miejscowości Maalula i w jej okolicy; zauważa, że dotychczas w miejscowości tej chrześcijanie i muzułmanie współżyli pokojowo, nawet w trakcie konfliktu, i byli zgodni co do tego, że należy tam zachować pokój; uznaje, że atak na Maalulę jest tylko jednym z aspektów syryjskiej wojny domowej;
5. podkreśla, że klasztory w Maaluli muszą podlegać ochronie, tak aby chronić życie, działalność religijną i skarby architektury oraz aby umożliwić chrześcijanom i muzułmanom pokojowe współżycie;
6. wzywa do natychmiastowego wsparcia i pomocy humanitarnej na rzecz zakonnic i sierot uwięzionych w klasztorze św. Tekli (Mar Takla); wzywa wszystkie zaangażowane strony, aby umożliwiły organizacjom humanitarnym dostęp do klasztoru;
7. jest zaniepokojony konsekwencjami tych ataków i możliwym zagrożeniem dla wspólnoty chrześcijańskiej; jest świadom, że wspólnota chrześcijańska i inne wspólnoty dostały się w krzyżowy ogień i są zmuszone do zajęcia stanowiska w wojnie, która przybiera coraz bardziej sektariański charakter;
8. podkreśla, że wszystkie podmioty mają obowiązek ochrony wszystkich mniejszości obecnych w Syrii, w tym szyitów, alawitów, Kurdów, druzów i chrześcijan;

Peszawar, Pakistan

9. zdecydowanie potępia atak na kościół Wszystkich Świętych w Peszawarze oraz inne niedawne ataki terrorystyczne;
10. przyjmuje z zadowoleniem powszechne potępienie tych ataków przez podmioty polityczne i podmioty pakistańskiego społeczeństwa obywatelskiego;
11. wzywa rząd Pakistanu do uczynienia wszystkiego, co w jego mocy, aby postawić przed sądem sprawców ataku na kościół Wszystkich Świętych w Peszawarze; wzywa do bardziej zdecydowanych działań dla zapewnienia ochrony wszystkim obywatelom Pakistanu niezależnie od religii lub przekonań oraz do postawienia przed sądem wszystkich grup lub indywidualnych osób odpowiedzialnych za podżeganie do aktów terroru i ich popełnianie;
12. wzywa rząd Pakistanu, aby podjął działania na rzecz ochrony ofiar samosądów na tle religijnym, by aktywnie zajął się wrogością religijną podmiotów społecznych, zwalczał nietolerancję religijną, akty przemocy i zastraszanie oraz przeciwdziałal poczuciu bezkarności;

Czwartek, 10 października 2013

13. jest głęboko zaniepokojony rosnącym zagrożeniem chrześcijan w Pakistanie, mając na względzie niedawną eskalację ataków na tę mniejszość, w tym marcowe prześladowania setek chrześcijan przez islamskich fanatyków w Lahaur pod pretekstem bluźnierstwa wobec islamu;

14. jest głęboko zaniepokojony ogólną sytuacją mniejszości religijnych w Pakistanie, zwłaszcza kościołów chrześcijańskich, które otrzymały pogróżki ze strony talibów i innych ekstremistycznych ugrupowań;

15. wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że kontrowersyjne prawo zakazujące bluźnierstwa jest podatne na nadużycia, które dotyczą ludzi wszystkich wyznań w Pakistanie; wyraża szczególne zaniepokojenie, że prawo zakazujące bluźnierstwa – wobec którego publiczny sprzeciw wyrazili nieżyjący minister Shahbaz Bhatti oraz nieżyjący gubernator Salman Taseer – wykorzystuje się w coraz większym stopniu przeciw chrześcijanom w Pakistanie;

16. wzywa rząd Pakistanu do przeprowadzenia dogłębnego przeglądu prawa zakazującego bluźnierstwa i jego obecnego stosowania, a w szczególności sekcji 295 B i C kodeksu karnego, w których przewiduje się obowiązkową karę dożywotniego więzienia (295 B i C) lub nawet karę śmierci (295 C) za domniemane akty bluźnierstwa;

17. przypomina, że konstytucja Pakistanu gwarantuje wolność wyznania i prawa mniejszości; zachęca wszystkich Pakistańczyków do współpracy na rzecz propagowania i zapewnienia tolerancji i wzajemnego zrozumienia;

18. przyjmuje z zadowoleniem środki, które od listopada 2008 r. rząd Pakistanu przyjął w interesie mniejszości religijnych, takie jak zagwarantowanie mniejszościom 5% miejsc pracy w sektorze publicznym, uznanie świąt niemuzułmańskich za dni wolne od pracy i ustanowienie Dnia Mniejszości Narodowych;

Przypadek pastora Saeeda Abediniego, Iran

19. jest głęboko zaniepokojony losem pastora Saeeda Abediniego, który jest uwięziony od ponad roku i został skazany w Iranie na osiem lat pozbawienia wolności pod zarzutami związanymi z jego przekonaniami religijnymi;

20. wzywa rząd Iranu do oczyszczenia z zarzutów i natychmiastowego uwolnienia Saeeda Abediniego i wszystkich innych osób uwięzionych lub oskarżonych w związku z wyznawaną religią;

21. ponownie wzywa Iran do podjęcia działań mających zapewnić pełne poszanowanie prawa do wolności religii i przekonań, w tym przez zapewnienie pełnej zgodności ustawodawstwa i praktyk z art. 18 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych; wskazuje, że wymaga to również pełnego i bezwarunkowego zagwarantowania prawa każdego człowieka do zmiany religii w oparciu o własną decyzję;

22. przyjmuje z zadowoleniem słowa nowego prezydenta Hasana Rouhaniego dotyczące umiarkowania i tolerancji religijnej; uważa, że UE powinna zaangażować się w dialog z Iranem w zakresie praw człowieka;

23. ponownie wzywa Radę, Komisję i wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącą Komisji Europejskiej do zwrócenia większej uwagi na kwestię wolności wyznania oraz na sytuację społeczności religijnych, m.in. chrześcijan, w ramach porozumień i ustaleń dotyczących współpracy z państwami trzecimi, a także w sprawozdaniach dotyczących praw człowieka;

24. przyjmuje z zadowoleniem przyjęcie przez Radę w dniu 24 czerwca 2013 r. wytycznych UE dotyczących propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań; wzywa Komisję, ESDZ i państwa członkowskie, aby wdrożyły te wytyczne w całości oraz w pełni wykorzystywały wszelkie przedstawione tam narzędzia i sugestie;

Czwartek, 10 października 2013

25. popiera wszelkie inicjatywy zmierzające do wspierania dialogu i wzajemnego poszanowania między wspólnotami; wzywa wszystkie władze religijne do propagowania tolerancji i podejmowania inicjatyw przeciwko nienawiści oraz naznaczonej przemocą i ekstremizmem radykalizacji postaw;

o

o o

26. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalnemu przedstawicielowi UE do spraw praw człowieka, rządowi i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, Radzie Praw Człowieka ONZ, zespołowi UN Women, rządowi Syrii, Syryjskiej Radzie Narodowej, rządowi i parlamentowi Pakistanu oraz rządowi i parlamentowi Iranu.

P7_TA(2013)0423

Starcia w Sudanie i związana z tym cenzura mediów

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie starć w Sudanie i późniejszej cenzury mediów (2013/2873(RSP))

(2016/C 181/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Sudanu i Sudanu Południowego,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 30 września 2013 r. w sprawie przemocy w czasie trwających protestów w Sudanie,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika biura Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka z dnia 27 września 2013 r., w którym wzywa on do zachowania powściągliwości, ze względu na rosnącą liczbę zabitych w protestach paliwowych w Sudanie,
- uwzględniając sprawozdanie niezależnego eksperta Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka z dnia 18 września 2013 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Sudanie,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 6 września 2013 r. w sprawie szczytu z udziałem prezydentów Sudanu i Sudanu Południowego, który odbył się w Chartumie w Sudanie,
- uwzględniając uzgodniony rezultat posiedzenia trójstronnego mechanizmu koordynacji z udziałem rządu Sudanu, Unii Afrykańskiej i Narodów Zjednoczonych poświęconego UNAMID, które odbyło się w dniu 28 września 2013 r.,
- uwzględniając plan działania dla Sudanu i Sudanu Południowego nakreślony w komunikacie wydanym przez Radę Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej w dniu 24 kwietnia 2012 r., który UE w pełni popiera,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,

Czwartek, 10 października 2013

- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r.,
 - uwzględniając podstawowe zasady ONZ dotyczące użycia przymusu i broni palnej przez funkcjonariuszy organów ścigania,
 - uwzględniając zasady johannesburskie dotyczące bezpieczeństwa krajowego, wolności słowa i dostępu do informacji, dok. ONZ nr E/CN.4/1996/39 (1996),
 - uwzględniając sudańskie kompleksowe porozumienie pokojowe z 2005 r.,
 - uwzględniając Afrykańską Kartę Praw Człowieka i Narodów,
 - uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami Grupy Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu (Benin) dnia 23 czerwca 2000 r., zmienioną następnie w 2005 r. i 2010 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 grudnia 2012 r. w sprawie strategii wolności cyfrowej w polityce zagranicznej UE ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie wolności prasy i mediów na świecie ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 oraz art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w Sudanie narastają fale protestów ludności, a sytuacja polityczna w tym kraju jest niepewna;
- B. mając na uwadze, że w dniu 23 września 2013 r. w całym Sudanie wybuchły protesty i odbyły się demonstracje po oświadczeniu prezydenta Omara Al-Baszira o obniżkach dotacji do paliwa w ramach reformy gospodarki, co spowodowało drastyczny 75 % wzrost cen benzyny i gazu;
- C. mając na uwadze, że tysiące demonstrujących wyszły na ulice miast w całym kraju, między innymi w Wad Madani, Chartumie, Omdurmanie, Port Sudanie, Atbarze, Kadarifie, Nijali, Kosti i Sinnarze, w geście protestu przeciwko wprowadzonym przez rząd środkom oszczędnościowym, które wraz podwojeniem cen paliwa najbardziej uderzyły w biednych,
- D. mając na uwadze, że odkąd Sudan Południowy dwa lata temu zyskał niepodległość, zagarniając około 75 % byłej produkcji ropy naftowej w niepodzielnym Sudanie, sytuacja gospodarcza Sudanu nadal jest wyjątkowo trudna i charakteryzuje się rosnącą inflacją, osłabieniem waluty oraz poważnym brakiem dolarów na opłacenie importu;
- E. mając na uwadze, że brak porozumienia między Sudanem a Sudanem Południowym, jeśli chodzi o tymczasowe ustalenia gospodarcze dotyczące między innymi wykorzystania ropy, był wykorzystywany przez obie strony jako groźba, co znacznie podsycało obecny kryzys; mając na uwadze, że brak zaufania między dwoma sąsiadującymi ze sobą krajami w sprawie podziału długu narodowego oraz kwestia ceny, jaką pozbawione dostępu do morza Południe powinno płacić za transport swojej ropy naftowej przez terytorium Sudanu, to jedno z wielu nierozstrzygniętych spraw;
- F. mając na uwadze, że według doniesień w czasie trwających demonstracji aresztowanych zostało co najmniej 800 działaczy, w tym członków partii opozycji i dziennikarzy, a do 100 osób zostało zabitych przez siły bezpieczeństwa, co skłoniło biuro Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka do wystosowania apelu o wykazanie się przez funkcjonariuszy organów ścigania „jak największą powściągliwością”; mając na uwadze, że według doniesień większość zabitych osób była w wieku 15-25 lat oraz że siły bezpieczeństwa strzelały nawet do dzieci w wieku 10-12 lat;
- G. mając na uwadze, że ministerstwo oświaty oświadczyło, iż szkoły pozostaną zamknięte do dnia 20 października 2013 r.;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0470.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0274.

Czwartek, 10 października 2013

- H. mając na uwadze, że brutalne stłumienie protestów przez władze Sudanu wiązało się z użyciem ostrej amunicji przeciwko pokojowo nastawionym demonstrantom oraz zatrzymaniami na szeroką skalę; mając na uwadze, że część działaczy, członków partii opozycji i liderów społeczeństwa obywatelskiego, w tym nauczycieli i studentów, została aresztowana we własnych domach lub przetrzymywana bez prawa kontaktu, a ich domy zostały przeszukane przez agentów krajowych służb wywiadowczych i bezpieczeństwa; mając na uwadze, że przeprowadzono skrócone procesy, jak po aresztowaniu znanego obrońcy praw człowieka Majdiego Saleema, a od końca września społeczeństwo jest odcięte od informacji przez nasiloną cenzurę mediów drukowanych i brak dostępu do internetu;
- I. mając na uwadze, że Sudan znajduje się wśród najgorszych państw na świecie jeśli chodzi o poszanowanie wolności informacji; mając na uwadze, że w dniu 25 września 2013 r. służby wywiadowcze i bezpieczeństwa zastosowały cenzurę w niespotykanej dotąd skali, zabraniając redaktorom głównych gazet publikacji na temat protestów jakichkolwiek informacji, które nie pochodzą z rządowych źródeł;
- J. mając na uwadze, że wiele razy naruszono wolność prasy, między innymi przez odcięcie od internetu, przejmowanie kontroli nad gazetami, nękanie dziennikarzy i cenzurowanie nowych stron internetowych; mając na uwadze, że zamknięto biura stacji Al-Arabija i arabskiej sekcji Sky News; mając na uwadze, że dzienniki takie, jak Al-Sudani, Al-Meghar, Al Gareeda, Almash'had Alaan, Al-Siyasi i rządowa Al-Intibaha, mają zakaz publikacji od 19 września 2013 r., a wydania trzech dzienników, w tym Al-Intibahi, zostały przejęte po opuszczeniu drukarni;
- K. mając na uwadze, że nieocenzurowany dostęp do otwartego internetu, telefonów komórkowych i technologii informacyjno-komunikacyjnych ma pozytywny wpływ na prawa człowieka i podstawowe wolności, ponieważ zwiększa zakres wolności słowa, dostęp do informacji i wolność zgromadzeń na całym świecie; mając na uwadze, że cyfrowy zbiór i rozpowszechnianie dowodów na łamanie praw człowieka mogą się przyczynić do ogólnosiwiatowej walki z bezkarnością;
- L. mając na uwadze, że dostęp do internetu jest prawem podstawowym, takim samym, jak inne podstawowe prawa człowieka, uznanym przez Radę Praw Człowieka ONZ, i tym samym powinien być chroniony i utrzymywany;
- M. mając na uwadze, że krajowy organ regulacyjny powołał specjalną jednostkę ds. monitorowania i wdrażania systemów filtrowania, a sudańskie władze otwarcie przyznają, że filtrują treści, które stanowią wykroczenie przeciwko etyce i publicznej moralności;
- N. mając na uwadze, że w dniu 25 września 2013 r. władze odcięły dostęp do internetu w całym kraju na ponad 24 godziny, czyli w niespotykanej skali od czasu rewolty w Egipcie w 2011 r.; mając na uwadze, że szybkość internetu poważnie spadła w czerwcu 2012 r. w czasie fali protestów;
- O. mając na uwadze, że w raporcie Freedom House zatytułowanym „Wolność w sieci w 2013 r.”, opublikowanym dnia 3 października 2013 r., Sudan został wymieniony jako kraj „nie wolny” i zajmuje 63 miejsce na 100 krajów; mając na uwadze, że Sudan znajduje się na 170. miejscu z 179 krajów w indeksie wolności prasy 2013 r. sporządzonym przez Reporterów bez Granic; mając na uwadze, że Reporterzy bez Granic potępili środki przedsięwzięte przez rząd;
- P. mając na uwadze, że większość działaczy korzysta z internetu do komunikowania się między sobą, przekazywania informacji poza kraj oraz wyrażania opinii i obaw; mając na uwadze, że obywatele donoszą, iż w czasie przerwy w dostępie do komunikacji zablokowana była nawet usługa przesyłania SMS-ów;
- Q. mając na uwadze, że w kwietniu 2010 r., w pierwszych od 1986 r. wielopartyjnych wyborach powszechnych w Sudanie, na prezydenta państwa wybrano Omara al-Baszira; mając na uwadze, że według unijnej misji obserwacji wyborów, która wykryła liczne nieprawidłowości i niedociągnięcia w procesie wyborczym, wybory te nie spełniały norm międzynarodowych;

Czwartek, 10 października 2013

- R. mając na uwadze, że Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK) wydał w 2009 i 2010 r. dwa nakazy aresztowania prezydenta al-Baszira, oskarżając go o zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości i akty ludobójstwa, a także mając na uwadze, że chociaż Sudan nie jest stroną statutu rzymskiego, to w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1593(2005) zażądano od niego współpracy z MTK, musi zatem zastosować się do nakazu aresztowania wydanego przez MTK;
- S. mając na uwadze, że według szacunków ONZ 50 % ludności Sudanu (liczącej łącznie 34 miliony osób) ma mniej niż 15 lat, a około 46 % mieszkańców żyje poniżej progu ubóstwa;
- T. mając na uwadze, że konflikt na obszarach przejściowych Sudanu dotknął ponad 900 000 osób, z czego ponad 220 000 uciekło do Etiopii i Sudanu Południowego, a także mając na uwadze, że liczbę osób wysiedlonych od początku 2013 r. w wyniku walk plemiennych w Darfurze szacuje się na 300 000;
- U. mając na uwadze, że w 2012 i 2013 r. UE przyznała ponad 76 mln EUR na pomoc humanitarną dla Sudanu (liczby z dnia 20 sierpnia 2013 r.); mając na uwadze, że Sudan nie ratyfikował umowy z Kotonu zmienionej w 2005 r., w związku z czym nie może otrzymać wsparcia finansowego z 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju;
1. wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu pogarszającej się, naznaczonej przemocą sytuacji politycznej, gospodarczej i społecznej w Sudanie, która w wyniku protestów, jakie w ostatnim czasie przetoczyły się przez ten kraj, przyniosła liczne ofiary śmiertelne;
 2. potępia zabójstwa, przemoc wobec demonstrantów, cenzurowanie mediów, polityczne zastraszanie i nękanie oraz arbitralne aresztowania obrońców praw człowieka, działaczy politycznych i dziennikarzy;
 3. wzywa rząd Sudanu, by zaprzestał nękania i niezwłocznie uwolnił wszystkich uczestników pokojowych demonstracji, działaczy politycznych, członków opozycji, obrońców praw człowieka, pracowników służby zdrowia, autorów blogów i dziennikarzy aresztowanych w chwili, gdy wykonywali przysługujące im prawo do wolności słowa i zgromadzeń; podkreśla, że wszystkim zatrzymanym należy zagwarantować sprawiedliwy proces w oparciu o wiarygodne dochodzenie, prawo do adwokata i poszanowanie zasady domniemania niewinności, a rząd musi zezwolić zatrzymanym na kontakt z rodziną i dostęp do opieki lekarskiej;
 4. wyraża ubolewanie, że przeciwko protestującym użyto ostrej amunicji, co doprowadziło do zabójstw, niewspółmiernego użycia siły i – według doniesień – umyślnego zabijania protestantów przez siły bezpieczeństwa; z naciskiem wzywa rząd Sudanu, by niezwłocznie położył kres represjom, a także bezkarności, z jakiej korzystają funkcjonariusze krajowych służb wywiadowczych i bezpieczeństwa; apeluje o uchylenie drakońskiej ustawy o bezpieczeństwie narodowym z 2010 r.;
 5. wzywa sudańskie siły bezpieczeństwa do przestrzegania podstawowych zasad ONZ dotyczących użycia przymusu i broni palnej przez funkcjonariuszy organów ścigania, w których to zasadach określono warunki uprawnionego użycia przymusu bez naruszania praw człowieka, w tym prawa do życia;
 6. wzywa władze Sudanu, by przywróciły i przestrzegały praw człowieka i podstawowych wolności zapisanych w prawie międzynarodowym, w tym wolności słowa (w internecie i poza nim), wolności zgromadzeń, wolności wyznania, praw kobiet i równouprawnienia płci, a także by niezwłocznie zniosły wszelkie ograniczenia w dostępie do technologii informacyjno-komunikacyjnych;
 7. wzywa z naciskiem rząd Sudanu, by zaprzestał wszelkich form represji wobec osób korzystających z prawa do wolności słowa, zarówno w internecie, jak i poza nim, a także by chronił dziennikarzy; podkreśla rolę mediów w dostarczaniu obywatelom informacji oraz oferowaniu im miejsca do wyrażania ich uprawnionych obaw, dlatego też zdecydowanie potępia odcięcie dostępu do informacji w dniu 22 września 2013 r. oraz operację zastraszania prowadzoną przez funkcjonariuszy krajowych służb wywiadowczych i bezpieczeństwa;

Czwartek, 10 października 2013

8. wzywa rząd Sudanu, by zezwolił mieszkańcom na swobodny i stały dostęp do internetu; podkreśla, że dostęp do internetu jest prawem podstawowym uznanym przez Radę Praw Człowieka ONZ, które należy utrzymywać i chronić podobnie jak inne prawa człowieka;
9. wzywa rząd Sudanu, by kontynuował wdrażanie reform politycznych niezbędnych, by rozwiązać występujący w tym kraju problem chronicznej niegospodarności, ubóstwa, narastającej korupcji i braku bezpieczeństwa na zachodzie i na południu kraju, a także zaleca, by władze Sudanu oraz wszyscy partnerzy regionalni i międzynarodowi wdrażali programy na rzecz ludzi młodych mające wspierać edukację, szkolenie i zatrudnienie;
10. apeluje do władz Sudanu o rozpoczęcie procesu autentycznego i całościowego ogólnokrajowego dialogu z opozycją, zwłaszcza w Darfurze; stanowczo wzywa rząd Sudanu i Sudanu Południowego, by zawarły porozumienie w nierozwiązanej kwestii tymczasowych ustaleń gospodarczych między obydwojoma krajami, w tym korzystania z ropy naftowej, gdyż kwestia ta przyczyniła się do obecnych niepokojów w Sudanie;
11. przypomina o konkluzjach Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z czerwca 2008 r., w których odniesiono się do faktu, że rząd Sudanu wciąż nie współpracuje z Międzynarodowym Trybunałem Karnym (MTK), chociaż ma obowiązek – i zdolność – nawiązania takiej współpracy, i wskazano konieczność przestrzegania wszelkich nakazów aresztowania wydanych przez MTK; z naciskiem wzywa Omara al-Basзира do przestrzegania prawa międzynarodowego i stawienia się przed MTK, by odpowiedzieć za zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości i ludobójstwo;
12. wzywa rząd Sudanu, by przeprowadził przegląd ustawy o bezpieczeństwie narodowym, umożliwiającej zatrzymywanie podejrzanych nawet na cztery i pół miesiąca bez żadnej formy kontroli sądowej, a ponadto apeluje do rządu Sudanu o zreformowanie systemu sądownictwa zgodnie z międzynarodowymi normami praw człowieka;
13. wzywa rząd Sudanu, by zniósł obowiązującą nadal karę śmierci i zamienił wyroki śmierci na odpowiednie inne kary;
14. z zadowoleniem przyjmuje decyzję władz o utworzeniu komisji śledczej w celu postawienia przed sądem osób odpowiedzialnych za zabójstwa i apeluje o przeprowadzenie całościowych, niezależnych dochodzeń w sprawie wszystkich doniesień o zabójstwach;
15. wzywa Unię Afrykańską, by w ścisłej koordynacji ze specjalnymi procedurami Rady Praw Człowieka ONZ w trybie pilnym wysłała komisję śledczą w celu zbadania zarzutów niewspółmiernego i umyślnego użycia śmiertelnej broni przez władze Sudanu, a także do zbadania okoliczności, które doprowadziły do śmierci protestantów, w tym obrońców praw człowieka;
16. wzywa Komisję, by w trybie pilnym wprowadziła ograniczenia prawne w wywozie technologii masowej kontroli z krajów UE w przypadkach, gdy technologie te zostaną prawdopodobnie wykorzystane do naruszania wolności cyfrowych i innych praw człowieka;
17. ubolewa, że wysoki przedstawiciel UE podjął decyzję o zakończeniu mandatu specjalnego przedstawiciela UE ds. Sudanu i Sudanu Południowego, zważywszy na poważne niepokoje polityczne w Sudanie i konflikty zbrojne, podczas których siły sudańskie oraz wspierane przez rząd milicje nadal bezkarnie popełniają zbrodnie wojenne; uważa, że nie mając wyznaczonego specjalnego przedstawiciela UE ds. Sudanu i Południowego Sudanu, UE zostanie odsunięta na boczny tor międzynarodowych negocjacji i starań, zwłaszcza wobec faktu, że specjalnych wysłanników mają w Sudanie USA, Rosja i Chiny; w związku z tym wzywa wysoką przedstawiciel do zmiany decyzji i przedłużenia mandatu specjalnego przedstawiciela ds. Sudanu i Sudanu Południowego;

Czwartek, 10 października 2013

18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi Sudanu, Unii Afrykańskiej, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE oraz Parlamentowi Panafrykańskiemu.

P7_TA(2013)0424

Niedawne akty przemocy w Iraku

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie niedawnych aktów przemocy w Iraku (2013/2874(RSP))

(2016/C 181/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Iraku, zwłaszcza rezolucję z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie Iraku: trudna sytuacja grup mniejszościowych, w tym irackich Turkmenów ⁽¹⁾,
- uwzględniając umowę o partnerstwie i współpracy zawartą między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Republiką Iraku oraz swoją rezolucję z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie umowy o partnerstwie i współpracy między UE i Irakiem ⁽²⁾,
- uwzględniając wspólny dokument strategiczny Komisji Europejskiej dotyczący Iraku (2011-2013),
- uwzględniając raport w sprawie przestrzegania praw człowieka w Iraku za okres od stycznia do czerwca 2012 r., przedstawiony wspólnie przez misję wsparcia Narodów Zjednoczonych dla Iraku (UNAMI) i Biuro Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka w dniu 19 grudnia 2012 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Międzynarodowej Grupy ds. Sytuacji Kryzysowych w sprawie Bliskiego Wschodu nr 144 z dnia 14 sierpnia 2013 r. zatytułowane „Make or Break: Iraq’s Sunnis and the State”,
- uwzględniając opublikowane dnia 1 października 2013 r. dane ONZ dotyczące liczby ofiar w miesiącu wrześniu,
- uwzględniając oświadczenie sekretarza generalnego ONZ Bana Ki-Moona z dnia 29 lipca 2013 r., w którym wzywa przywódców do zawrżenia Iraku znad przepaści,
- uwzględniając oświadczenie sekretarza generalnego ONZ Bana Ki-Moona z dnia 1 września 2013 r. w sprawie tragicznych wydarzeń w obozie Ashraf, w wyniku których zginęły 52 osoby,
- uwzględniając deklarację ONZ z 1981 r. w sprawie likwidacji wszelkich form nietolerancji i dyskryminacji ze względu na wyznanie lub przekonania,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., którego Irak jest stroną,
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Catherine Ashton z dnia 5 września 2013 r. w sprawie niedawnych aktów przemocy w Iraku,
- uwzględniając art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,

⁽¹⁾ P7_TA(2013)0101.

⁽²⁾ P7_TA(2013)0022.

Czwartek, 10 października 2013

- A. mając na uwadze, że przed Irakiem nadal stoją poważne wyzwania polityczne, społeczno-gospodarcze i w zakresie bezpieczeństwa, oraz mając na uwadze, że jego scena polityczna jest wyjątkowo rozczłonkowana i naznaczona przemocą i polityką o podłożu religijnym, co bardzo niekorzystnie wpływa na uzasadnione dążenia narodu irackiego do pokoju, dobrobytu oraz prawdziwego przejścia na demokrację;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z opublikowanymi przez UNAMI danymi dotyczącymi liczby ofiar w wyniku aktów terrorystycznych i przemocy, które miały miejsce we wrześniu 2013 r., łączna liczba zabitych Irakijczyków wynosi 979, natomiast liczba rannych 2 133; mając na uwadze, że najbardziej dotkniętą prowincją we wrześniu 2013 r. był Bagdad, gdzie liczba ofiar wśród ludności cywilnej wyniosła 1 429 osób (418 ofiar śmiertelnych i 1 011 rannych), a następnie Niniwa, Dijala, Salah ad-Din i Al-Anbar; mając na uwadze, że ofiary odnotowano również w prowincjach Kirkuk, Irbil, Babil, Wasit, Zi Kar i Basra;
- C. mając na uwadze, że wpływ przemocy na ludność cywilną pozostaje niepokojąco silny i wciąż rośnie: od początku 2013 r. liczba ofiar śmiertelnych wśród ludności cywilnej wynosi do 5 tys., a osób rannych – do 10 tys.; jest to najwyższa liczba w ostatnich pięciu latach;
- D. mając na uwadze, że poważne problemy społeczne i gospodarcze, takie jak powszechne ubóstwo, wysokie bezrobocie, stagnacja gospodarcza, degradacja środowiska i brak podstawowych usług publicznych, nadal dotyczą dużą część społeczeństwa; mając na uwadze, że liczne pokojowe demonstracje na rzecz zwiększenia praw społecznych, gospodarczych i politycznych w dalszym ciągu spotykają się z bardzo systematycznymi i dokonywanymi bezkarnie represjami ze strony sił bezpieczeństwa;
- E. mając na uwadze, że w konstytucji irackiej zagwarantowana jest równość wszystkich obywateli wobec prawa, jak również „prawa administracyjne, polityczne, kulturowe i do edukacji, które przysługują poszczególnym narodowościom”;
- F. mając na uwadze, że w umowie o partnerstwie i współpracy między UE i Irakiem, a w szczególności w klauzuli dotyczącej praw człowieka, podkreślone jest, że dialog polityczny między UE a Irakiem powinien skupiać na prawach człowieka i na wzmocnieniu instytucji demokratycznych;
1. stanowczo potępia niedawne akty terroryzmu i coraz częstsze przejawy przemocy na tle religijnym, niosące ze sobą niebezpieczeństwo, że kraj ponownie popadnie w konflikt na tle religijnym i powodujące poważne obawy wystąpienia poważniejszych konfliktów na tle religijnym w całym regionie; podkreśla, że mimo iż przemoc ma miejsce w oparciu o podziały religijne, jej przyczyny mają podłoże polityczne, a nie religijne;
 2. składa kondolencje rodzinom i przyjaciołom osób zmarłych i rannych;
 3. potępia niedawne zamachy: zamach z dnia 3 września 2013 r., w którym zginęło przynajmniej 60 osób w głównie szyickich dzielnicach Bagdadu; z dnia 15 września 2013 r., w którym zginęło ponad 40 osób w wybuchach w całym Iraku, głównie na obszarach szyickich; z dnia 21 września 2013 r., w którym zginęło przynajmniej 60 osób podczas pogrzebu w dzielnicy As-Saura, w Bagdadzie; z dnia 30 września 2013 r., w którym zginęły przynajmniej 54 osoby w wybuchach samochodów, w których podłożono bomby, głównie w szyickich dzielnicach Bagdadu; z dnia 5 października 2013 r., w którym zginęło przynajmniej 51 osób, a ponad 70 zostało rannych w wyniku ataku terrorysty samobójcy skierowanego na pielgrzymów szyickich w dzielnicy Adhamiyah, podczas gdy przynajmniej 12 osób zginęło, a przynajmniej 25 zostało rannych, gdy inny samobójca wysadził kawiarnię w Balad, na północy Bagdadu tego samego dnia; z dnia 6 października 2013 r., w którym zginęło przynajmniej 12 dzieci w wieku 6-12 lat, a wiele więcej zostało rannych, po tym jak terrorysta samobójca wysadził się w powietrze przy szkole podstawowej w mieście turkmeńskich szyitów Qabak; z dnia 7 października 2013 r., w którym zginęły przynajmniej 22 osoby w wyniku nowej fali wybuchów w Bagdadzie; z dnia 8 października 2013 r., w którym zginęło przynajmniej 9 osób w wyniku wybuchu samochodu-pułapki w Bagdadzie i ataków na siły bezpieczeństwa na północy kraju;
 4. zdecydowanie potępia dokonany przez siły irackie atak na obóz Ashraf z dnia 1 września 2013 r., w wyniku którego zginęło 52 irańskich uchodźców, a 7 rezydentów, w tym 6 kobiet, zostało uprowadzonych i według wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawicielki Catherine Ashton jest prawdopodobnie przetrzymywanych w Bagdadzie, a także apeluje o ich natychmiastowe i bezwarunkowe uwolnienie; wyraża swoje poparcie dla prac misji UNAMI, która próbuje przenieść ok. 3 000 rezydentów poza Irak;
 5. wyraża głębokie zaniepokojenie w związku z nowym wzrostem niestabilności i wzywa wszystkich irackich przywódców politycznych, ze wszystkich środowisk etnicznych i religijnych, do połączenia sił na rzecz położenia kresu przemocy na tle wyznaniowym i nieufności oraz zjednoczenia Irakijczyków;

Czwartek, 10 października 2013

6. wzywa rząd Iraku oraz rządy regionalne do potępienia zamachów oraz do ułatwienia przeprowadzenia szczegółowego i szybkiego niezależnego międzynarodowego dochodzenia w sprawie ostatnich zamachów terrorystycznych popełnionych w regionie, a także apeluje do rządu Iraku o pełną współpracę w ramach tego dochodzenia, aby postawić winnych przed sądem;
 7. jest zaniepokojony rozprzestrzenieniem się aktów przemocy z Syrii do Iraku, gdzie rebelianci dżihadystyczni powiązani z Islamskim Państwem w Iraku – sunnicką bojową organizacją patronacką, w której skład wchodzi Al-Kaida – osiągnęli znaczącą pozycję;
 8. pilnie apeluje do przywódców politycznych, religijnych i społecznych oraz do służb bezpieczeństwa o rozpoczęcie współpracy w celu położenia kresu przelewowi krwi i dopilnowania, by wszyscy obywatele iraccy czuli się równie chronieni;
 9. wzywa rząd Iraku i wszystkich przywódców politycznych do podjęcia działań niezbędnych do zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony wszystkim osobom w Iraku, zwłaszcza członkom mniejszości najbardziej narażonych; apeluje do rządu Iraku o zapewnienie przestrzegania przez służby bezpieczeństwa zasad praworządności i norm międzynarodowych;
 10. wzywa społeczność międzynarodową i UE do wsparcia rządu Iraku poprzez promowanie inicjatyw na rzecz dialogu narodowego, konsolidacji praworządności i zapewniania podstawowych usług, mając na celu zbudowanie bezpiecznego, stabilnego, zjednoczonego, dostatniego i demokratycznego Iraku, w którym chronione są prawa człowieka i prawa polityczne wszystkich ludzi;
 11. w związku z tym, że sytuacja w zakresie bezpieczeństwa w regionie zaostrzyła problemy grup najbardziej narażonych, czyli kobiet, młodych ludzi i działaczy na rzecz praw podstawowych, w tym działaczy związkowych, zwraca się do władz Iraku o podjęcie pilnych działań na rzecz kierowania większych zasobów na programy mające na celu poprawę sytuacji;
 12. zachęca do dialogu religijnego między duchownymi sunnickimi a szyickimi, który jest niezbędnym narzędziem służącym rozwiązaniu konfliktu; uważa, że niedawne rozmowy między USA a Iranem również stworzyły Irakowi okazję do działania w charakterze pomostu, zważywszy że to jedno z niewielu państw utrzymujących silne relacje z obiema stronami; apeluje do przywódców irańskich o konstruktywne zaangażowanie się na rzecz stabilizacji w regionie;
 13. wzywa swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, specjalnemu przedstawicielowi UE do spraw praw człowieka, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, rządowi i Radzie Reprezentantów Iraku, regionalnemu rządowi Kurdystanu, sekretarzowi generalnemu Narodów Zjednoczonych oraz Radzie Praw Człowieka ONZ.
-

Środa, 9 października 2013

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

PARLAMENT EUROPEJSKI

P7_TA(2013)0404

Porozumienie międzyinstytucjonalne między Parlamentem Europejskim a EBC w sprawie współpracy w zakresie procedur związanych z jednolitym mechanizmem nadzorczym**Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2013 r. w sprawie zawarcia Porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem Europejskim a Europejskim Bankiem Centralnym w sprawie praktycznych zasad egzekwowania demokratycznej odpowiedzialności i sprawowania nadzoru nad wykonywaniem zadań powierzonych EBC w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego (2013/2198(ACI))**

(2016/C 181/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając pismo swojego przewodniczącego z dnia 12 września 2013 r.,
- uwzględniając projekt Porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem Europejskim a Europejskim Bankiem Centralnym w sprawie praktycznych zasad egzekwowania demokratycznej odpowiedzialności i sprawowania nadzoru nad wykonywaniem zadań powierzonych EBC w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego,
- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zwłaszcza art. 127 ust. 6, art. 284 ust. 3 akapit drugi oraz art. 295,
- uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w dniu 12 września 2013 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Rady powierzającego Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi⁽¹⁾, a także sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinię Komisji Spraw Konstytucyjnych w sprawie wniosku dotyczącego tego rozporządzenia⁽²⁾,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Parlamentu Europejskiego i prezesa Europejskiego Banku Centralnego wydane w dniu 12 września 2013 r., kiedy to Parlament Europejski zagłosował za przyjęciem rozporządzenia Rady powierzającego Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi⁽³⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0372.

⁽²⁾ A7-0392/2012 (sprawozdawczyni Marianne Thyssen, sprawozdawca komisji opiniodawczej Andrew Duff).

⁽³⁾ Zob. załącznik do rezolucji ustawodawczej Parlamentu z dnia 12 września 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego tego rozporządzenia (teksty przyjęte, P7_TA(2013)0372).

Środa, 9 październik 2013

- uwzględniając art. 127 ust. 1 oraz art. 46 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych (A7-0302/2013),
1. zatwierdza zawarcie poniższego porozumienia i, zważywszy na treść porozumienia, decyduje o załączeniu go do Regulaminu;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania porozumienia z prezesem Europejskiego Banku Centralnego i do zarządzenia jego publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji, wraz z załącznikiem, Radzie, Komisji, Europejskiemu Bankowi Centralnemu i parlamentom narodowym.

ZAŁĄCZNIK

Porozumienie międzyinstytucjonalne między Parlamentem Europejskim a Europejskim Bankiem Centralnym w sprawie praktycznych zasad egzekwowania demokratycznej odpowiedzialności i sprawowania nadzoru nad wykonywaniem zadań powierzonych EBC w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego

(Tekst tego załącznika nie został powtórzony w tym miejscu, ponieważ odpowiada on końcowej wersji porozumienia międzyinstytucjonalnego opublikowanego w Dz.U. L 320 z 30.11.2013, s. 1.)

P7_TA(2013)0405

Liczba i skład ilościowy delegacji międzyparlamentarnych, delegacji do wspólnych komisji parlamentarnych oraz delegacji do komisji współpracy parlamentarnej i do wielostronnych zgromadzeń parlamentarnych

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2013 r. w sprawie liczby i składu liczebnego delegacji międzyparlamentarnych, delegacji do wspólnych komisji parlamentarnych oraz delegacji do komisji współpracy parlamentarnej i do wielostronnych zgromadzeń parlamentarnych (2013/2853(RSO))

(2016/C 181/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając propozycję Konferencji Przewodniczących,
- uwzględniając swoje decyzje z dnia 6 maja 2009 r.⁽¹⁾, z dnia 14 września 2009 r.⁽²⁾, z dnia 15 czerwca 2010 r.⁽³⁾ i z dnia 14 grudnia 2011 r.⁽⁴⁾ w sprawie liczby i składu numerycznego delegacji międzyparlamentarnych, delegacji do wspólnych komisji parlamentarnych oraz delegacji do komisji współpracy parlamentarnej i do wielostronnych zgromadzeń parlamentarnych,
- uwzględniając art.198 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 E z 5.8.2010, s. 136.

⁽²⁾ Dz.U. C 224 E z 19.8.2010, s. 36.

⁽³⁾ Dz.U. C 236 E z 12.8.2011, s. 159.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 168 E z 14.6.2013, s. 132.

Środa, 9 października 2013

1. postanawia, że w związku z przystąpieniem Chorwacji do Unii Europejskiej Delegacja do wspólnej komisji parlamentarnej UE-Chorwacja przestaje istnieć;
 2. postanawia dokonać następujących zmian składu liczebnego następujących delegacji międzyparlamentarnych:
 - Delegacja do spraw stosunków z Albanią, Bośnią i Hercegowiną, Serbią, Czarnogórą i Kosowem: 30 członków;
 - Delegacja do spraw stosunków z Półwyspem Arabskim: 19 członków;
 - Delegacja do spraw stosunków ze Stanami Zjednoczonymi: 57 członków;
 - Delegacja do spraw stosunków z Kanadą: 21 członków;
 - Delegacja do spraw stosunków z państwami Ameryki Środkowej: 16 członków;
 - Delegacja do spraw stosunków z Japonią: 26 członków;
 - Delegacja do spraw stosunków z Chińską Republiką Ludową: 42 członków;
 - Delegacja do spraw stosunków z Indiami: 29 członków;
 - Delegacja do spraw stosunków z państwami Azji Południowej-Wschodniej i Stowarzyszeniem krajów Azji Południowej-Wschodniej (ANASE): 25 członków;
 - Delegacja do spraw stosunków z Australią i Nową Zelandią: 19 członków;
 - Delegacja do spraw stosunków z Republiką Południowej Afryki: 21 członków;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji do wiadomości Radzie i Komisji.
-

Wtorek, 8 października 2013

III

(Akty przygotowawcze)

PARLAMENT EUROPEJSKI

P7_TA(2013)0391

Zawarcie umowy o współpracy w zakresie Globalnego Systemu Nawigacji Satelitarnej (GNSS) do celów cywilnych pomiędzy Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi a Ukrainą ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. dotyczące projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy o współpracy w zakresie globalnego systemu nawigacji satelitarnej (GNSS) do celów cywilnych pomiędzy Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi a Ukrainą (06373/2013 – C7-0070/2013 – 2012/0274(NLE))

(Zgoda)

(2016/C 181/20)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (06373/2013),
 - uwzględniając projekt umowy o współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi a Ukrainą (13242/2005),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody, przedstawiony przez Radę na mocy art. 172 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C7-0070/2013),
 - uwzględniając art. 81, art. 90 ust. 7 oraz art. 46 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A7-0298/2013),
1. wyraża zgodę na zawarcie umowy;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Ukrainy.

P7_TA(2013)0392

Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (wniosek EGF/2011/025 IT/Lombardia z Włoch)

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r. (wniosek EGF/2011/025 IT/Lombardia z Włoch) (COM(2013)0470 – C7-0206/2013 – 2013/2138(BUD))

(2016/C 181/21)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2013)0470 – C7-0206/2013),

Wtorek, 8 października 2013

- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r. (Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r.)⁽¹⁾, a w szczególności jego pkt 28,
 - uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (rozporządzenie w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji)⁽²⁾,
 - uwzględniając procedurę rozmów trójstronnych przewidzianą w pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r.,
 - uwzględniając pismo Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych,
 - uwzględniając pismo Komisji Rozwoju Regionalnego,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A7-0294/2013),
- A. mając na uwadze, że Unia opracowała instrumenty ustawodawcze i budżetowe w celu udzielenia dodatkowego wsparcia pracownikom dotkniętym skutkami poważnych zmian strukturalnych w handlu światowym oraz z myślą o ułatwieniu im powrotu na rynek pracy;
- B. mając na uwadze, że zakres zastosowania Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) został rozszerzony, by uwzględnić wnioski przedłożone w dniach od 1 maja 2009 r. do 31 grudnia 2011 r., i obejmuje pomoc dla pracowników, których zwolnienie było bezpośrednim skutkiem światowego kryzysu finansowego i gospodarczego;
- C. mając na uwadze, że pomoc finansowa Unii dla zwolnionych pracowników powinna być dynamiczna i powinno się jej udzielać jak najszybciej i jak najskuteczniej, zgodnie ze wspólną deklaracją Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, przyjętą na posiedzeniu pojedynczym w dniu 17 lipca 2008 r., a także przy należyтым uwzględnieniu Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. w odniesieniu do przyjęcia decyzji o uruchomieniu EFG;
- D. mając na uwadze, że Włochy złożyły wniosek EGF/2011/025 IT/Lombardia w sprawie wkładu finansowego z EFG w związku ze zwolnieniem 529 pracowników w Lombardii w okresie referencyjnym od dnia 20 marca 2011 r. do 20 grudnia 2011 r., przy czym wobec 480 pracowników przewidziano środki współfinansowane z EFG;
- E. mając na uwadze, że złożony wniosek spełnia kryteria kwalifikowalności przewidziane w rozporządzeniu w sprawie EFG,
1. zgadza się z Komisją, że warunki przewidziane w art. 2 lit. b) rozporządzenia w sprawie EFG zostały spełnione i że w związku z tym Włochy mają prawo do pomocy finansowej na mocy wspomnianego rozporządzenia;
 2. z ubolewaniem zauważa, że władze Włoch przedłożyły wniosek o uruchomienie środków finansowych z EFG w dniu 30 grudnia 2011 r., a ocenę tego wniosku Komisja udostępniła w dniu 28 czerwca 2013 r.; ubolewa nad długim procesem sporządzania oceny trwającym 18 miesięcy;
 3. zauważa, że Lombardia, najbardziej zamożny region Włoch, gdzie wytwarzana jest jedna piąta PKB Włoch, musi sprostać poważnym wyzwaniom strukturalnym, które na skutek kryzysu gospodarczego i finansowego uległy jeszcze większym komplikacjom; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Lombardia po raz drugi korzysta z pomocy EFG, aby sprostać problemom gospodarczym i społecznym;

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.

Wtorek, 8 października 2013

4. wzywa włoskie władze do wykorzystania w pełni wsparcia z EFG oraz do zachęcania jak największej liczby pracowników do skorzystania z tych środków; przypomina, że pierwsze interwencje w ramach EFG charakteryzowały się stosunkowo niskim poziomem wdrażania środków budżetowych, głównie z powodu niewielkiej skali korzystania z tych środków;
5. podkreśla, że Komisja potwierdziła już skutki kryzysu gospodarczego i finansowego dla sektora technologii informacyjnych i komunikacyjnych (TIK) oraz że zwolnieni pracownicy tego sektora korzystali już ze wsparcia w ramach EFG (sprawy: EGF/2011/016 IT/Agile i EGF/2010/012 NL/Noord Holland);
6. zauważa, że włoska branża TIK odczuwała w ciągu ostatnich dziesięciu lat skutki silnej konkurencji z państw o niskich kosztach produkcji; uznaje, że potrzeba reorganizacji spowodowanej szybkim pojawianiem się nowych technologii, takich jak przetwarzanie w chmurze, różne typy usług internetowych i sieci społecznościowe, stanowi również wyzwanie na kilka lat; zauważa, że przepaść cyfrowa pomiędzy Włochami a wiodącymi państwami Europy i innych części świata pogłębiła się na skutek spowodowanego kryzysem spowolnienia gospodarczego; zauważa, że wszystkie te czynniki doprowadziły do obniżania się od 2009 r. poziomu zatrudnienia personelu włoskich przedsiębiorstw zajmującego się technologiami informacyjno-komunikacyjnymi;
7. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że aby szybko zapewnić wsparcie pracownikom, włoskie władze postanowiły rozpocząć wdrażanie zindywidualizowanych środków w dniu 1 marca 2012 r., jeszcze na długo przed zapadnięciem ostatecznej decyzji o przyznaniu z EFG pomocy na zaproponowany skoordynowany pakiet;
8. odnotowuje, że aby ograniczyć skutki społeczne zwolnień w sektorze TIK, skorzystano w szerokim zakresie ze środków w ramach siatki zabezpieczeń społecznych, takich jak fundusz kompensacji zarobków (CIG), który zapewnia pracownikom świadczenia finansowe jako rekompensatę utraconych zarobków; z zadowoleniem stwierdza, że władze włoskie nie zwróciły się o wsparcie z EFG w celu finansowania środków zapomogowych;
9. zauważa, że skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług, które mają być finansowane, obejmuje działania mające na celu powrót na rynek pracy 480 pracowników, m.in. rozmowy specjalistyczne, profil umiejętności, ustalanie planu ścieżki zawodowej, monitorowanie i koordynowanie indywidualnego planu pomocy oraz zarządzanie nim, pomoc mentorską i poradnictwo zawodowe, badanie możliwości zatrudnienia u nowych pracodawców, dopasowywanie umiejętności do miejsc pracy, pomoc mentorską w pierwszej fazie nowego zatrudnienia, doradztwo i wsparcie promujące samozatrudnienie, pomoc mentorską i wsparcie w czasie odbywania praktyki;
10. odnotowuje, że środki w zakresie szkoleń i zmiany kwalifikacji nie zostały zawarte w skoordynowanym pakiecie zindywidualizowanych usług, mając na uwadze, że środki te będą finansowane ze źródeł regionalnych;
11. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że z partnerami społecznymi przeprowadzono konsultacje w sprawie kształtu środków w ramach skoordynowanego pakietu EFG, a w szczególności, iż na szczeblu lokalnym zaangażowano w ten proces związki zawodowe (CGIL, CISL, UIL, CISAL)⁽¹⁾; zauważa, że na kolejnych etapach wdrażania EFG i w zakresie dostępu do EFG wdrażana będzie polityka równości kobiet i mężczyzn oraz zasada niedyskryminacji;
12. przypomina, jak ważne jest zwiększenie szans wszystkich pracowników na zatrudnienie poprzez odpowiednie szkolenia oraz uznanie umiejętności i kompetencji zdobytych przez pracownika w trakcie kariery zawodowej; oczekuje, że szkolenia oferowane w ramach skoordynowanego pakietu będą dostosowane nie tylko do potrzeb zwolnionych pracowników, lecz także do faktycznej sytuacji gospodarczej;
13. odnotowuje, że skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług, opracowany po konsultacji z partnerami społecznymi, zawiera środki w zakresie doradztwa zawodowego i planowania karier zawodowych, pomocy mentorskiej, dopasowania umiejętności do miejsc pracy, a także wsparcia samozatrudnienia i szkoleń;

⁽¹⁾ CGIL (Confederazione generale italiana del lavoro), CISL (Confederazione italiana sindacati lavoratori), UIL (Unione italiana del lavoro), CISAL (Confederazione Italiana Sindacati Autonomi Lavoratori).

Wtorek, 8 października 2013

14. odnotowuje, że informacje na temat skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług, które mają być finansowane z EFG, obejmują dane na temat komplementarności z działaniami finansowanymi z funduszy strukturalnych; podkreśla, że władze Włoch potwierdziły, że działania kwalifikowalne nie są objęte pomocą w ramach innych instrumentów finansowych Unii; ponownie wzywa Komisję do przedstawiania analizy porównawczej tych danych w sprawozdaniach rocznych w celu zapewnienia pełnego przestrzegania obowiązujących przepisów i zapobiegania powielaniu usług finansowanych przez Unię;

15. zwraca się do zainteresowanych instytucji o podjęcie niezbędnych działań na rzecz poprawy przepisów proceduralnych celem szybszego uruchamiania środków z EFG; docenia ulepszoną procedurę wprowadzoną przez Komisję w następstwie wniosku Parlamentu o przyspieszenie uwalniania dotacji, mającą na celu przedstawianie władzy budżetowej oceny Komisji dotyczącej kwalifikowalności wniosku o wsparcie z EFG równocześnie z wnioskiem o uruchomienie środków; wyraża nadzieję, że zostaną uwzględnione dalsze usprawnienia procedury oraz że uda się osiągnąć większą skuteczność, przejrzystość i rozpoznawalność EFG;

16. podkreśla, że zgodnie z art. 6 rozporządzenia w sprawie EFG należy zadbać o to, aby EFG wspierał reintegrację na rynku pracy poszczególnych zwolnionych pracowników w ramach stabilnego zatrudnienia; ponadto podkreśla, że w ramach pomocy z EFG można współfinansować jedynie aktywne środki na rynku pracy prowadzące do długotrwałego zatrudnienia; ponownie podkreśla, że wsparcie EFG nie zastępuje działań, za podjęcie których – na mocy prawa krajowego lub układów zbiorowych – odpowiedzialne są przedsiębiorstwa, ani środków restrukturyzacji przedsiębiorstw lub sektorów;

17. wyraża zadowolenie z porozumienia wypracowanego w Radzie w kwestii ponownego wprowadzenia do rozporządzenia EFG na okres 2014–2020 kryterium uruchomienia związanego z kryzysem, które oprócz pracowników tracących pracę z powodu zmian strukturalnych w handlu światowym pozwala na objęcie pomocą finansową również pracowników zwalnianych w wyniku obecnego kryzysu finansowego i gospodarczego;

18. zatwierdza decyzję załączoną do niniejszej rezolucji;

19. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady niniejszej decyzji i zapewnienia jej publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;

20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wraz z załącznikiem Radzie i Komisji.

ZAŁĄCZNIK

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r. (wniosek EGF/2011/025 IT/Lombardia z Włoch)

(Tekst tego załącznika nie został powtórzony w tym miejscu, ponieważ odpowiada on końcowej wersji decyzji 2013/526/UE.)

Wtorek, 8 października 2013

P7_TA(2013)0393

Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (wniosek EGF/2012/008 IT/De Tomaso Automobili z Włoch)

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2012/008 IT/De Tomaso Automobili z Włoch) (COM(2013)0469 – C7-0207/2013 – 2013/2139 (BUD))

(2016/C 181/22)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2013)0469 – C7-0207/2013),
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾, w szczególności jego pkt 28,
 - uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji ⁽²⁾ (rozporządzenie w sprawie EFG),
 - uwzględniając procedurę rozmów trójstronnych przewidzianą w pkt 28 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r.,
 - uwzględniając pismo Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych,
 - uwzględniając pismo Komisji Rozwoju Regionalnego,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A7-0292/2013),
- A. mając na uwadze, że Unia opracowała instrumenty ustawodawcze i budżetowe w celu udzielenia dodatkowego wsparcia pracownikom dotkniętym skutkami poważnych zmian strukturalnych w handlu światowym oraz z myślą o ułatwieniu im powrotu na rynek pracy;
- B. mając na uwadze, że zakres zastosowania Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) został rozszerzony w odniesieniu do wniosków przedłożonych w okresie od 1 maja 2009 r. do 31 grudnia 2011 r. i obejmuje pomoc dla pracowników, których zwolnienie było bezpośrednim skutkiem światowego kryzysu finansowego i gospodarczego;
- C. mając na uwadze, że pomoc finansowa Unii dla zwolnionych pracowników powinna być dynamiczna i powinno się jej udzielać jak najszybciej i jak najskuteczniej, zgodnie ze wspólną deklaracją Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, przyjętą na posiedzeniu pojedynczym w dniu 17 lipca 2008 r., a także przy należytych uwzględnieniu porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. w odniesieniu do przyjęcia decyzji o uruchomieniu EFG;

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.

Wtorek, 8 października 2013

- D. mając na uwadze, że Włochy złożyły wniosek EGF/2012/008 IT/De Tomaso Automobili w sprawie wkładu finansowego z EFG w związku ze zwolnieniem 1 030 pracowników w De Tomaso Automobili S.p.A. w okresie odniesienia od dnia 5 lipca do 28 sierpnia 2012 r., przy czym wobec 1 010 pracowników przewidziano środki współfinansowane z EFG;
- E. mając na uwadze, że złożony wniosek spełnia kryteria kwalifikowalności przewidziane w rozporządzeniu w sprawie EFG;
1. zgadza się z Komisją, że warunki przewidziane w art. 2 lit. a) rozporządzenia w sprawie EFG zostały spełnione i że w związku z tym Włochy mają prawo do pomocy finansowej na mocy wspomnianego rozporządzenia;
 2. odnotowuje, że w dniu 5 listopada 2012 r. władze Włoch złożyły wniosek o wkład finansowy z EFG i że Komisja przedstawiła ocenę tego wniosku w dniu 28 czerwca 2013 r.; z zadowoleniem przyjmuje dość szybki przebieg procesu oceny, która trwała siedem miesięcy;
 3. odnotowuje, że 1 030 zwolnień w przedsiębiorstwie De Tomaso Automobili S.p.A. (włoski producent samochodów) spowodowanych zostało przez zmiany w strukturze geograficznej konsumpcji; zauważa, że szybki wzrost rynków azjatyckich, którego wykorzystanie jest dla producentów unijnych trudniejsze, jako że mają oni na tych rynkach tradycyjnie słabszą pozycję, oraz trudności w otrzymywaniu kredytu, które wystąpiły w związku z kryzysem gospodarczym i finansowym, spowodowały jeszcze większe obciążenie dla przedsiębiorstwa, któremu nie udało się wypracować rozwiązania pozwalającego na utrzymanie rentowności i które rozpoczęło w kwietniu 2012 r. postępowanie upadłościowe;
 4. podkreśla, że Komisja uznała już wpływ kryzysu gospodarczego i finansowego na sektor motoryzacyjny oraz że to z tego sektora pochodzi najwięcej (16) wniosków o wsparcie z EFG, z których siedem dotyczyło globalizacji handlu⁽¹⁾;
 5. wzywa władze włoskie do wykorzystania w pełni wsparcia z EFG oraz do zachęcania jak największej liczby pracowników do skorzystania z tych środków; przypomina, że pierwsze interwencje w ramach EFG charakteryzowały się stosunkowo niskim poziomem wdrażania środków budżetowych, głównie z powodu niewielkiej skali korzystania ze środków;
 6. podkreśla, że zwolnienia w De Tomaso Automobili dotknęły regiony Piemontu i Toskanii, a zwłaszcza prowincje Turyn i Livorno, gdzie znajdowały się zakłady produkcyjne przedsiębiorstwa De Tomaso Automobili S.p.A.;
 7. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że aby szybko zapewnić wsparcie pracownikom, władze Włoch postanowiły rozpocząć wdrażanie zindywidualizowanych środków w dniu 15 stycznia 2013 r., jeszcze na długo przed zapadnięciem ostatecznej decyzji o przyznaniu z EFG pomocy na zaproponowany skoordynowany pakiet;
 8. odnotowuje, że koszty zwolnień zostały pokryte z funduszu kompensacji wynagrodzeń (CIG), włoskiej sieci zabezpieczeń społecznych, która zapewnia pracownikom świadczenia finansowe jako rekompensatę utraconych zarobków; zwraca uwagę jednak, że władze włoskie zwróciły się z wnioskiem o wsparcie z EFG w celu finansowania środków zapomogowych, obok zwyczajowych zasiłków przysługującym bezrobotnym na mocy włoskiego prawa pracy;
 9. przypomina, że wsparcie z EFG powinno być w przyszłości przyznawane głównie na szkolenie i poszukiwanie pracy, a także na programy doradztwa zawodowego; zauważa, że jego wsparcie finansowe powinno być ono zawsze uzupełniające i udostępniane równoległe do środków dostępnych dla zwolnionych pracowników na mocy prawa krajowego lub układów zbiorowych; przypomina w tym kontekście wnioski Trybunału Obrachunkowego przedstawione w sprawozdaniu specjalnym nr 7/2013 w sprawie EFG, w których stwierdza się, że „jedna trzecia środków EFG stanowi rekompensatę dla krajowych systemów wsparcia wynagrodzeń, które nie mają wartości dodanej dla UE” oraz zalecenie, by takie środki zostały ograniczone w przyszłości;

⁽¹⁾ EGF/2012/008 De Tomaso Automobili (przedmiot niniejszego wniosku w sprawie decyzji), EGF/2012/005 Saab Automotive COM (2012)0622, EGF/2009/013 Karmann COM(2010)0007, EGF/2008/0004 Castilla y Leon Aragon COM(2009)0150, EGF/2008/0002 Delphi COM(2008)0547, EGF/2007/010 Lisboa Alentejo COM(2008)0094, EGF/2007/001 PSA Suppliers COM(2007)0415.

Wtorek, 8 października 2013

10. zauważa, że skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług, który ma być finansowany, obejmuje środki na rzecz reintegracji zawodowej 1 010 pracowników, takie jak poradnictwo zawodowe, zwolnienia monitorowane i pomoc w poszukiwaniu pracy, szkolenie, przeszkalanie i doskonalenie zawodowe, środki towarzyszące w zakresie zakładania własnej działalności gospodarczej, wkład w założenie działalności gospodarczej, dopłata za zatrudnienie, dodatek na poszukiwanie pracy, wsparcie finansowe na wydatki specjalne (wsparcie dla opiekunów osób pozostających na ich utrzymaniu i wsparcie finansowe na koszty dojazdów);

11. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że z partnerami społecznymi, a zwłaszcza ze związkami zawodowymi na szczeblu lokalnym; zauważa, że przeprowadzono konsultacje w sprawie kształtu środków w ramach skoordynowanego pakietu EFG oraz że na kolejnych etapach wdrażania EFG i w zakresie dostępu do EFG realizowana będzie polityka równości kobiet i mężczyzn oraz zasada niedyskryminacji;

12. wyraża zadowolenie z faktu, że zasięgnięto opinii partnerów społecznych w sprawie kształtu pakietu oraz że komitet sterujący będzie monitorował wdrażanie pakietu;

13. przypomina, jak ważne jest zwiększenie szans wszystkich pracowników na zatrudnienie poprzez odpowiednie szkolenia oraz uznanie umiejętności i kompetencji zdobytych przez pracownika w trakcie kariery zawodowej; oczekuje, że szkolenia oferowane w ramach skoordynowanego pakietu będą dostosowane nie tylko do potrzeb zwolnionych pracowników, lecz także do faktycznej sytuacji gospodarczej;

14. wzywa państwa członkowskie do uwzględnienia w przyszłych wnioskach następujących informacji dotyczących środków szkoleniowych wpiętych w ramach EFG: rodzajów zapewnianych szkoleń, sektorów, w których są one oferowane, oraz informacji o tym, czy są one dostosowane do przewidywanego zapotrzebowania na umiejętności oraz do przyszłych perspektyw gospodarczych regionu;

15. odnotowuje, że informacje na temat skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług, które mają być finansowane z EFG, obejmują dane na temat komplementarności z działaniami finansowanymi z funduszy strukturalnych; podkreśla, że władze Włoch potwierdzają, że działania kwalifikowalne nie są objęte pomocą w ramach innych instrumentów finansowych UE; ponownie wzywa Komisję do przedstawiania analizy porównawczej tych danych w sprawozdaniach rocznych w celu zapewnienia pełnego przestrzegania obowiązujących przepisów i zapobiegania powielaniu usług finansowanych przez Unię;

16. zwraca się do zainteresowanych instytucji o podjęcie niezbędnych działań na rzecz poprawy przepisów proceduralnych celem szybszego uruchamiania środków z EFG; docenia ulepszoną procedurę wprowadzoną przez Komisję w następstwie wniosku Parlamentu o przyspieszenie uwalniania dotacji, mającą na celu przedstawianie władzy budżetowej oceny Komisji dotyczącej kwalifikowalności wniosku o wsparcie z EFG równocześnie z wnioskiem o uruchomienie środków; wyraża nadzieję, że w nowym rozporządzeniu w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) zostaną uwzględnione dalsze usprawnienia procedury oraz że uda się osiągnąć większą skuteczność, przejrzystość i widoczność EFG;

17. podkreśla, że zgodnie z art. 6 rozporządzenia w sprawie EFG należy zadbać o to, aby EFG wspierał reintegrację na rynku pracy poszczególnych zwolnionych pracowników w ramach stabilnego zatrudnienia; ponadto podkreśla, że w ramach pomocy z EFG można współfinansować jedynie aktywne środki na rynku pracy prowadzące do długotrwałego zatrudnienia; ponownie podkreśla, że wsparcie z EFG nie zastępuje działań, za podjęcie których – na mocy prawa krajowego lub układów zbiorowych – odpowiedzialne są przedsiębiorstwa, ani środków restrukturyzacji przedsiębiorstw lub sektorów;

18. zatwierdza decyzję załączoną do niniejszej rezolucji;

19. wyraża zadowolenie z porozumienia wypracowanego w Radzie w kwestii ponownego wprowadzenia do rozporządzenia w sprawie EFG na okres 2014–2020 kryterium uruchomienia związanego z kryzysem, które oprócz pracowników tracących pracę z powodu zmian strukturalnych w handlu światowym pozwala na objęcie pomocą finansową również pracowników zwalnianych w wyniku obecnego kryzysu finansowego i gospodarczego;

Wtorek, 8 października 2013

20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady niniejszej decyzji i do zarządzenia jej publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;

21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wraz z załącznikiem Radzie i Komisji.

ZAŁĄCZNIK**DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**

w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2012/008 IT/De Tomaso Automobili z Włoch)

(Tekst tego załącznika nie został powtórzony w tym miejscu, ponieważ odpowiada on końcowej wersji decyzji 2013/514/UE.)

P7_TA(2013)0397

Umowa zawarta między Stowarzyszeniem Armatorów Wspólnoty Europejskiej (ECSA) a Europejską Federacją Pracowników Transportu (ETF) w sprawie Konwencji o pracy na morzu z 2006 r.: odpowiedzialność państwa bandery w zakresie egzekwowania przepisów dyrektywy Rady 2009/13/WE *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej odpowiedzialności państwa bandery w zakresie egzekwowania przepisów dyrektywy Rady 2009/13/WE w sprawie wdrożenia Umowy zawartej między Stowarzyszeniem Armatorów Wspólnoty Europejskiej (ECSA) a Europejską Federacją Pracowników Transportu (ETF) w sprawie Konwencji o pracy na morzu z 2006 r. oraz w sprawie zmiany dyrektywy 1999/63/WE (COM(2012)0134 – C7-0083/2012 – 2012/0065(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2016/C 181/23)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2012)0134),
- uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 100 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0083/2012),
- uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 11 lipca 2012 r. ⁽¹⁾,
- po konsultacji z Komitetem Regionów,
- uwzględniając zobowiązanie do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu przekazane przez przedstawiciela Rady pismem z dnia 12 czerwca 2013 r. zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

⁽¹⁾ Dz.U. C 299 z 4.10.2012, s. 153.

Wtorek, 8 października 2013

- uwzględniając art.55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinię Komisji Transportu i Turystyki (A7-0037/2013),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu ⁽¹⁾;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P7_TC1-COD(2012)0065

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 8 października 2013 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2013 dotyczącego pewnych obowiązków państwa bandery w zakresie zgodności z Konwencją o pracy na morzu z 2006 r. oraz jej egzekwowania

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, dyrektywy 2013/54/UE.)

P7_TA(2013)0398

Produkcja, prezentowanie i sprzedaż wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów *I**

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 8 października 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów (COM(2012)0788 – C7-0420/2012 – 2012/0366(COD)) ⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2016/C 181/24)

Poprawka 1**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 3 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (3a) **Ostrzeżenia zdrowotne służą jako element zorganizowanej, skutecznej i długoterminowej strategii antynikotynowej o dokładnie określonym zasięgu i celach.**

⁽¹⁾ Niniejsze stanowisko zastępuje poprawki przyjęte w dniu 13 marca 2013 r. (teksty przyjęte P7_TA(2013)0080).

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do właściwej komisji w celu ponownego rozpatrzenia zgodnie z art. 57 ust. 2 akapit drugi regulaminu(A7-0276/2013).

Wtorek, 8 października 2013

Poprawka 2

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję

- (6) Ze względu na rozmiar rynku wewnętrznego wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów, coraz wyraźniejszą tendencję producentów wyrobów tytoniowych do koncentracji produkcji przeznaczonej dla całej Unii w niewielkiej liczbie zakładów produkcyjnych w państwach członkowskich oraz z powodu związanej z tym znacznej skali transgranicznego handlu wyrobami tytoniowymi i powiązanymi wyrobami prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego wymaga podjęcia działań na poziomie Unii **zamiast na poziomie krajowym**.

Poprawka

- (6) Ze względu na rozmiar rynku wewnętrznego wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów, coraz wyraźniejszą tendencję producentów wyrobów tytoniowych do koncentracji produkcji przeznaczonej dla całej Unii w niewielkiej liczbie zakładów produkcyjnych w państwach członkowskich oraz z powodu związanej z tym znacznej skali transgranicznego handlu wyrobami tytoniowymi i powiązanymi wyrobami prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego wymaga podjęcia **wzmoczonych** działań na poziomie Unii.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję

- (7) Działania ustawodawcze na poziomie Unii są także konieczne w celu wdrożenia Ramowej konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu z maja 2003 r., **której stroną jest Unia Europejska i jej państwa członkowskie**. Szczególnie istotne są następujące postanowienia konwencji: art. 9 (przepisy dotyczące składu wyrobów tytoniowych), art. 10 (przepisy dotyczące informacji jawnych o wyrobach tytoniowych), art. 11 (pakowanie i oznakowanie wyrobów tytoniowych), art. 13 (reklama) i art. 15 (nielegalny obrót wyrobami tytoniowymi). W trakcie różnych konferencji stron konwencji, przy wsparciu Unii i państw członkowskich, przyjęto w drodze konsensusu szereg wytycznych w sprawie wdrażania postanowień konwencji.

Poprawka

- (7) Działania ustawodawcze na poziomie Unii są także konieczne w celu wdrożenia **przełomowej** Ramowej konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu z maja 2003 r. **Wszystkie państwa członkowskie oraz sama Unia Europejska podpisały i ratyfikowały tę konwencję, w konsekwencji czego postanowienia tej konwencji są dla nich wiążące w zgodzie z prawem międzynarodowym**. Szczególnie istotne są następujące postanowienia konwencji: art. 9 (przepisy dotyczące składu wyrobów tytoniowych), art. 10 (przepisy dotyczące informacji jawnych o wyrobach tytoniowych), art. 11 (pakowanie i oznakowanie wyrobów tytoniowych), art. 13 (reklama) i art. 15 (nielegalny obrót wyrobami tytoniowymi). W trakcie różnych konferencji stron konwencji, przy wsparciu Unii i państw członkowskich, przyjęto w drodze konsensusu szereg wytycznych w sprawie wdrażania postanowień konwencji.

Wtorek, 8 października 2013

Poprawka 4**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 8**

Tekst proponowany przez Komisję

- (8) Zgodnie z art. 114 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Traktatu) za podstawę należy przyjąć wysoki poziom ochrony zdrowia, uwzględniając w szczególności wszelkie zmiany oparte na faktach naukowych. Wyroby tytoniowe nie są zwykłymi towarami, a wobec szczególnie szkodliwych skutków tytoniu należy nadać priorytet ochronie zdrowia, w szczególności ograniczeniu palenia wśród młodych ludzi.

Poprawka

- (8) Zgodnie z art. 114 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Traktatu) za podstawę należy przyjąć wysoki poziom ochrony zdrowia, uwzględniając w szczególności wszelkie zmiany oparte na faktach naukowych. Wyroby tytoniowe nie są zwykłymi towarami, a wobec szczególnie szkodliwych skutków tytoniu należy nadać priorytet ochronie zdrowia, w szczególności ograniczeniu palenia wśród młodych ludzi. **W tym celu państwa członkowskie powinny wspierać kampanie zapobiegające paleniu, zwłaszcza w szkołach i w mediach. Zgodnie z zasadą odpowiedzialności producenta producenci wyrobów tytoniowych powinni ponosić odpowiedzialność za wszystkie koszty zdrowotne wynikające ze spożycia tytoniu.**

Poprawka 5**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 9 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

- (9a) Zważywszy, że w wielu państwach członkowskich znaczny odsetek palaczy raczej nie zaprzestanie palenia całkowicie, w przepisach należy uwzględnić ich prawo do obiektywnej wiedzy o wpływie ewentualnego używania tytoniu na ich zdrowie – informacje te otrzymują oni także podane na opakowaniach produktów przeznaczonych do ich użytku.

Poprawka

- (9a) Zważywszy, że w wielu państwach członkowskich znaczny odsetek palaczy raczej nie zaprzestanie palenia całkowicie, w przepisach należy uwzględnić ich prawo do obiektywnej wiedzy o wpływie ewentualnego używania tytoniu na ich zdrowie – informacje te otrzymują oni także podane na opakowaniach produktów przeznaczonych do ich użytku.

Poprawka 6**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 10**

Tekst proponowany przez Komisję

- (10) Do pomiaru zawartości nikotyny, substancji smolistych i tlenu węgla w dymie papierosowym należy stosować normy ISO 4387, 10315 i 8454, które są normami uznanymi na szczeblu międzynarodowym. W przypadku innych wydzielanych substancji nie uzgodniono na szczeblu międzynarodowymi norm ani badań służących do pomiaru ich zawartości, jednak **trwają prace w tym zakresie.**

Poprawka

- (10) Do pomiaru zawartości nikotyny, substancji smolistych i tlenu węgla w dymie papierosowym należy stosować normy ISO 4387, 10315 i 8454, które są normami uznanymi na szczeblu międzynarodowym. W przypadku innych wydzielanych substancji nie uzgodniono na szczeblu międzynarodowymi norm ani badań służących do pomiaru ich zawartości, jednak **państwa członkowskie i Komisja powinny aktywnie wspierać prowadzone na szczeblu międzynarodowym działania mające na celu opracowanie takich norm lub badań.**

Wtorek, 8 października 2013

Poprawka 7**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 10 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (10a) **Wykazano, że polon 210 jest silnym czynnikiem rakotwórczym w tytoniu. Jego obecność w papierosach mogłaby zostać wyeliminowana prawie całkowicie poprzez jednoczesne zastosowanie prostych środków. W związku z tym należy określić maksymalną zawartość polonu 210, co doprowadziłoby do zmniejszenia o 95 % obecnej średniej zawartości polonu 210 w papierosach. Należy opracować normę ISO do mierzenia zawartości polonu 210 w tytoniu.**

Poprawka 8**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 11**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (11) Jeżeli chodzi o ustalanie maksymalnych zawartości, w późniejszym okresie może pojawić się potrzeba **dostosowania** tych wartości lub ustalenia maksymalnych progów wydzielanych substancji przy uwzględnieniu ich toksyczności i właściwości uzależniających.
- (11) Jeżeli chodzi o ustalanie maksymalnych zawartości, w późniejszym okresie może pojawić się potrzeba **zmniejszenia** tych wartości lub ustalenia maksymalnych progów wydzielanych substancji przy uwzględnieniu ich toksyczności i właściwości uzależniających.

Poprawka 9**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 13**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (13) Obecnie stosowane są różne formaty zgłoszeń, co utrudnia producentom i importerom wykonywanie ich obowiązków zgłoszeniowych oraz sprawia, że porównywanie i analiza otrzymywanych informacji oraz wyciąganie z nich wniosków jest uciążliwe dla państw członkowskich i dla Komisji. W związku z tym należy wprowadzić wspólny obowiązkowy format zgłaszania składników i wydzielanych substancji. Należy zapewnić możliwie jak największą przejrzystość informacji o wyrobach dla ogółu społeczeństwa, jednocześnie zapewniając odpowiednie uwzględnienie praw własności handlowej i intelektualnej producentów wyrobów tytoniowych.
- (13) Obecnie stosowane są różne formaty zgłoszeń, co utrudnia producentom i importerom wykonywanie ich obowiązków zgłoszeniowych oraz sprawia, że porównywanie i analiza otrzymywanych informacji oraz wyciąganie z nich wniosków jest uciążliwe dla państw członkowskich i dla Komisji. W związku z tym należy wprowadzić wspólny obowiązkowy format zgłaszania składników i wydzielanych substancji. Należy zapewnić możliwie jak największą przejrzystość informacji o wyrobach dla ogółu społeczeństwa, jednocześnie zapewniając odpowiednie uwzględnienie praw własności handlowej i intelektualnej producentów wyrobów tytoniowych, **w szczególności praw małych i średnich przedsiębiorstw (MSP).**

Wtorek, 8 października 2013

Poprawka 10

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję

- (14) Brak zharmonizowanego podejścia do przepisów dotyczących składników wpływa na funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz na swobodny przepływ towarów w UE. Niektóre państwa członkowskie przyjęły przepisy w tej dziedzinie bądź zawarły wiążące porozumienia z przemysłem, dopuszczając stosowanie niektórych dodatków lub ich zakazując. W rezultacie pewne składniki są regulowane tylko w niektórych państwach członkowskich. Państwa członkowskie przyjmują także różne podejście do dodatków znajdujących się w filtrach papierosów oraz do dodatków barwiących dym tytoniowy. Jeżeli nie dojdzie do harmonizacji, w najbliższych latach należy spodziewać się zwiększenia przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, biorąc pod uwagę wdrażanie konwencji i wytycznych do niej oraz uwzględniając doświadczenia państw spoza Unii. Wytyczne dotyczące art. 9 i 10 konwencji wzywają w szczególności do usunięcia składników, które poprawiają właściwości smakowe, stwarzają wrażenie, że wyroby tytoniowe przynoszą korzyści dla zdrowia, są kojarzone z energią i witalnością lub mają właściwości barwiące.

Poprawka

- (14) Brak zharmonizowanego podejścia do przepisów dotyczących składników wpływa na funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz na swobodny przepływ towarów w UE. Niektóre państwa członkowskie przyjęły przepisy w tej dziedzinie bądź zawarły wiążące porozumienia z przemysłem, dopuszczając stosowanie niektórych dodatków lub ich zakazując. W rezultacie pewne składniki są regulowane tylko w niektórych państwach członkowskich. Państwa członkowskie przyjmują także różne podejście do dodatków znajdujących się w filtrach papierosów oraz do dodatków barwiących dym tytoniowy. Jeżeli nie dojdzie do harmonizacji, w najbliższych latach należy spodziewać się zwiększenia przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, biorąc pod uwagę wdrażanie konwencji i wytycznych do niej oraz uwzględniając doświadczenia państw spoza Unii. Wytyczne dotyczące art. 9 i 10 konwencji wzywają w szczególności do usunięcia składników, które poprawiają właściwości smakowe, stwarzają wrażenie, że wyroby tytoniowe przynoszą korzyści dla zdrowia, są kojarzone z energią i witalnością lub mają właściwości barwiące. **Powinno się również usunąć składniki, które podwyższają właściwości uzależniające i toksyczność.**

Poprawka 11

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 14 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (14a) **W celu ochrony zdrowia ludzkiego dodatki stosowane w wyrobach tytoniowych należy poddać ocenie bezpieczeństwa. Stosowanie dodatków w wyrobach tytoniowych powinno być dopuszczalne wyłącznie wtedy, gdy są one ujęte w unijnym wykazie dozwolonych dodatków. Wykaz ten powinien zawierać również informacje o warunkach lub ograniczeniach stosowania dozwolonych dodatków. Wyroby tytoniowe zawierające dodatki, które nie figurują w unijnym wykazie lub które stosowane są w sposób niezgodny z niniejszą dyrektywą, nie powinny być wprowadzane do obrotu na rynku Unii.**

Wtorek, 8 października 2013

Poprawka 12
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 14 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(14b) *Ważne jest, by uwzględniać nie tylko właściwości samych dodatków, ale też właściwości produktów ich spalania. Dodatki oraz produkty ich spalania nie powinny spełniać kryteriów klasyfikujących je jako niebezpieczne zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin* ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.

Poprawka 13
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 15

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(15) Prawdopodobieństwo zróżnicowania przepisów dodatkowo zwiększają obawy dotyczące wyrobów tytoniowych, **w tym bezdymnych**, o aromacie *charakterystycznym* innym niż aromat tytoniu; takie aromaty charakterystyczne mogą sprzyjać wzrostowi spożycia tytoniu lub wpływać na strukturę spożycia. Na przykład w wielu państwach stopniowo wzrasta sprzedaż wyrobów mentolowych, mimo iż spada częstość palenia w ogóle. Z licznych badań wynika, że mentolowe wyroby tytoniowe mogą ułatwiać inhalację, jak i wzrost spożycia wśród młodych ludzi. Należy unikać środków, które w nieuzasadniony sposób różnicowałyby traktowanie aromatyzowanych papierosów (np. mentolowych i goździkowych).

(15) Prawdopodobieństwo zróżnicowania przepisów dodatkowo zwiększają obawy dotyczące wyrobów tytoniowych o *charakterystycznym* aromacie innym niż aromat tytoniu; takie aromaty charakterystyczne mogą sprzyjać wzrostowi spożycia tytoniu lub wpływać na strukturę spożycia. Na przykład w wielu państwach stopniowo wzrasta sprzedaż wyrobów mentolowych, mimo iż spada częstość palenia w ogóle. Z licznych badań wynika, że mentolowe wyroby tytoniowe mogą ułatwiać inhalację, jak i wzrost spożycia wśród młodych ludzi. Należy unikać środków, które w nieuzasadniony sposób różnicowałyby traktowanie aromatyzowanych papierosów (np. mentolowych i goździkowych).

Wtorek, 8 października 2013

Poprawka 14

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję

- (16) Zakaz dotyczący wyrobów tytoniowych o aromacie charakterystycznym nie obejmuje zakazu stosowania poszczególnych dodatków, lecz zobowiązuje producentów do ograniczenia ilości dodatków lub ich kombinacji w takim stopniu, by nie powodowały one powstawania aromatu charakterystycznego. Należy dopuścić stosowanie dodatków niezbędnych w produkcji wyrobów tytoniowych, o ile nie powodują one powstania aromatu charakterystycznego. Komisja powinna zapewnić jednolite warunki wdrażania przepisów dotyczących aromatu charakterystycznego. Podejmując decyzje w tym zakresie, państwa członkowskie i Komisja powinny korzystać z pomocy niezależnych zespołów. Stosowanie niniejszej dyrektywy nie powinno prowadzić do różnego traktowania poszczególnych odmian tytoniu.

Poprawka

skreślony

Poprawka 15

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję

- (17) Niektóre dodatki są stosowane w celu wywołania wrażenia, że wyroby tytoniowe są korzystne dla zdrowia, stwarzają mniejsze zagrożenie dla zdrowia bądź podnoszą sprawność umysłową i wydolność fizyczną. Należy zakazać stosowania tych dodatków, **aby zapewnić jednolite zasady oraz wysoki poziom ochrony zdrowia.**

Poprawka

- (17) Niektóre dodatki są stosowane w celu wywołania wrażenia, że wyroby tytoniowe są korzystne dla zdrowia, stwarzają mniejsze zagrożenie dla zdrowia bądź podnoszą sprawność umysłową i wydolność fizyczną. **Aby zapewnić jednolite zasady oraz wysoki poziom ochrony zdrowia, należy zakazać stosowania tych dodatków. Ponadto należy zakazać stosowania dodatków, które nadają wyrobom charakterystyczny aromat. Nie powinno to prowadzić do zakazu stosowania poszczególnych dodatków. Producenci powinni jednak być zobowiązani do ograniczenia ilości dodatków lub ich kombinacji w takim stopniu, by nie powodowały one powstawania aromatu charakterystycznego. Możliwe powinno być zezwalanie na stosowanie dodatków, które są niezbędne do produkcji wyrobów tytoniowych, o ile dodatki te nie nadają aromatu charakterystycznego i nie są związane z atrakcyjnością takich wyrobów.**

Wtorek, 8 października 2013

Poprawka 16**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 17 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (17a) *Coraz większa liczba osób, z czego większość stanowią dzieci, cierpi na astmę i różnego rodzaju alergię. Jak twierdzi WHO, nie wszystkie powody astmy są znane, należy jednak unikać czynników ryzyka obejmujących alergeny, tytoń i chemiczne substancje drażniące, aby poprawić jakość życia ludzi.*

Poprawka 17**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 18**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (18) Ze względu na ukierunkowanie dyrektywy na młodych ludzi należy zwolnić z niektórych wymogów dotyczących składników wyroby tytoniowe inne niż papierosy, tytoń do samodzielnego skręcania papierosów i **wyroby tytoniowe bezdymne**, spożywane głównie przez starszych konsumentów, o ile nie nastąpi istotna zmiana okoliczności pod względem wielkości sprzedaży lub struktury spożycia wśród młodych ludzi.

- (18) Ze względu na ukierunkowanie dyrektywy na młodych ludzi należy zwolnić z niektórych wymogów dotyczących składników wyroby tytoniowe inne niż papierosy, tytoń do samodzielnego skręcania papierosów i **tytoń do fajki wodnej**, spożywane głównie przez starszych konsumentów, o ile nie nastąpi istotna zmiana okoliczności pod względem wielkości sprzedaży lub struktury spożycia wśród młodych ludzi.

Poprawka 18**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 18 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (18a) *Należy zachęcać państwa członkowskie, aby zakazały w prawie krajowym w dziedzinie ochrony młodzieży, o ile jeszcze tego nie uczyniły, sprzedaży wyrobów tytoniowych osobom poniżej osiemnastego roku życia i konsumpcji tych produktów przez osoby, które nie ukończyły 18 lat. Jednocześnie państwa członkowskie powinny dopilnowywać przestrzegania tych zakazów.*

Wtorek, 8 października 2013

Poprawka 19
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 18 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (18b) *Konwencja FCTC w art. 16 wskazuje na odpowiedzialność stron konwencji w zakresie zajęcia się produktami kierowanymi do nieletnich konsumentów, takimi jak produkty spożywcze i zabawki mające formę wyrobów tytoniowych, które mogą wydawać się młodym ludziom atrakcyjne. W ubiegłych latach wprowadzono do obrotu rynkowego kilka produktów, takich jak elektroniczne papierosy szysza, które nie zawierają nikotyny, jednak mają kształt papierosów i próbują naśladować proces palenia poprzez wydzielanie oparów, których nieszkodliwa natura nie została jeszcze naukowo dowiedziona, oraz poprzez elektryczne światelko naśladowujące proces spalania papierosa. Takie produkty są produkowane jednoznacznie w celu przyciągnięcia zainteresowania młodych i nieletnich konsumentów i stają się coraz popularniejsze wśród młodzieży w kilku państwach członkowskich. Rośnie niepokój w związku z nawykami, jakich nabawiają się młodzi i nieletni konsumenci poprzez używanie takich imitacji papierosów. W związku z powyższym niniejsza dyrektywa powinna objąć takie produkty zakazem.*

Poprawka 20
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 20

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (20) Takie różnice mogą stanowić barierę w handlu i utrudniać funkcjonowanie rynku wewnętrznego wyrobów tytoniowych, powinny zatem zostać wyeliminowane. Ponadto konsumenci w niektórych państwach członkowskich mogą być lepiej niż w innych państwach informowani o zagrożeniach związanych z wyrobami tytoniowymi dla zdrowia. Jeżeli nie zostaną podjęte działania na poziomie Unii, istniejące różnice mogą pogłębić się w nadchodzących latach.
- (20) Takie różnice mogą stanowić barierę w handlu i utrudniać funkcjonowanie rynku wewnętrznego wyrobów tytoniowych, powinny zatem zostać wyeliminowane. Ponadto konsumenci w niektórych państwach członkowskich mogą być lepiej niż w innych państwach informowani o zagrożeniach związanych z wyrobami tytoniowymi dla zdrowia. Jeżeli nie zostaną podjęte działania **harmonizujące** na poziomie Unii, istniejące różnice mogą pogłębić się w nadchodzących latach.

Wtorek, 8 października 2013

Poprawka 21

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 22

Tekst proponowany przez Komisję

- (22) Przepisy dotyczące etykietowania należy dostosować także do nowych dowodów naukowych. Na przykład dowiedziono, że informacje o zawartości substancji smolistych, nikotyny i tlenku węgla w dymie papierosowym, zamieszczane na opakowaniach papierosów, wprowadzają konsumentów w błąd, gdyż na ich podstawie konsumenci sądzą, że pewne papierosy są mniej szkodliwe niż inne. Z dowodów wynika także, że duże mieszane oświadczenia zdrowotne są bardziej skuteczne niż same ostrzeżenia tekstowe. W tym świetle należy wprowadzić w całej Unii obowiązek stosowania mieszanych ostrzeżeń zdrowotnych, **zajmujących znaczną, widoczną część powierzchni** opakowania. Należy ustanowić minimalny rozmiar wszystkich ostrzeżeń zdrowotnych, aby zapewnić ich widoczność i skuteczność.

Poprawka

- (22) Przepisy dotyczące etykietowania należy dostosować także do nowych dowodów naukowych. Na przykład dowiedziono, że informacje o zawartości substancji smolistych, nikotyny i tlenku węgla w dymie papierosowym, zamieszczane na opakowaniach papierosów, wprowadzają konsumentów w błąd, gdyż na ich podstawie konsumenci sądzą, że pewne papierosy są mniej szkodliwe niż inne. Z dowodów wynika także, że duże mieszane ostrzeżenia zdrowotne **będące połączeniem obrazu i tekstu** są bardziej skuteczne niż same ostrzeżenia tekstowe. W związku z tym należy wprowadzić w całej Unii obowiązek stosowania mieszanych ostrzeżeń zdrowotnych, **które powinny zajmować znaczne, widoczne obszary w polu widzenia** opakowania. Należy ustanowić minimalny rozmiar wszystkich ostrzeżeń zdrowotnych, aby zapewnić ich widoczność i skuteczność.

Poprawka 22

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 23

Tekst proponowany przez Komisję

- (23) W celu zapewnienia spójności i widoczności ostrzeżeń zdrowotnych oraz zmaksymalizowania ich skuteczności należy uregulować ich rozmiar, a także niektóre aspekty wyglądu opakowania tytoniu, **w tym mechanizmu otwierania**. Opakowanie i same wyroby mogą wprowadzać konsumentów w błąd, w szczególności młodych ludzi, sugerując, że dany wyrób jest mniej szkodliwy. Dotyczy to na przykład niektórych napisów lub cech, takich jak „niska zawartość substancji smolistych”, „light”, „ultralight”, „łagodne”, „naturalne”, „organiczne”, „bez dodatków”, „bez substancji aromatyzujących”, „slim”, a także nazw, obrazków, symboli graficznych i innych. Również rozmiar i wygląd poszczególnych papierosów może wprowadzać konsumentów w błąd, wywołując wrażenie, że są one mniej szkodliwe. Z niedawno przeprowadzonego badania wynika, że palacze cienkich papierosów (typu „slim”) częściej sądzą, że papierosy używanej przez nich marki mogą być mniej szkodliwe. Trzeba zająć się tymi kwestiami.

Poprawka

- (23) W celu zapewnienia spójności i widoczności ostrzeżeń zdrowotnych oraz zmaksymalizowania ich skuteczności należy uregulować ich rozmiar, a także niektóre aspekty wyglądu opakowania tytoniu. Opakowanie i same wyroby mogą wprowadzać konsumentów w błąd, w szczególności młodych ludzi, sugerując, że dany wyrób jest mniej szkodliwy. Dotyczy to na przykład niektórych napisów lub cech, takich jak „niska zawartość substancji smolistych”, „light”, „ultralight”, „łagodne”, „naturalne”, „organiczne”, „bez dodatków”, „bez substancji aromatyzujących”, „slim”, a także nazw, obrazków, symboli graficznych i innych. **Również** rozmiar i wygląd poszczególnych papierosów może wprowadzać konsumentów w błąd, wywołując wrażenie, że są one mniej szkodliwe. Z niedawno przeprowadzonego badania wynika, że palacze cienkich papierosów (typu „slim”) częściej sądzą, że papierosy używanej przez nich marki mogą być mniej szkodliwe. Trzeba zająć się tymi kwestiami.

Wtorek, 8 października 2013

Poprawka 23

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 23 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (23a) *Wykazano, że wyroby tytoniowe zawierają i emitują podczas spalania wiele substancji zanieczyszczających i znanych substancji rakotwórczych szkodliwych dla zdrowia. Badania naukowe udowodniły jednoznacznie, że bierne palenie powoduje śmierć, choroby i inwalidztwo oraz że bierne palenie jest szczególnie niebezpieczne dla nienarodzonych dzieci i niemowląt. Dym papierosowy może powodować lub potęgować u osób wdychających go problemy związane z układem oddechowym. Ostrzeżenia zdrowotne powinny zatem zwracać uwagę również na zagrożenia dla zdrowia wynikające z biernego palenia.*

Poprawka 24

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 24

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (24) Wyroby tytoniowe do palenia, inne niż papierosy i tytoń do samodzielnego skręcania papierosów, spożywane głównie przez starszych konsumentów, należy zwolnić z niektórych wymogów dotyczących etykietowania, o ile nie nastąpi istotna zmiana okoliczności pod względem wielkości sprzedaży lub struktury spożycia wśród młodych ludzi. Etykietowanie tych innych wyrobów tytoniowych powinno podlegać szczególnym zasadom. Należy zapewnić widoczność ostrzeżeń zdrowotnych na wyrobach tytoniowych bezdymnych. Ostrzeżenia powinny być zatem zamieszczane na dwóch głównych płaszczyznach opakowania wyrobu tytoniowego bezdymnego.

- (24) Wyroby tytoniowe do palenia, inne niż papierosy, tytoń do samodzielnego skręcania papierosów **i tytoń do fajki wodnej**, spożywane głównie przez starszych konsumentów, należy zwolnić z niektórych wymogów dotyczących etykietowania, o ile nie nastąpi istotna zmiana okoliczności pod względem wielkości sprzedaży lub struktury spożycia wśród młodych ludzi. Etykietowanie tych innych wyrobów tytoniowych powinno podlegać szczególnym zasadom. Należy zapewnić widoczność ostrzeżeń zdrowotnych na wyrobach tytoniowych bezdymnych. Ostrzeżenia powinny być zatem zamieszczane na dwóch głównych płaszczyznach opakowania wyrobu tytoniowego bezdymnego.

Wtorek, 8 października 2013

Poprawka 25

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 26

Tekst proponowany przez Komisję

- (26) Do obrotu wprowadzane są znaczne ilości nielegalnych wyrobów, niespełniających wymogów dyrektywy 2001/37/WE, i wygląda na to, że ich ilość może jeszcze wzrosnąć. Takie wyroby zagrażają swobodnemu obrotowi wyrobami zgodnymi z przepisami i podważają ochronę przewidzianą przepisami o ograniczeniu użycia tytoniu. Ponadto ramowa konwencja o ograniczaniu użycia tytoniu zobowiązuje Unię do zwalczania nielegalnych wyrobów w ramach kompleksowej polityki ograniczania użycia tytoniu. Należy zatem wprowadzić przepisy przewidujące oznakowanie opakowań jednostkowych wyrobów tytoniowych w niepowtarzalny i bezpieczny sposób oraz uregulować rejestrowanie przemieszczeń tych opakowań, tak by można było śledzić ruch i pochodzenie tych wyrobów w Unii, a także monitorować i lepiej egzekwować ich zgodność z niniejszą dyrektywą. Ponadto należy wprowadzić zabezpieczenia, które ułatwią sprawdzanie autentyczności wyrobów.

Poprawka

- (26) Do obrotu wprowadzane są znaczne ilości nielegalnych wyrobów, niespełniających wymogów dyrektywy 2001/37/WE, i wygląda na to, że ich ilość może jeszcze wzrosnąć. Takie wyroby zagrażają swobodnemu obrotowi wyrobami zgodnymi z przepisami i podważają ochronę przewidzianą przepisami o ograniczeniu użycia tytoniu. Ponadto ramowa konwencja o ograniczaniu użycia tytoniu zobowiązuje Unię do zwalczania nielegalnych wyrobów w ramach kompleksowej polityki ograniczania użycia tytoniu. Należy zatem wprowadzić przepisy przewidujące oznakowanie opakowań jednostkowych **oraz wszelkich transportowych opakowań zbiorczych** wyrobów tytoniowych w niepowtarzalny i bezpieczny sposób oraz uregulować rejestrowanie przemieszczeń tych opakowań, tak by można było śledzić ruch i pochodzenie tych wyrobów w Unii, a także monitorować i lepiej egzekwować ich zgodność z niniejszą dyrektywą. Ponadto należy wprowadzić zabezpieczenia, które ułatwią sprawdzanie autentyczności wyrobów, **a także zagwarantują, że niepowtarzalne identyfikatory opakowań jednostkowych będą powiązane z niepowtarzalnymi identyfikatorami zbiorczych opakowań transportowych.**

Poprawka 26

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 28

Tekst proponowany przez Komisję

- (28) Aby zapewnić niezależność i przejrzystość, producenci wyrobów tytoniowych powinni zawierać umowy w sprawie przechowywania danych z niezależnymi stronami trzecimi, **pod auspicjami** audytora zewnętrznego. Dane związane z systemem śledzenia ruchu i pochodzenia powinny być przechowywane osobno od innych danych dotyczących przedsiębiorstwa, podlegać kontroli właściwych organów państw członkowskich i Komisji oraz być dla nich stale dostępne.

Poprawka

- (28) Aby zapewnić niezależność i przejrzystość, producenci wyrobów tytoniowych powinni zawierać umowy w sprawie przechowywania danych z niezależnymi stronami trzecimi. **Komisja, przy pomocy niezależnego** audytora zewnętrznego, **powinna zatwierdzać i monitorować odpowiedzialność takich umów.** Dane związane z systemem śledzenia ruchu i pochodzenia powinny być przechowywane osobno od innych danych dotyczących przedsiębiorstwa, podlegać kontroli właściwych organów państw członkowskich i Komisji oraz być dla nich stale dostępne.

Wtorek, 8 października 2013

Poprawka 27

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 29

Tekst proponowany przez Komisję

- (29) W dyrektywie Rady 89/622/EWG z dnia 13 listopada 1989 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących etykietowania wyrobów tytoniowych oraz zakazu wprowadzania do obrotu niektórych rodzajów wyrobów tytoniowych do spożycia doustnego wprowadzono zakaz sprzedaży w państwach członkowskich pewnych rodzajów tytoniu do stosowania doustnego. Zakaz ten potwierdzono w dyrektywie 2001/37/WE. Artykuł 151 Aktu przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji przyznaje Królestwu Szwecji odstępstwo od tego zakazu. Należy utrzymać zakaz sprzedaży tytoniu do stosowania doustnego, aby uniknąć wprowadzenia na rynek wewnętrzny wyrobu, który powoduje uzależnienie, ma niekorzystne skutki dla zdrowia i jest atrakcyjny dla młodych ludzi. **W przypadku innych wyrobów tytoniowych bezdymnych, które nie są produkowane na rynek masowy, uznaje się, że restrykcyjne przepisy dotyczące etykietowania i składników wystarczą, by rynek tych wyrobów nie rozwinął się poza ich tradycyjne użycie.**

Poprawka

- (29) W dyrektywie Rady 89/622/EWG z dnia 13 listopada 1989 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących etykietowania wyrobów tytoniowych oraz zakazu wprowadzania do obrotu niektórych rodzajów wyrobów tytoniowych do spożycia doustnego wprowadzono zakaz sprzedaży w państwach członkowskich pewnych rodzajów tytoniu do stosowania doustnego. Zakaz ten potwierdzono w dyrektywie 2001/37/WE. Artykuł 151 Aktu przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji przyznaje Królestwu Szwecji odstępstwo od tego zakazu. Należy utrzymać zakaz sprzedaży tytoniu do stosowania doustnego, aby uniknąć wprowadzenia na rynek wewnętrzny wyrobu, który powoduje uzależnienie, ma niekorzystne skutki dla zdrowia i jest atrakcyjny dla młodych ludzi.

Poprawka 28

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 29 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (29a) **Z uwagi na ogólny zakaz sprzedaży tytoniu do stosowania doustnego (snusu) w Unii, brak jest transgranicznego zainteresowania uregulowaniem kwestii zawartości tego rodzaju tytoniu. Odpowiedzialność za uregulowanie składu snusu należy zatem do państwa członkowskiego, w którym sprzedaż tego rodzaju tytoniu jest dozwolona zgodnie z art. 151 Aktu przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji. Dlatego też snus powinno się wyłączyć z przepisów art. 6 niniejszej dyrektywy.**

Poprawka

Wtorek, 8 października 2013

Poprawka 29

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 30

Tekst proponowany przez Komisję

- (30) Transgraniczna sprzedaż wyrobów tytoniowych na odległość ułatwia młodym ludziom dostęp do tych wyrobów i stwarza ryzyko nieprzestrzegania wymogów przewidzianych w **przepisach dotyczących ograniczenia użycia tytoniu, w szczególności w niniejszej dyrektywie. Niezbędne są wspólne przepisy dotyczące systemu zgłoszeniowego, aby zapewnić wykorzystanie pełnego potencjału niniejszej dyrektywy. Przepisy niniejszej dyrektywy, które dotyczą zgłaszania transgranicznej sprzedaży tytoniu na odległość, powinny być stosowane niezależnie od procedury zgłaszania określonej w dyrektywie 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego. Sprzedaż konsumentom wyrobów tytoniowych na odległość, prowadzona przez przedsiębiorstwa, podlega także przepisom dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość, którą z dniem 13 czerwca 2014 r. zastąpi dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów.**

Poprawka

- (30) Transgraniczna sprzedaż wyrobów tytoniowych na odległość **powinna być zakazana, ponieważ** ułatwia młodym ludziom dostęp do tych wyrobów i stwarza ryzyko nieprzestrzegania wymogów przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

Poprawka 30

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 30 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (30a) W dyrektywie 2003/33/WE w sprawie reklamy i sponsorowania wyrobów tytoniowych wprowadzono już zakaz bezpłatnej dystrybucji takich wyrobów w ramach sponsorowania imprez. Niniejsza dyrektywa, która reguluje aspekty związane z prezentacją i sprzedażą wyrobów tytoniowych i ma na celu osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony zdrowia i zapobieganie paleniu wśród ludzi młodych, obejmuje zakazem bezpłatnej dystrybucji miejsca publiczne i wyraźnie zakazuje dystrybucji druków i bonów zniżkowych oraz podobnych promocji wewnątrz paczek i opakowań.

Poprawka

Wtorek, 8 października 2013

Poprawka 31

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 30 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (30b) *Komisja oraz państwa członkowskie powinny zobowiązać się do skutecznego wdrażania Protokołu mającego na celu zlikwidowanie nielegalnego handlu wyrobami tytoniowymi załączonego do Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu. Należy podjąć wysiłki, aby nie dopuszczać do przemytu wyrobów tytoniowych wyprodukowanych w krajach trzecich oraz by wzmocnić nad nim kontrolę.*

Poprawka 32

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 31

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (31) Wszystkie wyroby tytoniowe mogą powodować śmierć, choroby i niepełnosprawność, trzeba więc **ograniczać** ich spożycie. Należy zatem monitorować zmiany sytuacji w zakresie nowatorskich wyrobów tytoniowych. Na producentów i importerów należy nałożyć obowiązek zgłaszania nowatorskich wyrobów tytoniowych, bez uszczerbku dla kompetencji państw członkowskich do wprowadzenia ich zakazu lub udzielania na nie zezwoleń. Komisja powinna monitorować rozwój sytuacji i złożyć sprawozdanie **5 lat** po terminie transpozycji niniejszej dyrektywy, aby ocenić, czy potrzebne są zmiany niniejszej dyrektywy.

- (31) Wszystkie wyroby tytoniowe mogą powodować śmierć, choroby i niepełnosprawność, trzeba więc **uregulować** ich **produkcję, dystrybucję i** spożycie. Należy zatem monitorować zmiany sytuacji w zakresie nowatorskich wyrobów tytoniowych. Na producentów i importerów należy nałożyć obowiązek zgłaszania nowatorskich wyrobów tytoniowych, bez uszczerbku dla kompetencji państw członkowskich do wprowadzenia ich zakazu lub udzielania na nie zezwoleń. Komisja powinna monitorować rozwój sytuacji i złożyć sprawozdanie **trzy lata** po terminie transpozycji niniejszej dyrektywy, aby ocenić, czy potrzebne są zmiany niniejszej dyrektywy.

Poprawka 165

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 33

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (33) Na unijnym rynku sprzedawane są wyroby zawierające nikotynę. *Chcąc odnieść się do obaw dotyczących skutków tych wyrobów dla zdrowia i ich bezpieczeństwa, poszczególne państwa członkowskie przyjmują zróżnicowane podejście do regulowania tych wyrobów, co ma niekorzystne skutki dla funkcjonowania rynku wewnętrznego, w szczególności biorąc pod uwagę fakt, że wyroby te są na dużą skalę sprzedawane transgranicznie na odległość, w tym przez internet.*

- (33) Na unijnym rynku sprzedawane są wyroby zawierające nikotynę, w tym *e-papierosy*. *Jednakże państwa członkowskie przyjęły zróżnicowane podejście regulacyjne do aspektów zdrowotnych i aspektów bezpieczeństwa związanych z tymi wyrobami. Istnieje potrzeba wprowadzenia zharmonizowanych przepisów, a wszystkie wyroby zawierające nikotynę należy uregulować na mocy niniejszej dyrektywy jako wyroby powiązane z tytoniem. Zważywszy na potencjał wyrobów zawierających nikotynę, jeżeli chodzi o pomoc w zaprzestaniu palenia, państwa członkowskie powinny zadbać o to, aby wyroby te były dostępne równie powszechnie co wyroby tytoniowe.*

Wtorek, 8 października 2013

Poprawki 118 i 137/REV
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 34

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (34) *Dyrektywa 2001/83 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi⁽¹⁾ stanowi ramy prawne oceny jakości, bezpieczeństwa i skuteczności produktów leczniczych, w tym wyrobów zawierających nikotynę. Na podstawie tych przepisów wydano już pozwolenia dla znacznej liczby wyrobów zawierających nikotynę. W pozwoleniu uwzględnia się zawartość nikotyny w danym wyrobie. Poddanie tym samym ramom prawnym wszystkich wyrobów zawierających nikotynę w ilości nie mniejszej niż w wyrobach zawierających nikotynę, na które uprzednio udzielono pozwolenia na podstawie dyrektywy 2001/83/WE, tworzy jasną sytuację prawną, wyrównuje różnice między przepisami krajowymi, zapewnia równe traktowanie wszystkich wyrobów zawierających nikotynę stosowanych do celów zaprzestania palenia i zachęca do badań i innowacji w zakresie zaprzestania palenia. Nie narusza to stosowania dyrektywy 2001/83/WE do innych wyrobów objętych niniejszą dyrektywą, jeżeli spełnione są warunki określone w dyrektywie 2001/83/WE.*

skreślony

⁽¹⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67, ostatnio zmieniona dyrektywą 2011/62/UE, Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 74.

Poprawka 35
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 35

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (35) *Należy wprowadzić przepisy dotyczące etykietowania wyrobów zawierających nikotynę poniżej progu określonego w niniejszej dyrektywie, tak by zwrócić uwagę konsumentów na potencjalne zagrożenia dla zdrowia.*

skreślony

Poprawka 36
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 35 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (35a) *Państwa członkowskie powinny dopilnować, aby wyroby zawierające nikotynę nie były sprzedawane osobom poniżej wieku uprawniającego do nabywania wyrobów tytoniowych i produktów powiązanych.*

Wtorek, 8 października 2013

Poprawka 37

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 37

Tekst proponowany przez Komisję

- (37) Aby zapewnić jednolite warunki wdrażania niniejszej dyrektywy, w szczególności warunki dotyczące formatu zgłaszania składników, **ustalenie, które wyroby mają aromat charakterystyczny lub podwyższony poziom toksyczności bądź właściwości uzależniających oraz metodykę ustalania, czy dany wyrób tytoniowy ma aromat charakterystyczny**, należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

Poprawka

- (37) Aby zapewnić jednolite warunki wdrażania niniejszej dyrektywy, w szczególności warunki dotyczące formatu zgłaszania składników, należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

Poprawka 38

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 38

Tekst proponowany przez Komisję

- (38) Aby zapewnić pełne działanie niniejszej dyrektywy i podążać za postępem technicznym i naukowym oraz za międzynarodowymi zmianami w przemyśle tytoniowym oraz w dziedzinie spożycia i regulacji wyrobów tytoniowych, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności w zakresie przyjmowania i dostosowywania maksymalnych zawartości wydzielanych substancji i metod ich pomiaru, ustalania maksymalnych poziomów **składników, które zwiększają toksyczność, właściwości uzależniające lub atrakcyjność wyrobów**, w zakresie używania ostrzeżeń zdrowotnych, niepowtarzalnych identyfikatorów i zabezpieczeń w etykietowaniu i na opakowaniach, określania głównych elementów umów z niezależnymi stronami trzecimi w sprawie przechowywania danych oraz w zakresie przeglądu pewnych zwolnień przyznanych dla wyrobów tytoniowych innych niż papierosy, tytoń do samodzielnego skręcania papierosów i **wyroby tytoniowe bezdymne, a także przeglądu poziomów nikotyny w wyrobach zawierających nikotynę**. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Poprawka

- (38) Aby zapewnić pełne działanie niniejszej dyrektywy i podążać za postępem technicznym i naukowym oraz za międzynarodowymi zmianami w przemyśle tytoniowym oraz w dziedzinie spożycia i regulacji wyrobów tytoniowych, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności w zakresie przyjmowania i dostosowywania maksymalnych zawartości wydzielanych substancji i metod ich pomiaru, **w zakresie zatwierdzania dodatków i w razie konieczności** ustalania maksymalnych poziomów **dodatków**, w zakresie używania ostrzeżeń zdrowotnych, niepowtarzalnych identyfikatorów i zabezpieczeń w etykietowaniu i na opakowaniach, określania głównych elementów umów z niezależnymi stronami trzecimi w sprawie przechowywania danych oraz w zakresie przeglądu pewnych zwolnień przyznanych dla wyrobów tytoniowych innych niż papierosy, tytoń do samodzielnego skręcania papierosów i **tytoń do fajki wodnej**. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Wtorek, 8 października 2013

Poprawka 39

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 39

Tekst proponowany przez Komisję

- (39) Komisja powinna monitorować rozwój sytuacji i złożyć sprawozdanie **5 lat** po terminie transpozycji niniejszej dyrektywy, aby ocenić, czy potrzebne są zmiany niniejszej dyrektywy.

Poprawka

- (39) Komisja powinna monitorować rozwój sytuacji i złożyć sprawozdanie **trzy lata** po terminie transpozycji niniejszej dyrektywy, aby ocenić, czy potrzebne są zmiany niniejszej dyrektywy, **zwłaszcza w odniesieniu do opakowań**.

Poprawka 40

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 39 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (39a) **Na państwach członkowskich spoczywa istotna odpowiedzialność w zakresie ochrony zdrowia publicznego i profilaktyki zdrowotnej, zapewniania publicznych gwarancji, wsparcia i doradztwa dla młodzieży oraz przeprowadzania publicznych kampanii antynikotynowych, w szczególności w szkołach. Żywotne znaczenie przypisuje się powszechnemu i bezpłatnemu dostępowi do konsultacji dla osób pragnących rzucić palenie i stosownej terapii.**

Poprawka 41

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 40

Tekst proponowany przez Komisję

- (40) Należy dopuścić, by państwa członkowskie mogły utrzymać bardziej restrykcyjne przepisy krajowe w kwestiach objętym zakresem niniejszej dyrektywy, stosowane bez rozróżnienia do wszystkich towarów, **ze względu na nadrzędne potrzeby związane z ochroną zdrowia publicznego. Należy dopuścić również, by państwa członkowskie mogły wprowadzać bardziej restrykcyjne przepisy, stosowane bez rozróżnienia do wszystkich towarów, ze względów związanych ze specyficzną sytuacją danego państwa członkowskiego, pod warunkiem że przepisy te są uzasadnione potrzebą ochrony zdrowia publicznego. Bardziej restrykcyjne przepisy krajowe powinny być konieczne i proporcjonalne oraz nie mogą stanowić środka arbitralnej dyskryminacji ani ukrytego ograniczenia handlu między państwami członkowskimi.** Bardziej restrykcyjne przepisy krajowe podlegają uprzedniemu zgłoszeniu i zatwierdzeniu przez Komisję, która podejmuje decyzję przy uwzględnieniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia osiągniętego w niniejszej dyrektywie.

Poprawka

- (40) Należy dopuścić, by państwa członkowskie mogły utrzymać **lub wprowadzić** bardziej restrykcyjne przepisy krajowe w kwestiach objętych zakresem niniejszej dyrektywy, stosowane bez rozróżnienia do wszystkich towarów, **o ile przepisy takie będą zgodne z TFUE.** Bardziej restrykcyjne przepisy krajowe podlegają uprzedniemu zgłoszeniu i zatwierdzeniu przez Komisję, która podejmuje decyzję przy uwzględnieniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia osiągniętego w niniejszej dyrektywie.

Wtorek, 8 października 2013

Poprawka 42

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 42

Tekst proponowany przez Komisję

- (42) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby dane osobowe były przetwarzane wyłącznie zgodnie z zasadami i środkami zabezpieczającymi ustanowionymi dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych.

Poprawka

- (42) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby dane osobowe były przetwarzane wyłącznie zgodnie z zasadami i środkami zabezpieczającymi ustanowionymi dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych. **Należy również uwzględnić krajowe przepisy dotyczące ochrony danych.**

Poprawka 43

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 45

Tekst proponowany przez Komisję

- (45) Niniejszy wniosek dotyczy kilku praw podstawowych ustanowionych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, mianowicie prawa do ochrony danych osobowych (art. 8), prawa do wolności wypowiedzi i do informacji (art. 11), wolności podmiotów gospodarczych do prowadzenia działalności gospodarczej (art. 16) i prawa własności (art. 17). Obowiązki nałożone na producentów, importerów i dystrybutorów wyrobów tytoniowych **są niezbędne, by usprawnić funkcjonowanie rynku wewnętrznego, a jednocześnie zapewnić** wysoki poziom ochrony zdrowia i konsumenta, **zgodnie z art. 35 i 38 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.** Niniejsza dyrektywa powinna być stosowana z poszanowaniem prawa UE i stosownych zobowiązań międzynarodowych,

Poprawka

- (45) Niniejszy wniosek dotyczy kilku praw podstawowych ustanowionych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, mianowicie prawa do ochrony danych osobowych (art. 8), prawa do wolności wypowiedzi i do informacji (art. 11), wolności podmiotów gospodarczych do prowadzenia działalności gospodarczej (art. 16) i prawa własności **właścicieli znaków towarowych** (art. 17). **Dlatego należy dopilnować, aby** obowiązki nałożone na producentów, importerów i dystrybutorów wyrobów tytoniowych **nie tylko zapewniały** wysoki poziom ochrony zdrowia i konsumenta, **ale też chroniły wszystkie pozostałe prawa podstawowe i były proporcjonalne w odniesieniu do funkcjonowania rynku wewnętrznego.** Niniejsza dyrektywa powinna być stosowana z poszanowaniem prawa UE i stosownych zobowiązań międzynarodowych,

Wtorek, 8 października 2013

Poprawka 44**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 45 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(45a) Państwa członkowskie powinny uszanować prawo do czystego powietrza w myśl art. 7 lit. b i art. 12 Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych stanowiących o prawie do bezpiecznych i zdrowych warunków pracy oraz prawie każdego do możliwie najwyższych standardów zdrowia psychicznego i fizycznego. Jest to zgodne z celem art. 37 Karty praw podstawowych, zgodnie z którym wysoki poziom ochrony środowiska i poprawa jego jakości muszą być zintegrowane z politykami Unii.

Poprawka 45**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Przedmiotem niniejszej dyrektywy jest zbliżenie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących:

Przedmiotem niniejszej dyrektywy jest zbliżenie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących:

a) składników wyrobów tytoniowych i substancji wydzielanych przez te wyroby oraz związanych z tym obowiązków zgłoszeniowych, w tym maksymalnej zawartości substancji smolistych, nikotyny i tlenku węgla w dymie papierosowym;

a) składników wyrobów tytoniowych i substancji wydzielanych przez te wyroby oraz związanych z tym obowiązków zgłoszeniowych, w tym maksymalnej zawartości substancji smolistych, nikotyny i tlenku węgla w dymie papierosowym;

b) oznakowania i opakowań wyrobów tytoniowych, w tym ostrzeżeń zdrowotnych, które należy zamieszczać na opakowaniach jednostkowych wyrobów tytoniowych oraz na opakowaniach zbiorczych, a także identyfikowalności i zabezpieczeń, w celu zapewnienia przestrzegania niniejszej dyrektywy;

b) oznakowania i opakowań wyrobów tytoniowych, w tym ostrzeżeń zdrowotnych, które należy zamieszczać na opakowaniach jednostkowych wyrobów tytoniowych oraz na opakowaniach zbiorczych, a także identyfikowalności i zabezpieczeń, w celu zapewnienia przestrzegania niniejszej dyrektywy;

c) zakazu wprowadzania do obrotu tytoniu do stosowania doustnego;

c) zakazu wprowadzania do obrotu tytoniu do stosowania doustnego;

d) transgranicznej sprzedaży na odległość wyrobów tytoniowych;

d) **zakazu** transgranicznej sprzedaży na odległość wyrobów tytoniowych;

e) obowiązku zgłaszania nowatorskich wyrobów tytoniowych;

e) obowiązku zgłaszania nowatorskich wyrobów tytoniowych;

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

- f) wprowadzania do obrotu i oznakowania pewnych wyrobów związanych z wyrobami tytoniowymi, mianowicie wyrobów zawierających nikotynę i wyrobów ziołowych do palenia,

aby ułatwić funkcjonowanie rynku wewnętrznego tytoniu i wyrobów pokrewnych, przyjmując za podstawę wysoki poziom ochrony zdrowia.

Poprawka

- f) wprowadzania do obrotu i oznakowania pewnych wyrobów związanych z wyrobami tytoniowymi, mianowicie wyrobów zawierających nikotynę i wyrobów ziołowych do palenia,

aby **spełnić obowiązki wynikające z Ramowej konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu oraz by** ułatwić funkcjonowanie rynku wewnętrznego tytoniu i wyrobów pokrewnych, przyjmując za podstawę wysoki poziom ochrony zdrowia, **zwłaszcza młodych ludzi.**

Poprawka 46**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 2**

Tekst proponowany przez Komisję

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „właściwości uzależniające” oznaczają potencjał farmakologiczny substancji w zakresie wywoływania uzależnienia – stanu, który wpływa na zdolność osoby do kontrolowania swojego zachowania, zwykle poprzez wzbudzenie układu nagrody lub złagodzenie objawów odstawienia, bądź na oba z tych sposobów;
- 2) „dodatek” oznacza substancję zawartą w wyrobie tytoniowym, jego opakowaniu jednostkowym lub opakowaniu zbiorczym, inną niż liście tytoniu lub inne naturalne lub nieprzetworzone części roślin tytoniu;
- 3) „system sprawdzania wieku” oznacza system obliczeniowy, który w jednoznaczny sposób potwierdza elektronicznie wiek konsumenta zgodnie z wymogami krajowymi;
- 4) „aromat charakterystyczny” oznacza wyraźny aromat lub smak inny niż aromat lub smak tytoniu, wynikający z zastosowania dodatku lub kombinacji dodatków, w tym aromat lub smak owoców, przypraw, ziół, alkoholu, słodczy, mentolu lub wanilii, odczuwany przed użyciem wyrobu tytoniowego **zgodnie z przeznaczeniem** lub podczas jego używania;
- 5) „tytoń do żucia” oznacza wyrób tytoniowy bezdymny przeznaczony wyłącznie do żucia;

Poprawka

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „właściwości uzależniające” oznaczają potencjał farmakologiczny substancji w zakresie wywoływania uzależnienia – stanu, który wpływa na zdolność osoby do kontrolowania swojego zachowania, zwykle poprzez wzbudzenie układu nagrody lub złagodzenie objawów odstawienia, bądź na oba z tych sposobów;
- 2) „dodatek” oznacza substancję zawartą w wyrobie tytoniowym, jego opakowaniu jednostkowym lub opakowaniu zbiorczym, inną niż liście tytoniu lub inne naturalne lub nieprzetworzone części roślin tytoniu;
- 3) „system sprawdzania wieku” oznacza system obliczeniowy, który w jednoznaczny sposób potwierdza elektronicznie wiek konsumenta zgodnie z wymogami krajowymi;
- 4) „aromat charakterystyczny” oznacza wyraźny aromat lub smak inny niż aromat lub smak tytoniu, wynikający z zastosowania dodatku lub kombinacji dodatków, w tym aromat lub smak owoców, przypraw, ziół, alkoholu, słodczy, mentolu lub wanilii, odczuwany przed użyciem wyrobu tytoniowego lub podczas jego używania;
- 5) „tytoń do żucia” oznacza wyrób tytoniowy bezdymny przeznaczony wyłącznie do żucia;

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

- 6) „cygaro” oznacza zrolowany tytoń spożywany w drodze procesu spalania; bardziej szczegółowa definicja określona jest w art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych;
- 7) „papieros” oznacza zrolowany tytoń spożywany w drodze procesu spalania; bardziej szczegółowa definicja określona jest w art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 2011/64/UE;
- 8) „cygaretką” oznacza rodzaj małego cygara **o średnicy do 8 mm**;
- 9) „mieszane ostrzeżenie zdrowotne” oznacza ostrzeżenie zdrowotne przewidziane w niniejszej dyrektywie, składające się z połączenia ostrzeżenia tekstowego i odpowiadającej mu fotografii lub ilustracji;
- 10) „konsument” oznacza osobę fizyczną działającą w celach niemieszczących się w ramach jej działalności handlowej, gospodarczej, rzemieślniczej lub zawodowej;
- 11) „transgraniczna sprzedaż na odległość” oznacza usługi sprzedaży na odległość, w przypadku których w momencie zamawiania wyrobu konsument znajduje się w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie lub państwo trzecie, w którym znajduje się siedziba punktu detalicznego; uważa się, że siedziba punktu detalicznego znajduje się w państwie członkowskim:
- a) w przypadku osoby fizycznej – gdy jej miejsce prowadzenia działalności znajduje się w tym państwie członkowskim;
- b) w innych przypadkach – gdy punkt ten ma w tym państwie członkowskim swoją siedzibę statutową, zarząd lub miejsce prowadzenia działalności, w tym oddział, agencję lub innego rodzaju zakład;
- 12) „wydzielane substancje” oznaczają substancje uwalniane podczas używania wyrobu tytoniowego zgodnie z przeznaczeniem, takie jak substancje znajdujące się w dymie, lub substancje uwalniane w procesie używania wyrobów tytoniowych bezdymnych;
- 13) „środek aromatyzujący” oznacza dodatek nadający aromat lub smak;

Poprawka

- 6) „cygaro” oznacza zrolowany tytoń spożywany w drodze procesu spalania; bardziej szczegółowa definicja określona jest w art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych;
- 7) „papieros” oznacza zrolowany tytoń spożywany w drodze procesu spalania; bardziej szczegółowa definicja określona jest w art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 2011/64/UE;
- 8) „cygaretką” oznacza rodzaj małego cygara, **zdefiniowany dokładniej w art. 8 ust. 1 dyrektywy Rady 2007/74/WE**;
- 9) „mieszane ostrzeżenie zdrowotne” oznacza ostrzeżenie zdrowotne przewidziane w niniejszej dyrektywie, składające się z połączenia ostrzeżenia tekstowego i odpowiadającej mu fotografii lub ilustracji;
- 10) „konsument” oznacza osobę fizyczną działającą w celach niemieszczących się w ramach jej działalności handlowej, gospodarczej, rzemieślniczej lub zawodowej;
- 11) „transgraniczna sprzedaż na odległość” oznacza usługi sprzedaży na odległość, w przypadku których w momencie zamawiania wyrobu konsument znajduje się w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie lub państwo trzecie, w którym znajduje się siedziba punktu detalicznego; uważa się, że siedziba punktu detalicznego znajduje się w państwie członkowskim:
- a) w przypadku osoby fizycznej – gdy jej miejsce prowadzenia działalności znajduje się w tym państwie członkowskim;
- b) w innych przypadkach – gdy punkt ten ma w tym państwie członkowskim swoją siedzibę statutową, zarząd lub miejsce prowadzenia działalności, w tym oddział, agencję lub innego rodzaju zakład;
- 12) „wydzielane substancje” oznaczają substancje uwalniane podczas używania wyrobu tytoniowego zgodnie z przeznaczeniem, takie jak substancje znajdujące się w dymie, lub substancje uwalniane w procesie używania wyrobów tytoniowych bezdymnych;
- 13) „środek aromatyzujący” oznacza dodatek nadający aromat lub smak;

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

- 14) „ostrzeżenie zdrowotne” oznacza ostrzeżenie przewidziane w niniejszej dyrektywie, w tym ostrzeżenia tekstowe, mieszane ostrzeżenia zdrowotne, ostrzeżenia ogólne i wiadomości informacyjne;
- 15) „wyrób ziołowy do palenia” oznacza wyrób na bazie roślin lub ziół, który nie zawiera tytoniu i jest spożywany w drodze procesu spalania;
- 16) „przywóz wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów” oznacza wprowadzenie na terytorium Unii takich wyrobów, chyba że wyroby te w chwili wprowadzenia ich do Unii były objęte zawieszającą procedurą celną, a także ich zwolnienie z zawieszającej procedury celnej;
- 17) „importer wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów” oznacza właściciela wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów lub osobę mającą prawo do rozporządzania tymi wyrobami, które zostały wprowadzone na terytorium Unii;
- 18) „składnik” oznacza dodatek, tytoń (**liście oraz inne naturalne, przetworzone lub nieprzetworzone części roślin tytoniu, w tym tytoń ekspandowany i tytoń odtworzony**), a także wszystkie substancje występujące w gotowym wyrobie tytoniowym, w tym papier, filtr, tusz, kapsułki i kleje;
- 19) „maksymalny poziom” lub „maksymalna zawartość” oznacza maksymalną ilość substancji w wyrobie tytoniowym lub maksymalną ilość substancji wydzielanych przez wyrób tytoniowy, mierzoną w gramach (poziom lub zawartość może wynosić 0);
- 20) „tytoń do nosa” oznacza wyrób tytoniowy bezdymny zażywany przez nos;
- 21) „nikotyna” oznacza alkaloidy nikotynowe;
- 22) „wyrób zawierający nikotynę” oznacza wyrób, który konsumenci mogą spożywać poprzez inhalację, połknięcie lub w inny sposób; do wyrobu tego dodaje się nikotynę w procesie produkcji lub konsument dodaje ją przed spożyciem lub w jego czasie;

Poprawka

- 14) „ostrzeżenie zdrowotne” oznacza ostrzeżenie przewidziane w niniejszej dyrektywie, w tym ostrzeżenia tekstowe, mieszane ostrzeżenia zdrowotne, ostrzeżenia ogólne i wiadomości informacyjne;
- 15) „wyrób ziołowy do palenia” oznacza wyrób na bazie roślin lub ziół, który nie zawiera tytoniu i jest spożywany w drodze procesu spalania;
- 16) „przywóz wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów” oznacza wprowadzenie na terytorium Unii takich wyrobów, chyba że wyroby te w chwili wprowadzenia ich do Unii były objęte zawieszającą procedurą celną, a także ich zwolnienie z zawieszającej procedury celnej;
- 17) „importer wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów” oznacza właściciela wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów lub osobę mającą prawo do rozporządzania tymi wyrobami, które zostały wprowadzone na terytorium Unii;
- 18) „składnik” oznacza dodatek, tytoń, a także wszystkie substancje występujące w gotowym wyrobie tytoniowym, w tym papier, filtr, tusz, kapsułki i kleje;
- (18a) „tytoń” oznacza liście oraz inne naturalne przetworzone lub nieprzetworzone części roślin tytoniu, w tym tytoń ekspandowany i tytoń odtworzony;**
- 19) „maksymalny poziom” lub „maksymalna zawartość” oznacza maksymalną ilość substancji w wyrobie tytoniowym lub maksymalną ilość substancji wydzielanych przez wyrób tytoniowy, mierzoną w gramach (poziom lub zawartość może wynosić 0);
- 20) „tytoń do nosa” oznacza wyrób tytoniowy bezdymny zażywany przez nos;
- 21) „nikotyna” oznacza alkaloidy nikotynowe;
- 22) „wyrób zawierający nikotynę” oznacza wyrób, który konsumenci mogą spożywać poprzez inhalację, połknięcie lub w inny sposób; do wyrobu tego dodaje się nikotynę w procesie produkcji lub konsument dodaje ją przed spożyciem lub w jego czasie;

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

- 23) „nowatorski wyrób tytoniowy” oznacza wyrób tytoniowy inny niż papieros, tytoń do samodzielnego skręcania papierosów, tytoń fajkowy, tytoń do fajki wodnej, cygaro, cygaretki, tytoń do żucia, tytoń do nosa lub tytoń do stosowania doustnego, wprowadzany do obrotu po wejściu w życie niniejszej dyrektywy;
- 24) „opakowanie zbiorcze” oznacza każde opakowanie, w którym wprowadza się wyroby do obrotu, a które zawiera opakowanie jednostkowe lub zbiór opakowań jednostkowych; przezroczyste osłony nie są uważane za opakowanie zbiorcze;
- 25) „wprowadzanie do obrotu” oznacza udostępnianie wyrobów konsumentom w Unii, za opłatą lub nieodpłatnie, w tym w drodze sprzedaży na odległość; w przypadku transgranicznej sprzedaży na odległość za miejsce wprowadzenia do obrotu wyrobu uznaje się państwo członkowskie, w którym znajduje się konsument;
- 26) „tytoń fajkowy” oznacza tytoń spożywany w drodze procesu spalania, przeznaczony wyłącznie do użycia w fajce;
- 27) „punkt detaliczny” oznacza każdy punkt, w którym wyroby tytoniowe są wprowadzane do obrotu, w tym przez osobę fizyczną;
- 28) „tytoń do samodzielnego skręcania papierosów” oznacza tytoń, z którego konsumenci lub punkty detaliczne mogą zrobić papierosy;

Poprawka

- 23) „nowatorski wyrób tytoniowy” oznacza wyrób tytoniowy inny niż papieros, tytoń do samodzielnego skręcania papierosów, tytoń fajkowy, tytoń do fajki wodnej, cygaro, cygaretki, tytoń do żucia, tytoń do nosa lub tytoń do stosowania doustnego, wprowadzany do obrotu po wejściu w życie niniejszej dyrektywy;
- 24) „opakowanie zbiorcze” oznacza każde opakowanie, w którym wprowadza się wyroby do obrotu, a które zawiera opakowanie jednostkowe lub zbiór opakowań jednostkowych; przezroczyste osłony nie są uważane za opakowanie zbiorcze;
- 24a) „zbiorcze opakowanie transportowe” oznacza dowolne opakowanie składające się ze zbioru opakowań jednostkowych, w którym wyroby tytoniowe są transportowane od producenta do kolejnych podmiotów gospodarczych przed wprowadzeniem do obrotu, takie jak karton, skrzynia transportowa i paleta;**
- 25) „wprowadzanie do obrotu” oznacza udostępnianie wyrobów konsumentom w Unii, za opłatą lub nieodpłatnie, w tym w drodze sprzedaży na odległość; w przypadku transgranicznej sprzedaży na odległość za miejsce wprowadzenia do obrotu wyrobu uznaje się państwo członkowskie, w którym znajduje się konsument;
- 26) „tytoń fajkowy” oznacza tytoń spożywany w drodze procesu spalania, przeznaczony wyłącznie do użycia w fajce;
- 26a) „tytoń do fajki wodnej” oznacza tytoń przeznaczony wyłącznie do użycia w fajce wodnej;**
- 27) „punkt detaliczny” oznacza każdy punkt, w którym wyroby tytoniowe są wprowadzane do obrotu, w tym przez osobę fizyczną;
- 28) „tytoń do samodzielnego skręcania papierosów” oznacza tytoń, z którego konsumenci lub punkty detaliczne mogą zrobić papierosy;

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

- 29) „wyrób tytoniowy bezdymny” oznacza wyrób tytoniowy, z którym nie wiąże się proces spalania, w tym tytoń do żucia, tytoń do nosa i tytoń do stosowania doustnego;
- 30) „istotna zmiana okoliczności” oznacza wzrost wielkości sprzedaży danej kategorii produktu, takiej jak tytoń fajkowy, cygara, cygaretki, o co najmniej 10 % w co najmniej **10** państwach członkowskich, według danych dotyczących sprzedaży przekazanych zgodnie z art. 5 ust. 4; lub wzrost częstości spożycia danej kategorii wyrobów tytoniowych w grupie konsumentów poniżej 25 roku życia o co najmniej 5 punktów procentowych w co najmniej **10** państwach członkowskich według sprawozdania Eurobarometru z [this date will be set at the moment of adoption of the Directive] r. lub według równoważnych badań częstości spożycia wyrobów tytoniowych;
- 31) „substancje smoliste” oznaczają surowy, bezwodny beznikotynowy kondensat dymu tytoniowego;
- 32) „tytoń do stosowania doustnego” oznacza wszelkie wyroby do stosowania doustnego, z wyjątkiem tych przeznaczonych do inhalacji bądź żucia, wytworzone całkowicie lub częściowo z tytoniu, w postaci proszku, cząstek lub też połączenia tych postaci, szczególnie takie, które są porcjowane w saszetki lub dostępne w perforowanych saszetkach;
- 33) „tytoń do palenia” oznacza wyrób tytoniowy inny niż wyrób tytoniowy bezdymny;
- 34) „wyroby tytoniowe” oznaczają wyroby przeznaczone do spożycia przez konsumentów, składające się, nawet częściowo, z tytoniu, w tym zmodyfikowanego genetycznie;
- 35) „toksyczność” oznacza stopień, w jakim dana substancja może wywołać szkodliwe skutki dla organizmu człowieka, w tym skutki rozłożone w czasie, zwykle będące następstwem regularnego lub stałego spożycia lub narażenia;
- 36) „opakowanie jednostkowe” oznacza najmniejsze wprowadzane do obrotu pojedyncze opakowanie wyrobu.

Poprawka

- 29) „wyrób tytoniowy bezdymny” oznacza wyrób tytoniowy, z którym nie wiąże się proces spalania, w tym tytoń do żucia, tytoń do nosa i tytoń do stosowania doustnego;
- 30) „istotna zmiana okoliczności” oznacza wzrost wielkości sprzedaży danej kategorii produktu, takiej jak tytoń fajkowy, cygara, cygaretki, o co najmniej 10 % w co najmniej **pięciu** państwach członkowskich, według danych dotyczących sprzedaży przekazanych zgodnie z art. 5 ust. 4; lub wzrost częstości spożycia danej kategorii wyrobów tytoniowych w grupie konsumentów poniżej 25 roku życia o co najmniej 5 punktów procentowych w co najmniej **pięciu** państwach członkowskich według sprawozdania Eurobarometru z [this date will be set at the moment of adoption of the Directive] r. lub według równoważnych badań częstości spożycia wyrobów tytoniowych;
- 31) „substancje smoliste” oznaczają surowy, bezwodny beznikotynowy kondensat dymu tytoniowego;
- 32) „tytoń do stosowania doustnego” oznacza wszelkie wyroby do stosowania doustnego, z wyjątkiem tych przeznaczonych do inhalacji bądź żucia, wytworzone całkowicie lub częściowo z tytoniu, w postaci proszku, cząstek lub też połączenia tych postaci, szczególnie takie, które są porcjowane w saszetki lub dostępne w perforowanych saszetkach;
- 33) „tytoń do palenia” oznacza wyrób tytoniowy inny niż wyrób tytoniowy bezdymny;
- 34) „wyroby tytoniowe” oznaczają wyroby przeznaczone do spożycia przez konsumentów, składające się, nawet częściowo, z tytoniu, w tym zmodyfikowanego genetycznie;
- 35) „toksyczność” oznacza stopień, w jakim dana substancja może wywołać szkodliwe skutki dla organizmu człowieka, w tym skutki rozłożone w czasie, zwykle będące następstwem regularnego lub stałego spożycia lub narażenia;
- 36) „opakowanie jednostkowe” oznacza najmniejsze wprowadzane do obrotu pojedyncze opakowanie wyrobu.
- 36a) „bierne palenie” oznacza niezamierzone wdychanie dymu pochodzącego ze spalania papierosów lub cygar lub wydychanego przez palacza lub palaczy.

Wtorek, 8 października 2013

Poprawki 89 i 149**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 3 – ustęp 2**

Tekst proponowany przez Komisję

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 22 w celu dostosowania maksymalnych zawartości substancji określonych w ust. 1 przy uwzględnieniu postępu naukowego i norm uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym.

Poprawka

skreślony

Poprawka 90**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 3 – ustęp 3**

Tekst proponowany przez Komisję

3. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji ustanowione przez siebie maksymalne zawartości innych substancji wydzielanych przez papierosy oraz substancji wydzielanych przez wyroby tytoniowe inne niż papierosy. Biorąc pod uwagę ewentualne normy uzgodnione na szczeblu międzynarodowym oraz w oparciu dowody naukowe i zawartości zgłoszone przez państwa członkowskie, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 22 w celu określenia i dostosowania maksymalnych zawartości innych substancji wydzielanych przez papierosy oraz substancji wydzielanych przez wyroby tytoniowe inne niż papierosy, które to substancje znacznie zwiększają toksyczne lub uzależniające skutki wywoływane przez wyroby tytoniowe, tak że skutki te przekraczają próg toksyczności i właściwości uzależniających wynikający z poziomów zawartości substancji smolistych, nikotyny i tlenku węgla określonych w ust. 1.

Poprawka

skreślony

Poprawka 48**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 4**

Tekst proponowany przez Komisję

1. Zawartość substancji smolistych, nikotyny i tlenku węgla w dymie papierosowym mierzona jest na podstawie norm ISO: 4387 dla substancji smolistych, 10315 dla nikotyny i 8454 dla tlenku węgla.

Poprawka

1. Zawartość substancji smolistych, nikotyny i tlenku węgla w dymie papierosowym mierzona jest na podstawie norm ISO: 4387 dla substancji smolistych, 10315 dla nikotyny i 8454 dla tlenku węgla.

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

Dokładność podawanych informacji dotyczących zawartości substancji smolistych i nikotyny sprawdza się zgodnie z normą ISO 8243.

2. Pomiary, o których mowa w ust. 1, prowadzi się lub weryfikuje w laboratoriach badawczych, które są zatwierdzone i monitorowane przez właściwe organy państw członkowskich.

Państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz zatwierdzonych laboratoriów, określając kryteria ich zatwierdzania oraz stosowane metody monitorowania, oraz powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach w tym zakresie. Komisja podaje do publicznej wiadomości wykaz zatwierdzonych laboratoriów wskazanych przez państwa członkowskie.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 22 w celu **dostosowania** metod pomiaru zawartości substancji smolistych, nikotyny i tlenku węgla, przy uwzględnieniu postępu naukowego i technicznego oraz norm uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym.

4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o metodach, których używają do pomiaru innych substancji wydzielanych przez papierosy oraz substancji wydzielanych przez wyroby tytoniowe inne niż papierosy. **W oparciu o te metody, przy uwzględnieniu postępu naukowego i technicznego oraz norm uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych** zgodnie z art. 22 w celu **przyjęcia i dostosowania** metod pomiaru.

Poprawka

Dokładność podawanych informacji dotyczących zawartości substancji smolistych, nikotyny i **tlenku węgla** sprawdza się zgodnie z normą ISO 8243.

2. Pomiary, o których mowa w ust. 1, prowadzi się lub weryfikuje w **niezależnych** laboratoriach badawczych, które są zatwierdzone i monitorowane przez właściwe organy państw członkowskich.

Państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz zatwierdzonych laboratoriów, określając kryteria ich zatwierdzania oraz stosowane metody monitorowania, oraz powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach w tym zakresie. Komisja podaje do publicznej wiadomości wykaz zatwierdzonych laboratoriów wskazanych przez państwa członkowskie.

2a. Niezależne laboratoria badawcze monitorowane przez właściwe organy państw członkowskich regularnie przeprowadzają testy sprawdzające ważność wyników dostarczanych przez koncerny tytoniowe.

3. Komisja jest uprawniona do **przyjęcia** aktów delegowanych zgodnie z art. 22 w celu **uzupełnienia lub zmiany** metod pomiaru zawartości substancji smolistych, nikotyny i tlenku węgla, przy uwzględnieniu postępu naukowego i technicznego oraz norm uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym.

4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o metodach, których używają do pomiaru innych substancji wydzielanych przez papierosy oraz substancji wydzielanych przez wyroby tytoniowe inne niż papierosy. Komisja **przyjmuje akty delegowane** zgodnie z art. 22 w celu **włączenia do prawa unijnego** metod **uzgodnionych przez strony FCTC lub WHO**.

4a. Dokładność wskazań w odniesieniu do pozostałych substancji wydzielanych z innych palnych wyrobów tytoniowych sprawdza się zgodnie z normą ISO 8243.

Wtorek, 8 października 2013

Poprawki 91, 92 i 49
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 5

Tekst proponowany przez Komisję

1. Państwa członkowskie nakładają na producentów i importerów wyrobów tytoniowych wymóg przedkładania właściwym organom wykazu wszystkich składników, wraz z ich ilościami, używanych do produkcji wyrobów tytoniowych, w podziale na marki i rodzaje; wykaz ten obejmuje także substancje wydzielane przez te wyroby i ich zawartość. Producenci lub importerzy powiadamiają właściwe organy danego państwa członkowskiego w przypadku zmiany składu wyrobu, wpływającej na informacje przekazywane na podstawie niniejszego artykułu. Informacje wymagane na podstawie niniejszego artykułu przedkładane są przed wprowadzeniem do obrotu nowego lub zmodyfikowanego wyrobu tytoniowego.

Wykazowi temu towarzyszy oświadczenie określające powody użycia takich składników w tych wyrobach tytoniowych. W wykazie tym podaje się status tych składników, w tym wskazuje się, czy zostały one zarejestrowane na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH)⁴⁷, a także podaje się klasyfikację tych składników zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin⁴⁸. Wykazowi towarzyszą także, dostępne producentowi lub importerowi, dane toksykologiczne dotyczące tych składników w postaci spalonej lub niespalonej, w zależności od przypadku, ze szczególnym odniesieniem do ich wpływu na zdrowie konsumentów, przy uwzględnieniu m.in. ich skutków uzależniających. Wykaz jest sporządzany w porządku malejącym według masy każdego ze składników zawartych w danym wyrobie. W przypadku składników innych niż substancje smoliste, nikotyna i tlenek węgla oraz w odniesieniu do wydzielanych substancji, o których mowa w art. 4 ust. 4, producenci i importerzy podają użyte metody pomiaru. Państwa członkowskie mogą także nałożyć na producentów lub importerów wymóg przeprowadzenia innych badań, określonych przez właściwe organy krajowe, w celu ustalenia wpływu danych substancji na zdrowie, przy uwzględnieniu m.in. ich właściwości uzależniających i toksyczności.

Poprawka

1. Państwa członkowskie nakładają na producentów i importerów wyrobów tytoniowych wymóg przedkładania właściwym organom wykazu wszystkich składników, wraz z ich ilościami, używanych do produkcji wyrobów tytoniowych, w podziale na marki i rodzaje; wykaz ten obejmuje także substancje wydzielane przez te wyroby **wskutek ich użycia zgodnie z przeznaczeniem** i ich zawartość. Producenci lub importerzy powiadamiają właściwe organy danego państwa członkowskiego w przypadku zmiany składu wyrobu, wpływającej na informacje przekazywane na podstawie niniejszego artykułu. Informacje wymagane na podstawie niniejszego artykułu przedkładane są przed wprowadzeniem do obrotu nowego lub zmodyfikowanego wyrobu tytoniowego.

Wykazowi temu towarzyszy oświadczenie określające powody użycia takich składników w tych wyrobach tytoniowych. W wykazie tym podaje się status tych składników, w tym wskazuje się, czy zostały one zarejestrowane na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH)⁴⁷, a także podaje się klasyfikację tych składników zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin⁴⁸. Wykazowi towarzyszą także dostępne producentowi lub importerowi dane toksykologiczne dotyczące tych składników w postaci spalonej lub niespalonej, w zależności od przypadku, ze szczególnym odniesieniem do ich wpływu na zdrowie konsumentów, przy uwzględnieniu m.in. ich skutków uzależniających, **które to dane są co najmniej wystarczające do zaklasyfikowania tych substancji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008**. Wykaz jest sporządzany w porządku malejącym według masy każdego ze składników zawartych w danym wyrobie. W przypadku składników innych niż substancje smoliste, nikotyna i tlenek węgla oraz w odniesieniu do wydzielanych substancji, o których mowa w art. 4 ust. 4, producenci i importerzy podają użyte metody pomiaru. Państwa członkowskie mogą także nałożyć na producentów lub importerów wymóg przeprowadzenia innych badań, określonych przez właściwe organy krajowe, w celu ustalenia wpływu danych substancji na zdrowie, przy uwzględnieniu m.in. ich właściwości uzależniających i toksyczności.

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje przedłożone zgodnie z ust. 1 były rozpowszechniane na **specjalnej** stronie internetowej, dostępnej dla ogółu społeczeństwa. Rozpowszechniając powyższe informacje, państwa członkowskie należyście uwzględniają potrzebę ochrony informacji stanowiących tajemnicę handlową.

3. W drodze aktów wykonawczych Komisja określa i, w razie potrzeby, aktualizuje format, w jakim należy przedkładać i rozpowszechniać informacje określone w ust. 1 i 2. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21.

4. Państwa członkowskie nakładają na producentów i importerów wymóg przedkładania dostępnych im wewnętrznych i zewnętrznych analiz w zakresie badania rynku i preferencji różnych grup konsumentów, w tym młodych ludzi, dotyczących składników i wydzielanych substancji. Państwa członkowskie nakładają także na producentów i importerów wymóg corocznego przekazywania danych dotyczących wielkości sprzedaży poszczególnych wyrobów, w sztukach lub w kilogramach, w podziale według państw członkowskich, począwszy od pełnego roku kalendarzowego następującego po wejściu w życie niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie przekazują alternatywne lub dodatkowe dane dotyczące sprzedaży, w stosownych przypadkach, aby zapewnić wiarygodność i kompletność informacji dotyczących wielkości sprzedaży, wymaganych na mocy niniejszego ustępu.

5. Przekazywanie wszystkich danych i informacji do państw członkowskich i przez państwa członkowskie na podstawie niniejszego artykułu odbywa się w formie elektronicznej. Państwa członkowskie przechowują informacje w formie elektronicznej i zapewniają Komisji stały do nich dostęp. Pozostałym państwom członkowskim należy udostępnić te informacje na uzasadniony wniosek. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają traktowanie tajemnic handlowych i innych poufnych informacji zgodnie z zasadami poufności.

Poprawka

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje przedłożone zgodnie z ust. 1 były rozpowszechniane na stronie internetowej dostępnej dla ogółu społeczeństwa. Rozpowszechniając powyższe informacje, państwa członkowskie należyście uwzględniają potrzebę ochrony informacji stanowiących tajemnicę handlową.

3. W drodze aktów wykonawczych Komisja określa i, w razie potrzeby, aktualizuje format, w jakim należy przedkładać i rozpowszechniać informacje określone w ust. 1 i 2. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21.

4. Państwa członkowskie nakładają na producentów i importerów wymóg przedkładania dostępnych im wewnętrznych i zewnętrznych analiz w zakresie badania rynku i preferencji różnych grup konsumentów, w tym młodych ludzi **i silnie uzależnionych nałogowych palaczy**, dotyczących składników i wydzielanych substancji, **a także roboczych streszczeń wszelkich badań rynkowych, jakie przeprowadzają w przypadku wprowadzania nowych produktów na rynek**. Państwa członkowskie nakładają także na producentów i importerów wymóg corocznego przekazywania danych dotyczących wielkości sprzedaży poszczególnych wyrobów, w sztukach lub w kilogramach, w podziale według państw członkowskich, począwszy od pełnego roku kalendarzowego następującego po wejściu w życie niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie przekazują alternatywne lub dodatkowe dane dotyczące sprzedaży, w stosownych przypadkach, aby zapewnić wiarygodność i kompletność informacji dotyczących wielkości sprzedaży, wymaganych na mocy niniejszego ustępu.

5. Przekazywanie wszystkich danych i informacji do państw członkowskich i przez państwa członkowskie na podstawie niniejszego artykułu odbywa się w formie elektronicznej. Państwa członkowskie przechowują informacje w formie elektronicznej i zapewniają Komisji stały do nich dostęp. Pozostałym państwom członkowskim należy udostępnić te informacje na uzasadniony wniosek. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają traktowanie tajemnic handlowych i innych poufnych informacji zgodnie z zasadami poufności.

5a. Komisja analizuje wszystkie informacje udostępnione jej na podstawie niniejszego artykułu (w szczególności informacje dotyczące właściwości uzależniających oraz toksyczności składników, badań rynku oraz dane dotyczące sprzedaży) oraz regularnie przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania podsumowujące główne wnioski.

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

6. **Oplaty, które** państwa członkowskie **ewentualnie pobierają** za otrzymywanie, przechowywanie, przetwarzanie, analizę i publikowanie informacji przekazanych na podstawie niniejszego artykułu, **nie przekraczają kosztów tych czynności.**

5b. Informacje zebrane zgodnie z niniejszym artykułem bierze się pod uwagę przy zatwierdzaniu dodatków zgodnie z art. 6 ust. 10a.

6. Państwa członkowskie **mogą pobierać proporcjonalne opłaty** za otrzymywanie, przechowywanie, przetwarzanie, analizę i publikowanie informacji przekazanych na podstawie niniejszego artykułu.

Poprawki 50, 87 i 95

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 6

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. **Państwa członkowskie zakazują** wprowadzania do obrotu wyrobów tytoniowych **o aromacie charakterystycznym.**

1. **W wyrobach tytoniowych nie stosuje się dodatków, chyba że zostaną one zatwierdzone zgodnie z niniejszą dyrektywą. Zatwierdzone dodatki umieszcza się na wykazie figurującym w załączniku [-I]. W wykazie podaje się również wszelkie warunki lub ograniczenia stosowania zatwierdzonych dodatków. Zakazuje się wprowadzania do obrotu wyrobów tytoniowych zawierających dodatki niewymienione w załączniku [-I] lub zastosowane niezgodnie z warunkami lub ograniczeniami określonymi w tym załączniku.**

Następujących dodatków nie można zatwierdzać:

- a) witamin i innych dodatków, które stwarzają wrażenie, że dany wyrób tytoniowy jest korzystny dla zdrowia lub stanowi mniejsze zagrożenie dla zdrowia;
- b) kofeiny, tauryny oraz innych dodatków i substancji pobudzających kojarzonych z energią i witalnością;
- c) dodatków barwiących wydzielane substancje;
- d) dodatków spełniających kryteria zaklasyfikowania do substancji niebezpiecznych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 lub których spalanie powoduje powstanie takich substancji;
- e) dodatków, których zastosowanie może nadawać aromat charakterystyczny;
- f) dodatków, które na etapie spożycia zwiększają toksyczne lub uzależniające działanie wyrobu tytoniowego.

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Państwa członkowskie nie zakazują stosowania dodatków niezbędnych w produkcji wyrobów tytoniowych, o ile zastosowanie tych dodatków nie prowadzi do nadania wyrobowi aromatu charakterystycznego.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o środkach przyjętych na podstawie niniejszego ustępu.

2. Na wniosek państwa członkowskiego Komisja określa, w drodze aktów wykonawczych, czy dany wyrób tytoniowy jest objęty zakresem ustępu 1; Komisja może też wydawać takie akty wykonawcze z własnej inicjatywy. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21.

Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych jednolite zasady dotyczące procedur, według których ustala się, czy dany wyrób tytoniowy jest objęty zakresem ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21.

3. Jeżeli z doświadczeń zebranych w miarę stosowania ust. 1 i 2 wynika, że dany dodatek lub kombinacja dodatków po przekroczeniu danego poziomu zawartości lub stężenia zwykle nadaje wyrobowi aromat charakterystyczny, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 22 w celu określenia maksymalnych poziomów tych dodatków lub kombinacji tych dodatków, nadających aromat charakterystyczny.

Bez uszczerbku dla lit. e) jeżeli dany dodatek lub kombinacja dodatków zwykle nadaje aromat charakterystyczny dopiero po przekroczeniu określonego poziomu ilości lub stężenia, to ten dodatek lub kombinację dodatków można zatwierdzić pod warunkiem ustalenia maksymalnych dopuszczalnych poziomów.

Bez uszczerbku dla lit. f) jeżeli dany dodatek na etapie spożycia zwiększa toksyczne lub uzależniające działanie wyrobu tytoniowego dopiero po przekroczeniu określonego poziomu ilości lub stężenia, przy uwzględnieniu standardowych marginesów bezpieczeństwa, to ten dodatek można zatwierdzić pod warunkiem ustalenia maksymalnych dopuszczalnych poziomów.

Dodatki niezbędne w produkcji wyrobów tytoniowych można zatwierdzić, o ile stosowanie tych dodatków nie prowadzi do nadania wyrobowi aromatu charakterystycznego. Odtworzenie związków cukru w wyrobach tytoniowych do poziomów występujących w liściach tytoniu przed ścięciem uważa się za nienadające aromatu charakterystycznego.

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4. Państwa członkowskie zakazują stosowania następujących dodatków w wyrobach tytoniowych:

- a) witamin i innych dodatków, które stwarzają wrażenie, że wyrób tytoniowy jest korzystny dla zdrowia lub wiąże się z nim zmniejszone zagrożenie dla zdrowia, lub
- b) kofeiny, tauryny oraz innych dodatków i związków pobudzających, kojarzonych z energią i witalnością, lub
- c) dodatków barwiących wydzielane substancje.

5. Państwa członkowskie zakazują stosowania środków aromatyzujących w komponentach wyrobów tytoniowych, takich jak filtry, papier, opakowania, kapsułki, lub **nadawania** wyrobom tytoniowym właściwości technicznych, które pozwalają na zmianę aromatu lub intensywności dymu. Filtry i kapsułki nie zawierają tytoniu.

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby przepisy i warunki określone w rozporządzeniu (WE) nr 1907/2006 były, w stosownych przypadkach, stosowane do wyrobów tytoniowych.

7. W oparciu o dowody naukowe państwa członkowskie zakazują wprowadzania do obrotu wyrobów tytoniowych z dodatkami w ilościach, które znacznie zwiększają, na etapie spożycia, toksyczne lub uzależniające skutki wywoływane przez wyroby tytoniowe.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o środkach przyjętych na podstawie niniejszego ustępu.

8. Na wniosek państwa członkowskiego Komisja określa, w drodze aktu wykonawczego, czy dany wyrób tytoniowy jest objęty zakresem ustępu 7; Komisja może też wydać taki akt wykonawczy z własnej inicjatywy. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21, na podstawie najnowszych dowodów naukowych.

9. Jeżeli dowody naukowe i doświadczenia zebrane w miarę stosowania ust. 7 i 8 wykazują, że pewne dodatki lub ich określona ilość znacznie wzmacnia, na etapie spożycia, toksyczne lub uzależniające skutki wywoływane przez wyroby tytoniowe, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 22 w celu określenia maksymalnych poziomów tych dodatków.

5. **Stosowanie** środków aromatyzujących w komponentach wyrobów tytoniowych, takich jak filtry, papier, opakowania, kapsułki, lub **nadawanie** wyrobom tytoniowym właściwości technicznych, które pozwalają na zmianę aromatu lub intensywności dymu, **jest zakazane**. Filtry i kapsułki nie zawierają tytoniu.

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

10. Wyroby tytoniowe inne niż papierosy, tytoń do samodzielnego skręcania papierosów i **wyroby tytoniowe bezdymne** są zwolnione z **zakazów określonych w** ust. 1 i 5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 22 w celu zniesienia tego zwolnienia, jeżeli nastąpi istotna zmiana okoliczności stwierdzona w sprawozdaniu Komisji.

Poprawka

10. Wyroby tytoniowe inne niż papierosy, tytoń do samodzielnego skręcania papierosów i **tytoń do fajek wodnych** są zwolnione **ze stosowania** ust. 1 **akapit drugi lit. e)** i **ust. 5**. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 22 w celu zniesienia tego zwolnienia, jeżeli nastąpi istotna zmiana okoliczności stwierdzona w sprawozdaniu Komisji.

10a. Aby uzyskać zatwierdzenie danego dodatku, producenci i importerzy składają wniosek do Komisji. Do wniosku należy dołączyć następujące informacje:

- a) imię i nazwisko lub nazwa handlowa oraz stały adres wnioskodawcy;
- b) nazwa chemiczna dodatku;
- c) funkcja dodatku i maksymalna ilość na jednego papierosa;
- d) jednoznaczny dowód poparty danymi naukowymi, że dany dodatek nie spełnia żadnego z kryteriów wykluczenia wymienionych w niniejszym artykule.

Komisja może zwrócić się do właściwego komitetu naukowego z pytaniem, czy dany dodatek spełnia dowolne z kryteriów wykluczenia wymienionych w niniejszym artykule jako taki lub dopiero w określonym stężeniu. Komisja podejmuje decyzję w sprawie wniosku od jego otrzymania.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 22 w celu zatwierdzenia dodatku, w stosownym przypadku wraz z maksymalnymi dopuszczalnymi poziomami, oraz odpowiedniej zmiany załącznika [-I].

10b. Korzystanie z mentolu we wszystkich jego formach handlowych znanych w dniu publikacji niniejszej dyrektywy wyłącza się ze stosowania niniejszego artykułu na okres 5 lat od daty, o której mowa w art. 25 ust. 1.

10c. Z zakresu stosowania niniejszego artykułu należy wyłączyć tytoń do stosowania doustnego (snus).

10d. Niniejszy artykuł nie wpływa na stosowanie do wyrobów tytoniowych odpowiednich przepisów rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 ani warunków ustalonych zgodnie z tym rozporządzeniem.

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

10e. Niniejszy artykuł ma zastosowanie od dnia ... (*).

(*) 36 miesięcy od wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Poprawka 51**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 7**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Na każdym opakowaniu jednostkowym wyrobów tytoniowych i opakowaniu zbiorczym zamieszcza się ostrzeżenia zdrowotne w języku bądź językach urzędowych państwa członkowskiego, w którym wyrób jest wprowadzany do obrotu.

2. Ostrzeżenia zdrowotne zajmują całą przeznaczoną dla nich płaszczyznę; nie można zamieszczać uwag do tych ostrzeżeń, przeformułowywać ich ani odnosić się do nich w jakikolwiek sposób.

3. Aby zapewnić spójność graficzną i widoczność ostrzeżeń zdrowotnych, drukuje się je w nieusuwalny, trwały sposób, w żaden sposób nie ukrywa się ich ani nie zasłania, w tym znakami akcyzy, oznaczeniami ceny, oznaczeniami umożliwiającymi śledzenie ruchu i pochodzenia, zabezpieczeniami lub wszelkiego rodzaju osłonami, torebkami, obwolutami, pudełkami czy też przy użyciu innego środka; ostrzeżenia te nie mogą być też ukrywane ani zasłanianie poprzez otwarcie opakowania jednostkowego.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby podczas wprowadzania wyrobów tytoniowych do obrotu ostrzeżenia zdrowotne na **głównej płaszczyźnie** opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego były w pełni widoczne, w tym by nie były one częściowo lub całkowicie ukryte lub zasłonięte przez osłony, torebki, obwoluty, pudełka lub przy użyciu innego środka.

5. Ostrzeżenia zdrowotne w żaden sposób nie ukrywają ani nie zasłaniają znaków akcyzy, oznaczeń ceny, oznaczeń umożliwiających śledzenie ruchu i pochodzenia ani zabezpieczeń na opakowaniach jednostkowych.

1. Na każdym opakowaniu jednostkowym wyrobów tytoniowych i opakowaniu zbiorczym zamieszcza się ostrzeżenia zdrowotne w języku bądź językach urzędowych państwa członkowskiego, w którym wyrób jest wprowadzany do obrotu.

2. Ostrzeżenia zdrowotne zajmują całą przeznaczoną dla nich płaszczyznę; nie można zamieszczać uwag do tych ostrzeżeń, przeformułowywać ich ani odnosić się do nich w jakikolwiek sposób.

3. Aby zapewnić spójność graficzną i widoczność ostrzeżeń zdrowotnych, drukuje się je w nieusuwalny, trwały sposób, w żaden sposób nie ukrywa się ich ani nie zasłania, w tym znakami akcyzy, oznaczeniami ceny, oznaczeniami umożliwiającymi śledzenie ruchu i pochodzenia, zabezpieczeniami lub wszelkiego rodzaju osłonami, torebkami, obwolutami, pudełkami czy też przy użyciu innego środka; ostrzeżenia te nie mogą być też ukrywane ani zasłanianie poprzez otwarcie opakowania jednostkowego. **W przypadku wyrobów tytoniowych innych niż papierosy, tytoń do fajki wodnej i tytoń do samodzielnego skręcania papierosów ostrzeżenia zdrowotne można umieszczać na naklejkach, pod warunkiem że naklejek tych nie da się usunąć.**

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby podczas wprowadzania wyrobów tytoniowych do obrotu ostrzeżenia zdrowotne **w polach widzenia na wszystkich stronach** opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego były w pełni widoczne, w tym by nie były one częściowo lub całkowicie ukryte lub zasłonięte przez osłony, torebki, obwoluty, pudełka lub przy użyciu innego środka.

5. Ostrzeżenia zdrowotne w żaden sposób nie ukrywają ani nie zasłaniają znaków akcyzy, oznaczeń ceny, oznaczeń umożliwiających śledzenie ruchu i pochodzenia ani zabezpieczeń na opakowaniach jednostkowych.

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

6. Państwa członkowskie nie zwiększają rozmiaru ostrzeżeń zdrowotnych, w tym poprzez wprowadzenie obowiązku otoczenia ich ramką. Faktyczny rozmiar ostrzeżeń zdrowotnych oblicza się w stosunku do płaszczyzny, na której są one umieszczane, przed otwarciem opakowania jednostkowego.

7. Wizerunki opakowań jednostkowych i opakowań zbiorczych, przeznaczonych dla konsumentów w Unii, są zgodne przepisami niniejszego rozdziału.

Poprawka

6. Państwa członkowskie nie zwiększają rozmiaru ostrzeżeń zdrowotnych, w tym poprzez wprowadzenie obowiązku otoczenia ich ramką. Faktyczny rozmiar ostrzeżeń zdrowotnych oblicza się w stosunku do płaszczyzny, na której są one umieszczane, przed otwarciem opakowania jednostkowego.

7. Wizerunki opakowań jednostkowych i opakowań zbiorczych, przeznaczonych dla konsumentów w Unii, są zgodne przepisami niniejszego rozdziału.

7a. Regulacja innych aspektów opakowania nie należy do zakresu niniejszej dyrektywy.

7b. Opakowania jednostkowe i zbiorcze nie zawierają drukowanych kuponów niżkowych, bonów na darmową dystrybucję, promocji 2 w cenie 1 ani podobnych ofert dotyczących jakiegokolwiek rodzajów wyrobów tytoniowych objętych niniejszą dyrektywą.

Poprawka 52

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 8 – ustępy 1 do 3

Tekst proponowany przez Komisję

1. Na każdym opakowaniu jednostkowym i opakowaniu zbiorczym tytoniu do palenia zamieszcza się następujące ostrzeżenie ogólne:

Palenie zabija – rzuć już teraz!

2. Na każdym opakowaniu jednostkowym i opakowaniu zbiorczym tytoniu do palenia zamieszcza się następującą wiadomość informacyjną:

Dym tytoniowy zawiera ponad 70 substancji wywołujących raka

Poprawka

1. Na każdym opakowaniu jednostkowym i opakowaniu zbiorczym tytoniu do palenia zamieszcza się następujące ostrzeżenie ogólne:

Palenie zabija – rzuć już teraz!

2. Na każdym opakowaniu jednostkowym i opakowaniu zbiorczym tytoniu do palenia zamieszcza się następującą wiadomość informacyjną:

Dym tytoniowy zawiera ponad 70 substancji wywołujących raka

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

3. W przypadku opakowań papierosów ostrzeżenie ogólne i wiadomość informacyjną drukuje się na bocznych stronach opakowań jednostkowych. Ostrzeżenia te mają szerokość co najmniej 20 mm **i wysokość co najmniej 43 mm**. W przypadku tytoniu do samodzielnego skręcania papierosów wiadomość informacyjną drukuje się na płaszczyźnie widocznej po otwarciu opakowania jednostkowego. Zarówno ostrzeżenie ogólne, jak i wiadomość informacyjna zajmują 50 % płaszczyzny, na której są wydrukowane.

Poprawka

3. W przypadku opakowań papierosów ostrzeżenie ogólne i wiadomość informacyjną drukuje się na bocznych stronach opakowań jednostkowych **czarną pogrubioną czcionką Helvetica na białym tle**. Ostrzeżenia te mają szerokość co najmniej 20 mm. W przypadku tytoniu do samodzielnego skręcania papierosów **pakowanego w torebkach** wiadomość informacyjną drukuje się na płaszczyźnie widocznej po otwarciu opakowania jednostkowego, **w przypadku pojemników w kształcie walca ostrzeżenia są drukuje się na wieczku, a w przypadku pojemników prostopadłościennych – na ścianach bocznych**. Zarówno ostrzeżenie ogólne, jak i wiadomość informacyjna zajmują 50 % płaszczyzny, na której są wydrukowane.

Poprawka 96

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 8 ustęp 4 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) **określenia umiejscowienia, formatu, układu i wyglądu ostrzeżeń zdrowotnych określonych w tym artykule, w tym rodzaju czcionki i koloru tła.**

Poprawka

skreślony

Poprawki 168 i 181

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 9 – ustęp 1 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

c) zajmują **75 %** zewnętrznego obszaru zarówno przedniej, jak i tylnej płaszczyzny opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego;

Poprawka

c) zajmują **65 %** zewnętrznego obszaru zarówno przedniej, jak i tylnej płaszczyzny opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego;

Poprawka 111

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 9 – ustęp 1 – litera g – podpunkt i

Tekst proponowany przez Komisję

(i) wysokość: nie mniejsza niż **64 mm**;

Poprawka

(i) wysokość: nie mniejsza niż **50 mm**;

Wtorek, 8 października 2013

Poprawki 100, 112, 141 i 182
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 9 – ustęp 1 – litera g – podpunkt ii

Tekst proponowany przez Komisję

(ii) szerokość: nie mniejsza niż **55** mm.

Poprawka

(ii) szerokość: nie mniejsza niż **52** mm.

Poprawka 54
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 9 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Mieszane ostrzeżenia zdrowotne podzielone są na trzy zestawy stosowane na zmianę, każdy przez rok. Państwa członkowskie zapewniają, aby każde mieszane oświadczenie zdrowotne było zamieszczane, w możliwie największym przybliżeniu, na równej ilości wyrobów każdej marki.

Poprawka

2. Mieszane ostrzeżenia zdrowotne podzielone są na trzy zestawy stosowane na zmianę, każdy przez rok. Państwa członkowskie zapewniają, aby każde mieszane oświadczenie zdrowotne **dostępne do stosowania w danym roku** było zamieszczane, w możliwie największym przybliżeniu, na równej ilości wyrobów każdej marki.

Poprawka 101
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 9 – ustęp 3 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

c) określenia umiejscowienia, formatu, układu, wyglądu, rotacji i proporcji ostrzeżeń zdrowotnych;

Poprawka

skreślona

Poprawka 55
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 9 – ustęp 3 – litera d

Tekst proponowany przez Komisję

d) w drodze odstępstwa od art. 7 ust. 3, określenia warunków, pod którymi można naruszyć integralność ostrzeżeń zdrowotnych podczas otwierania opakowania jednostkowego, w sposób zapewniający spójność graficzną i widoczność tekstu, fotografii i informacji o zaprzestaniu palenia.

Poprawka

skreślona

Wtorek, 8 października 2013

Poprawka 56

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 10 – ustępy 1 do 4

Tekst proponowany przez Komisję

Etykietowanie tytoniu do palenia innego niż papierosy i tytoń do samodzielnego skręcania papierosów

1. Tytoń do palenia inny niż papierosy i tytoń do samodzielnego skręcania papierosów jest zwolniony z obowiązków w zakresie zamieszczania wiadomości informacyjnej określonej w art. 8 ust. 2 oraz zamieszczania mieszanych ostrzeżeń zdrowotnych określonych w art. 9. Oprócz ostrzeżenia ogólnego określonego w art. 8 ust. 1 na każdym opakowaniu jednostkowym i opakowaniu zbiorczym tych wyrobów zamieszcza się ostrzeżenie tekstowe wymienione w załączniku I. Ostrzeżenie ogólne określone w art. 8 ust. 1 zawiera informacje o pomocy w zaprzestaniu palenia zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. b).

Ostrzeżenie ogólne drukuje się na najbardziej widocznej płaszczyźnie opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego. Ostrzeżenia tekstowe wymienione w załączniku I stosowane są na zmianę, tak aby zagwarantować ich regularne występowanie na opakowaniach. Ostrzeżenia te drukuje się na drugiej pod względem widoczności płaszczyźnie opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego.

2. Ostrzeżenie ogólne, o którym mowa w ust. 1, zajmuje 30 % zewnętrznego obszaru odpowiedniej płaszczyzny opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego. Proporcja ta wzrasta do 32 % w przypadku państw członkowskich, w których obowiązują dwa języki urzędowe, oraz do 35 % w przypadku państw członkowskich, w których obowiązują **trzy** języki urzędowe.

3. Ostrzeżenie tekstowe, o którym mowa w ust. 1, zajmuje 40 % zewnętrznego obszaru odpowiedniej płaszczyzny opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego. Proporcja ta wzrasta do 45 % w przypadku państw członkowskich, w których obowiązują dwa języki urzędowe, oraz do 50 % w przypadku państw członkowskich, w których obowiązują **trzy** języki urzędowe.

Poprawka

Etykietowanie tytoniu do palenia innego niż papierosy, tytoń do samodzielnego skręcania papierosów **i tytoń do fajek wodnych**

1. Tytoń do palenia inny niż papierosy, tytoń do samodzielnego skręcania papierosów **i tytoń do fajki wodnej** jest zwolniony z obowiązków w zakresie zamieszczania wiadomości informacyjnej określonej w art. 8 ust. 2 oraz zamieszczania mieszanych ostrzeżeń zdrowotnych określonych w art. 9. Oprócz ostrzeżenia ogólnego określonego w art. 8 ust. 1 na każdym opakowaniu jednostkowym i opakowaniu zbiorczym tych wyrobów zamieszcza się ostrzeżenie tekstowe wymienione w załączniku I. Ostrzeżenie ogólne określone w art. 8 ust. 1 zawiera informacje o pomocy w zaprzestaniu palenia zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. b).

Ostrzeżenie ogólne drukuje się na najbardziej widocznej płaszczyźnie opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego. Ostrzeżenia tekstowe wymienione w załączniku I stosowane są na zmianę, tak aby zagwarantować ich regularne występowanie na opakowaniach. Ostrzeżenia te drukuje się na drugiej pod względem widoczności płaszczyźnie opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego.

2. Ostrzeżenie ogólne, o którym mowa w ust. 1, zajmuje 30 % zewnętrznego obszaru odpowiedniej płaszczyzny opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego. Proporcja ta wzrasta do 32 % w przypadku państw członkowskich, w których obowiązują dwa języki urzędowe, oraz do 35 % w przypadku państw członkowskich, w których obowiązują **więcej niż dwa** języki urzędowe.

3. Ostrzeżenie tekstowe, o którym mowa w ust. 1, zajmuje 40 % zewnętrznego obszaru odpowiedniej płaszczyzny opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego. Proporcja ta wzrasta do 45 % w przypadku państw członkowskich, w których obowiązują dwa języki urzędowe, oraz do 50 % w przypadku państw członkowskich, w których obowiązują **więcej niż dwa** języki urzędowe.

3a. W przypadku opakowań, w których powierzchnia najbardziej widocznej strony przekracza 75 cm², ostrzeżenia określone w ust. 2 i 3 muszą jednak pokrywać powierzchnię co najmniej 22,5 cm² każdej strony. Powierzchnię tę zwiększa się do 24 cm² w przypadku państw członkowskich, w których obowiązują dwa języki urzędowe, oraz do 26,25 cm² w przypadku państw członkowskich, w których obowiązują trzy języki urzędowe.

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

4. Ostrzeżenie ogólne i ostrzeżenie tekstowe, o których mowa w ust. 1, są:

a) drukowane czarną, pogrubioną czcionką Helvetica na białym tle. W celu dostosowania wymogów językowych państwa członkowskie mogą ustalić rozmiar czcionki, pod warunkiem że rozmiar czcionki określony w ich przepisach jest taki, że wymagany tekst zajmuje *proporcjonalnie możliwie największą* część powierzchni dla niego przeznaczonej;

b) wyśrodkowane w obszarze, w którym wymagane jest ich wydrukowanie, równoległe do górnej krawędzi opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego;

c) otoczone czarną ramką o szerokości od 3 do 4 mm w obrębie płaszczyzny przeznaczonej na tekst ostrzeżenia.

Poprawka

4. Ostrzeżenie ogólne i ostrzeżenie tekstowe, o których mowa w ust. 1, są:

a) drukowane czarną, pogrubioną czcionką Helvetica na białym tle; **ostrzeżenia te można umieszczać na naklejkach, pod warunkiem że naklejki te są nieusuwalne**; w celu dostosowania wymogów językowych państwa członkowskie mogą ustalić rozmiar czcionki, pod warunkiem że rozmiar czcionki określony w ich przepisach jest taki, że wymagany tekst zajmuje *jak największy odsetek* powierzchni dla niego przeznaczonej;

b) wyśrodkowane w obszarze, w którym wymagane jest ich wydrukowanie, równoległe do górnej krawędzi opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego;

c) otoczone czarną ramką o szerokości od 3 do 4 mm w obrębie płaszczyzny przeznaczonej na tekst ostrzeżenia.

Poprawka 102

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 10 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

5. *Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 22 w celu zniesienia zwolnienia określonego w ust. 1, jeżeli nastąpi istotna zmiana okoliczności stwierdzona w sprawozdaniu Komisji.*

Poprawka

skreślony

Poprawka 58

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 11 – ustępy 1 do 2

Tekst proponowany przez Komisję

1. Na każdym opakowaniu jednostkowym i opakowaniu zbiorczym wyrobów tytoniowych bezdymnych zamieszcza się następujące ostrzeżenie zdrowotne:

Poprawka

1. Na każdym opakowaniu jednostkowym i opakowaniu zbiorczym wyrobów tytoniowych bezdymnych zamieszcza się następujące ostrzeżenie zdrowotne:

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

Ten wyrób tytoniowy **może szkodzić** Twojemu zdrowiu oraz powoduje uzależnienie.

2. Ostrzeżenie zdrowotne określone w ust. 1 spełnia wymogi określone w art. 10 ust. 4. Ponadto ostrzeżenie to:

- a) drukuje się na dwóch największych płaszczyznach opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego;
- b) zajmuje 30 % zewnętrznego obszaru odpowiedniej płaszczyzny opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego. Proporcja ta wzrasta do 32 % w przypadku państw członkowskich, w których obowiązują dwa języki urzędowe, oraz do 35 % w przypadku państw członkowskich, w których obowiązują **trzy** języki urzędowe.

Poprawka

Ten wyrób tytoniowy **szkodzi** Twojemu zdrowiu oraz powoduje uzależnienie.

2. Ostrzeżenie zdrowotne określone w ust. 1 spełnia wymogi określone w art. 10 ust. 4. Ponadto ostrzeżenie to:

- a) drukuje się na dwóch największych płaszczyznach opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego;
- b) zajmuje 30 % zewnętrznego obszaru odpowiedniej płaszczyzny opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego; proporcja ta wzrasta do 32 % w przypadku państw członkowskich, w których obowiązują dwa języki urzędowe, oraz do 35 % w przypadku państw członkowskich, w których obowiązują **więcej niż dwa** języki urzędowe.

Poprawka 59

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 11 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Komisja jest uprawniona do **przyjmowania** aktów delegowanych zgodnie z art. 22 w celu dostosowania wymogów określonych w ust. 1 **i 2** przy uwzględnieniu postępu naukowego i zmian sytuacji rynkowej.

Poprawka

3. Komisja jest uprawniona do **przyjęcia** aktów delegowanych zgodnie z art. 22 w celu dostosowania wymogów określonych w ust. 1 przy uwzględnieniu postępu naukowego i zmian sytuacji rynkowej.

Poprawki 60, 103 i 153

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 12 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Etykietowanie opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego, jak i sam wyrób tytoniowy nie mogą zawierać jakiegokolwiek elementu lub cechy, które:

Poprawka

1. Etykietowanie opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego, jak i sam wyrób tytoniowy **lub jego znak towarowy** nie mogą zawierać jakiegokolwiek elementu lub cechy, które:

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

- a) promują wyrób tytoniowy w nieprawdziwy, wprowadzający w błąd lub podstępny sposób, bądź też mogłyby stwarzać błędne wrażenie co do cech tego wyrobu, jego skutków dla zdrowia, związanych z nim zagrożeń i wydzielanych przez niego substancji;
- b) sugerują, że dany wyrób tytoniowy jest mniej szkodliwy niż inne lub że jest ożywczy, dodaje energii, ma lecznicze, odmładzające, naturalne, organiczne lub innego rodzaju pozytywne skutki dla zdrowia **lub pozytywne skutki społeczne**;
- c) odnoszą się do aromatu, smaku, środków aromatyzujących lub innych dodatków bądź ich braku;
- d) sprawiają, że wyrób przypomina produkt spożywczy.

Poprawka

- a) promują wyrób tytoniowy **i zachęcają do jego konsumpcji** w nieprawdziwy, wprowadzający w błąd lub podstępny sposób, bądź też mogłyby stwarzać błędne wrażenie co do cech tego wyrobu, jego skutków dla zdrowia, związanych z nim zagrożeń i wydzielanych przez niego substancji; **etykiety nie zawierają żadnej informacji na temat zawartości nikotyny, substancji smolistych ani tlenku węgla**;
- b) sugerują, że dany wyrób tytoniowy jest mniej szkodliwy niż inne lub że jest ożywczy, dodaje energii, ma lecznicze, odmładzające, naturalne, organiczne lub innego rodzaju pozytywne skutki dla zdrowia;
- c) odnoszą się do aromatu, smaku, środków aromatyzujących lub innych dodatków bądź ich braku;
- d) sprawiają, że wyrób przypomina produkt spożywczy **lub kosmetyczny**;
- da) mają na celu ograniczenie skutków niektórych szkodliwych składników dymu lub zwiększenie biodegradowalności wyrobów tytoniowych.**

Poprawki 104, 121 i 148

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 12 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Zakazane elementy lub cechy mogą obejmować m.in. teksty, symbole, nazwy, znaki handlowe, oznaczenia graficzne i inne, kolory wprowadzające w błąd, wkładki lub inne dodatkowe materiały, takie jak naklejki, nalepki, materiały typu onsert, zdrapki i etui, lub też takie elementy lub cechy mogą być związane z kształtem samego wyrobu tytoniowego. **Papierosy o średnicy mniejszej niż 7,5 mm uważa się za wprowadzające w błąd.**

Poprawka

2. Zakazane elementy lub cechy mogą obejmować m.in. teksty, symbole, nazwy, znaki handlowe, oznaczenia graficzne i inne, kolory wprowadzające w błąd, wkładki lub inne dodatkowe materiały, takie jak naklejki, nalepki, materiały typu onsert, zdrapki i etui, lub też takie elementy lub cechy mogą być związane z kształtem samego wyrobu tytoniowego.

Poprawka 61

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 12 – ustęp 2 – akapit pierwszy a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

W przypadku papierosów z filtrem technologia produkcji papieru ustnikowego musi być na tyle złożona, by zapewniała wystarczającą ochronę przed podrabianiem wyrobów. W tym celu papier ustnikowy musi posiadać przynajmniej następujące właściwości:

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- a) kilka widocznych kolorów druku oraz produkcja w technice wkłęsłodruku;
- b) wszystkie białe obszary pokryte lakierem;
- c) złożone nadruki o częściowo cienkiej strukturze;
- d) druk na białym papierze bazowym;
- e) preperforacja znajdująca się wystarczająco daleko od końca papierosa.

Poprawka 62

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 12 – ustęp 2 – akapit pierwszy b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Bibułka papierosowa zawiera znaki wodne.**Poprawka 63**

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 12 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. Na opakowaniu jednostkowym można podać odmianę tytoniu użytą do produkcji wyrobu, kraj pochodzenia tej odmiany lub obie te informacje.**Poprawka 105**

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 13 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. **Opakowanie jednostkowe papierosów ma kształt prostopadłościanu. Opakowanie jednostkowe tytoniu do samodzielnego skręcania papierosów ma formę torebki, tj. prostokątnej kieszeni z klapką przykrywającą zamknięcie. Klapka torebki zakrywa co najmniej 70 % przedniej strony opakowania.** Opakowanie jednostkowe papierosów zawiera co najmniej 20 papierosów. Opakowanie jednostkowe tytoniu do samodzielnego skręcania papierosów zawiera co najmniej 40 g tytoniu.

1. Opakowanie jednostkowe papierosów zawiera co najmniej 20 papierosów. Opakowanie jednostkowe tytoniu do samodzielnego skręcania papierosów zawiera co najmniej 20 g tytoniu.

Wtorek, 8 października 2013

Poprawka 66

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 13 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 22 w celu ustanowienia bardziej szczegółowych przepisów dotyczących kształtu i rozmiaru opakowań jednostkowych, o ile przepisy te są niezbędne do zapewnienia pełnej widoczności i spójności ostrzeżeń zdrowotnych przed pierwszym otwarciem, podczas otwierania i po ponownym zamknięciu opakowania jednostkowego.

Poprawka

skreślony

Poprawki 107, 125 i 154

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 13 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 22 w celu wprowadzenia obowiązku stosowania opakowań jednostkowych w kształcie prostopadłościanu lub walca dla wyrobów tytoniowych innych niż papierosy i tytoń, jeżeli nastąpi istotna zmiana okoliczności stwierdzona w sprawozdaniu Komisji.

Poprawka

skreślony

Poprawki 156, 67, 185, 189 i 108

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 14

Tekst proponowany przez Komisję

1. Państwa członkowskie **zapewniają**, aby wszystkie opakowania jednostkowe wyrobów tytoniowych były opatrzone niepowtarzalnym identyfikatorem. **Aby zapewnić integralność** niepowtarzalnych identyfikatorów, **drukuje się je lub umieszcza** w nieusuwalny, trwały sposób, w żaden sposób nie **ukrywa się ich** ani nie **zasłania**, w tym znakami akcyzy lub oznaczeniami ceny; identyfikatory te nie mogą być też ukrywane ani zasłanianie poprzez otwarcie opakowania. W przypadku wyrobów wyprodukowanych poza Unią obowiązki określone w niniejszym artykule mają zastosowanie tylko do wyrobów przeznaczonych lub wprowadzanych na rynek Unii.

Poprawka

1. Państwa członkowskie **dbają o to**, aby wszystkie opakowania jednostkowe **i wszelkie zbiorcze opakowania transportowe** wyrobów tytoniowych były opatrzone niepowtarzalnym identyfikatorem **w celu śledzenia ruchu tych wyrobów w obrębie całego łańcucha dostaw. W celu zapewnienia integralności** niepowtarzalnych identyfikatorów **identyfikatory te muszą być bezpieczne, drukowane lub umieszczane** w nieusuwalny, trwały sposób, w żaden sposób nie **ukrywane** ani nie **zasłanianie**, w tym znakami akcyzy lub oznaczeniami ceny; identyfikatory te nie mogą być też ukrywane ani zasłanianie poprzez otwarcie opakowania. W przypadku wyrobów wyprodukowanych poza Unią obowiązki określone w niniejszym artykule mają zastosowanie tylko do wyrobów przeznaczonych lub wprowadzanych na rynek Unii.

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Niepowtarzalny identyfikator umożliwia ustalenie:
- a) daty i miejsca produkcji;
 - b) zakładu produkcyjnego;
 - c) maszyny użytej do produkcji wyrobów;
 - d) zmiany produkcyjnej lub czasu produkcji;
 - e) **nazwy** wyrobu;
 - f) rynku, na którym wyrób ma być wprowadzany do sprzedaży detalicznej;
 - g) planowanej trasy transportu;
 - h) w stosownych przypadkach, importera do Unii;
 - i) **rzeczywistej trasy transportu z miejsca produkcji do pierwszego punktu detalicznego, w tym wszystkich wykorzystanych magazynów;**
 - j) danych wszystkich podmiotów, które nabyły wyrób, na jego drodze od miejsca produkcji do pierwszego punktu detalicznego;
 - k) faktury, numeru zamówienia i dowodów płatności wszystkich podmiotów, które nabyły wyrób, na jego drodze od producenta do pierwszego punktu detalicznego.
- 1a. Państwa członkowskie dopilnowują, aby niepowtarzalne identyfikatory opakowań jednostkowych były powiązane z niepowtarzalnymi identyfikatorami zbiorczych opakowań transportowych. Wszelkie zmiany powiązań między opakowaniami jednostkowymi a zbiorczymi opakowaniami transportowymi są rejestrowane w bazie danych, o której mowa w ust. 6.
2. Niepowtarzalny identyfikator umożliwia ustalenie:
- a) daty i miejsca produkcji;
 - b) zakładu produkcyjnego;
 - c) maszyny użytej do produkcji wyrobów;
 - d) zmiany produkcyjnej lub czasu produkcji;
 - e) **opisu** wyrobu;
 - f) rynku, na którym wyrób ma być wprowadzany do sprzedaży detalicznej;
 - g) planowanej **i rzeczywistej** trasy transportu z **miejsca produkcji do pierwszego punktu detalicznego, w tym wszystkich wykorzystanych magazynów, a także daty transportu, miejsca przeznaczenia, odbiorcy i miejsca wysyłki;**
 - h) w stosownych przypadkach, importera do Unii;
 - j) danych wszystkich podmiotów, które nabyły wyrób, na jego drodze od miejsca produkcji do pierwszego punktu detalicznego;
 - k) faktury, numeru zamówienia i dowodów płatności wszystkich podmiotów, które nabyły wyrób, na jego drodze od producenta do pierwszego punktu detalicznego.

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie podmioty gospodarcze uczestniczące w obrocie wyrobami tytoniowymi, od producenta do ostatniego podmiotu gospodarczego przed pierwszym punktem detalicznym, rejestrowały moment wejścia w posiadanie każdego opakowania jednostkowego, a także wszystkie przemieszczenia tych opakowań aż do momentu, w którym podmioty te przestały być w posiadaniu tych wyrobów. Obowiązek ten może być wykonywany poprzez rejestrowanie w formie zagregowanej, na przykład opakowań zbiorczych, **o ile pozostaje możliwość śledzenia ruchu i pochodzenia opakowań jednostkowych.**

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby producenci wyrobów tytoniowych przekazywali wszystkim podmiotom gospodarczym uczestniczącym w obrocie wyrobami tytoniowymi, od producenta do ostatniego podmiotu gospodarczego przed pierwszym punktem detalicznym, w tym importerom, magazynom i przedsiębiorstwom transportowym, odpowiednio urządzenia umożliwiające rejestrowanie wyrobów tytoniowych, które podmioty te nabywają, sprzedają, przechowują, transportują lub na których dokonują innego rodzaju czynności. Urządzenia te mogą odczytywać i przekazywać dane w formie elektronicznej do ośrodka przechowywania danych zgodnego z ust. 6.

5. Żaden podmiot gospodarczy uczestniczący w obrocie wyrobami tytoniowymi nie może zmieniać ani usuwać zarejestrowanych danych, jednak podmiot gospodarczy, który wprowadził dane, i inne podmioty gospodarcze, których dana transakcja bezpośrednio dotyczy, takie jak dostawca lub odbiorca, mogą wprowadzać uwagi do uprzednio wprowadzonych danych. Podmioty gospodarcze, których dotyczy transakcja, dodają prawidłowe dane i odniesienie do poprzedniego wpisu, który ich zdaniem wymaga poprawienia. W wyjątkowych okolicznościach, pod warunkiem otrzymania odpowiednich dowodów, właściwy organ w państwie członkowskim, w którym nastąpiła rejestracja danych, lub, jeżeli miała ona miejsce poza Unią Europejską, właściwy organ w państwie członkowskim przywozu, może zezwolić na zmianę lub usunięcie uprzednio zarejestrowanych danych.

Poprawka

3. Państwa członkowskie dbają o to, aby wszystkie podmioty gospodarcze uczestniczące w obrocie wyrobami tytoniowymi, od producenta do ostatniego podmiotu gospodarczego przed pierwszym punktem detalicznym, rejestrowały moment wejścia w posiadanie każdego opakowania jednostkowego **i zbiorczego**, a także wszystkie przemieszczenia tych opakowań aż do momentu, w którym podmioty te przestały być w posiadaniu tych wyrobów, **oraz aby przekazywały te dane drogą elektroniczną do ośrodka przechowywania danych, zgodnie z ust. 6.** Obowiązek ten może być wykonywany poprzez rejestrowanie w formie zagregowanej, na przykład opakowań zbiorczych.

3a. Technologia wykorzystywana do śledzenia ruchu i lokalizacji powinna należeć do podmiotów gospodarczych, które nie są prawnie ani handlowo powiązane z przemysłem tytoniowym, i powinna być stosowana przez te jednostki.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby producenci wyrobów tytoniowych przekazywali wszystkim podmiotom gospodarczym uczestniczącym w obrocie wyrobami tytoniowymi, od producenta do ostatniego podmiotu gospodarczego przed pierwszym punktem detalicznym, w tym importerom, magazynom i przedsiębiorstwom transportowym, odpowiednio, **określone przez te państwa członkowskie** urządzenia umożliwiające rejestrowanie wyrobów tytoniowych, które podmioty te nabywają, sprzedają, przechowują, transportują lub na których dokonują innego rodzaju czynności. Urządzenia te mogą odczytywać i przekazywać dane w formie elektronicznej do ośrodka przechowywania danych zgodnego z ust. 6.

5. Żaden podmiot gospodarczy uczestniczący w obrocie wyrobami tytoniowymi nie może zmieniać ani usuwać zarejestrowanych danych, jednak podmiot gospodarczy, który wprowadził dane, i inne podmioty gospodarcze, których dana transakcja bezpośrednio dotyczy, takie jak dostawca lub odbiorca, mogą wprowadzać uwagi do uprzednio wprowadzonych danych. Podmioty gospodarcze, których dotyczy transakcja, dodają prawidłowe dane i odniesienie do poprzedniego wpisu, który ich zdaniem wymaga poprawienia. W wyjątkowych okolicznościach, pod warunkiem otrzymania odpowiednich dowodów, właściwy organ w państwie członkowskim, w którym nastąpiła rejestracja danych, lub, jeżeli miała ona miejsce poza Unią Europejską, właściwy organ w państwie członkowskim przywozu, może zezwolić na zmianę lub usunięcie uprzednio zarejestrowanych danych.

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

6. Państwa członkowskie **zapewniają, aby** producenci i importerzy wyrobów tytoniowych zawarli umowy w sprawie przechowywania danych z niezależną stroną trzecią, która prowadzi ośrodek przechowywania danych dotyczących danego producenta i importera. Ośrodek przechowywania danych fizycznie znajduje się na terytorium Unii. Odpowiedniość strony trzeciej, w szczególności jej niezależność i zdolności techniczne, jak też samą umowę, zatwierdza i monitoruje **audytor zewnętrzny, proponowany i opłacany** przez producenta tytoniu oraz **zatwierdzany** przez Komisję. Państwa członkowskie zapewniają pełną i stałą przejrzystość i dostępność ośrodków przechowywania danych dla właściwych organów państw członkowskich, Komisji i dla niezależnej strony trzeciej. W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie lub Komisja mogą udzielić producentom lub importerom dostępu do tych informacji, o ile szczególnie chronione informacje handlowe pozostają pod odpowiednią ochroną zgodnie ze stosownymi przepisami krajowymi i unijnymi.

7. Państwa członkowskie zapewniają, aby dane osobowe były przetwarzane wyłącznie zgodnie z zasadami i środkami zabezpieczającymi określonymi w dyrektywie 95/46/WE.

8. Państwa członkowskie wprowadzają wymóg, by oprócz niepowtarzalnego identyfikatora wszystkie wprowadzane do obrotu opakowania jednostkowe wyrobów tytoniowych były opatrzone widocznym zabezpieczeniem, odpornym na manipulacje, o powierzchni co najmniej 1 cm²; zabezpieczenie to drukuje się lub umieszcza w nieusuwalny, trwały sposób, w żaden sposób nie ukrywa się go ani nie zasłania, w tym znakami akcyzy lub oznaczeniami ceny lub innymi elementami wymaganymi prawem.

9. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 22 w celu:

6. Państwa członkowskie **sprawdzają, czy** producenci i importerzy wyrobów tytoniowych zawarli umowy w sprawie przechowywania danych z niezależną stroną trzecią, która prowadzi ośrodek przechowywania danych dotyczących danego producenta i importera. Ośrodek przechowywania danych fizycznie znajduje się na terytorium Unii. **Niezależna strona trzecia nie ma interesów handlowych ani innych w przemyśle tytoniowym ani w powiązanych z nim sektorach.** Odpowiedniość strony trzeciej, w szczególności jej niezależność i zdolności techniczne, jak też samą umowę, zatwierdza i monitoruje **Komisja z pomocą niezależnego audytora zewnętrznego opłacanego** przez producenta tytoniu oraz **zatwierdzanego** przez Komisję. Państwa członkowskie zapewniają pełną i stałą przejrzystość i dostępność ośrodków przechowywania danych dla właściwych organów państw członkowskich, Komisji i dla niezależnej strony trzeciej. W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie lub Komisja mogą udzielić producentom lub importerom dostępu do tych informacji, o ile szczególnie chronione informacje handlowe pozostają pod odpowiednią ochroną zgodnie ze stosownymi przepisami krajowymi i unijnymi.

7. Państwa członkowskie zapewniają, aby dane osobowe były przetwarzane wyłącznie zgodnie z zasadami i środkami zabezpieczającymi określonymi w dyrektywie 95/46/WE.

8. Państwa członkowskie wprowadzają wymóg, by oprócz niepowtarzalnego identyfikatora wszystkie wprowadzane do obrotu opakowania jednostkowe wyrobów tytoniowych były opatrzone widocznym **i niewidocznym** zabezpieczeniem, odpornym na manipulacje, o powierzchni co najmniej 1 cm²; zabezpieczenie to drukuje się lub umieszcza w nieusuwalny, trwały sposób, w żaden sposób nie ukrywa się go ani nie zasłania, w tym znakami akcyzy lub oznaczeniami ceny lub innymi elementami wymaganymi prawem. **W państwach członkowskich, w których na wyrobach tytoniowych umieszcza się znaki akcyzy, a znaki te spełniają wymogi niniejszego ustępu, nie wymaga się dodatkowych zabezpieczeń.**

9. **Przy uwzględnieniu względów praktycznych, technologii oraz istniejących handlowych aspektów operacyjnych, a także światowych norm w zakresie śledzenia ruchu i pochodzenia oraz potwierdzania autentyczności dóbr szybko zbywalnych, jak i odpowiednich wymogów określonych w protokole Światowej Organizacji Zdrowia w sprawie nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi** Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 22 w celu:

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

- a) określenia głównych elementów (takich jak czas trwania, możliwość przedłużenia, wymagana wiedza specjalistyczna, poufność) umowy, o której mowa w ust. 6, w tym jej regularnego monitorowania i oceny;
- b) określenia norm technicznych, aby zapewnić pełną zgodność systemów używanych do obsługi niepowtarzalnych identyfikatorów oraz powiązanych funkcji z innymi systemami w całej Unii; oraz
- c) **określenia norm technicznych dotyczących zabezpieczeń oraz ich ewentualnej rotacji, a także dostosowania ich do postępu naukowego i technicznego oraz do zmian sytuacji rynkowej.**
10. Wyroby tytoniowe inne niż papierosy i tytoń do samodzielnego skręcania papierosów są zwolnione ze stosowania ust. 1 – 8 przez okres 5 lat od daty, o której mowa w art. 25 ust. 1.

Poprawka

- a) określenia głównych elementów (takich jak czas trwania, możliwość przedłużenia, wymagana wiedza specjalistyczna, poufność) umowy, o której mowa w ust. 6, w tym jej regularnego monitorowania i oceny;
- b) określenia norm technicznych, aby zapewnić pełną zgodność systemów używanych do obsługi niepowtarzalnych identyfikatorów oraz powiązanych funkcji z innymi systemami w całej Unii oraz **ze standardami międzynarodowymi.**
10. Wyroby tytoniowe inne niż papierosy i tytoń do samodzielnego skręcania papierosów są zwolnione ze stosowania ust. 1 – 8 przez okres 7 lat od daty, o której mowa w art. 25 ust. 1.

Poprawka 68

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 16

Tekst proponowany przez Komisję

Rozdział IV: **Transgraniczna** sprzedaż wyrobów tytoniowych na odległość

Artykuł 16

Transgraniczna sprzedaż wyrobów tytoniowych na odległość

1. Państwa członkowskie **wprowadzają wymóg, by punkty detaliczne, które zamierzają prowadzić transgraniczną sprzedaż na odległość konsumentom znajdującym się w Unii, podlegały rejestracji we właściwych organach w państwie członkowskim, w którym znajduje się siedziba punktu detalicznego, oraz w państwie członkowskim, w którym znajdują się rzeczywiści lub potencjalni konsumenci. Punkty detaliczne, których siedziba znajduje się poza Unią, podlegają rejestracji we właściwych organach państwa członkowskiego, w którym znajdują się rzeczywiści lub potencjalni konsumenci. Wszystkie punkty detaliczne, które zamierzają prowadzić transgraniczną sprzedaż na odległość, przekazują właściwym organom co najmniej następujące informacje:**

- a) **nazwę lub nazwę przedsiębiorstwa oraz stały adres miejsca prowadzenia działalności, z którego następuje dostawa wyrobów tytoniowych;**

Poprawka

Rozdział IV: **Dystrybucja promocyjna i** sprzedaż wyrobów tytoniowych na odległość

Artykuł 16

Sprzedaż wyrobów tytoniowych na odległość

1. Państwa członkowskie **zakazują punktom detalicznym mającym siedzibę na ich terytorium prowadzenia transgranicznej sprzedaży na odległość.**

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- b) termin rozpoczęcia działalności polegającej na oferowaniu wyrobów tytoniowych w ramach transgranicznej sprzedaży na odległość ogółowi społeczeństwa w drodze usług społeczeństwa informacyjnego;
- c) adresy stron internetowych wykorzystywanych do tego celu oraz wszystkie informacje niezbędne do zidentyfikowania tych stron.

1a. Państwa członkowskie zachowują uprawnienia do decydowania o rozszerzeniu wyżej wymienionego zakazu na krajową sprzedaż na odległość. Jeżeli państwa członkowskie zezwalają na krajową sprzedaż na odległość, zapewniają, aby punkty detaliczne były wyposażone w system sprawdzania wieku.

1b. Państwo członkowskie może, z powodów związanych z ochroną zdrowia publicznego, ograniczyć przywóz tytoniu na użytek osobisty. Państwo członkowskie musi mieć możliwość stosowania takich ograniczeń zwłaszcza wtedy, gdy cena w państwie członkowskim zakupu jest znacznie niższa niż w państwie członkowskim pochodzenia lub jeżeli ostrzeżenia zdrowotne nie są podane w jego języku urzędowym lub językach urzędowych.

2. Właściwe organy państw członkowskich publikują, zgodnie z zasadami i środkami zabezpieczającymi określonymi w dyrektywie 95/46/WE, pełen wykaz wszystkich zarejestrowanych w tych organach punktów detalicznych. Punkty detaliczne mogą rozpocząć wprowadzanie do obrotu wyrobów tytoniowych w drodze sprzedaży na odległość nie wcześniej niż po opublikowaniu nazwy punktu w odpowiednich państwach członkowskich.

2. Państwa członkowskie, które wprowadziły krajową strategię walki ze spożywaniem tytoniu, mogą ustalić limity ilościowe w odniesieniu do przewozu przez granicę.

3. Jeżeli jest to konieczne, aby zapewnić przestrzeganie prawa i ułatwić jego egzekwowanie, państwa członkowskie przeznaczenia mogą wprowadzić wymóg, by punkt detaliczny wyznaczył osobę fizyczną odpowiedzialną za sprawdzanie, zanim wyroby tytoniowe dotrą do konsumentów, czy są one zgodne z przepisami krajowymi przyjętymi na podstawie niniejszej dyrektywy w państwie członkowskim przeznaczenia.

4. Punkty detaliczne prowadzące sprzedaż na odległość posiadają system sprawdzania wieku, który w momencie sprzedaży sprawdza, czy konsument nabywający wyrób spełnia wymogi dotyczące minimalnego wieku określone w przepisach krajowych państwa członkowskiego przeznaczenia. Detalista lub wyznaczona osoba fizyczna przekazuje właściwym organom szczegółowe informacje na temat systemu sprawdzania wieku oraz opis jego działania.

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5. Dane osobowe konsumenta przetwarza się wyłącznie zgodnie z dyrektywą 95/46/WE i nie ujawnia się ich producentowi wyrobów tytoniowych, przedsiębiorstwom wchodzącym w skład tej samej grupy przedsiębiorstw ani żadnym innym stronom trzecim. Danych osobowych nie wykorzystuje się ani nie przekazuje do celów niezwiązanych z daną transakcją sprzedaży. Dotyczy to również sytuacji, w której punkt detaliczny wchodzi w skład producenta wyrobów tytoniowych.

Poprawka 69

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 16a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Państwa członkowskie zakazują punktom detalicznym mającym siedzibę na ich terytorium dystrybucji darmowych lub przecenionych wyrobów tytoniowych za pośrednictwem transgranicznych kanałów sprzedaży na odległość lub za pośrednictwem innych kanałów.

Poprawka 70

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 17

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Zgłaszanie nowatorskich wyrobów tytoniowych

Zgłaszanie nowatorskich wyrobów tytoniowych

1. Państwa członkowskie wprowadzają wymóg, by producenci i importerzy wyrobów tytoniowych zgłaszali właściwym organom państw członkowskich wszystkie nowatorskie wyroby tytoniowe, które zamierzają wprowadzić do obrotu w tych państwach członkowskich. Zgłoszenia dokonuje się w formie elektronicznej sześć miesięcy przed zamierzonym wprowadzeniem wyrobu do obrotu; towarzyszy mu szczegółowy opis wyrobu oraz informacje o składnikach i wydzielanych substancjach zgodnie z art. 5. Ponadto producenci i importerzy zgłaszający nowatorski wyrób tytoniowy przekazują właściwym organom:

- a) dostępne badania naukowe dotyczące toksyczności, właściwości uzależniających i atrakcyjności wyrobu, w szczególności w odniesieniu do jego składników i wydzielanych substancji;

1. Państwa członkowskie wprowadzają wymóg, by producenci i importerzy wyrobów tytoniowych zgłaszali właściwym organom państw członkowskich wszystkie nowatorskie wyroby tytoniowe, które zamierzają wprowadzić do obrotu w tych państwach członkowskich. Zgłoszenia dokonuje się w formie elektronicznej sześć miesięcy przed zamierzonym wprowadzeniem wyrobu do obrotu; towarzyszy mu szczegółowy opis wyrobu, **wszelkich propozycji oznakowania, wskazówek dotyczących stosowania, składu produktu, procesu produkcji i odpowiednich kontroli** oraz informacje o składnikach i wydzielanych substancjach zgodnie z art. 5. Ponadto producenci i importerzy zgłaszający nowatorski wyrób tytoniowy przekazują właściwym organom:

- a) dostępne badania naukowe dotyczące toksyczności, właściwości uzależniających i atrakcyjności wyrobu, w szczególności w odniesieniu do jego składników i wydzielanych substancji;

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) **dostępne analizy i badania** rynku na temat preferencji różnych grup konsumentów, w tym młodych ludzi, oraz

c) wszystkie dostępne informacje dotyczące wyrobu, w tym analizę stosunku ryzyka do korzyści związanych z wyrobem, analizę spodziewanych skutków w kontekście zaprzestania i rozpoczęcia spożycia tytoniu oraz innych przewidywań dotyczących sposobu postrzegania wyrobu przez konsumentów.

2. **Państwa** członkowskie wprowadzają wymóg, by producenci i importerzy wyrobów tytoniowych przekazywali ich właściwym organom nowe lub zaktualizowane informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a) – c). Państwa członkowskie mają prawo nałożyć na producentów lub importerów obowiązek przeprowadzania dodatkowych badań lub przekazywania dodatkowych informacji. Państwa członkowskie przekazują Komisji wszystkie informacje otrzymane na podstawie niniejszego artykułu. Państwa członkowskie mają prawo wprowadzić system zezwoleń i pobierać opłaty o proporcjonalnej wysokości.

3. Nowatorskie wyroby tytoniowe wprowadzane do obrotu spełniają wymogi określone w niniejszej dyrektywie. *Właściwość przepisów zależy od tego, czy dany wyrób wchodzi w zakres definicji wyrobu tytoniowego bezdymnego określonej w art. 2 pkt 29 czy definicji tytoniu do palenia określonej w art. 2 pkt 33.*

b) **robocze streszczenia dostępnych analiz i badań** rynku na temat preferencji różnych grup konsumentów, w tym młodych ludzi oraz **silnie uzależnionych nałogowych palaczy**;

c) wszystkie dostępne informacje dotyczące wyrobu, w tym analizę stosunku ryzyka do korzyści związanych z wyrobem, analizę spodziewanych skutków w kontekście zaprzestania i rozpoczęcia spożycia tytoniu oraz innych przewidywań dotyczących sposobu postrzegania wyrobu przez konsumentów.

2. **Po wprowadzeniu wyboru tytoniowego do obrotu państwa** członkowskie wprowadzają wymóg, by producenci i importerzy wyrobów tytoniowych przekazywali ich właściwym organom nowe lub zaktualizowane informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a) – c). Państwa członkowskie mają prawo nałożyć na producentów lub importerów obowiązek przeprowadzania dodatkowych badań lub przekazywania dodatkowych informacji. Państwa członkowskie przekazują Komisji wszystkie informacje otrzymane na podstawie niniejszego artykułu. Państwa członkowskie mają prawo wprowadzić system zezwoleń i pobierać opłaty o proporcjonalnej wysokości.

3. Nowatorskie wyroby tytoniowe wprowadzane do obrotu spełniają wymogi określone w niniejszej dyrektywie. *Mające zastosowanie przepisy zależą od tego, czy dany wyrób wchodzi w zakres definicji wyrobu tytoniowego bezdymnego określonej w art. 2 pkt 29, czy definicji tytoniu do palenia określonej w art. 2 pkt 33.*

Poprawka 170

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 18

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. **Następujące** wyroby zawierające nikotynę mogą być wprowadzane do obrotu tylko **po uzyskaniu pozwolenia zgodnie z dyrektywą 2001/83/WE**:

a) wyroby, w których poziom nikotyny przekracza 2 mg w przeliczeniu na sztukę, lub

b) wyroby, w których stężenie nikotyny przekracza 4 mg na ml, lub

1. Wyroby zawierające nikotynę mogą być wprowadzane do obrotu tylko **zgodnie z procedurą zgłaszania określoną w art. 17 niniejszej dyrektywy**.

Państwa członkowskie dbają o to, aby wyroby zawierające nikotynę były zgodne ze wszystkimi odpowiednimi przepisami Unii, w szczególności z dyrektywą 2001/95/WE w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

c) wyroby, których użycie w sposób zgodny z przeznaczeniem powoduje, że średnie maksymalne szczytowe stężenie nikotyny w osoczu przekracza 4 ng na ml.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 22 w celu zaktualizowania ilości nikotyny określonych w ust. 1 przy uwzględnieniu postępu naukowego i pozwoleń na wprowadzenie do obrotu udzielonych dla wyrobów zawierających nikotynę na podstawie dyrektywy 2001/83/WE.

3. Na każdym opakowaniu jednostkowym i opakowaniu zbiorczym wyrobów zawierających nikotynę **poniżej progów określonych w ust. 1** zamieszcza się następujące ostrzeżenie zdrowotne:

„Ten wyrób zawiera nikotynę i może szkodzić Twojemu zdrowiu”.

2. Wyroby zawierające nikotynę przedstawione jako przeznaczone do leczenia lub zapobiegania chorobom mogą być wprowadzane do obrotu tylko po uzyskaniu pozwolenia na podstawie dyrektywy 2001/83/WE.

3. W odniesieniu do wyrobów zawierających nikotynę, które mają zostać wprowadzone do obrotu zgodnie z ust. 1, państwa członkowskie dopilnowują, aby:

a) wyroby zawierające nikotynę, w których poziom nikotyny przekracza 30 mg/ml, nie były wprowadzane do obrotu;

b) producenci i importerzy wyrobów zawierających nikotynę przedkładali właściwym organom wykaz wszystkich składników, wraz z ich ilościami, zawartych w wyrobach, w podziale na marki i rodzaje, oraz substancji wydzielanych przez te wyroby wskutek ich użycia, a także wykaz wszelkich zmian. Państwa członkowskie zapewnią następnie rozpowszechnianie tych informacji na stronie internetowej, należycie dbając o ochronę tajemnicy handlowej. Producenci i importerzy składają władzom również sprawozdania dotyczące wielkości sprzedaży na rynku krajowym w podziale na marki i rodzaje;

c) wyroby zawierające nikotynę z dodatkami wymienionymi w art. 6 ust. 4 nie były wprowadzane do obrotu;

d) do opakowania jednostkowego wyrobu zawierającego nikotynę dołączona była ulotka opisująca sposób użycia, obejmująca informację, że produkt nie jest zlecany do użycia przez osoby niepalące, przeciwwskazania, ostrzeżenia dla grup szczególnego ryzyka, opis niepożądanych reakcji, miejsce produkcji i dane kontaktowe producenta lub importera;

e) na każdym opakowaniu jednostkowym i opakowaniu zbiorczym wyrobów zawierających nikotynę zamieszcza się następujące ostrzeżenie zdrowotne:

„Ten wyrób jest przeznaczony do stosowania przez palaczy. Zawiera nikotynę, która jest substancją silnie uzależniającą.”;

f) sprzedaż wyrobu była ograniczona do grupy wiekowej, której w danym państwie członkowskim można zgodnie z prawem sprzedawać wyroby tytoniowe; w żadnym przypadku zezwolenie to nie powinno obejmować osób poniżej 18 roku życia;

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4. Ostrzeżenie zdrowotne, o którym mowa w ust. 3, spełnia wymagania określone w art. 10 **ust. 4. Ponadto ostrzeżenie to:**

a) **drukuje się na dwóch największych płaszczyznach opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego;**

b) **zajmuje 30 % zewnętrznego obszaru odpowiedniej płaszczyzny opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego. Proporcja ta wzrasta do 32 % w przypadku państw członkowskich, w których obowiązują dwa języki urzędowe, oraz do 35 % w przypadku państw członkowskich, w których obowiązują trzy języki urzędowe.**

5. **Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 22 w celu dostosowania wymogów określonych w ust. 3 i 4 przy uwzględnieniu postępu naukowego i zmian sytuacji rynkowej oraz w celu określenia i dostosowania umiejscowienia, formatu, układu, wyglądu i rotacji ostrzeżeń zdrowotnych.**

g) **wyroby były dostępne w sprzedaży pozaaptecznej;**

h) **w wyrobach było dozwolone stosowanie środków aromatyzujących;**

i) **ograniczenia reklamy, sponsorowania, handlowego przekazu audiowizualnego i lokowania wyrobów tytoniowych określone w dyrektywie 2003/33/WE i dyrektywie 2010/13/WE były stosowane do wyrobów zawierających nikotynę;**

j) **transgraniczna sprzedaż na odległość wyrobów zawierających nikotynę była regulowana zgodnie z art. 16;**

k) **znaki handlowe tytoniu, znaki towarowe i symbole nie były stosowane na wyrobach zawierających nikotynę.**

4. Ostrzeżenie zdrowotne, o którym mowa w ust. 3 **lit. e)**, spełnia wymagania określone w art. 10.

5. Państwa członkowskie monitorują rozwój rynku produktów zawierających nikotynę, w tym rejestrują wszelkie dowody na to, czy stosowanie przez osoby młode prowadzi do popadnięcia w nałóg, i przekazują swoje ustalenia Komisji. W oparciu o przekazane dowody i badania naukowe Komisja pięć lat po wejściu w życie niniejszej dyrektywy przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wyrobów zawierających nikotynę. Sprawozdanie zawiera ocenę konieczności wprowadzenia zmian do niniejszej dyrektywy lub przyjęcia nowych przepisów.

Poprawka 72

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 19

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Wyroby ziołowe do palenia

Wyroby ziołowe do palenia

1. Na każdym opakowaniu jednostkowym i opakowaniu zbiorczym wyrobów ziołowych do palenia zamieszcza się następujące ostrzeżenie zdrowotne:

1. Na każdym opakowaniu jednostkowym i opakowaniu zbiorczym wyrobów ziołowych do palenia zamieszcza się następujące ostrzeżenie zdrowotne:

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

Ten wyrób może szkodzić Twojemu zdrowiu.

2. Ostrzeżenie zdrowotne drukuje się na przedniej i tylnej zewnętrznej płaszczyźnie opakowania jednostkowego i na opakowaniu zbiorczym.

3. Ostrzeżenie zdrowotne spełnia wymogi określone w art. 10 ust. 4. Zajmuje ono nie mniej niż 30 % obszaru odpowiedniej płaszczyzny opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego. Proporcja ta wzrasta do 32 % w przypadku państw członkowskich, w których obowiązują dwa języki urzędowe, oraz do 35 % w przypadku państw członkowskich, w których obowiązują **trzy** języki urzędowe.

Poprawka

Ten wyrób może szkodzić Twojemu zdrowiu.

2. Ostrzeżenie zdrowotne drukuje się na przedniej i tylnej zewnętrznej płaszczyźnie opakowania jednostkowego i na opakowaniu zbiorczym.

3. Ostrzeżenie zdrowotne spełnia wymogi określone w art. 10 ust. 4. Zajmuje ono nie mniej niż 30 % obszaru odpowiedniej płaszczyzny opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego. Proporcja ta wzrasta do 32 % w przypadku państw członkowskich, w których obowiązują dwa języki urzędowe, oraz do 35 % w przypadku państw członkowskich, w których obowiązują **więcej niż dwa** języki urzędowe.

Poprawka 73

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 19 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 19a

Imitacje wyrobów tytoniowych

Imitacje wyrobów tytoniowych, które mogą być atrakcyjne dla nieletnich i w konsekwencji potencjalnie prowadzić do sięgania po wyroby tytoniowe, są zabronione.

Poprawka 74

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 20 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy dotyczące sankcji za naruszenie przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy oraz wprowadzają wszystkie środki niezbędne do zapewnienia, aby przepisy te były egzekwowane. Sankcje te są skuteczne, proporcjonalne i mają skutek odstrasżający.

Poprawka

3. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy dotyczące sankcji za naruszenie przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy oraz wprowadzają wszystkie środki niezbędne do zapewnienia, aby przepisy te były egzekwowane. Sankcje te są skuteczne, proporcjonalne i mają skutek odstrasżający. **Wszelkie sankcje finansowe stosowane w razie umyślnego naruszenia są ustalane tak, by równoważyły korzyści gospodarcze, do jakich dążono, popełniając naruszenie.**

Wtorek, 8 października 2013

Poprawka 75
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 22

Tekst proponowany przez Komisję

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 2, *art. 3 ust. 3*, art. 4 ust. 3, *art. 4 ust. 4*, art. 6 ust. 3, **art. 6 ust. 9**, **art. 6 ust. 10**, art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 3, art. 10 ust. 5, art. 11 ust. 3, **art. 13 ust. 3**, art. 13 ust. 4, art. 14 ust. 9, **art. 18 ust. 2 i art. 18 ust. 5**, powierza się Komisji na **czas nieokreślony** od dnia [Office of Publications: please insert the date of the entry into force of this Directive].

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 2, art. 3 ust. 3, art. 4 ust. 3, *art. 4 ust. 4*, **art. 6 ust. 3**, **art. 6 ust. 9**, art. 6 ust. 10, art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 3, art. 10 ust. 5, art. 11 ust. 3, **art. 13 ust. 3**, art. 13 ust. 4, art. 14 ust. 9, **art. 18 ust. 2 i art. 18 ust. 5**, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Poprawka

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3, art. 4 ust. 3 i 4, art. 6 ust. 10a, art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 3, art. 10 ust. 5, art. 11 ust. 3, art. 13 ust. 4 i art. 14 ust. 9, powierza się Komisji na okres **pięciu lat** od dnia [Office of Publications: please insert the date of the entry into force of this Directive]. **Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.**

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 2 i 3, art. 4 ust. 3 i 4, art. 6 ust. 10a, art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 3, art. 10 ust. 5, art. 11 ust. 3, art. 13 ust. 4 i art. 14 ust. 9, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 ust. 2, art. 3 ust. 3, art. 4 ust. 3, art. 4 ust. 4, **art. 6 ust. 3, art. 6 ust. 9**, art. 6 ust. 10, art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 3, art. 10 ust. 5, art. 11 ust. 3, **art. 13 ust. 3**, art. 13 ust. 4, art. 14 ust. 9, **art. 18 ust. 2 i art. 18 ust. 5**, wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Poprawka

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 ust. 2 i 3, art. 4 ust. 3 i 4, art. 6 ust. **10a**, art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 3, art. 10 ust. 5, art. 11 ust. 3, art. 13 ust. 4 **i** art. 14 ust. 9, wchodzi w życie tylko wtedy, kiedy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub kiedy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Poprawka 76

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 23 – ustęp 1 – akapit pierwszy

Tekst proponowany przez Komisję

Nie później niż **pięć lat** od daty określonej w art. 25 ust. 1 Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy.

Poprawka

Nie później niż **trzy lata** od daty określonej w art. 25 ust. 1 Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy.

Poprawka 77

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 23 – ustęp 2 – akapit pierwszy – litera c a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ca) ocenę uzależniającego działania składników, które sprzyjają uzależnieniu;

Poprawka 78

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 23 – ustęp 2 – akapit pierwszy – litera c b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

cb) rozwój znormalizowanych metod badawczych służących do pomiaru zawartości składników dymu tytoniowego innych niż substancje smoliste, nikotyna i tlenek węgla;

Wtorek, 8 października 2013

Poprawka 79**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 23 – ustęp 2 – akapit pierwszy – litera c c (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

cc) *dotyczące składników dane toksykologiczne, jakich należy wymagać od producentów, i sposób badania tych składników w celu umożliwienia organom ds. zdrowia publicznego oceny ich stosowania;*

Poprawka 80**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 23 – ustęp 2 – akapit pierwszy – litera c d (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

cd) *rozwój norm dotyczących wyrobów tytoniowych innych niż papierosy.*

Poprawka 81**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 23 – ustęp 3 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. *Co dwa lata państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie z wdrażania środków podejmowanych zgodnie z zaleceniem Rady 2003/54/WE z dnia 2 grudnia 2002 r. w sprawie zapobiegania paleniu i w sprawie inicjatyw zmierzających do poprawy kontroli używania tytoniu, zwłaszcza w odniesieniu do granic wiekowych określonych w przepisach krajowych, a także informują o planach podniesienia granicy wiekowej, aby zrealizować cel, jakim jest „pokolenie bez papierosa”.*

Poprawka 82**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 24**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. **Państwa** członkowskie nie zakazują ani nie ograniczają przywozu, sprzedaży ani spożycia wyrobów tytoniowych lub powiązanych wyrobów, które są zgodne z niniejszą dyrektywą.

1. **Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 państwa** członkowskie nie zakazują ani nie ograniczają przywozu, sprzedaży ani spożycia wyrobów tytoniowych lub powiązanych wyrobów, które są zgodne z niniejszą dyrektywą.

Wtorek, 8 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

2. Państwa członkowskie mogą jednak utrzymać bardziej restrykcyjne przepisy krajowe w dziedzinach objętych dyrektywą, **mające zastosowanie bez rozróżnienia do wszystkich towarów, ze względu na nadrzędne potrzeby związane z ochroną zdrowia publicznego. Państwa członkowskie mogą także wprowadzać bardziej restrykcyjne przepisy ze względów związanych ze specyficzną sytuacją danego państwa członkowskiego, pod warunkiem że przepisy te są uzasadnione potrzebą ochrony zdrowia publicznego.** Takie przepisy krajowe zgłasza się Komisji wraz z podaniem względów, dla których zostały one utrzymane lub wprowadzone. W terminie sześciu miesięcy od otrzymania zgłoszenia Komisja zatwierdza lub odrzuca te przepisy po sprawdzeniu, biorąc pod uwagę wysoki poziom ochrony zdrowia osiągnięty w drodze niniejszej dyrektywy, czy przepisy te są uzasadnione, niezbędne i proporcjonalne do ich celu oraz czy nie stanowią one środka arbitralnej dyskryminacji lub ukrytego ograniczenia handlu między państwami członkowskimi. Jeżeli Komisja nie wyda decyzji w tym terminie, uznaje się, że przepisy krajowe zostały zatwierdzone.

3. Niniejsza dyrektywa nie narusza prawa państw członkowskich do utrzymania lub wprowadzenia, **zgodnie z Traktatem**, przepisów krajowych dotyczących kwestii nieuregulowanych w niniejszej dyrektywie. **Takie przepisy krajowe muszą być uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym oraz być niezbędne i proporcjonalne do ich celu.** Nie mogą one stanowić środka arbitralnej dyskryminacji ani ukrytego ograniczenia handlu między państwami członkowskimi; nie mogą także stać na przeszkodzie pełnemu zastosowaniu niniejszej dyrektywy.

Poprawka

2. Państwa członkowskie mogą jednak utrzymać **lub wprowadzić** bardziej restrykcyjne przepisy krajowe w dziedzinach objętych dyrektywą, **pod warunkiem że przepisy te będą zgodne z traktatem.** Takie przepisy krajowe **mają zastosowanie jednakowo do wszystkich towarów, w tym do towarów przywożonych z innych państw członkowskich lub z państw trzecich.** Przepisy te zgłasza się Komisji wraz z podaniem względów, dla których zostały one utrzymane lub wprowadzone. W terminie sześciu miesięcy od otrzymania zgłoszenia Komisja zatwierdza lub odrzuca te przepisy po sprawdzeniu, biorąc pod uwagę wysoki poziom ochrony zdrowia osiągnięty w drodze niniejszej dyrektywy, czy przepisy te są uzasadnione, niezbędne i proporcjonalne do ich celu oraz czy nie stanowią one środka arbitralnej dyskryminacji lub ukrytego ograniczenia handlu między państwami członkowskimi. Jeżeli Komisja nie wyda decyzji w tym terminie, uznaje się, że przepisy krajowe zostały zatwierdzone.

3. Niniejsza dyrektywa nie narusza prawa państw członkowskich do utrzymania lub wprowadzenia przepisów krajowych dotyczących kwestii nieuregulowanych w niniejszej dyrektywie, **pod warunkiem że przepisy te będą zgodne z traktatem.** Przepisy te **mają zastosowanie jednakowo do wszystkich towarów, w tym do towarów przywożonych z innych państw członkowskich lub z państw trzecich, i nie** mogą stanowić środka arbitralnej dyskryminacji ani ukrytego ograniczenia handlu między państwami członkowskimi; nie mogą także stać na przeszkodzie pełnemu zastosowaniu niniejszej dyrektywy.

Poprawka 83

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 25 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia **[Publications Office, please insert the exact date: entry into force + 18 months]** r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Poprawka

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia ...(*) r., **a w przypadku art. 6 do dnia ...(**) r.** Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

(*) Data wejścia w życie + 18 miesięcy.

(**) Data wejścia w życie + 36 miesięcy.

Wtorek, 8 października 2013

Poprawka 84**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 26**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Przepis przejściowy

Przepis przejściowy

Państwa członkowskie mogą zezwolić, by następujące wyroby, które nie spełniają wymogów niniejszej dyrektywy, były wprowadzane do obrotu do dnia [**Publications Office, please insert the exact date: entry into force + 24 months**] r.:

Państwa członkowskie mogą zezwolić, by następujące wyroby, które nie spełniają wymogów niniejszej dyrektywy, były wprowadzane do obrotu do dnia ... (*):

a) wyroby tytoniowe

a) wyroby tytoniowe

b) wyroby zawierające nikotynę poniżej progu określonego w art. 18 ust. 1;

b) wyroby ziołowe do palenia.

c) wyroby ziołowe do palenia.

Państwa członkowskie mogą zezwolić, by produkty zawierające nikotynę, które nie spełniają wymogów niniejszej dyrektywy, były wprowadzane do obrotu do dnia ... ():**

(*) *Data wejścia w życie + 24 miesiące.*(**) *Data wejścia w życie + 36 miesięcy.***Poprawka 85****Wniosek dotyczący dyrektywy****Załącznik -I (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Załącznik -I**Dodatki zatwierdzone do stosowania w wyrobach tytoniowych****Chemiczna nazwa dodatku – funkcja – maksymalna dopuszczalna zawartość****Poprawka 86****Wniosek dotyczący dyrektywy****Załącznik I**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Wykaz ostrzeżeń tekstowych

Wykaz ostrzeżeń tekstowych

(określonych w art. 9 i art. 10 ust. 1)

(określonych w art. 9 i art. 10 ust. 1)

1) Palenie jest przyczyną 90 % przypadków raka płuc

1) Palenie jest przyczyną 90 % przypadków raka płuc

Wtorek, 8 października 2013*Tekst proponowany przez Komisję*

- 2) Palenie jest przyczyną raka jamy ustnej i gardła
- 3) Palenie niszczy płuca
- 4) Palenie jest przyczyną zawałów serca
- 5) Palenie jest przyczyną udarów i niepełnosprawności
- 6) Palenie jest przyczyną miażdżycy
- 7) Palenie zwiększa ryzyko utraty wzroku
- 8) Palenie niszczy zęby i dziąsła
- 9) Palenie może zabić Twoje nienarodzone dziecko
- 10) Dym szkodzi Twoim dzieciom, rodzinie i przyjaciołom
- 11) Dzieci palaczy często idą w ślady rodziców
- 12) Rzuć palenie – *pomyśl o swoich najbliższych*
- 13) Palenie zmniejsza płodność
- 14) Palenie zwiększa ryzyko impotencji

Poprawka

- 2) Palenie jest przyczyną raka jamy ustnej i gardła
- 2a) *Palenie jest przyczyną raka pęcherza***
- 3) Palenie niszczy płuca
- 4) Palenie jest przyczyną zawałów serca
- 5) Palenie jest przyczyną udarów i niepełnosprawności
- 6) Palenie jest przyczyną miażdżycy
- 7) Palenie zwiększa ryzyko utraty wzroku
- 8) Palenie niszczy zęby i dziąsła
- 9) Palenie może zabić Twoje nienarodzone dziecko
- 10) Dym szkodzi Twoim dzieciom, rodzinie i przyjaciołom
- 11) Dzieci palaczy często idą w ślady rodziców
- 12) Rzuć palenie – *zostań przy życiu dla swoich bliskich*
- 13) Palenie zmniejsza płodność
- 14) Palenie zwiększa ryzyko impotencji
- 14a) *Palenie może być przyczyną nagłej śmierci niemowląt***
- 14b) *Palenie w czasie ciąży jest przyczyną przedwczesnych porodów***
- 14c) *Bierne palenie może nasilać objawy astmy lub zapalenia opon mózgowych u dzieci***

P7_TA(2013)0399

Protokół uzgodniony między UE a Islamską Republiką Mauretańską ustalający uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Protokołu ustalającego na okres dwóch lat uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie partnerskiej w sprawie połowów pomiędzy Unią Europejską a Islamską Republiką Mauretańską (15777/2012 – C7-0419/2012 – 2012/0258(NLE))

(Zgoda)

(2016/C 181/25)

Parlament Europejski,

— uwzględniając projekt decyzji Rady (15777/2012),

Wtorek, 8 października 2013

- uwzględniając projekt Protokołu ustalającego na okres dwóch lat uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie partnerskiej w sprawie połowów pomiędzy Unią Europejską a Islamską Republiką Mauretańską (15781/2012),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na podstawie art. 43 ust. 2 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C7–0419/2012),
 - uwzględniając art. 81 oraz art. 90 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Rybołówstwa oraz opinie Komisji Rozwoju i Komisji Budżetowej (A7–0184/2013),
1. wyraża zgodę na zawarcie protokołu;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz parlamentowi Islamskiej Republiki Mauretańskiej.
-

Środa, 9 październik 2013

P7_TA(2013)0407

Rekreacyjne jednostki pływające i skutery wodne *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rekreacyjnych jednostek pływających i skuterów wodnych (COM(2011)0456 – C7-0212/2011 – 2011/0197(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2016/C 181/26)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2011)0456),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0212/2011),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 8 grudnia 2011 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady złożone w piśmie z dnia 26 maja 2013 r. do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - zgodnie z art.55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz Komisji Transportu i Turystyki (A7-0213/2012),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P7_TC1-COD(2011)0197

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 9 października 2013 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/.../UE w sprawie rekreacyjnych jednostek pływających i skuterów wodnych i uchylająca dyrektywę 94/25/WE

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, dyrektywy 2013/53/UE.)

⁽¹⁾ Dz.U. C 43 z 15.2.2012, s. 30.

Środa, 9 października 2013

P7_TA(2013)0408

Uznawanie kwalifikacji zawodowych i rozporządzenie w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych i rozporządzenie w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (COM(2011)0883 – C7-0512/2011 – 2011/0435 (COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2016/C 181/27)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2011)0883),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2, art. 46, art. 53 ust. 1 oraz art. 62 i art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0512/2011),
 - uwzględniając opinię Komisji Prawnej w sprawie proponowanej podstawy prawnej,
 - uwzględniając art. 294 ust. 3, art. 46, art. 53 ust. 1 i art. 62 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając uzasadnione opinie przedstawione przez francuski senat w ramach Protokołu (nr 2) w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności, zawierające stwierdzenie, że projekt aktu ustawodawczego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 26 kwietnia 2012 r.⁽¹⁾,
 - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady złożone w piśmie z dnia 31 czerwca 2013 r. do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 55 i 37 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych i Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A7-0038/2013),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. przyjmuje do wiadomości oświadczenie Komisji załączone do niniejszej rezolucji;
 3. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 29.6.2012, s. 103.

Środa, 9 października 2013

4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P7_TC1-COD(2011)0435

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 9 października 2013 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/.../UE zmieniającej dyrektywę 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych i rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („rozporządzenie w sprawie IMI”)

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, dyrektywy 2013/55/UE.)

ZAŁĄCZNIK DO REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ

Oświadczenie Komisji

Komisja, przygotowując akty delegowane, o których mowa w art. 57c ust. 2, zapewnia jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, a także odpowiednio wcześniej przeprowadza stosowne i przejrzyste konsultacje, w szczególności z ekspertami kompetentnych władz i instytucji, stowarzyszeń zawodowych oraz placówek oświatowych wszystkich państw członkowskich, a w określonych przypadkach z ekspertami partnerów społecznych.

P7_TA(2013)0409

Umowa między UE a Armenią o ułatwieniach w wydawaniu wiz ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2013 r. w sprawie projektu decyzji Rady dotyczącej zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Armenii o ułatwieniach w wydawaniu wiz (05835/2013 – C7-0112/2013 – 2012/0334(NLE))

(Zgoda)

(2016/C 181/28)

Parlament Europejski,

— uwzględniając projekt decyzji Rady (05835/2013),

— uwzględniając projekt Umowy między Unią Europejską a Republiką Armenii o ułatwieniach w wydawaniu wiz (16913/2012),

— uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 77 ust. 2 lit. a) oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C7-0112/2013),

Środa, 9 października 2013

- uwzględniając art. 81 oraz art. 90 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Spraw Zagranicznych (A7-0290/2013),
1. wyraża zgodę na zawarcie umowy;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji, jak również rządóm i parlamentóm państw członkowskich oraz Republiki Armenii.

P7_TA(2013)0410

Umowa między Unią Europejską a Republiką Armenii o readmisji osób przebywających nielegalnie ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Armenii o readmisji osób przebywających nielegalnie (05859/2013 – C7-0113/2013 – 2012/0332(NLE))

(Zgoda)

(2016/C 181/29)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (05859/2013),
 - uwzględniając projekt umowy pomiędzy Unią Europejską a Republiką Armenii o readmisji osób przebywających nielegalnie (05860/2013),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na podstawie art. 79 ust. 3 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C7-0113/2013),
 - uwzględniając art. 81 oraz art. 90 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Spraw Zagranicznych (A7-0289/2013),
1. wyraża zgodę na zawarcie umowy;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji, jak również rządóm i parlamentóm państw członkowskich oraz Republiki Armenii.

Środa, 9 października 2013

P7_TA(2013)0413

Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne ***I

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 9 października 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2011/92/UE w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (COM(2012)0628 – C7-0367/2012 – 2012/0297(COD)) ⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2016/C 181/30)

Poprawka 1

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 1

Tekst proponowany przez Komisję

- (1) Dyrektywa 2011/92/UE harmonizuje zasady oceny oddziaływania projektów na środowisko, wprowadzając minimalne wymagania (dotyczące rodzaju projektów poddawanych ocenie, podstawowych obowiązków wykonawców, zakresu oceny oraz uczestnictwa właściwych organów i społeczeństwa), a także przyczynia się do wysokiego poziomu ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego.

Poprawka

- (1) Dyrektywa 2011/92/UE harmonizuje zasady oceny oddziaływania projektów na środowisko, wprowadzając minimalne wymagania (dotyczące rodzaju projektów poddawanych ocenie, podstawowych obowiązków wykonawców, zakresu oceny oraz uczestnictwa właściwych organów i społeczeństwa), a także przyczynia się do wysokiego poziomu ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego. **Państwa członkowskie powinny mieć prawo ustanowić bardziej rygorystyczne przepisy w celu ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego.**

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do właściwej komisji w celu ponownego rozpatrzenia zgodnie z art. 57 ust. 2 akapit drugi regulaminu(A7-0277/2013).

Środa, 9 października 2013

Poprawka 2
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję

- (3) Zmiana dyrektywy 2011/92/UE jest konieczna w celu poprawy jakości procedury oceny oddziaływania na środowisko, usprawnienia różnych etapów procedury oraz zwiększenia spójności i synergii z innymi przepisami i politykami unijnymi, a także strategiami i politykami opracowywanymi przez państwa członkowskie w obszarach wchodzących w zakres kompetencji krajowych.

Poprawka

- (3) Zmiana dyrektywy 2011/92/UE jest konieczna w celu poprawy jakości procedury oceny oddziaływania na środowisko, usprawnienia różnych etapów procedury, **zapewnienia jej zgodności z zasadami inteligentnych regulacji** oraz zwiększenia spójności i synergii z innymi przepisami i politykami unijnymi, a także strategiami i politykami opracowywanymi przez państwa członkowskie w obszarach wchodzących w zakres kompetencji krajowych. **Ostatecznym celem zmiany niniejszej dyrektywy jest lepsze wdrażanie na poziomie państw członkowskich. W wielu przypadkach procedury administracyjne stały się zbyt skomplikowane i rozciągnięte w czasie, co powodowało opóźnienia i stwarzało dodatkowe ryzyko w kontekście ochrony środowiska. W związku z tym jednym z celów niniejszej dyrektywy powinno być uproszczenie i harmonizacja procedur. Należy zastanowić się nad przydatnością stworzenia punktu kompleksowej obsługi pozwalającego na skoordynowaną ocenę lub wspólne procedury w przypadkach, gdy potrzeba kilku ocen oddziaływania na środowisko, na przykład w przypadkach przedsięwzięć transgranicznych, lub na określenie bardziej szczegółowych kryteriów obowiązkowej oceny.**

Poprawka 3
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (3a) **Aby zagwarantować zharmonizowane stosowanie i równą ochronę środowiska na całym terytorium Unii, Komisja, w ramach wykonywania swojej funkcji strażnika traktatów, powinna gwarantować jakościową i proceduralną zgodność z przepisami dyrektywy 2011/92/UE, w tym przepisami dotyczącymi konsultacji publicznych i uczestnictwa.**

Środa, 9 października 2013

Poprawka 4

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 3 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (3b) *W przypadku przedsięwzięć, które mogą mieć transgraniczne skutki dla środowiska, uczestniczące państwa członkowskie tworzą wspólny punkt kontaktowy, ob-sadzany na zasadzie parytetu, który jest właściwy dla wszystkich etapów procedury. Do ostatecznego zatwierdzenia przedsięwzięcia konieczna jest zgoda wszystkich uczestniczących państw członkowskich.*

Poprawka 5

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 3 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (3c) *Dyrektywa 2011/92/UE powinna również zostać poddana przeglądowi, tak aby zapewnić lepszą ochronę środowiska, bardziej oszczędne gospodarowanie zasobami oraz wspieranie zrównoważonego wzrostu w Europie. W tym celu konieczne jest uproszczenie i ujednoczenie przewidzianych procedur.*

Poprawka 6

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (4) W ostatnim dziesięcioleciu kwestie związane ze środowiskiem, takie jak oszczędne gospodarowanie zasobami, **różnorodność biologiczna, zmiana klimatu i zagrożenia związane** z klęskami żywiołowymi, zyskały na znaczeniu w tworzeniu polityki **i dlatego** powinny również stanowić **zasadnicze** elementy oceny i procedury podejmowania decyzji, w szczególności w przypadku projektów infrastruktury.
- (4) W ostatnim dziesięcioleciu kwestie związane ze środowiskiem, takie jak oszczędne **i zrównoważone** gospodarowanie zasobami, **ochrona różnorodności biologicznej, użytkowanie gruntów, walka ze zmianą klimatu i zagrożeniami związanymi** z klęskami żywiołowymi **lub spowodowanymi działalnością człowieka**, zyskały na znaczeniu w tworzeniu polityki. **Powinny one** również stanowić **ważne** elementy w procesach oceny i podejmowania decyzji, **w przypadku wszystkich projektów publicznych lub prywatnych, które mogą mieć znaczny wpływ na środowisko**, w szczególności w przypadku projektów w zakresie infrastruktury **oraz, ponieważ Komisja nie ustanowiła wytycznych dla wdrożenia dyrektywy 2011/92/UE w sprawie ochrony dziedzictwa historycznego i kulturowego, powinna ona zaproponować listę kryteriów i wskazówek obejmujących wizualne oddziaływanie na otoczenie w celu lepszego wdrożenia dyrektywy.**

Środa, 9 października 2013

Poprawka 7**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 4 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (4a) *Zakładanie, że istnieje konieczność większego uwzględnienia kryteriów środowiskowych we wszystkich przedsięwzięciach również może mieć negatywne konsekwencje, jeżeli powoduje to zwiększenie złożoności procedur oraz wydłużenie terminów wydawania zezwoleń i zatwierdzania poszczególnych etapów. Może to zwiększyć koszty, a nawet stanowić zagrożenie dla środowiska z uwagi na długi czas trwania robót.*

Poprawka 8**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 4 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (4b) *Jest bardzo ważne, by problemy związane ze środowiskiem wiążące się z projektami infrastruktury nie odciągały uwagi od faktu, że każdy taki projekt ma wpływ na środowisko. Konieczne jest, by starać się zachować równowagę między użytecznością projektu a jego oddziaływaniem na środowisko.*

Poprawka 9**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 5**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (5) W swoim komunikacie „Plan działania na rzecz zasobooszczędnej Europy” Komisja zobowiązała się, że uwzględni w szerszym zakresie aspekty efektywnej gospodarki zasobami w przeglądzie dyrektywy 2011/92/UE.

- (5) W swoim komunikacie „Plan działania na rzecz zasobooszczędnej Europy” Komisja zobowiązała się, że uwzględni w szerszym zakresie aspekty efektywnej **i zrównoważonej** gospodarki zasobami w przeglądzie dyrektywy 2011/92/UE.

Środa, 9 października 2013

Poprawka 10**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 11**

Tekst proponowany przez Komisję

- (11) Ochrona i promowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazowego, stanowiącego nieodłączny element różnorodności kulturowej, którą Unia zobowiązała się szanować i propagować zgodnie z art. 167 ust. 4 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej, mogą opierać się na definicjach i zasadach określonych w odpowiednich konwencjach Rady Europy, w szczególności Konwencji o ochronie dziedzictwa architektonicznego Europy, Europejskiej konwencji krajobrazowej i Konwencji ramowej Rady Europy w sprawie znaczenia dziedzictwa kulturowego dla społeczeństwa.

Poprawka

- (11) Ochrona i promowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazowego, stanowiącego nieodłączny element różnorodności kulturowej, którą Unia zobowiązała się szanować i propagować zgodnie z art. 167 ust. 4 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej, mogą opierać się na definicjach i zasadach określonych w odpowiednich konwencjach Rady Europy, w szczególności Konwencji o ochronie dziedzictwa architektonicznego Europy, Europejskiej konwencji krajobrazowej, Konwencji ramowej Rady Europy w sprawie znaczenia dziedzictwa kulturowego dla społeczeństwa **i międzynarodowych zaleceń dotyczących ochrony i współczesnej roli obszarów historycznych przyjętych przez UNESCO w Nairobi w 1976 r.**

Poprawka 11**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 11 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

- (12) Podczas stosowania przepisów dyrektywy 2011/92/UE konieczne jest zapewnienie **konkurencyjnych warunków biznesowych, zwłaszcza dla małych i średnich przedsiębiorstw, w celu wygenerowania** inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu zgodnie z celami określonymi w komunikacie Komisji zatytułowanym „EUROPA 2020 – Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” .

Poprawka

- (11a) **Oddziaływanie wizualne jest jednym z podstawowych kryteriów w ocenie oddziaływania na środowisko, mającej na celu ochronę dziedzictwa historycznego i kulturowego, krajobrazów i miast; powinno ono stać się kolejnym elementem uwzględnianym w ocenach.**

Poprawka 12**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 12**

Tekst proponowany przez Komisję

- (12) Podczas stosowania przepisów dyrektywy 2011/92/UE konieczne jest zapewnienie inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu zgodnie z celami określonymi w komunikacie Komisji zatytułowanym „EUROPA 2020 – Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” .

Poprawka

- (12) Podczas stosowania przepisów dyrektywy 2011/92/UE konieczne jest zapewnienie inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu zgodnie z celami określonymi w komunikacie Komisji zatytułowanym „EUROPA 2020 – Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” .

Środa, 9 października 2013

Poprawka 13
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 12 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (12a) *W celu wzmocnienia publicznego dostępu oraz przejrzystości w każdym państwie członkowskim powinien być udostępniony centralny portal terminowo przekazujący drogą elektroniczną informacje środowiskowe dotyczące wdrożenia niniejszej dyrektywy.*

Poprawka 14
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 12 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (12b) *Aby zmniejszyć obciążenia administracyjne, przyspieszyć procesy decyzyjne i ograniczyć koszty przedsięwzięć, należy poczynić kroki konieczne do ustandaryzowania obowiązujących kryteriów zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1025/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej ⁽¹⁾, aby móc wspierać stosowanie najlepszych dostępnych technik (BAT), zwiększyć konkurencyjność i zapobiegać odmiennym interpretacjom norm.*

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 14.11.2012, str. 12.

Poprawka 15
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 12 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (12c) *Mając na uwadze większe uproszczenie i ułatwienie pracy właściwych organów administracji, należy opracować przewodniki zawierające kryteria z uwzględnieniem cech różnych sektorów gospodarki i przemysłu. Działanie to powinno być oparte na wytycznych art. 6 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory ⁽¹⁾.*

⁽¹⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7.

Środa, 9 październik 2013

Poprawka 16
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 12 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (12d) *W celu zapewnienia jak najlepszej ochrony dziedzictwa historycznego i kulturowego Komisja i/lub państwa członkowskie opracują przewodnik zawierający obowiązujące kryteria.*

Poprawka 17
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (13) Doświadczenie pokazało, że **w przypadkach obrony cywilnej** przestrzeganie przepisów dyrektywy 2011/92/UE może mieć negatywne skutki, a zatem należy wprowadzić przepis upoważniający państwa członkowskie do niestosowania się do tej dyrektywy w **stosownych** sytuacjach.

- (13) Doświadczenie pokazało, że **jeżeli chodzi o projekty, których jedynym celem jest obrona cywilna**, przestrzeganie przepisów dyrektywy 2011/92/UE może mieć **w takich przypadkach** negatywne skutki, a zatem należy wprowadzić przepis upoważniający państwa członkowskie do niestosowania się do tej dyrektywy w **takich wyjątkowych** sytuacjach. **W tym względzie dyrektywa powinna uwzględnić postanowienia konwencji EKG ONZ o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym (konwencja z Espoo), która w przypadku przedsięwzięć transgranicznych wymaga od państw uczestniczących wzajemnego powiadamiania się i konsultowania. W przypadku takich przedsięwzięć transgranicznych Komisja powinna w stosownych przypadkach i w miarę możliwości odgrywać rolę bardziej proaktywną i polegającą na ułatwianiu.**

Poprawka 18
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 13 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (13a) **Art. 1 ust. 4 dyrektywy 2011/92/UE, który stanowi, że dyrektywa nie ma zastosowania do przedsięwzięć przyjętych przez szczególny akt ustawodawstwa krajowego, stanowi furtkę dla odstępstw o ograniczonych gwarancjach proceduralnych i może zasadniczo stanowić obejście wdrożenia dyrektywy.**

Środa, 9 października 2013

Poprawka 19

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 13 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (13b). *Doświadczenie pokazało, że konieczne jest wprowadzenie jasnych przepisów w celu uniknięcia konfliktów interesów, które mogą zrodzić się pomiędzy wykonawcą przedsięwzięcia poddanego ocenie oddziaływania na środowisko a właściwymi organami, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. f) dyrektywy 2011/92/UE. W szczególności właściwe organy nie powinny być wykonawcą, ani nie powinny pozostawać w jakimkolwiek stosunku zależności lub podporządkowania względem wykonawcy. Z tych samych powodów, należy zapewnić, aby organ, który został wyznaczony jako organ właściwy na podstawie dyrektywy 2011/92/UE, nie mógł odgrywać tej roli w stosunku do przedsięwzięć podlegających ocenie oddziaływania na środowisko, których sam jest wykonawcą.*

Poprawka 20

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 13 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (13c) *Przy ocenie oddziaływania na środowisko dokonywanej w odniesieniu do przedsięwzięć uwzględniana jest proporcjonalność. Wymagania do spełnienia przy ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powinny być proporcjonalne do rozmiarów i etapu przedsięwzięcia.*

Poprawka 21

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (16) Aby ustalić, czy projekty mogą mieć znaczące skutki dla środowiska, właściwe organy powinny **wybierać** najbardziej odpowiednie kryteria i wykorzystywać dodatkowe informacje, które mogą być dostępne dzięki innym ocenom wymaganym na podstawie przepisów UE, co pozwoli skutecznie przeprowadzić procedurę preselekcji. W związku z tym wskazane jest objaśnianie treści decyzji dotyczącej preselekcji, w szczególności w przypadkach gdy ocena oddziaływania na środowisko nie jest wymagana.

- (16) Aby ustalić, czy projekty mogą mieć znaczące skutki dla środowiska, właściwe organy powinny **jasno i rygorystycznie określać** najbardziej odpowiednie kryteria i wykorzystywać dodatkowe informacje, które mogą być dostępne dzięki innym ocenom wymaganym na podstawie przepisów UE, co pozwoli skutecznie **i w sposób przejrzysty** przeprowadzić procedurę preselekcji. W związku z tym wskazane jest objaśnianie treści decyzji dotyczącej preselekcji, w szczególności w przypadkach gdy ocena oddziaływania na środowisko nie jest wymagana.

Środa, 9 październik 2013

Poprawka 22

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 16 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (16a) *Aby uniknąć niepotrzebnych wydatków i pracy, przedsięwzięcia wymienione w załączniku II powinny zawierać nieprzekraczający 30 stron szkic założeń z opisem cech przedsięwzięcia i informacjami dotyczącymi jego lokalizacji, w celu przejścia preselekcji polegającej na wstępnej ocenie wykonalności przedsięwzięcia. Procedura preselekcji powinna być publiczna i uwzględniać czynniki wymienione w art. 3. Należy wykazać bezpośrednio i pośrednio znaczące skutki przedsięwzięcia.*

Poprawka 23

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (17) Właściwe organy powinny **mieć obowiązek określania zakresu i poziomu** szczegółowości informacji dotyczących środowiska, które należy składać w formie sprawozdania o oddziaływaniu na środowisko (ustalenie zakresu). Aby poprawić jakość oceny i usprawnić procedurę podejmowania decyzji, istotne jest określenie na poziomie Unii kategorii informacji, których zakres powinny ustalać właściwe organy.
- (17) Właściwe organy powinny, **jeżeli uznają to za konieczne lub jeśli wymaga tego wykonawca, wydać opinię określającą zakres i poziom** szczegółowości informacji dotyczących środowiska, które należy składać w formie sprawozdania o oddziaływaniu na środowisko (ustalenie zakresu). Aby poprawić jakość oceny, **ułatwić procedury** i usprawnić procedurę podejmowania decyzji, istotne jest określenie na poziomie Unii kategorii informacji, których zakres powinny ustalać właściwe organy.

Poprawka 24

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (18) Sprawozdanie o oddziaływaniu projektu na środowisko, które musi składać wykonawca, powinno zawierać ocenę rozsądnych rozwiązań alternatywnych wobec proponowanego projektu, w tym prawdopodobne zmiany stanu środowiska naturalnego w przypadku gdyby projekt nie został zrealizowany (scenariusz odniesienia), co pozwoli podnieść jakość procedury oceny i umożliwi uwzględnienie kwestii dotyczących środowiska na wczesnym etapie opracowania projektu.
- (18) Sprawozdanie o oddziaływaniu projektu na środowisko, które musi składać wykonawca, powinno zawierać ocenę rozsądnych rozwiązań alternatywnych wobec proponowanego projektu, w tym prawdopodobne zmiany stanu środowiska naturalnego w przypadku gdyby projekt nie został zrealizowany (scenariusz odniesienia), co pozwoli podnieść jakość procedury oceny **porównawczej** i umożliwi uwzględnianie kwestii dotyczących środowiska na wczesnym etapie opracowania projektu, **aby umożliwić wybór bardziej zrównoważony i przyjazny dla środowiska.**

Środa, 9 października 2013

Poprawka 25**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 19**

Tekst proponowany przez Komisję

- (19) Należy dołożyć starań, aby dane i informacje zawarte w sprawozdaniach o oddziaływaniu na środowisko, zgodnie z załącznikiem IV do dyrektywy 2011/92/UE, były kompletne i miały odpowiednio wysoką jakość. **Aby uniknąć powielania oceny, państwa członkowskie powinny uwzględnić fakt, że oceny oddziaływania na środowisko mogą być prowadzone na różnych szczeblach lub za pomocą różnych instrumentów.**

Poprawka

- (19) Należy dołożyć starań, aby dane i informacje zawarte w sprawozdaniach o oddziaływaniu na środowisko, zgodnie z załącznikiem IV do dyrektywy 2011/92/UE, były kompletne i miały odpowiednio wysoką jakość.

Poprawka 102**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 19 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

- (20) Należy dołożyć starań, aby dane i informacje zawarte w sprawozdaniach o oddziaływaniu na środowisko, zgodnie z załącznikiem IV do dyrektywy 2011/92/UE, były kompletne i miały odpowiednio wysoką jakość. **Aby uniknąć powielania oceny, państwa członkowskie powinny uwzględnić fakt, że oceny oddziaływania na środowisko mogą być prowadzone na różnych szczeblach lub za pomocą różnych instrumentów.**

Poprawka

- (19a) **Należy dopilnować, by osoby, które weryfikują sprawozdania o oddziaływaniu na środowisko, posiadały – dzięki swoim kwalifikacjom i doświadczeniu – niezbędne kompetencje techniczne do wykonywania zadań określonych w dyrektywie 2011/92/UE w sposób naukowo obiektywny i całkowicie niezależnie od wykonawcy i samych właściwych organów.**

Poprawka 27**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 20**

Tekst proponowany przez Komisję

- (20) Celem zapewnienia przejrzystości i odpowiedzialności, właściwy organ powinien mieć obowiązek uzasadnienia swojej decyzji o udzieleniu zezwolenia na inwestycję i potwierdzenia, że uwzględnił w niej wyniki przeprowadzonych konsultacji i zebrane istotne informacje.

Poprawka

- (20) Celem zapewnienia przejrzystości i odpowiedzialności, właściwy organ powinien mieć obowiązek uzasadnienia **w szczegółowy i wyczerpujący sposób** swojej decyzji o udzieleniu zezwolenia na inwestycję i potwierdzenia, że uwzględnił w niej wyniki przeprowadzonych konsultacji z **zainteresowaną grupą społeczeństwa** i wszystkie zebrane istotne informacje. **W przypadku niewłaściwego wypełnienia tego warunku zainteresowana grupa społeczeństwa powinna dysponować możliwością odwołania.**

Środa, 9 październik 2013

Poprawka 28

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 21

Tekst proponowany przez Komisję

- (21) Wskazane jest wprowadzenie wspólnych minimalnych wymogów w zakresie monitorowania znaczących niekorzystnych skutków **budowy lub** eksploatacji w ramach **projektów** w celu zapewnienia wspólnego podejścia we wszystkich państwach członkowskich oraz zagwarantowania, aby po wdrożeniu środków łagodzących i kompensacyjnych nie wystąpiły skutki poważniejsze niż te, które początkowo przewidziano. Takie monitorowanie nie powinno powielać ani uzupełniać działań w zakresie monitorowania wymaganych na podstawie innych przepisów unijnych.

Poprawka

- (21) Wskazane jest wprowadzenie wspólnych minimalnych wymogów w zakresie monitorowania znaczących niekorzystnych skutków **realizacji i** eksploatacji w ramach **przedsięwzięć** w celu zapewnienia wspólnego podejścia we wszystkich państwach członkowskich oraz zagwarantowania, aby po wdrożeniu środków łagodzących i kompensacyjnych nie wystąpiły skutki poważniejsze niż te, które początkowo przewidziano. Takie monitorowanie nie powinno powielać ani uzupełniać działań w zakresie monitorowania wymaganych na podstawie innych przepisów unijnych. **Jeśli wyniki monitorowania wskazują na obecność nieprzewidzianych niekorzystnych skutków, należy zapewnić odpowiednie działania naprawcze w postaci dodatkowych środków łagodzących lub kompensacyjnych.**

Poprawka 29

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 22

Tekst proponowany przez Komisję

- (22) Należy wprowadzić harmonogramy różnych etapów oceny oddziaływania **projektów** na środowisko, co pomoże podnieść skuteczność podejmowania decyzji i zwiększyć pewność prawną, przy uwzględnieniu charakteru, stopnia złożoności, lokalizacji i wielkości proponowanego **projektu**. Takie **harmonogramy** nie powinny w żadnym wypadku powodować naruszenia wysokich norm ochrony środowiska, w szczególności tych, które wynikają z innych przepisów unijnych dotyczących środowiska, a także utrudniać skutecznego udziału społeczeństwa ani dostępu do wymiaru sprawiedliwości.

Poprawka

- (22) Należy wprowadzić **rozsądne i przewidywalne** harmonogramy różnych etapów oceny oddziaływania **przedsięwzięć** na środowisko, co pomoże podnieść skuteczność podejmowania decyzji i zwiększyć pewność prawną, przy uwzględnieniu charakteru, stopnia złożoności, lokalizacji i wielkości proponowanego **przedsięwzięcia**. Takie **ramy czasowe** nie powinny w żadnym wypadku powodować naruszenia wysokich norm ochrony środowiska, w szczególności tych, które wynikają z innych przepisów unijnych dotyczących środowiska, a także utrudniać skutecznego udziału społeczeństwa ani dostępu do wymiaru sprawiedliwości, **a ewentualne przedłużenie ram czasowych powinno być dopuszczone jedynie w wyjątkowych przypadkach.**

Środa, 9 października 2013

Poprawka 30
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 22 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(22a) *Jednym z celów konwencji Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (konwencja z Aarhus), którą Unia ratyfikowała i przetransponowała do unijnego prawodawstwa⁽¹⁾, jest zagwarantowanie prawa społeczności do uczestniczenia w procesach decyzyjnych dotyczących kwestii środowiskowych. Dlatego poziom uczestnictwa społeczności, w tym stowarzyszeń, organizacji i grup oraz w szczególności organizacji pozarządowych, działających na rzecz ochrony środowiska naturalnego, powinien nadal wzrastać. Ponadto art. 9 ust. 2 i 4 konwencji z Aarhus przewiduje dostęp do procedury sądowej i innych procedur w celu zakwestionowania z przyczyn merytorycznych lub formalnych legalności decyzji, działań lub zaniechań dla zainteresowanych członków społeczeństwa. Należy także umocnić elementy niniejszej dyrektywy dotyczące przedsięwzięć transgranicznych w dziedzinie transportu, w związku z czym należy wykorzystać istniejące struktury rozwoju korytarzy transportowych oraz narzędzia pozwalające zidentyfikować ich potencjalny wpływ na środowisko.*

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. (Dz. U. L 124 z 17.5.2005, s. 1).

Środa, 9 października 2013

Poprawka 31**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 23 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (23a) *Progi produkcyjne przewidziane dla ropy naftowej i gazu ziemnego w załączniku I do dyrektywy 2011/92/UE nie uwzględniają specyfiki poziomów dziennej produkcji niekonwencjonalnych węglowodorów, które często są bardzo zmienne i niższe. W rezultacie, mimo ich wpływu na środowisko, przedsięwzięcia dotyczące tych węglowodorów nie podlegają obowiązkowej ocenie oddziaływania. Zgodnie z zasadą ostrożności, na podstawie rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie wpływu działalności wydobywczej gazu łupkowego i oleju łupkowego na środowisko, należy wprowadzić niekonwencjonalne węglowodory (gaz i olej łupkowy, gaz zamknięty, metan z pokładów węgla) określone według ich charakterystyki geologicznej, do załącznika I do dyrektywy 2011/92/UE, niezależnie od wydobywanej ilości, aby projekty związane z takimi węglowodorami były systematycznie poddawane ocenie oddziaływania na środowisko.*

Poprawka 32**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 24 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (24a) *Państwa członkowskie i inni promotorzy projektów dopilnowują, aby te oceny projektów transgranicznych były przeprowadzane skutecznie, bez zbędnych opóźnień.*

Środa, 9 października 2013

Poprawka 33**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 26**

Tekst proponowany przez Komisję

- (26) W celu dostosowania kryteriów wyboru oraz informacji, które należy podawać w sprawozdaniu o oddziaływaniu na środowisko, do postępu technologicznego i odpowiednich praktyk, uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej powinny być przekazane Komisji w odniesieniu do załączników II.A, III i IV dyrektywy 2011/92/UE. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów.

Poprawka

- (26) W celu dostosowania kryteriów wyboru oraz informacji, które należy podawać w sprawozdaniu o oddziaływaniu na środowisko, do postępu technologicznego i odpowiednich praktyk, uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej powinny być przekazane Komisji w odniesieniu do załączników II.A, III i IV dyrektywy 2011/92/UE. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. **Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.**

Poprawka 34**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 27**

Tekst proponowany przez Komisję

- (27) **Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.**

Poprawka

skreślony

Poprawka 36**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 1 – litera a a (nowa)**

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 1 – ustęp 2 – litera a – tiret drugie

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

aa) **ust. 2 lit. a) tiret drugie otrzymuje brzmienie:**

„— **inne interwencje w otoczeniu naturalnym i krajobrazie, włącznie z poszukiwaniem i wydobywaniem zasobów mineralnych;**”

Środa, 9 października 2013

Poprawka 37**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 1 – litera a b (nowa)**

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 1 – ustęp 2 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ab) ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„(c) »zezwo­lenie na inwestycję« oznacza decyzję właściwego organu lub organów, na podstawie której wykonawca otrzymuje prawo do rozpoczęcia przedsięwzięcia;”

Poprawka 38**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 1 – litera b**

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 1 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) w ust. 2 dodaje się **definicję** w brzmieniu:b) w ust. 2 dodaje się **definicję** w brzmieniu:**Poprawka 39****Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 1 – litera b**

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 1 – ustęp 2 – litera g

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

g) „ocena oddziaływania na środowisko” oznacza procedurę obejmującą: przygotowanie sprawozdania o oddziaływaniu na środowisko, przeprowadzenie konsultacji (w tym z zainteresowaną grupą społeczeństwa oraz z organami ds. ochrony środowiska), ocenę przeprowadzoną przez właściwy organ, uwzględnienie sprawozdania o oddziaływaniu na środowisko i wyników konsultacji w procedurze udzielania zezwolenia na inwestycję, a także przedstawienie informacji dotyczących decyzji zgodnie z art. 5–10.”;

g) „ocena oddziaływania na środowisko” oznacza procedurę obejmującą: przygotowanie **przez wykonawcę** sprawozdania o oddziaływaniu na środowisko, przeprowadzenie konsultacji (w tym z zainteresowaną grupą społeczeństwa oraz z organami ds. ochrony środowiska), ocenę przeprowadzoną przez właściwy organ **lub organy, o których mowa w art. 6 ust. 1, w tym danych dotyczących zanieczyszczeń spowodowanych emisjami**, i wyników konsultacji w procedurze udzielania zezwolenia na inwestycję, a także przedstawienie informacji dotyczących decyzji zgodnie z art. 5–10;

Środa, 9 października 2013

Poprawka 41**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 1 – litera b**

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 1 – ustęp 2 – litera g b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

gb) „odcinek transgraniczny” oznacza odcinek, który zapewnia ciągłość projektu będącego przedmiotem wspólnego zainteresowania między najbliższymi węzłami miejskimi po obu stronach granicy między dwoma państwami członkowskimi lub między państwem członkowskim a państwem sąsiadującym;

Poprawka 42**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 1 – litera b**

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 1 – ustęp 2 – litera g c (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- gc) „norma” oznacza specyfikację techniczną przyjętą przez uznaną jednostkę normalizacyjną do wielokrotnego lub ciągłego stosowania, zgodność z którą nie jest obowiązkowa i którą jest jedna z następujących norm:*
- (i) „norma międzynarodowa” oznacza normę przyjętą przez międzynarodową jednostkę normalizacyjną;*
 - (ii) „norma europejska” oznacza normę przyjętą przez europejską organizację normalizacyjną;*
 - (iii) „norma zharmonizowana” oznacza normę europejską przyjętą na podstawie złożonego przez Komisję wniosku do celów zastosowania prawodawstwa harmonizacyjnego Unii;*
 - (iv) norma krajowa” oznacza normę przyjętą przez krajową jednostkę normalizacyjną;*

Środa, 9 października 2013

Poprawka 43

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 1 – litera b

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 1 – ustęp 2 – litera g d (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

gd) „miejskie tereny historyczne” stanowią część większej całości, obejmującej środowisko naturalne i architektoniczne, a także doświadczenia życia codziennego mieszkańców. W ramach tej szerszej przestrzeni, wzbogaconej o wartości bardziej i mniej odległe czasowo, które podlegają dynamicznym procesom kolejnych przemian, nowe przestrzenie miejskie mogą być uznane za dowody środowiskowe na etapie kształtowania się;”;

Poprawka 44

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 1 – litera b

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 1 – ustęp 2 – litera g e (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ge) „działania naprawcze” oznaczają dalsze środki łagodzące i/lub kompensujące, które mogą być podjęte przez wykonawcę w celu zaradzenia nieprzewidzianym niekorzystnym skutkom oraz stratom netto w zakresie różnorodności biologicznej zidentyfikowanym podczas realizacji przedsięwzięcia, które mogą wynikać z niedostatecznego ograniczenia wpływów wynikających z budowy lub eksploatacji przedsięwzięcia, dla którego wydano już zezwolenie na inwestycję;

Środa, 9 października 2013

Poprawka 45**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 1 – litera b**

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 1 – ustęp 2 – litera g f (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

gf) „Visual Impact Assessment”: wizualne oddziaływanie na otoczenie oznacza zmianę wyglądu krajobrazu zabudowanego bądź naturalnego i terenów miejskich w wyniku zmiany, która może być pozytywna (ulepszenie) lub negatywna (pogorszenie). Ocena skutków wizualnego oddziaływania na otoczenie obejmuje również rozbiórkę elementów zabudowy objętych ochroną lub takich, które odgrywają strategiczną rolę w tradycyjnym postrzeganiu miejsca lub krajobrazu. Ocena ta obejmuje wyraźną zmianę topografii geologicznej oraz wszelkie inne przeszkody, takie jak budynki czy mury, które zasłaniają krajobraz naturalny oraz zakłócają jego harmonię. Skutki wizualnego oddziaływania na otoczenie opierają się przede wszystkim na jakościowych osądach odzwierciedlających znaczenie krajobrazu dla człowieka, interakcję człowieka z krajobrazem oraz związaną z tym wartość danego krajobrazu (*genius loci*);

Poprawka 46**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 1 – litera b**

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 1 – ustęp 2 – litera g g (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

gg) „wspólna procedura”: w ramach wspólnej procedury właściwy organ sporządza jedną ocenę oddziaływania na środowisko, która zawiera oceny jednego lub większej liczby organów, bez uszczerbku dla pozostałych przepisów innych stosownych aktów prawodawstwa unijnego;

Środa, 9 października 2013

Poprawka 47

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 1 – litera b

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 1 – ustęp 2 – litera g h (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

gh) „uproszczenie” oznacza ograniczenie liczby formularzy i procedur administracyjnych, utworzenie wspólnych procedur lub narzędzi koordynacji w celu połączenia ocen przeprowadzanych przez wiele różnych organów. Oznacza ono ustalenie wspólnych kryteriów, skrócenie terminów przedkładania sprawozdań i wzmocnienie obiektywnej naukowej oceny.

Poprawka 48

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 1 – litera c

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 1 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

c) ust. 3 **i 4 otrzymują** brzmienie:

c) ust. 3 **otrzymuje** brzmienie:

3. Państwa członkowskie mogą zdecydować w konkretnych przypadkach, jeżeli tak przewidziano na mocy prawa krajowego, o niezastosowaniu niniejszej dyrektywy do przedsięwzięć mających jako jedyny cel obronę narodową **lub obronę cywilną**, jeżeli uważają, że takie zastosowanie miałyby niekorzystny wpływ na te cele.

3. Państwa członkowskie mogą zdecydować w konkretnych przypadkach, jeżeli tak przewidziano na mocy prawa krajowego, o niezastosowaniu niniejszej dyrektywy do przedsięwzięć mających jako jedyny cel obronę narodową, jeżeli uważają, że takie zastosowanie miałyby niekorzystny wpływ na te cele.

Środa, 9 października 2013

Poprawka 49**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 1 – litera c**

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 1 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do przedsięwzięć, których szczegółowe rozwiązania zostały przyjęte specjalnym aktem ustawodawstwa krajowego, pod warunkiem że cele niniejszej dyrektywy, łącznie z dostarczeniem informacji, są osiągnięte w procedurze ustawodawczej. Co dwa lata od daty podanej w art. 2 ust 1 dyrektywy XXX [OPOCE please introduce the n° of this Directive] państwa członkowskie informują Komisję o każdym przypadku zastosowania niniejszego przepisu.”;

Poprawka

skreślony

Poprawka 50**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 1 – litera c a (nowa)**

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 1 – ustęp 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ca) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. Państwa członkowskie wyznaczą właściwy organ lub organy w taki sposób, by zagwarantować jego/ich pełną niezależność w trakcie wykonywania zadań powierzonych mu/im na mocy niniejszej dyrektywy. W szczególności właściwy organ lub właściwe organy powinny być wyznaczone w taki sposób, aby uniknąć jakichkolwiek stosunków zależności, połączenia lub podporządkowania między nimi lub ich komponentami a wykonawcą. Właściwy organ nie może wykonywać swoich obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy w stosunku do projektu, którego sam jest wykonawcą.”

Środa, 9 października 2013

Poprawka 51

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 1 a (nowy)

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 2 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a) art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie przyjmują wszystkie niezbędne środki, aby zapewnić, że przedsięwzięcia mogące powodować znaczące skutki w środowisku, między innymi z powodu ich charakteru, rozmiarów lub lokalizacji, podlegają wymogowi uzyskania zezwolenia na inwestycję i oceny w odniesieniu do ich skutków, przed udzieleniem zezwolenia i po konsultacji ze społeczeństwem. W stosownych przypadkach właściwy organ po otrzymaniu zezwolenia na inwestycję powinien przedsięwziąć środki służące monitorowaniu istotnych niekorzystnych skutków dla środowiska oraz środków łagodzących i kompensujących. Przedsięwzięcia te określa art. 4.”

Poprawka 52

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 2

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 2 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Przedsięwzięcia, w przypadku których obowiązek przeprowadzenia ocen oddziaływania na środowisko wynika jednocześnie z niniejszej dyrektywy i z innych przepisów unijnych, podlega skoordynowanym lub wspólnym procedurom zgodnym z wymogami odpowiednich przepisów unijnych.

W ramach skoordynowanej **procedury** właściwy organ koordynuje różne indywidualne oceny wymagane odpowiednimi przepisami unijnymi i sporządza je przez **kilka organów**, z zastrzeżeniem odmiennych przepisów zawartych w innych stosownych aktach prawodawstwa unijnego.

W ramach wspólnej procedury właściwy organ sporządza jedną ocenę oddziaływania na środowisko, do której włączone są oceny jednego lub większej liczby organów, z zastrzeżeniem odmiennych przepisów zawartych w innych stosownych aktach prawodawstwa unijnego.

Państwa członkowskie **wyznaczają** jeden organ, który jest odpowiedzialny za ułatwienie procedury udzielania zezwolenia na inwestycję dla każdego przedsięwzięcia.

3. Przedsięwzięcia, w przypadku których obowiązek przeprowadzenia ocen oddziaływania na środowisko wynika jednocześnie z niniejszej dyrektywy i z innych przepisów unijnych, podlegają skoordynowanym lub wspólnym procedurom zgodnym z wymogami odpowiednich przepisów unijnych, z **wyjątkiem przypadków gdy państwa członkowskie uznają, że zastosowanie tych procedur byłoby nieproporcjonalne.**

W przypadku przedsięwzięć podlegających skoordynowanej **procedurze** właściwy organ koordynuje różne indywidualne oceny wymagane odpowiednimi przepisami unijnymi i sporządza je przez **różne organy**, z zastrzeżeniem innych stosownych aktów prawodawstwa unijnego.

W przypadku przedsięwzięć podlegających wspólnej **procedurze** właściwy organ sporządza jedną ocenę oddziaływania na środowisko, do której włączone są oceny jednego lub większej liczby organów, z zastrzeżeniem odmiennych przepisów zawartych w innych stosownych aktach prawodawstwa unijnego.

Państwa członkowskie **mogą wyznaczyć** jeden organ, który jest odpowiedzialny za ułatwienie procedury udzielania zezwolenia na inwestycję dla każdego przedsięwzięcia.

Środa, 9 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Na wniosek państwa członkowskiego Komisja dostarcza niezbędnej pomocy w celu zdefiniowania i wdrożenia skoordynowanych albo wspólnych procedur zgodnie z niniejszym artykułem.

We wszystkich ocenach oddziaływania na środowisko wykonawca wykazuje w sprawozdaniu o oddziaływaniu na środowisko, że uwzględnił w nich wszystkie inne przepisy unijne istotne dla proponowanej inwestycji, dla której wymagana jest ocena oddziaływania na środowisko.

Poprawka 53

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 2 a (nowy)

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 2 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a) art. 2 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Bez uszczerbku dla art. 7 państwa członkowskie mogą w wyjątkowych przypadkach, jeżeli przewidują to przepisy krajowe, wyłączyć określone przedsięwzięcie mające jako jedyny cel obronę cywilną w całości lub w części spod przepisów ustanowionych w niniejszej dyrektywie, jeżeli takie zastosowanie miałoby niekorzystny wpływ na te cele.

W takim przypadku państwa członkowskie mogą informować zainteresowaną społeczność oraz:

- a) rozważają, czy właściwa byłaby inna forma oceny;
- b) udostępniają zainteresowanej społeczności informacje uzyskane w drodze innych form oceny, o których mowa w lit. a), informacje odnoszące się do decyzji o wyłączeniu oraz powodów jego przyznania;
- c) informują Komisję przed udzieleniem zezwolenia o przyczynach uzasadniających przyznanie wyłączenia i przekazują jej informacje, które, w odpowiednim przypadku, udostępniają swoim obywatelom.

Komisja przesyła niezwłocznie otrzymane dokumenty innym państwom członkowskim.

Komisja składa rocznie sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie ze stosowania tego ustępu.”

Środa, 9 października 2013

Poprawka 54**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 3**

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 3

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 3

Ocena oddziaływania na środowisko polega na określeniu, opisanu i ocenieniu we właściwy sposób, dla każdego indywidualnego przypadku i zgodnie z art. 4 — 11, bezpośrednich i pośrednich znaczących skutków przedsięwzięcia dla:

- a) **populacji**, zdrowia ludzkiego i różnorodności biologicznej ze szczególnym uwzględnieniem gatunków i siedlisk chronionych na podstawie **dyrektywy Rady** 92/43/EWG oraz **dyrektywy** 2009/147/WE **Parlamentu Europejskiego i Rady**;
- b) gruntów, gleb, wód, powietrza, **zmiany** klimatu;
- c) dóbr materialnych, dziedzictwa kultury i krajobrazu;
- d) oddziaływania między elementami, o których mowa w lit. a), b) i c);
- e) narażenia, podatności i odporności elementów, o których mowa w lit. a), b) i c) na zagrożenia związane z klęskami żywiołowymi i katastrofami spowodowanymi przez człowieka.

Poprawka

Artykuł 3

Ocena oddziaływania na środowisko polega na określeniu, opisanu i ocenieniu we właściwy sposób, dla każdego indywidualnego przypadku i zgodnie z art. 4 — 11, bezpośrednich i pośrednich znaczących skutków przedsięwzięcia dla:

- a) **ludności**, zdrowia ludzkiego i różnorodności biologicznej, **w tym flory i fauny**, ze szczególnym uwzględnieniem gatunków i siedlisk chronionych na podstawie **dyrektyw** 92/43/EWG, **2000/60/WE** oraz 2009/147/WE;
- b) gruntów, gleb, , wód, powietrza **i** klimatu;
- c) dóbr materialnych, dziedzictwa kultury i krajobrazu;
- d) oddziaływania między elementami, o których mowa w lit. a), b) i c);
- e) narażenia, podatności i odporności elementów, o których mowa w lit. a), b) i c) na **możliwe** zagrożenia związane z klęskami żywiołowymi i katastrofami spowodowanymi przez człowieka.

Poprawki 55 i 127/REV**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 4**

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 4 – ustępy 3, 4, 5 i 6

Tekst proponowany przez Komisję

(4) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

Poprawka

(4) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

Środa, 9 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

„3. W przypadku przedsięwzięć wymienionych w załączniku II wykonawca podaje informacje o cechach przedsięwzięcia, jego potencjalnym oddziaływaniu na środowisko oraz środkach przewidzianych w celu uniknięcia lub ograniczenia znaczących skutków. Szczegółowy wykaz informacji, które należy podać znajduje się w załączniku II.A.

4. W przypadku przeprowadzenia badania indywidualnego lub ustalania progów lub kryteriów do celów ust. 2, właściwy organ bierze pod uwagę kryteria wyboru związane z cechami lub lokalizacją przedsięwzięcia oraz jego potencjalnym oddziaływaniem na środowisko. Szczegółowy wykaz kryteriów wyboru, **które należy stosować** znajduje się w załączniku III.”;

b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Właściwy organ podejmuje decyzję zgodnie z ust. 2, na podstawie informacji podanych przez wykonawcę i z uwzględnieniem, w stosowanych przypadkach, wyników badań, wstępnych weryfikacji lub ocen skutków dla środowiska, przeprowadzonych na podstawie innych przepisów unijnych. Decyzja podjęta na podstawie ust. 2:

a) **zawiera wyszczególnienie uwzględnionych kryteriów z załącznika III;**

b) zawiera opis powodów, dla których wymaga się lub nie wymaga się przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z art. 5–10;

c) zawiera opis środków przewidzianych w celu zapobiegania wszelkim znaczącym skutkom dla środowiska, ich unikania i ograniczania w przypadkach gdy zdecydowano, że ocena oddziaływania na środowisko nie jest potrzebna zgodnie z art. 5–10;

d) jest udostępniana publicznie.

„3. W przypadku przedsięwzięć wymienionych w załączniku II **oraz jeżeli państwo członkowskie uzna to za wskazane**, wykonawca podaje informacje **zbiorcze** o cechach przedsięwzięcia, jego potencjalnym oddziaływaniu na środowisko oraz środkach przewidzianych w celu uniknięcia lub ograniczenia znaczących skutków. Szczegółowy wykaz informacji, które należy podać znajduje się w załączniku II.A. **Ilość informacji, których ma dostarczyć wykonawca, ogranicza się do minimum i do najważniejszych zagadnień pozwalających właściwemu organowi na podjęcie decyzji zgodnie z ust. 2.**

4. W przypadku przeprowadzenia badania indywidualnego lub ustalania progów lub kryteriów do celów ust. 2, właściwy organ bierze pod uwagę **odpowiednie** kryteria wyboru związane z cechami lub lokalizacją przedsięwzięcia oraz jego potencjalnym oddziaływaniem na środowisko. Szczegółowy wykaz kryteriów wyboru znajduje się w załączniku III.”;

b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Właściwy organ podejmuje decyzję zgodnie z ust. 2, na podstawie informacji podanych przez wykonawcę **zgodnie z ust. 3** i z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, **wszelkich uwag społeczeństwa i zainteresowanych władz lokalnych**, wyników badań, wstępnych weryfikacji lub ocen skutków dla środowiska, przeprowadzonych na podstawie innych przepisów unijnych. Decyzja podjęta na podstawie ust. 2:

b) zawiera opis powodów, dla których wymaga się lub nie wymaga się przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z art. 5–10, **w szczególności w odniesieniu do odpowiednich kryteriów wymienionych w załączniku III;**

c) zawiera opis środków przewidzianych w celu zapobiegania wszelkim znaczącym skutkom dla środowiska, ich unikania i ograniczania w przypadkach gdy zdecydowano, że ocena oddziaływania na środowisko nie jest potrzebna zgodnie z art. 5–10;

d) jest udostępniana publicznie.

Środa, 9 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

6. Właściwy organ podejmuje decyzję na podstawie ust. 2 w terminie **trzech miesięcy** od złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na inwestycję i pod warunkiem że wykonawca przedstawił wszystkie wymagane informacje. W zależności od charakteru, stopnia złożoności, lokalizacji i wielkości przedsięwzięcia właściwy organ może przedłużyć ten termin o **kolejne trzy miesiące**; w takim przypadku właściwy organ informuje wykonawcę o powodach takiego przedłużenia i o przewidywanej dacie podjęcia decyzji.

W przypadku gdy przedsięwzięcie podlega ocenie oddziaływania na środowisko zgodnie z art. 5–10, decyzja na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu obejmuje **informacje określone** w art. 5 ust. 2.”;

Poprawka

6. Właściwy organ podejmuje decyzję na podstawie ust. 2 w terminie **ustalonym przez państwo członkowskie i nieprzekraczającym 90 dni** od złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na inwestycję i pod warunkiem że wykonawca przedstawił wszystkie wymagane informacje **zgodnie z ust. 3**. W zależności od charakteru, stopnia złożoności, lokalizacji i wielkości przedsięwzięcia właściwy organ może **wyjątkowo** przedłużyć ten termin **jednokrotnie o dalszy okres ustalony przez państwo członkowskie i nieprzekraczający 60 dni**; w takim przypadku właściwy organ informuje wykonawcę **w formie pisemnej** o powodach takiego przedłużenia i o przewidywanej dacie podjęcia decyzji, **udostępniając do publicznej wiadomości informacje, o których mowa w art. 6 ust. 2**.

W przypadku gdy przedsięwzięcie podlega ocenie oddziaływania na środowisko zgodnie z art. 5–10, decyzja na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu obejmuje **opinię określoną** w art. 5 ust. 2, **jeżeli taka opinia była wymagana zgodnie z tym artykułem**”;

Poprawka 56

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 5

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 5 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. W przypadku gdy ocena oddziaływania na środowisko musi zostać przeprowadzona zgodnie z art. 5–10, wykonawca **przygotowuje** sprawozdanie o oddziaływaniu na środowisko. Ocena oddziaływania na środowisko opiera się na **ustaleniach dokonanych** zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu i zawiera informacje, których można w sposób uzasadniony wymagać do celów podejmowania racjonalnych decyzji dotyczących oddziaływania proponowanego przedsięwzięcia na środowisko z uwzględnieniem obecnego stanu wiedzy oraz metod oceny, cech, stopnia zaawansowania technicznego i lokalizacji przedsięwzięcia, **a także stopnia, w jakim pewne kwestie (w tym ocena rozwiązań alternatywnych) są właściwie oceniane na innych poziomach, w tym na poziomie planowania, lub na podstawie innych wymogów w zakresie oceny**. Szczegółowy wykaz informacji, które należy podać w sprawozdaniu o oddziaływaniu na środowisko znajduje się w załączniku IV.

Poprawka

1. W przypadku gdy ocena oddziaływania na środowisko musi zostać przeprowadzona zgodnie z art. 5–10, wykonawca **przedkłada** sprawozdanie o oddziaływaniu na środowisko. Ocena oddziaływania na środowisko opiera się na **opinii** zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, **o ile taka opinia została wydana**, i zawiera informacje, których można w sposób uzasadniony wymagać do celów podejmowania racjonalnych decyzji dotyczących oddziaływania proponowanego przedsięwzięcia na środowisko z uwzględnieniem obecnego stanu wiedzy oraz metod oceny, cech, stopnia zaawansowania technicznego i lokalizacji **oraz charakteru potencjalnego oddziaływania**. **Sprawozdanie o oddziaływaniu na środowisko zawiera również racjonalne rozwiązania alternatywne, które wziął pod uwagę wykonawca, które są odpowiednie dla proponowanego przedsięwzięcia i jego specyfiki**. Szczegółowy wykaz informacji, które należy podać w sprawozdaniu o oddziaływaniu na środowisko znajduje się w załączniku IV. **Nietechniczne podsumowanie dostarczonych informacji powinno być uwzględnione w sprawozdaniu o oddziaływaniu na środowisko**.

Środa, 9 października 2013

Poprawka 57

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 5

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 5 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Właściwy organ, po przeprowadzeniu konsultacji z organami, o których mowa w art. 6 ust. 1, oraz z wykonawcą, **ustala** zakres i poziom szczegółowości informacji, które wykonawca musi podać w sprawozdaniu o oddziaływaniu na środowisko, zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. **W szczególności ustala on:**

- a) **decyzje i opinie, jakie należy uzyskać;**
- b) potencjalnie zainteresowane organy i grupy społeczeństwa;
- c) poszczególne etapy procedury i **czas** ich trwania;
- d) rozsądne rozwiązania alternatywne **wobec** proponowanego przedsięwzięcia **oraz** ich cechy szczególne;
- e) **aspekty środowiska, o których mowa w art. 3, na które przedsięwzięcie może mieć znaczący wpływ;**
- f) informacje, które należy podać, dotyczące cech szczególnych danego przedsięwzięcia lub typu przedsięwzięcia;
- g) informacje i wiedzę już dostępne oraz uzyskane na innych poziomach procedury podejmowania decyzji lub na podstawie innych przepisów unijnych, a także metody oceny, jakie należy stosować.

Właściwy organ może również skorzystać z pomocy **akredytowanych** i posiadających kwalifikacje techniczne ekspertów, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu. Właściwy organ może następnie zwracać się o dodatkowe informacje wyłącznie w przypadku wystąpienia nowych okoliczności i pod warunkiem przedstawienia należytego uzasadnienia.

Poprawka

2. **Jeżeli wykonawca**, właściwy organ, po przeprowadzeniu konsultacji z organami, o których mowa w art. 6 ust. 1, oraz z wykonawcą, **wydaje opinię określającą** zakres i poziom szczegółowości informacji, które wykonawca musi podać w sprawozdaniu o oddziaływaniu na środowisko, zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, **w tym w szczególności:**

- b) potencjalnie zainteresowane organy i grupy społeczeństwa;
- c) poszczególne etapy procedury i **ramy czasowe** ich trwania;
- d) rozsądne rozwiązania alternatywne, **które mogą być wzięte pod uwagę przez wykonawcę, które są odpowiednie dla proponowanego przedsięwzięcia, ich cechy szczególne oraz znaczne oddziaływanie na środowisko;**
- f) informacje, które należy podać, dotyczące cech szczególnych danego przedsięwzięcia lub typu przedsięwzięcia;
- g) informacje i wiedzę już dostępne oraz uzyskane na innych poziomach procedury podejmowania decyzji lub na podstawie innych przepisów unijnych, a także metody oceny, jakie należy stosować.

Właściwy organ może również skorzystać z pomocy **niezależnych, kompetentnych** i posiadających kwalifikacje techniczne ekspertów, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu. Właściwy organ może następnie zwracać się o dodatkowe informacje wyłącznie w przypadku wystąpienia nowych okoliczności i pod warunkiem przedstawienia należytego uzasadnienia.

Poprawka 106

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 5

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 5 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Aby zagwarantować kompletność i odpowiednią jakość sprawozdań o oddziaływaniu na środowisko, o których mowa w art. 5 ust. 1:

Poprawka

3. Aby zagwarantować kompletność i odpowiednią jakość sprawozdań o oddziaływaniu na środowisko, o których mowa w art. 5 ust. 1:

Środa, 9 październik 2013

Tekst proponowany przez Komisję

- (a) wykonawca dopilnowuje, aby sprawozdanie o oddziaływaniu na środowisko było przygotowane przez **akredytowanych i posiadających kwalifikacje techniczne** ekspertów **lub**
- (b) właściwy organ **dopilnowuje**, aby sprawozdanie o oddziaływaniu na środowisko zostało zweryfikowane przez **akredytowanych i posiadających kwalifikacje techniczne** ekspertów lub komitety ekspertów krajowych.

Jeżeli właściwy organ korzystał z pomocy **akredytowanych i posiadających kwalifikacje techniczne** ekspertów przy przygotowaniu ustaleń, o których mowa w art. 5 ust. 2, wykonawca nie może korzystać z pomocy tych samych ekspertów przy przygotowywaniu sprawozdania o oddziaływaniu na środowisko.

Szczegółowe warunki korzystania z pomocy i wyboru **akredytowanych i posiadających kwalifikacje techniczne** ekspertów (np. wymagane kwalifikacje, przydział zadań w zakresie oceny, akredytacja i dyskwalifikacja) ustalają państwa członkowskie.

Poprawka

- a) wykonawca dopilnowuje, aby sprawozdanie o oddziaływaniu na środowisko było przygotowane przez **kompetentnych** ekspertów; **oraz**
- b) właściwy organ **dopilnowuje**, aby sprawozdanie o oddziaływaniu na środowisko zostało zweryfikowane przez **kompetentnych** ekspertów lub komitety ekspertów krajowych, **przy czym nazwiska tych ekspertów podaje się do wiadomości publicznej**.

Jeżeli właściwy organ korzystał z pomocy posiadających kwalifikacje ekspertów przy przygotowaniu ustaleń, o których mowa w art. 5 ust. 2, wykonawca nie może korzystać z pomocy tych samych ekspertów przy przygotowywaniu sprawozdania o oddziaływaniu na środowisko.

Szczegółowe warunki korzystania z pomocy i wyboru posiadających kwalifikacje ekspertów (np. wymagane kwalifikacje **i doświadczenie**, przydział zadań w zakresie oceny, akredytacja i dyskwalifikacja) ustalają państwa członkowskie.

Organ dokonujący przeglądu oceny oddziaływania na środowisko nie powinien być związany z dossier, aby uniknąć konfliktu interesów.

Poprawka 59

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 5 a (nowy)

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5a) Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 5a

W odniesieniu do przedsięwzięć transgranicznych zainteresowane państwa członkowskie i kraje z nimi sąsiadujące przyjmują środki niezbędne do zapewnienia współpracy odnośnych właściwych organów w celu wspólnego dokonania zintegrowanej i spójnej oceny transgranicznych skutków środowiskowych, poczynwszy od wczesnego etapu planowania, zgodnie z obowiązującym prawodawstwem w sprawie unijnego współfinansowania.

W przypadku przedsięwzięć w ramach europejskiej sieci transportowej należy określić możliwe skutki dla sieci Natura 2000 przy wykorzystaniu systemu TENtec i programu Natura 2000 Komisji oraz innych możliwości.”

Środa, 9 października 2013

Poprawka 61**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 6 – litera -a (nowa)**

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 6 – ustęp - 1 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

-a) ust. - 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapewnić organom, których przedsięwzięcie może dotyczyć z powodu ich szczególnej odpowiedzialności w odniesieniu do środowiska lub z powodu ich właściwości terytorialnej, możliwość wyrażenia swojej opinii na temat informacji dostarczonych przez wykonawcę i wniosku o zezwolenie na inwestycję. W tym celu państwa członkowskie wyznaczają organy, które są konsultowane albo w sposób ogólny, albo w odniesieniu do poszczególnych przypadków. Informacje zebrane na podstawie art. 5 są przekazywane tym organom. Państwa członkowskie ustanawiają szczegółowe regulacje dotyczące tych konsultacji.”;

Poprawka 107**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 6 – litera -a a (nowa)**

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 6 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(-aa) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Społeczeństwo jest informowane poprzez powszechnie dostępny centralny portal w formie elektronicznej, zgodnie z art. 7 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska*, poprzez ogłoszenia publiczne i inne właściwe środki, takie jak media elektroniczne, na wczesnym etapie procedur podejmowania decyzji dotyczących środowiska, o których mowa w art. 2 ust. 2, i najpóźniej wtedy, kiedy informacje mogą zostać należycie udostępnione.”;

Środa, 9 października 2013

Poprawka 63**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 6 – litera -a b (nowa)**

Dyrektywa 2011/92/UE

Article 6 – paragraph 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

-ab) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie zapewniają to, by w odpowiednich ramach czasowych, co najmniej poprzez powszechnie dostępny centralny portal, społeczeństwu udostępniane były następujące informacje w formie elektronicznej:

- a) wszelkie informacje zebrane na podstawie art. 5;
- b) zgodnie z ustawodawstwem krajowym, główne sprawozdania i porady skierowane do właściwego organu lub organów w czasie, kiedy zainteresowana społeczność została poinformowana zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu;
- c) zgodnie z przepisami dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska, informacje inne niż te, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, które mają związek z decyzją zgodnie z art. 8 niniejszej dyrektywy oraz które stają się dostępne dopiero po czasie, kiedy zainteresowana społeczność została poinformowana zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.”;

Poprawka 108**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 6 – litera -ac (nowa)**

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 6 ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(-ac) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Szczegółowe ustalenia dotyczące informowania społeczeństwa i konsultacji społecznych są określone przez państwa członkowskie. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do udostępnienia odpowiednich informacji poprzez powszechnie dostępny centralny portal w formie elektronicznej, zgodnie z art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/4/WE.”;

Środa, 9 października 2013

Poprawka 65**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 6 – litera b**

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 6 – ustęp 7

Tekst proponowany przez Komisję

7. Terminy konsultacji z zainteresowanymi grupami społeczeństwa, dotyczących sprawozdania o oddziaływaniu na środowisko, o którym mowa w art. 5 ust. 1 nie mogą być krótsze niż 30 dni ani dłuższe niż 60 dni. W wyjątkowych przypadkach, ze względu na charakter, stopień złożoności, lokalizację lub wielkość przedsięwzięcia, właściwy organ może przedłużyć ten termin **o kolejne** 30 dni; w takim przypadku właściwy organ informuje wykonawcę o powodach takiego przedłużenia.

Poprawka

7. Terminy konsultacji z zainteresowanymi grupami społeczeństwa, dotyczących sprawozdania o oddziaływaniu na środowisko, o którym mowa w art. 5 ust. 1 nie mogą być krótsze niż 30 dni ani dłuższe niż 60 dni. W wyjątkowych przypadkach, ze względu na charakter, stopień złożoności, lokalizację lub wielkość przedsięwzięcia, właściwy organ może przedłużyć ten termin **do** 30 dni; w takim przypadku właściwy organ informuje wykonawcę o powodach takiego przedłużenia.

Poprawka 66**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 6 – litera b a (nowa)**

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 6 – ustęp 7 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ba) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7a. Aby zapewnić rzeczywisty udział zainteresowanej grupy społeczeństwa w procesie decyzyjnym państwa członkowskie dopilnowują, by informacje kontaktowe zapewniające szybki i łatwy dostęp do organu lub organów, które zwykle są odpowiedzialne za wykonywanie obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy, były w każdym momencie publicznie dostępne niezależnie od wszelkich konkretnych przedsięwzięć w toku podlegających wymogowi oceny oddziaływania na środowisko, a także by uwagi i opinie wyrażone przez zainteresowaną grupę społeczeństwa zostały należycie uwzględnione.”.

Środa, 9 października 2013

Poprawka 67**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 7 a (nowy)**

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 7 – ustęp 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

7a) W art. 7 dodaje się akapit w brzmieniu:

„5a. W przypadku przedsięwzięć transgranicznych w dziedzinie transportu będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, dotyczących jednego z korytarzy wymienionych w załączniku I do rozporządzeni... (*) ustanawiającego instrument »Łącząc Europę«, państwa członkowskie powinny być włączone w koordynację prac w zakresie konsultacji publicznych. Koordynator dba o to, by planowanie nowej infrastruktury wywierającej skutki na środowisko naturalne odbywało się przy zapewnieniu obszernych konsultacji publicznych ze wszystkimi zainteresowanymi stronami i ze społeczeństwem obywatelskim. W każdym przypadku może on zaproponować wskazanie rozwiązań dotyczących opracowania planu korytarza i jego harmonijnego rozwoju.”

(*) Numer, data i tytuł rozporządzenia ustanawiającego instrument »Łącząc Europę«(2011/0302(COD)).

Poprawki 109, 93 i 130**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 8**

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 8

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. **Wyniki** konsultacji oraz **informacje zebrane** na podstawie art. 5, 6 i 7 **są uwzględniane** w procedurze udzielania zezwolenia na inwestycję. **W związku z tym** decyzja o **udzieleniu** zezwolenia na inwestycję **zawiera** następujące informacje:

a) **przygotowaną** przez właściwy organ **ocenę** oddziaływania na środowisko, o której mowa w art. 3, oraz warunki dotyczące środowiska przedstawione wraz z decyzją, w tym opis głównych środków podjętych w celu uniknięcia, ograniczenia i, w miarę możliwości, zrównoważenia znaczących niekorzystnych skutków;

1. **Wynikiem** konsultacji oraz **informacjom zebranych** na podstawie art. 5, 6 i 7 **poświęca się należyłą uwagę i ocenia się je szczegółowo** w procedurze udzielania zezwolenia na inwestycję. **Kiedy** decyzja **o przyznaniu lub odmowie wydania** zezwolenia na inwestycję **zostaje podjęta, właściwy organ lub organy informują o niej społeczeństwo zgodnie z odpowiednimi procedurami, podając do wiadomości społeczeństwa następujące** informacje:

a) **wyniki przygotowanej** przez właściwy organ **oceny** oddziaływania na środowisko, o której mowa w art. 3, **w tym streszczenie uwag i opinii otrzymanych na podstawie art. 6 i 7**, oraz warunki dotyczące środowiska przedstawione wraz z decyzją, w tym opis głównych środków podjętych w celu uniknięcia, ograniczenia i, w miarę możliwości, zrównoważenia znaczących niekorzystnych skutków;

Środa, 9 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) *główne powody wyboru danego przedsięwzięcia w jego przyjętej formie, po uwzględnieniu rozwiązań alternatywnych, w tym prawdopodobne zmiany stanu środowiska naturalnego, w przypadku gdyby projekt nie został zrealizowany (scenariusz odniesienia);*

c) *streszczenie opinii otrzymanych na podstawie art. 6 i 7;*

d) oświadczenie o tym, w jakim zakresie uwzględniono kwestie środowiskowe przy udzielaniu zezwolenia na inwestycję i w jakim zakresie włączono do tej decyzji lub w inny sposób uwzględniono wyniki konsultacji i informacje zebrane na podstawie art. 5, 6 i 7.

W przypadku projektów potencjalnie mających znaczące niekorzystne skutki transgraniczne, właściwy organ podaje informacje dotyczące nieuwzględnienia opinii otrzymanych przez zainteresowane państwo członkowskie w czasie konsultacji przeprowadzonych na podstawie art. 7.

2. *Jeżeli na podstawie konsultacji i informacji zebranych zgodnie z art. 5, 6 i 7 okaże się, że przedsięwzięcie będzie miało znaczące niekorzystne skutki dla środowiska, właściwy organ – jak najszybciej i w ścisłej współpracy z organami, o których mowa w art. 6 ust. 1 oraz z wykonawcą – rozważa, czy sprawozdanie o oddziaływaniu na środowisko, o którym mowa w art. 5 ust. 1, powinno zostać poddane rewizji, a projekt zmodyfikowany w celu uniknięcia lub ograniczenia tych niekorzystnych skutków dla środowiska, i czy konieczne są dodatkowe środki łagodzące lub kompensujące.*

Jeżeli właściwy organ podejmuje decyzję o udzieleniu zezwolenia na inwestycję, musi zagwarantować, że zezwolenie na inwestycję obejmuje środki w zakresie monitorowania znaczących niekorzystnych skutków dla środowiska, *które to środki pozwolą ocenić realizację i przewidywaną skuteczność środków łagodzących i kompensujących oraz zidentyfikować wszelkie nieprzewidziane niekorzystne skutki.*

Rodzaj parametrów, które mają być monitorowane oraz okres monitorowania są proporcjonalne do charakteru, lokalizacji i wielkości proponowanego przedsięwzięcia, a także do znaczenia jego oddziaływania na środowisko.

W stosownych przypadkach można wykorzystać ustalenia w zakresie monitorowania określone na podstawie innych przepisów unijnych.

b) *zarys zasadniczych alternatywnych rozwiązań rozważanych przez wykonawcę, łącznie ze wskazaniem głównych powodów dokonanego przez niego wyboru, przy uwzględnieniu skutków środowiskowych;*

d) oświadczenie o tym, w jakim zakresie uwzględniono kwestie środowiskowe przy udzielaniu zezwolenia na inwestycję i w jakim zakresie włączono do tej decyzji lub w inny sposób uwzględniono **sprawozdanie o oddziaływaniu na środowisko oraz** wyniki konsultacji i informacje zebrane na podstawie art. 5, 6 i 7.

W przypadku projektów potencjalnie mających znaczące niekorzystne skutki transgraniczne właściwy organ podaje informacje dotyczące nieuwzględnienia opinii otrzymanych przez zainteresowane państwo członkowskie w czasie konsultacji przeprowadzonych na podstawie art. 7.

2. Właściwy organ – jak najszybciej *i po konsultacji* z organami, o których mowa w art. 6 ust. 1, oraz z wykonawcą – rozważa, *czy odmówić zezwolenia na inwestycję lub* czy sprawozdanie o oddziaływaniu na środowisko, o którym mowa w art. 5 ust. 1, powinno zostać poddane rewizji, a projekt zmodyfikowany w celu uniknięcia lub ograniczenia tych niekorzystnych skutków dla środowiska, i czy konieczne są dodatkowe środki łagodzące lub kompensujące **w oparciu o odnośne przepisy.**

Jeżeli właściwy organ podejmuje decyzję o udzieleniu zezwolenia na inwestycję, **zgodnie z odnośnymi przepisami** musi zagwarantować, że zezwolenie na inwestycję obejmuje środki w zakresie monitorowania znaczących niekorzystnych skutków dla środowiska.

Środa, 9 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

3. W sytuacji gdy właściwy organ otrzymał wszystkie potrzebne informacje zebrane na podstawie art. 5, 6 i 7, w tym, w stosowanych przypadkach, specjalne oceny wymagane na podstawie innych przepisów unijnych, a konsultacje, o których mowa w art. 6 i 7 zostały ukończone, właściwy organ finalizuje ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w terminie **trzech miesięcy**.

W zależności od charakteru, stopnia złożoności, lokalizacji i wielkości przedsięwzięcia właściwy organ może przedłużyć ten termin o **kolejne trzy miesiące**; w takim przypadku właściwy organ informuje wykonawcę o powodach takiego przedłużenia i o przewidywanej dacie podjęcia decyzji.

4. **Przed podjęciem decyzji o udzieleniu lub nieudzieleniu zezwolenia na inwestycję właściwy organ sprawdza, czy informacje podane w sprawozdaniu o oddziaływaniu na środowisko, o którym mowa w art. 5 ust. 1, są aktualne, w szczególności jeśli chodzi o środki przewidziane w celu uniknięcia, ograniczenia i, w miarę możliwości, zrównoważenia wszelkich znaczących skutków dla środowiska.**”;

Poprawka

3. W sytuacji gdy właściwy organ otrzymał wszystkie potrzebne informacje zebrane na podstawie art. 5, 6 i 7, w tym, w stosowanych przypadkach, specjalne oceny wymagane na podstawie innych przepisów unijnych, a konsultacje, o których mowa w art. 6 i 7, zostały ukończone, właściwy organ finalizuje ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w terminie **ustalonym przez państwo członkowskie i nieprzekraczającym 90 dni**.

W zależności od charakteru, stopnia złożoności, lokalizacji i wielkości przedsięwzięcia właściwy organ może **wyjątkowo** przedłużyć ten termin o **dalszy okres ustalony przez państwo członkowskie i nieprzekraczający 90 dni**; w takim przypadku właściwy organ informuje wykonawcę **w formie pisemnej** o powodach takiego przedłużenia i o przewidywanej dacie podjęcia decyzji.

4a. **Decyzja o udzieleniu zezwolenia na inwestycję może również zostać podjęta poprzez przyjęcie specjalnego aktu ustawodawstwa krajowego, pod warunkiem że właściwy organ przeprowadził wszystkie elementy oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy.**

* Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.

Poprawka 69

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 9 – litera a

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 9 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Kiedy decyzja o udzieleniu lub nieudzieleniu zezwolenia na inwestycję zostaje podjęta, właściwy organ lub organy informują o niej społeczeństwo oraz organy, o których mowa w art. 6 ust. 1, zgodnie z **odpowiednimi** procedurami, **i podają do wiadomości publicznej następujące informacje**:

Poprawka

1. Kiedy decyzja o udzieleniu lub nieudzieleniu zezwolenia na inwestycję **albo inna decyzja wydawana w celu spełnienia wymogów niniejszej dyrektywy** zostaje podjęta, właściwy organ lub organy **jak najszybciej** i zgodnie z **krajowymi** procedurami **oraz najpóźniej w ciągu 10 dni roboczych** informują o niej społeczeństwo oraz organy, o których mowa w art. 6 ust. 1. **Właściwy organ lub właściwe organy podają swoją decyzję do wiadomości publicznej oraz informują o niej organy, o których mowa w art. 6 ust. 1 zgodnie z dyrektywą 2003/4/WE.**

Środa, 9 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- a) treść decyzji i przedstawione wraz z nią warunki;
- b) po zbadaniu sprawozdania o oddziaływaniu na środowisko oraz obaw i opinii wyrażonych przez zainteresowane grupy społeczeństwa – główne przyczyny i okoliczności, na których oparta jest decyzja, w tym informacje dotyczące udziału społeczeństwa;
- c) opis głównych środków przewidzianych w celu uniknięcia, ograniczenia i, w miarę możliwości, zrównoważenia znaczących niekorzystnych skutków;
- d) w stosownych przypadkach opis środków w zakresie monitorowania, o których mowa w art. 8 ust. 2.

Poprawka 120**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 9 a (nowy)**

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 9 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- 9a) po art. 9 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 9a

Państwa członkowskie dopilnowują, by właściwy organ lub organy, wykonując obowiązki wynikające z niniejszej dyrektywy, nie popadły w konflikt interesów w odniesieniu do jakichkolwiek obowiązujących ich przepisów.”

Poprawka 72**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 9 b (nowy)**

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 10 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- 9b) Artykuł 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Przepisy niniejszej dyrektywy nie mają wpływu na zobowiązanie właściwych organów do przestrzegania ograniczeń nałożonych przez krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne oraz przez obowiązujące praktyki prawne w odniesieniu do tajemnicy handlowej i przemysłowej, włączając własność intelektualną oraz ochronę interesu publicznego, pod warunkiem że są one zgodne z dyrektywą 2003/4/WE.”.

Środa, 9 października 2013

Poprawka 73**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 9 c (nowy)**

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 10 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

9c) Dodaje się artykuł w brzmieniu:**„Artykuł 10a**

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy i podejmują wszelkie środki niezbędne do ich stosowania. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.”.

Poprawka 75**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 9 d (nowy)**

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 11 – ustęp 4 – akapit drugi

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

9d) art. 11 ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Każda taka procedura musi być odpowiednia i skuteczna, musi umożliwiać złożenie powództwa o zaprzestanie wykonania kwestionowanego działania oraz musi być uczciwa, sprawiedliwa, przeprowadzana bez zbędnej zwłoki i niezbyt droga.”

Poprawka 76**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 11**

Dyrektywa 2011/92/UE

Artykuł 12 b – ustęp 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5a. W celu zapewnienia prawidłowego przebiegu oceny oddziaływania na środowisko, ze względu na cechy niektórych sektorów gospodarki, Komisja razem z państwami członkowskimi i przedstawicielami przemysłu opracowuje przewodniki sektorowe zawierające obowiązujące normy, aby uprościć i usprawnić standaryzację dla potrzeb oceny oddziaływania na środowisko.

Środa, 9 października 2013

Poprawka 77**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 2 – ustęp 1 – akapit pierwszy**

Tekst proponowany przez Komisję

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia [DATE]. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz dokument wyjaśniający związki pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Poprawka

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia ... (*). Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz dokument wyjaśniający związki pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

(*) 24 miesiące od wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Poprawka 110**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 3**

Tekst proponowany przez Komisję

Przedsięwzięcia, w odniesieniu do których wniosek o zezwolenie na inwestycję został złożony przed datą, o której mowa w art. 2 ust. 1 akapit pierwszy, i których ocena oddziaływania na środowisko nie zakończyła się przed tą datą, podlegają wymogom określonym w art. 3-11 dyrektywy 2011/92/UE zmienionej niniejszą dyrektywą.

Poprawka

Przedsięwzięcia, w odniesieniu do których wniosek o zezwolenie na inwestycję został złożony przed datą, o której mowa w art. 2 ust. 1 akapit pierwszy, i których ocena oddziaływania na środowisko nie zakończyła się przed tą datą, podlegają wymogom określonym w art. 3-11 dyrektywy 2011/92/UE zmienionej niniejszą dyrektywą, **jeżeli wykonawca złoży wniosek o kontynuację procedury oceny oddziaływania na środowisko dotyczącej jego przedsięwzięcia zgodnie ze zmienionymi przepisami.**

Poprawki 79, 112 i 126**Wniosek dotyczący dyrektywy****Załącznik – punkt - 1 (nowy)**

Dyrektywa 2011/92/UE

Załącznik I

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

-1) W załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„PROJEKTY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4 UST. 1 (PROJEKTY PODLEGAJĄCE OBOWIĄZKOWEJ OCENIE ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO)”

b) dodaje się punkt w brzmieniu:

„4a. Kopalnie odkrywkowe i podobna odkrywkowa działalność wydobywcza.”

Środa, 9 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

c) pkt 7 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) budowa dalekobieżnych linii ruchu kolejowego i portów lotniczych [...]”

d) dodaje się litery w brzmieniu:

14a. Poszukiwanie, ograniczone do fazy łączącej z zastosowaniem szczelinowania hydraulicznego, i wydobywanie ropy naftowej lub gazu ziemnego w warstwach łupkowych lub innych formacjach skał osadowych o podobnie niskiej lub niższej przepuszczalności i porowatości, niezależnie od wydobywanej ilości.

14b. Poszukiwanie, ograniczone do fazy łączącej z zastosowaniem szczelinowania hydraulicznego, i wydobywanie gazu ziemnego z pokładów węgla, niezależnie od wydobywanej ilości.

e) pkt 19 otrzymuje brzmienie:

„19. Kamieniołomy i kopalnie odkrywkowe, w przypadku gdy powierzchnia zakładów przekracza 25 ha, wydobywanie złota przy użyciu technologii wykorzystujących zbiorniki cyjanku, lub wydobywanie torfu, w przypadku gdy powierzchnia zakładów przekracza 150 ha.”

f) dodaje się literę w brzmieniu:

„24a. Parki rozrywki i pola golfowe projektowane na obszarach charakteryzujących się deficytem wody, wysokim ryzykiem pustynnienia lub suszy.”

Poprawka 80

Wniosek dotyczący dyrektywy

Załącznik – punkt - 1 a (nowy)

Dyrektywa 2011/92/UE

Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

-1a) w załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„PROJEKTY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4 UST. 2 (PROJEKTY PODLEGAJĄCE OCENIE ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO, LEŻĄCE W GESTII PAŃSTW CZŁONKOWSKICH)”;

b) w ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„fa) Działalność rybacka polegająca na połowach dzikich ryb;”;

Środa, 9 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

c) *ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:*

„(c) *Badanie i poszukiwanie minerałów oraz wydobycie minerałów przy pomocy pogłębiarek morskich lub rzecznych;*”;

d) *skreśla się ust. 10 lit. d).*e) *w ust. 13 dodaje się literę w brzmieniu:*

„aa) *Wszelkie rozbiórki przedsięwzięć wymienionych w załączniku I lub niniejszym załączniku, które mogą mieć znaczące niekorzystne oddziaływanie na środowisko naturalne.*”.

Poprawka 81

Wniosek dotyczący dyrektywy

Załącznik – punkt 1

Dyrektywa 2011/92/UE

Załącznik II A

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ZAŁĄCZNIK II.A – INFORMACJE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4 UST. 3

ZAŁĄCZNIK II.A – INFORMACJE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4 UST. 3 (**INFORMACJE ZBIORCZE DOSTARCZONE PRZEZ WYKONAWCĘ W ODNIESIENIU DO PROJEKTÓW WYMIENIONYCH W ZAŁĄCZNIKU II)**1. Opis przedsięwzięcia zawierający **w szczególności**:

- a) opis cech fizycznych przedsięwzięcia, w tym, w stosownych przypadkach, jego ingerencji w struktury podpowierzchniowe, w czasie poszczególnych etapów budowy i eksploatacji;
 - b) opis lokalizacji przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem wrażliwości środowiskowej obszarów geograficznych, na które może ono oddziaływać.
2. Opis aspektów środowiska, na które proponowane przedsięwzięcie może mieć znaczące oddziaływanie.
3. Opis możliwych znaczących skutków środowiskowych proponowanego przedsięwzięcia, wynikających z:
- a) przewidywanych pozostałości i emisji oraz z produkcji odpadów;

1. Opis przedsięwzięcia zawierający:

- a) opis cech fizycznych przedsięwzięcia, w tym, w stosownych przypadkach, jego ingerencji w struktury podpowierzchniowe **i podziemne**, w czasie poszczególnych etapów budowy, **eksploatacji i rozbiórki**;
 - b) opis lokalizacji przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem wrażliwości środowiskowej obszarów geograficznych, na które może ono oddziaływać.
2. Opis aspektów środowiska, na które proponowane przedsięwzięcie może mieć znaczące oddziaływanie.
3. Opis możliwych znaczących skutków środowiskowych proponowanego przedsięwzięcia, **w tym zagrożenia dla zdrowia okolicznej ludności oraz wpływu na krajobraz i dziedzictwo kulturowe**, wynikających z:
- a) przewidywanych pozostałości i emisji oraz z produkcji odpadów, **w stosownych przypadkach**;

Środa, 9 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- b) wykorzystania zasobów naturalnych, w szczególności gleby, gruntów, wody, różnorodności biologicznej, w tym zmian hydromorfologicznych.
4. Opis środków przewidzianych w celu uniknięcia lub ograniczenia **wszelkich** znaczących niekorzystnych skutków dla środowiska.

- b) wykorzystania zasobów naturalnych, w szczególności gleby, gruntów, wody, różnorodności biologicznej (w tym zmian hydromorfologicznych).
4. Opis środków przewidzianych w celu uniknięcia lub ograniczenia znaczących niekorzystnych skutków dla środowiska, **w szczególności jeżeli zostają one uznane za nieodwracalne.**

Poprawka 124**Wniosek dotyczący dyrektywy****Załącznik – punkt 2**

Dyrektywa 2011/92/UE

Załącznik III – punkt 2 – litera c – podpunkt ii

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (ii) strefy nabrzeżne;

- (ii) strefy nabrzeżne **i środowisko morskie;**

Poprawki 83 i 129/REV**Wniosek dotyczący dyrektywy****Załącznik – punkt 2**

Dyrektywa 2011/92/UE

Załącznik IV

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ZAŁĄCZNIK IV – INFORMACJE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 5 UST. 1

ZAŁĄCZNIK IV – INFORMACJE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 5 UST. 1 (**INFORMACJE, KTÓRE WYKONAWCA POWINIEN ZAWRZEĆ W SPRAWOZDANIU O ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO**)

1. Opis przedsięwzięcia zawierający w szczególności:

1. Opis przedsięwzięcia obejmujący w szczególności:

(-a) opis lokalizacji przedsięwzięcia;

- a) opis cech fizycznych przedsięwzięcia, w tym, w stosownych przypadkach, jego ingerencji w struktury podpowierzchniowe, oraz zapotrzebowania w zakresie wody i gruntów w czasie poszczególnych etapów budowy i eksploatacji;

- a) opis cech fizycznych przedsięwzięcia, w tym, w stosownych przypadkach, jego ingerencji w struktury podpowierzchniowe, oraz zapotrzebowania w zakresie wody i gruntów w czasie poszczególnych etapów budowy, eksploatacji **i w stosownych przypadkach rozbiorci;**

Środa, 9 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- b) opis głównych cech procesów produkcyjnych, na przykład rodzaju i ilości stosowanych materiałów, zużycia energii i zasobów naturalnych (w tym wody, gruntów, gleby i różnorodności biologicznej);
- c) oszacowanie typu i ilości przewidywanych pozostałości i emisji (zanieczyszczeń wody, powietrza, gleby i podglebia, hałasu, wibracji, światła, ciepła, promieniowania itp.) wynikających z funkcjonowania proponowanego przedsięwzięcia.
2. Opis aspektów technicznych, lokalizacyjnych i innych (np. związanych z projektem przedsięwzięcia, zaawansowaniem technicznym, wielkością i skalą) **rozpatrywanych** rozwiązań alternatywnych, w tym wskazanie rozwiązania o najmniejszym oddziaływaniu na środowisko i podaniem głównych powodów dokonanego wyboru, z uwzględnieniem skutków dla środowiska.
3. Opis istotnych aspektów obecnego stanu środowiska i ich prawdopodobnych zmian, w przypadku gdyby przedsięwzięcie nie zostało zrealizowane (**scenariusz odniesienia**). Opis ten powinien obejmować wszelkie obecne problemy związane ze środowiskiem, istotne dla przedsięwzięcia, w tym w szczególności te dotyczące wszelkich obszarów o szczególnym znaczeniu ekologicznym oraz wykorzystania zasobów naturalnych.
4. Opis **aspektów** środowiska, na które może w znaczący sposób oddziaływać proponowane przedsięwzięcie, uwzględniający w szczególności: zaludnienie, zdrowie ludzkie, faunę, florę, różnorodność biologiczną i **funkcje ekosystemu, które ona zapewnia**, grunty (zajmowanie gruntów), glebę (materia organiczna, erozja, zagęszczenie, zasklepanie), wodę (ilość i jakość), powietrze, czynniki klimatyczne, **zmianę klimatu** (emisje gazów cieplarnianych, w tym związane z użytkowaniem gruntów, ze zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem, możliwości łagodzenia, skutki związane z modyfikacją, jeżeli w przedsięwzięciu uwzględni się zagrożenia związane ze zmianą klimatu) dobra materialne, dziedzictwo kulturowe, w tym architektoniczne i archeologiczne, krajobraz; opis taki powinien obejmować wzajemne oddziaływanie między powyższymi aspektami, a także narażenie, podatność i odporność tych aspektów na zagrożenia związane z klęskami żywiołowymi i katastrofami spowodowanymi przez człowieka.
- aa) **opis kosztów energii, kosztów recyklingu odpadów powstałych na skutek rozbiórki i kosztów zużycia dodatkowych zasobów naturalnych przy przystąpieniu do realizacji przedsięwzięcia rozbiórki;**
- b) opis głównych cech procesów produkcyjnych, na przykład rodzaju i ilości stosowanych materiałów, zużycia energii i zasobów naturalnych (w tym wody, gruntów, gleby i różnorodności biologicznej);
- c) oszacowanie typu i ilości przewidywanych pozostałości i emisji (zanieczyszczeń wody, powietrza, gleby i podglebia, hałasu, wibracji, światła, ciepła, promieniowania itp.) wynikających z funkcjonowania proponowanego przedsięwzięcia.
2. Opis aspektów technicznych, lokalizacyjnych i innych (np. związanych z projektem przedsięwzięcia, zaawansowaniem technicznym, wielkością i skalą) **rozsądnych** rozwiązań alternatywnych **rozpatrywanych przez wykonawcę, które są odpowiednie dla proponowanego przedsięwzięcia i jego specyfiki**, w tym wskazanie rozwiązania o najmniejszym oddziaływaniu na środowisko i podaniem głównych powodów dokonanego wyboru, z uwzględnieniem skutków dla środowiska.
3. Opis istotnych aspektów obecnego stanu środowiska (**scenariusz odniesienia**) i ich prawdopodobnych zmian, w przypadku gdyby przedsięwzięcie nie zostało zrealizowane, **gdzie można w rozsądnie przewidzieć zmiany społeczne i w obrębie środowiska w stosunku do scenariusza odniesienia**. Opis ten powinien obejmować wszelkie obecne problemy związane ze środowiskiem, istotne dla przedsięwzięcia, w tym w szczególności te dotyczące wszelkich obszarów o szczególnym znaczeniu ekologicznym oraz wykorzystania zasobów naturalnych.
4. Opis **czynników** środowiska, na które może w znaczący sposób oddziaływać proponowane przedsięwzięcie, uwzględniający w szczególności: zaludnienie, zdrowie ludzkie, faunę, florę, różnorodność biologiczną **poprzez faunę i florę**, grunty (zajmowanie gruntów), glebę (materia organiczna, erozja, zagęszczenie, zasklepanie), wodę (ilość i jakość), powietrze, czynniki klimatyczne, **klimat** (emisje gazów cieplarnianych, w tym związane z użytkowaniem gruntów, ze zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem, możliwości łagodzenia, skutki związane z modyfikacją, jeżeli w przedsięwzięciu uwzględni się zagrożenia związane ze zmianą klimatu) dobra materialne (, dziedzictwo kulturowe, w tym architektoniczne i archeologiczne, krajobraz; opis taki powinien obejmować wzajemne oddziaływanie między powyższymi aspektami, a także narażenie, podatność i odporność tych aspektów na zagrożenia związane z klęskami żywiołowymi i katastrofami spowodowanymi przez człowieka.

Środa, 9 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

5. Opis prawdopodobnych znaczących skutków proponowanego przedsięwzięcia dla środowiska, wynikających m.in. z:

- a) istnienia przedsięwzięcia;
- b) wykorzystania zasobów naturalnych, w szczególności gruntów, gleby, wody, różnorodności biologicznej **oraz funkcji ekosystemu, jakie ona zapewnia**, z uwzględnieniem w miarę możliwości dostępności tych zasobów w kontekście zmieniających się warunków klimatycznych;
- c) emisji zanieczyszczeń, hałasu, wibracji, światła, ciepła i promieniowania, tworzenia niedogodności i usuwania odpadów;
- d) zagrożeń dla zdrowia ludzkiego, dziedzictwa kulturowego lub dla środowiska (np. w wyniku wypadków lub katastrof);
- e) kumulacji skutków ze skutkami innych przedsięwzięć i działań;
- f) emisji gazów cieplarnianych, w tym związanych z użytkowaniem gruntów, ze zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem;
- g) wykorzystywanych technologii i substancji;
- h) zmian hydromorfologicznych.

Opis prawdopodobnych znaczących skutków powinien obejmować bezpośrednie skutki i wszelkie pośrednie, wtórne, kumulatywne, transgraniczne, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i przejściowe, pozytywne i negatywne skutki przedsięwzięcia. Opis powinien uwzględniać istotne dla przedsięwzięcia cele w zakresie ochrony środowiska określone na poziomie UE lub państwa członkowskiego.

6. Opis metod prognozowania zastosowanych do oceny skutków dla środowiska, o których mowa w pkt 5, a także wyszczególnienie głównych niewiadomych i określenie ich wpływu na oszacowanie skutków oraz na wybór preferowanego rozwiązania alternatywnego.

Poprawka

5. Opis prawdopodobnych znaczących skutków proponowanego przedsięwzięcia dla środowiska, wynikających m.in. z:

- a) istnienia przedsięwzięcia;
- b) wykorzystania zasobów naturalnych, w szczególności gruntów, gleby, wody, różnorodności biologicznej, **w tym fauny i flory**;
- c) emisji zanieczyszczeń, hałasu, wibracji, światła, ciepła i promieniowania, tworzenia niedogodności i usuwania odpadów;
- d) zagrożeń dla zdrowia ludzkiego, dziedzictwa kulturowego lub dla środowiska (np. w wyniku wypadków lub katastrof), **które według rozsądnej oceny mogą być traktowane jako typowe dla danego rodzaju przedsięwzięcia**;
- e) kumulacji skutków ze skutkami innych przedsięwzięć i działań, **które są w trakcie realizacji lub na które udzielono zezwolenia, o ile znajdują się one na obszarze geograficznym, który może być dotknięty skutkami tych przedsięwzięć, które nie zostały jeszcze zakończone ani nie są eksploatowane, bez obowiązku uwzględniania innych informacji o tych przedsięwzięciach niż istniejące lub publicznie dostępne**;
- f) emisji gazów cieplarnianych, w tym związanych z użytkowaniem gruntów, ze zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem;
- g) wykorzystywanych technologii i substancji;
- h) zmian hydromorfologicznych.

Opis prawdopodobnych znaczących skutków powinien obejmować bezpośrednie skutki i wszelkie pośrednie, wtórne, kumulatywne, transgraniczne, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i przejściowe, pozytywne i negatywne skutki przedsięwzięcia. Opis powinien uwzględniać istotne dla przedsięwzięcia cele w zakresie ochrony środowiska określone na poziomie UE lub państwa członkowskiego.

6. Opis metod prognozowania zastosowanych do oceny skutków dla środowiska, o których mowa w pkt 5, a także wyszczególnienie głównych niewiadomych i określenie ich wpływu na oszacowanie skutków oraz na wybór preferowanego rozwiązania alternatywnego.

Środa, 9 października 2013

Tekst proponowany przez Komisję

7. Opis środków przewidzianych w celu uniknięcia, ograniczenia i, **w miarę możliwości**, zrównoważenia wszelkich znaczących skutków dla środowiska, o których mowa w pkt 5 i, w stosownych przypadkach, wszelkich proponowanych środków w zakresie monitorowania, takich jak przygotowanie analizy po realizacji przedsięwzięcia, dotyczącej niekorzystnych skutków dla środowiska. W opisie należy wyjaśnić, w jakim zakresie ograniczono **lub** zrównoważono znaczące niekorzystne skutki i uwzględnić zarówno etap budowy, jak i etap eksploatacji.
8. Ocena zagrożeń związanych z klęskami żywiołowymi i katastrofami spowodowanymi przez człowieka oraz ryzyka wypadków, na które przedsięwzięcie może być podatne i, w stosownych przypadkach, opis środków przewidzianych w celu zapobiegania takim zagrożeniom, a także środków w zakresie przygotowania i reagowania na sytuacje wyjątkowe (np. środków wymaganych na podstawie dyrektywy **96/82/WE ze zmianami**).
9. Sporządzone w nietechnicznym języku streszczenie informacji podanych zgodnie z powyższymi punktami.
10. Określenie wszelkich trudności (niedostatków technicznych lub braku wiedzy fachowej), jakie napotkał wykonawca podczas gromadzenia wymaganych informacji oraz opis źródeł wykorzystanych do opisów i ocen, a także w szczególności głównych niewiadomych oraz określenie ich wpływu na oszacowanie skutków oraz na wybór preferowanego rozwiązania alternatywnego.

Poprawka

7. Opis środków przewidzianych **jako priorytet** w celu uniknięcia i ograniczenia i, **w ostateczności**, zrównoważenia wszelkich znaczących skutków dla środowiska, o których mowa w pkt 5 i, w stosownych przypadkach, wszelkich proponowanych środków w zakresie monitorowania, takich jak przygotowanie analizy po realizacji przedsięwzięcia, dotyczącej niekorzystnych skutków dla środowiska. W opisie należy wyjaśnić, w jakim zakresie ograniczono, zrównoważono znaczące niekorzystne skutki **lub im zapobiegano** i uwzględnić zarówno etap budowy, jak i etap eksploatacji.
8. Ocena zagrożeń związanych z **możliwymi** klęskami żywiołowymi i katastrofami spowodowanymi przez człowieka oraz ryzyka wypadków, na które przedsięwzięcie może być podatne i, w stosownych przypadkach, opis środków przewidzianych w celu zapobiegania takim zagrożeniom, a także środków w zakresie przygotowania i reagowania na sytuacje wyjątkowe (np. środków wymaganych na podstawie dyrektywy **2012/18/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi, lub wymogów wynikających z innych przepisów unijnych lub międzynarodowych konwencji**).
9. Sporządzone w nietechnicznym języku streszczenie informacji podanych zgodnie z powyższymi punktami.
10. Określenie wszelkich trudności (niedostatków technicznych lub braku wiedzy fachowej), jakie napotkał wykonawca podczas gromadzenia wymaganych informacji oraz opis źródeł wykorzystanych do opisów i ocen, a także w szczególności głównych niewiadomych oraz określenie ich wpływu na oszacowanie skutków oraz na wybór preferowanego rozwiązania alternatywnego.

Czwartek, 10 października 2013

P7_TA(2013)0415

Udział Jordanii w programach unijnych ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Protokołu do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, oraz Jordańskim Królestwem Haszymidzkim, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim dotyczącej ogólnych zasad udziału Jordańskiego Królestwa Haszymidzkiego w programach unijnych (12138/2012 – C7-0008/2013 – 2012/0108(NLE))

(Zgoda)

(2016/C 181/31)

Parlament Europejski:

- uwzględniając projekt decyzji Rady (12138/2012),
 - uwzględniając projekt protokołu do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, oraz Jordańskim Królestwem Haszymidzkim, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim dotyczącej ogólnych zasad udziału Jordańskiego Królestwa Haszymidzkiego w programach unijnych (12135/2012),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę zgodnie z art. 217 w związku z art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) oraz art. 218 ust. 8 akapit pierwszy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C7-0008/2013),
 - uwzględniając art. 81 oraz art. 90 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Spraw Zagranicznych (A7-0305/2013),
1. wyraża zgodę na zawarcie protokołu;
 2. podkreśla, że istotne znaczenie ma dalsze działanie na rzecz ścisłej współpracy i dialogu z Jordańskim Królestwem Haszymidzkim w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa oraz poczynienie postępów w dialogu politycznym i gospodarczym między Unią a Jordanią;
 3. przypomina, że według oceny władz jordańskich w Jordanii schroniło się ponad 500 000 uchodźców z Syrii oraz że kryzys syryjski poważnie wpływa na gospodarkę i budżet Jordanii, ze względu na zasoby finansowe potrzebne do zapewnienia uchodźcom pomocy humanitarnej; z żalem zauważa jednak, że od sierpnia 2012 r. granica jordańska jest zamknięta dla palestyńskich uchodźców z Syrii;
 4. w związku z tym podkreśla znaczenie zapewnienia Jordanii dostatecznego wsparcia finansowego, technicznego i humanitarnego;
 5. w najwyższym stopniu docenia okazane przez Jego Wysokość Króla Jordanii Abdullaha II zaangażowanie w działania na rzecz bardzo szeroko zakrojonego procesu reform z korzyścią dla Jordanii i jej obywateli; podkreśla znaczenie osiągnięcia dzięki tym reformom stabilnych rezultatów, zwłaszcza pod względem sprawiedliwości społecznej;
 6. ponadto z zadowoleniem przyjmuje i popiera proaktywną i konstruktywną rolę Jordanii jako mediatora w wysiłkach zmierzających do wypracowania trwałych rozwiązań różnych konfliktów na Bliskim Wschodzie;
 7. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Jordańskiego Królestwa Haszymidzkiego.

Czwartek, 10 października 2013

P7_TA(2013)0416

Europejski system nadzoru granic (EUROSUR) *I****Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego europejski system nadzoru granic (EUROSUR) (COM(2011)0873 – C7-0506/2011 – 2011/0427(COD))****(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)**

(2016/C 181/32)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi i Radzie (COM(2011)0873),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 77 ust. 2 lit. d) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0506/2011),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając uzasadnioną opinię przedstawioną – na mocy protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności – przez szwedzki Riksdag, w której stwierdzono, że projekt aktu ustawodawczego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości,
 - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 14 czerwca 2013 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Budżetowej (A7-0232/2013),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zatwierdza swoje oświadczenie załączone do niniejszej rezolucji;
 3. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
 4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P7_TC1-COD(2011)0427**Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 10 października 2013 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2013 ustanawiającego europejski system nadzorowania granic (EUROSUR)**

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) nr 1052/2013.)

Czwartek, 10 października 2013

ZAŁĄCZNIK DO REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ

Oświadczenie Parlamentu Europejskiego

Parlament Europejski podkreśla, że instytucje UE powinny dążyć do stosowania właściwej i neutralnej terminologii w aktach prawnych dotyczących obywateli państw trzecich, którzy nie posiadają zezwolenia władz państw członkowskich na przebywanie na terytorium państw członkowskich lub których zezwolenie w tym zakresie straciło ważność. W takich przypadkach instytucje UE powinny unikać stosowania przymiotnika „nielegalny”, jeżeli można znaleźć inne sformułowanie, a we wszystkich przypadkach, kiedy jest mowa o osobach, powinny one używać sformułowania „migranci o nieuregulowanym statusie”.

P7_TA(2013)0417

Baterie i akumulatory zawierające kadm *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów w odniesieniu do wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych zawierających kadm przeznaczonych do użytku w elektronarzędziach bezprzewodowych (COM(2012)0136 – C7-0087/2012 – 2012/0066(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2016/C 181/33)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi i Radzie (COM(2012)0136),
- uwzględniając art. 294 ust. 2, art. 192 ust. 1 i art. 114 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0087/2012),
- uwzględniając opinię Komisji Prawnej w sprawie stosowania aktów delegowanych oraz proponowanej podstawy prawnej,
- uwzględniając art. 294 ust. 3 oraz art. 192 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 24 maja 2012 r. ⁽¹⁾,
- po konsultacji z Komitetem Regionów,
- uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 14 czerwca 2013 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 55 i 37 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A7-0131/2013),

1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;

⁽¹⁾ Dz.U. C 229 z 31.7.2012, s. 140.

Czwartek, 10 października 2013

2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P7_TC1-COD(2012)0066

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 10 października 2013 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/.../UE zmieniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów w odniesieniu do wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych zawierających kadm przeznaczonych do użytku w elektronarzędziach bezprzewodowych i ogniwach guzikowych o niskiej zawartości rtęci, oraz uchylająca decyzję Komisji 2009/603/WE

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, dyrektywy 2013/56/UE.)

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL